

ครั้งที่ ๒๓

๑๔

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๘ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

กลุ่มงานขเลข ๔ สำนักรายงานการประชุมและขเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙
สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๕ / ครั้งที่ ๓ วันที่ ๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ที่รัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับรายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕

๑

๒. คณะกรรมาธิการสามัญรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ ขอยกเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๒

๓. คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ขอยกเวลาการพิจารณาร่างออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๓

๔. คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอยกเวลาการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๓

๕. ประธานวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการใช้งำลึงชกต่อยทำร้ายร่างกายกันของ ส.ว. ในห้องประชุมรัฐสภา

๔

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๗

หน้า

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (ต่อจาก ครั้งที่ ๒๕)

ผู้อภิปราย

- นายเชิดพงษ์ อุทัยสง

๖,๑๐

- นายมนตรี สันทวิชัย

๘,๑๔,๓๔,

๓๖,๓๗

- นายชงศ์ วงษ์จันทร์

๘

- นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา

๑๒,๑๕,๑๗,

๒๐,๒๑,๒๘,

๓๕,๓๙,๔๑,

๔๖

- นายไพบุลย์ อุปัติสฤงค์

๑๒

- นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์

๑๖,๑๘,๒๙,

๓๒,๓๔,๓๖,

๓๘,๔๖,๕๑

- นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร

๑๗,๒๓,๔๗,

๕๒,๕๔

- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า

๑๘,๔๕,๔๘

- นายสมควร จิตแสง

๒๐

- นายเสรี สุวรรณภานนท์

๒๑,๒๓

- พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์

๒๕

- นายณรงค์ นุ่นทอง

๒๕,๔๔

- นายแก้วสรร อติโพธิ

๒๖,๓๙,๕๙

- นายประเกียรติ นาสิตมา

๓๑

● วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๗

หน้า

- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์	๓๑, ๕๐, ๕๖,
- นายจิโรจน์ โชติพันธุ์	๕๕
- นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์	๓๘, ๔๑
	๔๓, ๔๕, ๔๗,
	๕๐
- นายจำเอน จิตรธร	๕๐
- พลโท โอภาส รัตนบุรี	๕๒
- นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๕๔
- พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา	๕๘

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การงดการบังคับคดีและการ
ขายทอดตลาด) ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๖๑

ผู้อภิปราย

- พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	๖๒
- นายศักดิ์ กอแสงเรือง	๖๒

เรื่องด่วนที่ ๓ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๗๑

ผู้อภิปราย

- นายอำนาจ เขียรประมุข	๗๓
- นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	๗๗
- นายวิชัย ครอบงำ	๗๕
- พลตรี อินทรัตน์ ยอดบางเตย	๗๕
- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๗๕

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๓

หน้า

- นายสมบูรณ์ ทองบุราณ

๗๕

- นายสนิท จันทรวงศ์

๗๕

เรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๘๐

ผู้อภิปราย

- พลตำรวจตรี สนาม กองเมือง

๘๒

- นายสุนทร จินดาอินทร์

๘๕

เรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส

ราชนครินทร์ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๘๗

ผู้อภิปราย

- นายผ่อง เล่งอี้

๘๘, ๑๐๘,

๑๑๕, ๑๑, ๑๔๑,

๑๔๕, ๑๘๑,

๑๘๓

- นายพา อักษรเสื่อ

๕๐, ๑๒๕, ๑๔๑

- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์

๕๑, ๑๖๓, ๑๗๐,

๑๗๗, ๑๘๐,

๑๘๒, ๑๘๔

- นายจำเอน จิตรธร

๕๓, ๑๐๐,

๑๐๓, ๑๒๑,

๑๒๕, ๑๒๖

● วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๗

หน้า

- นายสุรพล ทิพย์เสนา	๕๓,๑๒๕, ๑๔๐,๑๔๖, ๑๔๕,๑๕๖
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ	๕๖,๑๐๐, ๑๑๓,๑๒๑, ๑๔๘,๑๘๗
- นายณรงค์ นุ่นทอง	๕๘,๑๐๐, ๑๐๓,๑๒๑, ๑๓๑,๑๓๖, ๑๕๕,๑๖๐, ๑๖๗,๑๗๕, ๑๘๕
- นายณรินทร์ ศรีสรพวงค์	๑๐๔
- พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา	๑๐๔,๑๕๑, ๑๗๕
- นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์	๑๐๖,๑๑๔, ๑๑๖,๑๒๔
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๑๐๘,๑๑๓, ๑๑๖,๑๑๘, ๑๕๓,๑๕๖
- พลตรี อินทร์ตัน ขอดบางเตย	๑๑๐
- นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	๑๑๐
- นายสวัสดิ์ กฤตราชดนนท์	๑๑๑,๑๖๕
- นายจอห์น อึ้งภากรณ์	๑๒๗,๑๓๑, ๑๔๓,๑๔๕

● ๑๐๐๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๗

หน้า	
๑๒๘, ๑๒๙	- นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
๑๓๓	- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๑๓๕, ๑๓๗	- นายประเกียรติ นาสินมา
๑๓๕	- พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ
๑๓๗	- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
๑๓๙, ๑๔๒, ๑๔๔, ๑๗๒, ๑๘๐	- นายแก้วสรร อติโพธิ
๑๔๖	- นายวิบูลย์ แซ่มจีน
๑๔๙, ๑๕๑, ๑๕๓	- นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี
๑๕๔, ๑๕๖, ๑๖๕, ๑๗๖	- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๑๕๘, ๑๖๓, ๑๗๒, ๑๗๘	- นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๕๙, ๑๗๔	- นายอุบล เอื้อศรี
๑๖๖	- นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
๑๖๙	- พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๗๒	- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๑๘๒	- นายภิญญา ช่วยปลอด

เรื่องควมที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๑๘๘

ผู้อภิปราย

- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
- นายอนันตชัย คุณานันทกุล
- นายเสรี สุวรรณภานนท์

- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

- นายคิสทัต โหตระกิตย์

- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
- นายจำเอน จิตรธร
- นายจอห์น อึ้งภากรณ์

หน้า

๑๘๕
๑๕๐
๑๕๒, ๑๕๘,
๒๐๓, ๒๐๕,
๒๑๔
๑๕๔
๑๕๕, ๒๐๐,
๒๐๕
๑๕๖, ๒๐๔,
๒๑๑
๒๐๐, ๒๑๕
๒๐๗, ๒๑๓
๒๑๖

รายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่มาประชุม ลาการประชุม และขาดการประชุม

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗

สมัยสามัญนิติบัญญัติ

วันจันทร์ที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกมล มั่นศักดิ์	✓			
๒.	นางกรรณิกาญจน์ วิสมหมาย	✓			
๓.	นายโกเมศ ชีฆอนานนท์	✓			
๔.	พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	✓			
๕.	นายการุณ ไสงาม	✓			
๖.	นายกำพล ภูมณี	✓			
๗.	หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล	✓			
๘.	นายเกษม ชัยสิทธิ์	✓			
๙.	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๐.	นายปริญญญา กรวยทอง	✓			
๑๑.	นายแก้วสรร อติโพธิ	✓			
๑๒.	พลตำรวจตรี เสกสันต์ ชุ่นสำราญ	✓			
๑๓.	นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ	✓			
๑๔.	นายคำนวนณ ชโลปถัมภ์	✓			
๑๕.	นายคำนวนณ เหมาะประสิทธิ์	✓			
๑๖.	นายคำพันธ์ ป้องปาน	✓			
๑๗.	นายแคล้ว นรปติ	✓			
๑๘.	นายจตุรณ ยังประภากร	✓			
๑๙.	นายจอน อึ้งภากร	✓			
๒๐.	นายจำเณร จิตรธร	✓			
๒๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ		✓		
๒๒.	คุณหญิงจินตนา สุขมาก		✓		
๒๓.	นายจิโรจน์ โชติพันธุ์	✓			
๒๔.	นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓			
๒๕.	นายอนันต์ ดาไลตม	✓			
๒๖.	คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิต	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗.	นางสุนีย์ อินจันทร์	✓			
๒๘.	นายรัชชาลัย คงอุดม	✓			
๒๙.	นายชิต เจริญประเสริฐ	✓			
๓๐.	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๓๑.	พลตำรวจโท พุชาติ หัตถเสถียร	✓			
๓๒.	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๓๓.	นายเชิดพงษ์ อุทัยสง	✓			
๓๔.	นายณรงค์ นุ่นทอง	✓			
๓๕.	พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล	✓			
๓๖.	นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์	✓			
๓๗.	นายดำรง พุฒตาล	✓			
๓๘.	นายเด่น โต๊ะมีนา	✓			
๓๙.	นางเตือนใจ ดีเทศน์	✓			
๔๐.	นายถวิล จันทร์ประสงค์	✓			
๔๑.	นายถาวร เกียรติไชยากร		✓		
๔๒.	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๔๓.	พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	✓			
๔๔.	นายทวีป ขวัญบุรี	✓			
๔๕.	นายทองใบ ทองเปาด์	✓			
๔๖.	นายวิกรม อัยศิริ	✓			
๔๗.	นายรัชชัย เมืองนาง	✓			
๔๘.	นายพนดล สมบูรณ์	✓			
๔๙.	นายณรินทร์ ศรีสรพวงค์	✓			
๕๐.	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๕๑.	นายนิคม เขวังกิตติโสภณ	✓			
๕๒.	นายนิธินัย นาคกรทรรพ	✓			
๕๓.	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๕๔.	นายนิพนธ์ สุทธิเดช	✓			
๕๕.	นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา	✓			
๕๖.	นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๗.	นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร	✓			
๕๘.	นายนิวัฒน์ พันธุ์	✓			
๕๙.	นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๖๐.	นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา	✓			
๖๑.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริศุณย์	✓			
๖๒.	นายบุญญา หลีเหลด	✓			
๖๓.	นายบุญทัน ดอกโธสง	✓			
๖๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร	✓			
๖๕.	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๖๖.	นางสาวบุษรินทร์ ตียะไพรัช	✓			
๖๗.	นายประเกียรติ นาสิมมา	✓			
๖๘.	พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภาพ	✓			
๖๙.	นางประทีป อึ้งทรงธรรม	✓			
๗๐.	นายสวัสดิ์ กฤตราชดนันต์	✓			
๗๑.	นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์	✓			
๗๒.	นายประสงค์ โมชิตานนท์		✓		
๗๓.	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	✓			
๗๔.	นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	✓			
๗๕.	นายปราโมทย์ ไพชนม์	✓			
๗๖.	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	✓			
๗๗.	พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ	✓			
๗๘.	นายปรีชา ปิตานนท์	✓			
๗๙.	นายปรีดี นิธิยุพฤกษ์	✓			
๘๐.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ		✓		
๘๑.	นายผ่อง เล่งอี่	✓			
๘๒.	พลเอก พนม จินะวิจารณ์ะ	✓			
๘๓.	นายพนัส ทศนียานนท์	✓			
๘๔.	นายพร เพ็ญพาส	✓			
๘๕.	นางพรหมจारी รัตนเศรษฐ์	✓			
๘๖.	นายสงวน นันทชาติ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๗.	นางพัฒนา ศิริวันสาณท์	✓			
๘๘.	นายพา อักษรเสือ	✓			
๘๙.	นายสนิท กุลเจริญ	✓			
๙๐.	นายพิชัย ชำเพชร	✓			
๙๑.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	✓			
๙๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	✓			
๙๓.	นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	✓			
๙๔.	นายเพิ่มพูน ทองศรี		✓		
๙๕.	พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา	✓			
๙๖.	นายไพบูลย์ จุปิตีศฤงค์	✓			
๙๗.	นายพัศุดดิน บอตอ	✓			
๙๘.	นายภิญญา ช่วยปลอด	✓			
๙๙.	นายมนตรี สันทวิชย์	✓			
๑๐๐.	นายมนัส รุ่งเรือง	✓			
๑๐๑.	พลเอก มนัส อร่ามศรี	✓			
๑๐๒.	นายมนู วณิชชานนท์	✓			
๑๐๓.	พลตรี มนูญกฤต รูปขจร		✓		
๑๐๔.	นางมลวิมลย์ เงินหมื่น		✓		
๑๐๕.	นายมารุต วิจารณ์ปิยวงศ์	✓			
๑๐๖.	นางมาลิณี สุขเวชชวรกิจ	✓			
๑๐๗.	นางมาลิรัตน์ แก้วกำ	✓			
๑๐๘.	พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ	✓			
๑๐๙.	นายมีชัย วีระไวทยะ	✓			
๑๑๐.	นายมุขตาร์ มะทา		✓		
๑๑๑.	พลเอก ยุทธนา คำดี	✓			
๑๑๒.	นายรส มะลิผล	✓			
๑๑๓.	นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช	✓			
๑๑๔.	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๑๑๕.	นายคำพอง พิลาสมบัติ		✓		
๑๑๖.	นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๗.	พลเอก วัฒนา สรรพพานิช	✓			
๑๑๘.	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	✓			
๑๑๙.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	✓			
๑๒๐.	นายวิชัย ครองยุติ	✓			
๑๒๑.	พลเอก วิชา ศิริธรรม	✓			
๑๒๒.	นางบัวล้อม พูลลาภ	✓			
๑๒๓.	นายวิเชียร เปาอินทร์	✓			
๑๒๔.	นายวิญญู อู่ฟารกุล	✓			
๑๒๕.	นายวิทยา มะเสนา		✓		
๑๒๖.	นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	✓			
๑๒๗.	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสง	✓			
๑๒๘.	นายวิโรจน์ อมตกุลชัย	✓			
๑๒๙.	นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์	✓			
๑๓๐.	นายวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์		✓		
๑๓๑.	นายวิรพงษ์ สกลกิติวัฒน์	✓			
๑๓๒.	นายวิวรร สิทธิธรรม	✓			
๑๓๓.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	✓			
๑๓๔.	นายวีระพล วัชรประทีป		✓		
๑๓๕.	นายสนิท จันทรวงศ์	✓			
๑๓๖.	นายศรีเมือง เจริญศิริ	✓			
๑๓๗.	พลเอก ศิริ ทิยะพันธุ์	✓			
๑๓๘.	นายชงค์ วงษ์จันทร์	✓			
๑๓๙.	นายศิลปชัย เชษฐศิลป์	✓			
๑๔๐.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	✓			
๑๔๑.	นายวรวิทย์ เชื้อเพชร	✓			
๑๔๒.	นายสม ต๊ะยศ	✓			
๑๔๓.	นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	✓			
๑๔๔.	นายสมเกียรติ อ่อนนิมล	✓			
๑๔๕.	นายสมควร จิตรแสง	✓			
๑๔๖.	พันเอก สมคิด ศรีสังคม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๗.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	✓			
๑๔๘.	นายสมบัติ วรามิตร	✓			
๑๔๙.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๑๕๐.	นายสมพงษ์ สระแก้ว	✓			
๑๕๑.	นายสมพร คำชื่น	✓			
๑๕๒.	นายสมศักดิ์ โสธาทรรพพิท	✓			
๑๕๓.	นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	✓			
๑๕๔.	นายสมัย ฮมแสน	✓			
๑๕๕.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์	✓			
๑๕๖.	นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ	✓			
๑๕๗.	พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๑๕๘.	นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม	✓			
๑๕๙.	นายสหัส พินทุเสนีย์	✓			
๑๖๐.	นายสักร กอแสงเรือง	✓			
๑๖๑.	นายสันต์ เทพมณี	✓			
๑๖๒.	นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	✓			
๑๖๓.	พลตรี สาคร กิจวิริยะ	✓			
๑๖๔.	นายสามารถ รัตนประทีปพร	✓			
๑๖๕.	นายประโชชน์ สภาวสุ	✓			
๑๖๖.	นายสุชน ขาสีเครือ	✓			
๑๖๗.	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	✓			
๑๖๘.	นายสุนทร จินดาอินทร์	✓			
๑๖๙.	นายสุพร สุภสร	✓			
๑๗๐.	นายสุรใจ ศิริพงษ์	✓			
๑๗๑.	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	✓			
๑๗๒.	นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	✓			
๑๗๓.	พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ฝิ่นนวล	✓			
๑๗๔.	นายสุรสิทธิ์ ชัยตรชัยเดช	✓			
๑๗๕.	นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ	✓			
๑๗๖.	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๗.	นายโตกณ สุภาพงษ์	✓			
๑๗๘.	นายไสว พรหมณี	✓			
๑๗๙.	พลเอก หาญ ลีนานนท์	✓			
๑๘๐.	นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๑๘๑.	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๑๘๒.	นายอนันตชัย คุณานันทกุล	✓			
๑๘๓.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ	✓			
๑๘๔.	นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร	✓			
๑๘๕.	นายอมร นิลเปรม	✓			
๑๘๖.	นางอรัญญา สุจนิต		✓		
๑๘๗.	นายอาคม ตูลาติลก		✓		
๑๘๘.	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๑๘๙.	ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์	✓			
๑๙๐.	นายอำนาจ เขียวประมุข	✓			
๑๙๑.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร	✓			
๑๙๒.	พลตรี อินทรัตน์ ยอดบางเตย	✓			
๑๙๓.	นายอิสรอน มะลูลีม	✓			
๑๙๔.	นายอุตร ดันติสุนทร	✓			
๑๙๕.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	✓			
๑๙๖.	นายอุบล เอื้อศรี	✓			
๑๙๗.	นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ		✓		
๑๙๘.	นาย कुमार ตอยิบ	✓			
๑๙๙.	นายไธมาส รองเงิน	✓			
๒๐๐.	พลโท ไธมาส รัตนบุรี	✓			
รวม ๒๐๐		๑๘๔	๑๖	-	

(น.ส.ชภาพร ชัยวัฒนา)

บุคลากร ๖

(น.ส.พิชญา บุญนาม)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งต่อที่ประชุมเพื่อทราบนะครับ

เนื่องด้วยท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗
ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
ประจำปี ๒๕๔๖ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

กลุ่มงานรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
เลขรับ ๘๐๘ / ๖๕๔๖
๒๑ พ.ค. ๖๖ เวลา ๑๖.๐๐ น.
ออก ๒๑ พ.ค. ๖๖ เวลา ๑๕.๐๐ น.

สำนักงานประธานวุฒิสภา
รับที่ ๑๖๑๕ / ๖๕๔๖
วันที่ ๒๑ พ.ค. ๖๖
เวลา ๘.๔๕ น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานการประชุม โทร. ๐ - ๒๖๖๘ - ๖๒๙๐-๕

ที่ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ กลุ่มงานประธานวุฒิสภา

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖
เลขรับ ๔๑๐ (พ.ร.) / ๔๖
วันที่ ๒๗ พ.ค. ๖๖ เวลา ๑๖.๐๐ น.
ออกวันที่ ๒๗ พ.ค. ๖๖ เวลา ๑๖.๐๐ น.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (ผ่านรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง)

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุม ได้พิจารณาและรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว

อนึ่ง รายงานเรื่องดังกล่าววุฒิสภายังไม่ได้พิจารณา เนื่องจากอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ที่ประชุมวุฒิสภาทราบต่อไป

(นายมนตรี รูปสุวรรณ)
เลขาธิการวุฒิสภา

—ทราบ

—กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
เพื่อโปรดทราบ

(นายนิพนธ์ วิจิธรูทศาสตร์)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานวุฒิสภา

๒๐ พ.ค. ๖๕๔๗

กลุ่มงานยุติธรรม รับเรื่องคืน

ทราบ

(นายสุชน ขาภิเฐียร)
ประธานวุฒิสภา

๒๑ พ.ค. ๖๕๔๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานการประมง กลุ่มงานนิติ นิท

เลขที่รับ.....	21	วันที่ 28 ต.ค. 2547
ส่ง สำนักประธานฯ		วันที่ 28 ต.ค. 2547
กรมฯ สำนักประธานฯ		วันที่ 1 พ.ย. 2547
คืน		วันที่ 1 พ.ย. 2547

ที่

วันที่

๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง

รายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุม ได้พิจารณาและรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว

อนึ่ง รายงานเรื่องดังกล่าววุฒิสภายังไม่ได้พิจารณา เนื่องจากอยู่ในระหว่างการพิจารณา ของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนประธานวุฒิสภาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ที่ประชุม วุฒิสภาทราบต่อไป

๒๑.๑๐๒๖ ศิริธรรม

(นายทรงวุฒิ ศรีธรรม)

นิติกร 3

๒๘ ต.ค. ๔๗

นางจิราภา ทวีชัยสาร

(นางจิราภา ทวีชัยสาร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิติ

๑๕ ต.ค. ๔๗

ศิริพงษ์ อากะเสน

(นางสาวศิริพงษ์ อากะเสน)

ผู้อำนวยการสำนักงานการประมง

๒๘ ต.ค. ๔๗

ลงนามแล้ว

๒๘

(นายมนต์วิ รูปสุวรรณ)

เลขาธิการวุฒิสภา

๒๘ ต.ค. ๒๕๔๗

๒๘

(นางมัลลิกา ลับโพธิ์)

รองเลขาธิการวุฒิสภา

๒๘ ต.ค. ๒๕๔๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 7886
วันที่ 26 ต.ค. 2547
เวลา 12.30 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/ ๑๒๔๑๗

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

รับ 676 47 ๖๖ พจ 47
เวลา 16.30 น. ญ.ก.ค.

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

กลุ่มงานระเบียบราชการประชุมวุฒิสภา

รับที่ ๓๒ (๔) / ๒๕4๗

วันที่ 1 / พ.อ. / 47

เวลา 15.40 น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑๒๗ / ๔๗
วันที่ ๒๖ / ต.ค. / ๔๗
เวลา ๑๖.๓๐ น.
สำนักการประชุม

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๒ ด้วยประธานคณะกรรมการรับฟังและ
ศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ระยะ
เวลาการดำเนินการของคณะกรรมการตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มอบหมายได้สิ้นสุดลง
ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ แต่เนื่องจากอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขรายงานเตรียมที่จะ
เสนอต่อวุฒิสภา ซึ่งไม่สามารถจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดได้จึงขอขยายเวลา
ออกไปอีก ๓๐ วันนะครับ ผมได้พิจารณาแล้วว่าคณะกรรมการชุดนี้ได้ทำงานแล้วก็มี
เหตุผลเพียงพอที่จะขยายเวลาเนื่องจากการทำรายงานจะแล้วเสร็จแล้วนะครับ อาศัย
ข้อบังคับฯ ข้อ ๕๒ ผมจึงอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามที่ร้องขอ จึงขอแจ้งต่อที่ประชุม
เพื่อทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

กรมการสอบประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
 รับ 403 / 2567
 วันที่ 28 / 10 / 67 เวลา 10.00 น.
 ออกวันที่ 28 / 10 / 67 เวลา 14.00 น.

สำนักงานประธานวุฒิสภา
 วันที่ 1600 / 47
 วันที่ 28 / 10 / 67

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานการประชุม โทร. ๐-๒๖๖๘-๖๒๙๐-๕
 ที่ _____ วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ

ประธานวุฒิสภา กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (ผ่านรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง)

ด้วยประธานคณะกรรมการธิการสามัญรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ ได้มีหนังสือขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ข้อพิจารณา

๑. ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการธิการสามัญรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ โดยมีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๔๕ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ และต่อมาคณะกรรมการฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาออกไปอีก รวม ๓ ครั้ง

- ครั้งแรก ขอย้ายเวลา ๒๒ วัน นับแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่สอง ขอย้ายเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๗
- ครั้งที่สาม ขอย้ายเวลา ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๒. เนื่องจากคณะกรรมการฯ อยู่ในช่วงการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมรายงานที่จะเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ได้ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙๒

๓. ข้อบังคับฯ ข้อ ๙๒ กำหนดว่า ถ้าคณะกรรมการจะศึกษาเรื่องใดไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ถ้าอยู่นอกสมัยประชุมหรืออยู่ในระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้ประธานวุฒิสภามีอำนาจอนุญาตให้ขยายเวลาที่กำหนดไว้ได้ตามที่พิจารณาเห็นสมควร แล้วแจ้งให้วุฒิสภาทราบภายหลัง จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการฯ ขยายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปตามที่ขอมา แล้วแจ้งให้ที่ประชุมวุฒิสภาทราบต่อไป

ขอ
 ทราบ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
 เพื่อโปรดพิจารณา

(นายมนตรี รูปสุวรรณ)
 เลขาธิการวุฒิสภา

อนุญาต
 ทราบ

(นายวิฑูรย์ วิชัยวุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
 ประธานวุฒิสภา

กลุ่มงานนิติ รับเรื่อง
 วันที่ ๒ / ๑๑ / ๖๗

(นายสุชน ชาลีเกร็ด)

บันทึกข้อความ

เลขที่ ๔๑

๒๗ ต.ค. ๒๕๔๗

๒๘ ต.ค. ๒๕๔๗

ส่วนราชการ สำนักงานประชุม กลุ่มงานนิติ

ส่ง สำนักบริหารงาน

วันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๔๗

ที่ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗

โทร ๐ - ๒๖๖๘ - ๖๒๙๐-๕

วันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

ด้วยประธานคณะกรรมการการสัมมนาฯ รับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ ได้มีหนังสือขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

ข้อพิจารณา

๑. ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการการสัมมนาฯ รับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ โดยมีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๔๕ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ และต่อมาคณะกรรมการฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาออกไปอีก รวม ๓ ครั้ง

ครั้งแรก ขอย้ายเวลา ๒๒ วัน นับแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่สอง ขอย้ายเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๗

ครั้งที่สาม ขอย้ายเวลา ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๒. เนื่องจากคณะกรรมการฯ อยู่ในช่วงการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมรายงานที่จะเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

๓. ข้อบังคับฯ ข้อ ๙๒ กำหนดว่า ถ้าคณะกรรมการจะศึกษาเรื่องใดไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ถ้าอยู่นอกสมัยประชุมหรืออยู่ในระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้ประธานวุฒิสภามีอำนาจอนุญาตให้ขยายเวลาที่กำหนดไว้ได้ตามที่พิจารณาเห็นสมควร แล้วแจ้งให้วุฒิสภาทราบภายหลัง จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนประธานวุฒิสภาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการฯ ขยายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปตามที่ขอมา แล้วแจ้งให้ที่ประชุมวุฒิสภาทราบต่อไป

ลงนามแล้ว

(นายมนตรี รูปสุวรรณ)

เลขาธิการวุฒิสภา

(นางสาวพัชรี ธรรมปรีชา)

นิติกร กลุ่มงานนิติ

๒๗ ต.ค. ๔๗

(นางจิราภา ทรัพย์สาร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิติ

๒๗ ต.ค. ๔๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 7951
วันที่..... 27
เวลา..... 13.30 น.

ส่ง สำนักงานการประชุม

วุฒิสภา

อาคารสุขประพฤติ

ถนนประชาชื่น กทม. ๑๐๘๐๐

ที่ ๕๓๐๕/๒๕๔๗

๒๓

ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการธิการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ และกำหนดเวลาพิจารณาศึกษา ๔๕ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ และที่ประชุมวุฒิสภา ได้มีมติให้ขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวมาแล้ว ๓ ครั้ง ซึ่งครั้งหลังสุดจะครบกำหนดในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการธิการฯ ได้จัดการประชุมรับฟังข้อเสนอและประชาพิจารณ์เรื่อง "แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ" เมื่อวันเสาร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ และวันเสาร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ ณ อาคารรัฐสภา ๒ เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการธิการฯ ได้มีการประชุมปรึกษาหารือและรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมรายงานดังกล่าว อีกทั้งรอการติดต่อภาพวีดิทัศน์ในการจัดประชุมดังกล่าวจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เพื่อนำมาประกอบรายงานและเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวน่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้ภารกิจของคณะกรรมการฯ บรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงใคร่ขอย้ายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน ตามนัยของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๙๒

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่.....วันที่.....
เวลา.....น. ส่ง.....

สำนักงานการประชุม

กลุ่มงานนิติ

รับที่.....วันที่.....
เวลา.....น.

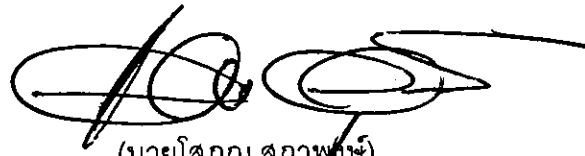
สำนักงานการประชุม

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา

รับที่.....(๒).....
วันที่...../...../.....

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว
ออกไปอีก ๓๐ วัน ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโสภณ สุภาพษ์)

ประธานคณะกรรมการการสัมฤทธิ์ผลและศึกษาปัญหา
การปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ วุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๖-๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๗๕

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๓ ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. แจ้งว่า
ระยะเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจะครบกำหนดในการพิจารณาของวุฒิสภา
ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แจ้งว่าระยะเวลาในการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจะครบกำหนดในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แต่โดยที่
คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่มีรายละเอียดที่จะต้องรับฟัง
ความคิดเห็นของคณะกรรมการและข้อมูล ข้อเท็จจริงเพิ่มอีกนะครับ จึงขอขยายเวลา
ออกไปอีก ๓๐ วัน ตามมาตรา ๗๔ ของรัฐธรรมนูญนะครับ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 8260
วันที่..... ๑๔ ก.ค. ๒๕๔๗
เวลา..... 1๕.๓๖ น.

ที่ ๒๕๔๗/๒๕๔๗

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวหมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ และจะครบกำหนดในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗) ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่ต้องรับฟังความคิดเห็น ข้อมูลและข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญให้สมบูรณ์ที่สุด ด้วยเหตุดังกล่าวคณะกรรมการวิสามัญจึงเห็นควรขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๕๔๗/๒๕๔๗/๔ / ๗๔ / ๔๗
เวลา 14.30 น. ถึง.....

ดำเนินการประชุม

(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๒๕, ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๓๐

โทรสาร ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๐๕

๒๕๔๗ ๒๕๔๗
๕ พ.ย. ๕๕
๕๕.๓๖

ที่ประชุมที่สุด

ที่ ๕๖๕๖/๒๕๔๗

ว.ร.ด. ๘๖๕๖/๒๕๔๗
๘/๕๖
๒๕๔๗
๒๕๔๗

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างแล้ว วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ และจะครบกำหนดในวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗) ในการนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาและรายละเอียดบางประการที่ซับซ้อน จำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็น ข้อมูลและข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ให้มีความสมบูรณ์ที่สุด ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จึงเห็นควรขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายนิพนธ์ สุทธิเดช)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมาธิการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๑๖๔-๕

โทรสาร ๐ ๒๕๓๑ ๕๑๖๗

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๗๕/๒๕๔๗ วันที่ ๒๕/๑๑/๒๕๔๗

เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึง ๑๐.๐๐ น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๗๕/๒๕๔๗ วันที่ ๒๕/๑๑/๒๕๔๗

วันที่ ๒๕/๑๑/๒๕๔๗

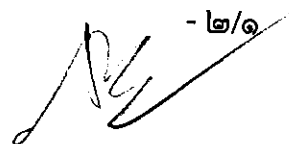
เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักการประชุม

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมให้ขยายเวลาทั้ง ๒ ฉบับนี้
ออกไปตามที่คณะกรรมการขอมานะครับ

เรื่องแจ้งเพื่อทราบเรื่องที่ ๔ ท่านสมาชิกฯ ครับ เกี่ยวเนื่องกับเรื่องเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้วคือเรื่องของท่านสมาชิกฯ ๒ ท่านนะครับ ได้ต่อว่าต่อขานกัน
แล้วก็เกิดเหตุให้ต้องชกต่อยหรือทำร้ายร่างกายกันขึ้น ซึ่งพวกท่านทั้งหลายและผมก็เป็น
ที่ประจักษ์น่ะครับ ทางสื่อมวลชนได้เผยแพร่ภาพออกไปทั้งทั่วประเทศและทั้งต่างประเทศ
ก็ถือว่าสภาพของเรานั้นได้รับผลกระทบกระเทือนน่ะครับ แต่อย่างไรก็ตาม ในระหว่างนั้น
ผมในฐานะที่ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมผมต้องขอโทษท่านสมาชิกวุฒิสภาและขอโทษ
พี่น้องประชาชนทั้งประเทศด้วยที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นสุดวิสัย แต่ก็เกิดขึ้นไปแล้วน่ะครับ
แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากเกิดเหตุการณ์ผมได้ให้เจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยได้เข้ามา
ระงับเหตุการณ์ แล้วก็เปิดโอกาสให้คู่กรณีทั้ง ๒ ท่านได้ชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภาทั้ง
๒ ท่านแล้วน่ะครับ รายงานการประชุมก็อยู่ในวุฒิสภาแล้วขณะนี้ แล้วก็อยากจะให้เรื่องนี้
จบโดยเร็ว ผมก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาสอบสวนข้อเท็จจริงคณะหนึ่ง ซึ่งได้เชิญท่านชงค์
วงศ์จันทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี เป็นประธานคณะกรรมการ แล้วก็ประกอบด้วย
สมาชิกวุฒิสภาอีก ๓ ท่านน่ะครับ ให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ฉะนั้น
คณะกรรมการชุดนี้ไม่มีอำนาจในการที่จะไปกล่าวโทษหรือไปกระทำการใด ๆ นอกจากนั้น
น่ะครับ เพื่อที่จะได้มีคำตอบแล้วก็ชี้แจงในส่วนราชการที่เกี่ยวข้องน่ะครับ ซึ่งขณะนี้
มีส่วนราชการส่วนอื่นที่ทำหนังสือมาขอทราบข้อเท็จจริง หลังจากสรุปข้อมูลแล้วนั้นก็คงจะ
ได้รายงานต่อผมภายใน ๓๐ วันน่ะครับ แล้วถ้ากรรมการจะพิจารณาอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับ
คณะกรรมการทั้ง ๔ ท่าน และอีกทางหนึ่งทางคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็ได้
ดำเนินการนำเรื่องนี้เข้าสู่ในกิจการวุฒิสภาแล้ว โดยท่านเสรี สุวรรณภานนท์ น่ะครับ -----

- ๒/๑

และก็เป็น การขอ ร้องจากผมก็แล้วกันนะครับว่า ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านต้องให้ความ
ร่วมมือกับวุฒิสภาขอให้ยุติเรื่องที่ไม่เสนอข่าวหรือการไปพูดในสถานที่อื่นไม่สมควร
ในทำนองสนับสนุนหรือช่วยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดให้เกิดความไขว้เขวขึ้นไปอีกนะครับ
เพราะขณะนี้เราก็เสียหายมากแล้วก็ขอให้อยู่ในกระบวนการกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริง เรื่องนี้ถือว่าจบกันในที่ประชุมแห่งนี้ครับ ในเมื่อพวกเราเคารพสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์แล้วเราต้องปฏิบัติด้วย และผมเองนั้นก็พยายามทำให้ดีที่สุดนะครับ
รับฟังความเห็นพวกเราทุกคนเพื่อจะแก้ไขปัญหาครับ และเรื่องหารือเรื่องนี้
ผมไม่อนุญาตให้หารือเรื่องนี้แล้วนะครับ เพราะว่าขณะนี้อยู่ในวาระที่เราจะต้องพิจารณา
กฎหมายมากถึง ๕ ฉบับที่จะต้องเข้าสู่ที่ประชุมครับ ซึ่งเราจะต้องรีบทำงานครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ครับ

นายพิเชฐ พัฒนโชติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ

ผมขอมืออยู่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมยังไม่จบระเบียบวาระเพื่อทราบนะครับ
ขอให้เป็นไปตามระเบียบวาระก่อนนะครับ ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุม ไม่มี นะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ จะหารือเรื่องทุกเรื่องนะครับ เอาไว้
ในวาระอื่น ๆ วันนี้ให้เลื่อนการหารือออกไปก่อน เพราะขณะนี้เข้าสู่วาระที่เราจะต้อง
พิจารณากฎหมายแล้วนะครับ

นายพิเชฐ พัฒนโชติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ไม่อนุญาต
ให้ผมชี้แจงหรือซักถามในสิ่งที่ท่านประธานฯ ชี้แจงสักหน่อยหรือครับ ท่านประธานฯ
อย่างนี้ครับ ขออนุญาตนิดเดียว

ประธานวุฒิสภา : ผมยังไม่ได้อนุญาตให้พูดเพราะเราจะเสียมารยาท
ตามข้อบังคับฯ ครับ ผมไม่อนุญาตนะครับ ขอร้องเถอะท่านสมาชิกฯ ครับ
เราช่วยกันนะครับ วาระอื่น ๆ เราค่อยหารือกัน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ ซึ่งคราวที่แล้วได้พิจารณาถึงมาตรา ๑๐ เชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อคราวที่แล้วเราได้พิจารณาถึงมาตรา ๑๐ นะครับ แล้วก็มาตรา ๑๐/๑ นั้นกรรมการเพิ่มเติมขึ้นใหม่ นะครับ ซึ่งเราจะเริ่มในมาตรา ๑๐/๑ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐/๑ คณะกรรมการเพิ่มเติมขึ้นใหม่ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเชิดพงษ์ครับ กรรมการสงวนความเห็นไว้เชิญครับ

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ผมได้ขอสงวนแก้ไขมาตรา ๑๑ (๓) โดยเพิ่มเติมข้อความว่า “โดยไม่มีเงื่อนไข” ครับ เหตุผลที่กระผมเสนอเพิ่มเติมนะครับ เนื่องจากว่า มาตรานี้เป็นเรื่องรายได้ อยากจะกราบเรียนว่าเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย คือนอกจากงบประมาณที่รัฐบาลกำหนดไว้ในงบประมาณแล้วนี้ มหาวิทยาลัยก็อาจจะมีรายได้อื่น ๆ นะครับ-----

ที่นี้รายได้อีกหนึ่งคือใน (๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นรายได้อของมหาวิทยาลัย โดยที่มหาวิทยาลัยนั้นเป็นหน่วยงานของรัฐ การที่จะรับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้บริจาค ถ้าหากว่าไม่ระบุว่าจะโดยไม่มีเงื่อนไขแล้วมหาวิทยาลัยก็สามารถที่จะรับบริจาคโดยที่ผู้บริจacksonกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วย ซึ่งจะปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๓ วรรคสอง อยากให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านได้ดูต่อไปในมาตรา ๑๓ วรรคสองด้วยครับ คือถ้าหากว่าการรับบริจาคที่มีเงื่อนไขแล้ว มหาวิทยาลัยก็ต้องจัดการเป็นไปตามเงื่อนไขของผู้บริจาค ซึ่งในเรื่องนี้จะมีปัญหาถ้าหากว่าผู้บริจacksonกับผู้รับบริจacksonรู้เห็นกัน โดยผู้บริจacksonนั้นมีแผนหรือว่าเป็นแนวทางที่จะแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากเงื่อนไขบริจacksonนี้ก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือว่าแก่ประเทศชาติได้ ยกตัวอย่าง สมมุติว่าผมบริจacksonที่ดินแปลงหนึ่งให้มหาวิทยาลัยและมีเงื่อนไขว่ามหาวิทยาลัยจะต้องสร้างอะไรสักแห่งหนึ่ง สร้างเป็นวิทยาเขตหรือเป็นสำนักอะไรต่ออะไรสักแห่งหนึ่งในที่ดินที่ผมบริจackson ถ้าผมรู้เห็นกับอธิการบดี แล้วอธิการบดีก็รับที่ดินของผมไปแล้ว แล้วก็ไปสร้างตามเงื่อนไขอย่างนี้ที่ดินที่ผมบริจacksonอาจจะไม่สมควร ไม่เหมาะสมก็ได้ แต่ว่าถ้าไม่มีเราไปเปิดช่องไว้ก็ทำได้ครับ ที่นี้ถ้ามหาวิทยาลัยเขาอยากจะรับบริจacksonที่ดิน เพื่อสร้างวิทยาเขตสักแห่งหนึ่ง มหาวิทยาลัยจะต้องเปิดกว้าง ต้องประกาศให้ผู้ที่มีที่ดินที่ประสงค์จะบริจacksonให้มหาวิทยาลัยมาเสนอ เพื่อที่จะได้พิจารณาว่าที่ดินแปลงไหนเหมาะสมมีกรรมกร มีการพิจารณาในเงื่อนไขต่าง ๆ ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมจึงเห็นว่าโดยหลักการแล้วทั่วไป มีกฎหมายหลายฉบับ ซึ่งพอที่ผมมีเวลาไปค้นคว้ามาว่าการรับบริจacksonเงินและสิ่งของที่บริจacksonให้หน่วยงานของรัฐนั้นต้องต่อทำว่า “โดยไม่มีเงื่อนไข” แต่ถ้ามีเงื่อนไขแล้วเป็นเรื่องที่กฎหมายไม่ควรที่จะเปิดช่องให้เกิดการทุจริตได้ ก็มีกรณีในที่ประชุมกรรมาธิการ แย้งว่า ถ้าเผื่อว่าผู้บริจacksonเงินเขาต้องการบริจacksonเงินเพื่อทุนการศึกษาอย่างนี้ถือว่าเป็นเงื่อนไข ถ้าอย่างนี้แล้วมหาวิทยาลัยก็รับไม่ได้ซิ อันนี้ไม่ใช่ครับ เป็นคนละประเด็นกัน ถ้ามหาวิทยาลัยอยากจะได้รับเงินเป็นทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยก็มีโครงการขึ้นมาตั้งเป็นกองทุนเพื่อทุนการศึกษาได้ ผู้บริจacksonก็จะบริจacksonเงินนี้เข้าทุนการศึกษาได้ โดยที่ถือว่าไม่ผิดวัตถุประสงค์-----

แต่ถ้าหากสมมติว่าผมจะบริจาคทุนการศึกษา แต่มีเงื่อนไขว่าผมต้องเป็นคนคัดเด็กเอง ผมจะต้องคัดเด็กสาวสวย ๆ ไว้ ผมจะให้ทุนการศึกษานักศึกษาคณะนี้ อย่างนี้ ถ้าอย่างนี้ ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าถ้าหากว่ากฎหมายไม่เปิดช่อง เมื่อจะเป็นรายได้ของ มหาวิทยาลัยแล้ว การที่มีเจตนาที่จะส่งเสริมการศึกษาแก่มหาวิทยาลัยนั้น การบริจาคทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินก็ดี เงินก็ดี ต้องไม่มีเงื่อนไขครับ อันนี้เป็นเรื่องที่ผมขอสงวนที่จะแก้ไขให้ท่านประธานฯ แล้วก็ท่านสมาชิกฯ ได้โปรดพิจารณาว่า การที่กำหนดไปอย่างนี้เป็นผลดีครับ ไม่ได้เป็นผลเสีย ไม่เปิดช่องให้เกิดการทุจริตเกี่ยวกับเรื่องการบริจาคได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีครับ ยกมือก่อน

นายมนตรี สันติวิชัย (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี กรรมการครับ คือมาตรา ๑๑ กรรมการไม่ได้ไปแก้ไขอะไรนะครับ เพราะถือว่าเขียนไว้ดีแล้ว ด้วยเหตุผลว่า (๑) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย หมายถึงว่าจะมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขก็ได้ แต่ถึงจะไม่มีเงื่อนไขก็ต้องมีมาตรา ๑๓ ชุมไว้ คือต้องไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ส่วนถ้ามีเงื่อนไขก็ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขต้องได้รับความยินยอม แล้วก็ถ้าไม่มีคนยินยอมแล้วก็ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ผมจึงมีความคิดว่าเขียนไว้ตรงนี้ก็มีมาตรา ๑๓ ชุมไว้อีกครั้งหนึ่งแล้วครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านชงค์ครับ

นายชงค์ วงษ์จันทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ชงค์ วงษ์จันทร์ กรรมการเสียงข้างมาก ก็อย่างที่ท่านมนตรีได้กล่าวถึงแล้วว่า ในมาตรา ๑๑ (๓) เราไม่ได้แก้ไข เป็นร่างเดิม แล้วได้พิจารณาเห็นว่าร่างเดิมนั้นน่าจะเหมาะสม เพราะอะไร เพราะในประการแรก ในมาตรา ๑๖ (๑๒) ได้บอกอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยไว้ว่า ให้วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

และการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย อันนี้ย่อมมีระเบียบของมหาวิทยาลัยอยู่แล้วว่า
 ทรัพย์สินที่ได้มาไม่ว่าโดยบริจาค ผู้อุทิศให้ก็ดี หรือทรัพย์สินอื่นก็ดีมีระเบียบการใช้จ่าย
 อย่างไร จะไปใช้เพื่อประโยชน์ของคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะคงเป็นไปไม่ได้ ในมาตรา ๑๓
 นั้นก็ได้บอกไว้ว่า จัดเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เพราะฉะนั้นก็คิดว่ามี
 กรอบอยู่อย่างเพียงพอในการที่จะรับบริจาค ถ้าเราไปกำหนดว่าโดยปราศจากเงื่อนไขจะ
 ทำให้เป็นการตัดสิ่งซึ่งหรือทรัพย์สินซึ่งมหาวิทยาลัยควรจะได้รับ เช่น มีเงื่อนไขในทางที่ดี
 เช่น บริจาคมาเพื่อส่งเสริมการเพิ่มวิทยฐานะของอาจารย์ เขาบริจาคมาเพื่อเป็นทุนของ
 นักศึกษา หรือแม้จะบริจาคมาเพื่อสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่มหาวิทยาลัย ถ้าเราไปมีเงื่อนไข
 อยู่อันนี้ก็รับไม่ได้ การจะรับบริจาค สมมุติว่าบริจาคสร้างอาคารให้แก่มหาวิทยาลัย
 สภามหาวิทยาลัยก็ต้องพิจารณาว่าเป็นไปตามระเบียบหรือไม่ เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของ
 มหาวิทยาลัยหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นไปตามระเบียบแล้วก็ควรจะได้รับ เพราะฉะนั้นการไป
 กำหนดก็ทำให้แคบ ในที่สุดผู้บริจาคไม่สามารถจะรู้เลยว่าเงินที่เขาบริจาคหรือทรัพย์สินที่
 เขาบริจาคมานั้นเอาไปใช้เพื่อประโยชน์อะไร ก็อาจจะไม่ตรงกับจิตใจหรือสรีรภาพของเขาที่เขา
 จะบริจาค ก็ทำให้การบริจาคมานั้นก็อาจจะทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเปิดกว้างไว้ก็มีกรอบ
 อย่างเพียงพออยู่แล้ว

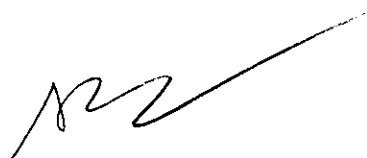

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยธรสาศตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการด้วยกันตกลงกันได้ไหมครับ
เรื่องนี้ ท่านเชิดพงษ์ คือตรงนี้บางทีอย่างนี้ครับ ผู้บริจาคเขาอาจจะเจาะจงนะครับว่า
เงินนี้จะบริจาคทุนสำหรับการศึกษาด้านโน้นด้านนี้โดยเฉพาะ น่าจะทำได้ตรงนี้
เราลองพิจารณาดูจะได้ไม่ต้องลงมติขอมติ เชิญท่านเชิดพงษ์ครับ

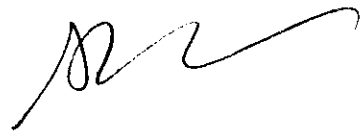
นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ในฐานะ
กรรมการ คือผมเห็นว่าเรื่องนี้มีกฎหมายหลายฉบับครับ ได้เกี่ยวกับกำหนดเรื่องนี้
แต่พอคิดว่าผมไม่มีเวลาไปค้นคว้ามา การรับบริจาคนี้ต้องไม่มีเงื่อนไขครับ การที่มีเงื่อนไข
เป็นการเปิดช่องให้มีการทุจริตได้ มีการแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบได้ อย่างกรณี
อย่างที่ผมชี้แจง ถ้ามหาวิทยาลัยต้องการทำอะไรสามารถที่จะกำหนดโครงการขึ้นมา
โครงการตั้งกองทุนการศึกษา ใครบริจาคก็เข้ากองทุนนี้ ไม่ใช่รายได้มหาวิทยาลัยครับ
อันนี้เป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยนะครับ ทรัพย์สินก็เช่นเดียวกันครับ เราต้องการอะไร
เราทำได้จะรับบริจาคที่ดินบริจาคอะไรนี้ แล้วประกาศเป็นทางการขึ้นมาโดยเฉพาะเลย
ถ้าเป็นความต้องการของมหาวิทยาลัยก็รับบริจาคขึ้นมาอย่างนั้นได้ โดยที่ถ้าเขียนไว้อย่างนี้
เปิดช่องให้ผู้ที่ไม่คิดมิชอบ อันนี้มีความหมายว่าไม่ต้องการให้มีการเปิดช่องไว้ให้เกิดให้มี
การแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ อันนี้ไม่ทำให้มหาวิทยาลัยต้องไม่สะดวกในการ
ที่จะทำงานแน่นอนครับ ผมขอให้มีการลงมติครับ ขอยืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยธรสาศตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าผู้สงวนความเห็นยืนยัน ผมจะขอมติครับ
ผมจะถามมติครับว่า สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิม
กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ถ้าสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงมติครับ เชิญลงคะแนนในมาตรา ๑๑ (๓) ครับ เรียบร้อยแล้ว
นะครับ ผมปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเสียงข้างมากให้คงไว้ตามร่างเดิมในมาตรา ๑๑ (๓)
นะกรับ ในมาตรา ๑๑ (๕) มีผู้แปรญัตติคือท่านนายแพทย์ประสิทธิ์กับท่านคำนวณ
เหมาะสมประสิทธิ์ เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

- ๖/๑

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ส.ว. จากจังหวัดนครสวรรค์ ผมกับท่านคำนวณ
 เหมาะประสิทธิ์ มีความคิดเห็นตรงกันคือได้เพิ่มความในส่วนของ (๕) ผมขอเรียนว่า
 “เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ”
 ผมขอเพิ่มความว่า “เพื่อใช้ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย” เหตุที่ต้องเพิ่มความว่า
 เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับนี้ะครับ
 จะต้อง เพื่อใช้ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อเน้นว่ารายได้ต่าง ๆ ของ
 มหาวิทยาลัยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การอุดหนุนนั้นต้องใช้ในกิจการของ
 มหาวิทยาลัยเท่านั้น ผมกลัวว่าถ้าผู้บริหารที่มีอำนาจเปลี่ยนชุดกันอะไรนี้ครับ อาจจะ
 เอาเงินนี้ไปใช้ในกิจการอื่นต่าง ๆ ได้ เพราะว่าผู้บริหารที่มีอำนาจสามารถที่จะบอกให้ผู้ที่
 ร่วมประชุมว่าเอาไปใช้ในกิจการอื่นเป็นการ โฉนดน้ำรายได้ที่เขาตั้งใจมีวัตถุประสงค์เพื่อให้
 ดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยเอาไปใช้ทางอื่น กลัวจะผิดประเภท ถูถูกใจคนใช้ แต่ไม่ถูกใจ
 คนรับ เพราะว่าคนรับไม่ใช่เป็นกิจการของมหาวิทยาลัย แต่ไปใช้นอกเหนือจากกิจการของ
 มหาวิทยาลัย ผมกลัวจะอยู่ในอำนาจของผู้บริหารที่ไม่ถูกไม่ต้องครับ จึงขอเพิ่มความตามผม
 ได้กราบเรียนรวมทั้งท่านคำนวณครับ เผอิญตอนนีท่านประชุมคณะกรรมการ ผมก็เลย
 ขออนุญาตคนเดียวก่อน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไพบูลย์ยกมือ ท่านไม่ได้สงวนคำแปรญัตติ
 หรือแปรญัตติไว้ครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ผมเข้าใจท่านประธานฯ ครับ เมื่อเช้า
 ผมยกมือเพื่อหาหรือท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่ได้ท่านไพบูลย์ ผมขอความกรุณานะครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ผมใช้สิทธิครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ต้องเอาในวาระ ตอนนี้ผู้แปรญัตติท่านนั้น
ครับ

นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ผมเข้าใจท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่อนุญาตครับ

นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ผมดูคะแนน
ที่ประชุมนะครับท่านประธานฯ ผมกลัวจะเกิดข้อครหาท่านประธานฯ ครับ ๖๓ คะแนน
แก่นั่นเองครับท่านประธานฯ เปิดประชุมได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือองค์ประชุมครบนะครับ ที่นี้ตอนนี้เรียนอย่างนี้ครับ
การลงมติหรือว่าโหวตตอนนี้ สมาชิกฯ บางส่วนประชุมคณะกรรมการอยู่ แล้วก็เมื่อสักครู
เปิดประชุมก็สมาชิกฯ ครบ แล้วตอนนี้ประชุมคณะกรรมการในชั้นนี้ผมรับรองว่า
องค์ประชุมครบ

นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอใช้สิทธิ
นับองค์ประชุมครับ เป็นสิทธิของผมครับท่านประธานฯ เมื่อเช้าผมเรียนท่านประธานฯ ว่า
ระหว่างคนยังมาไม่ครบให้สมาชิกฯ มีโอกาสปรึกษาท่านประธานฯ ก่อน เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว
ผมเรียนท่านประธานฯ สุขุมบอกว่า ๕ โมงครึ่งท่านประธานฯ รองประธานฯ นั่งเปิดประชุม
ได้แล้วระหว่างที่สมาชิกฯ ยังมาไม่ครบ ท่านประธานฯ วันนี้ก็มา ๑๐ โมง แล้วถือโอกาส
เข้าวาระเลยท่านประธานฯ ครับ แล้วผลประโยชน์ของประเทศชาติไปอยู่ที่ไหนท่านประธานฯ
ครับ เสียหายตรงไหนครับ ๕ โมงครึ่งประธานฯ เปิดประชุมแล้ว ๕ โมงครึ่งท่านประธานฯ
เริ่มเลยครับ ๑๐ โมงเราเข้าวาระได้ท่านประธานฯ ต้องเข้าใจชีวิตรับสมาชิกฯ แต่ละท่านเขามี
ข้อคิดเห็นมีคำปรึกษาท่านประธานฯ ท่านประธานฯ เล่น ท่านประธานฯ สุขุม เปิดปั๊บกลับ
ไปแล้ว ท่านประธานฯ ตอนนี้ไปไหนแล้วครับ ท่านประธานฯ ต้องเห็นใจสมาชิกฯ ชีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณไพฑูรย์ครับ ขอนิดหนึ่ง พอที่ท่านประธานฯ มีภารกิจ
 เกี่ยวกับทางสถาบันพระปกเกล้า ได้รับมอบหมายจากท่านประธานรัฐสภา ที่นี้เอาอย่างนี้ครับ
 คือพรุ่งนี้เช้าก็เป็นไปตามเดิม ที่วันนี้เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานฯ เปิดประชุมครบองค์ประชุมมี
 สมาชิกฯ มาครบนะครับ ทั้งหมด ๑๓๔ ท่าน ตอนนี้อยู่ประชุมคณะกรรมการอยู่ เพราะฉะนั้น
 ท่านไพฑูรย์ครับ ผมยืนยันครบองค์ประชุม ถ้าท่านจะขออนุญาตเป็นสิทธิของท่าน แต่ผมจะต้องไป
 ตามสมาชิกฯ ที่ประชุมอยู่คณะกรรมการ ให้ดำเนินการไปเถอะครับแล้วพรุ่งนี้อย่างไรว่ากัน
 ใหม่ครับ

นายไพฑูรย์ อุปัติสฤงค์ (ภูเก็ต) : อย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ พรุ่งนี้
 ๕ โมงครึ่ง ท่านประธานฯ ท่านรองประธานฯ เปิดประชุมเลยครับ ไม่ครบองค์ประชุม
 ไม่เป็นไร ท่านประธานฯ ให้สมาชิกฯ ได้หารือหน่อย แล้วผมจะถอนครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมรับปากครับ เชิญท่านกรรมการต่อครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ใน (๕)
 “เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้ในการ
 การดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย” ที่ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์เดิม นะครับ คือถ้าอ่านมาตรา ๑๓
 ดี ๆ ก็จะพบว่า ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริจาคหรือใครบริจาค ก็ต้องเข้าตาม
 วัตถุประสงค์มาตรา ๗ หมดละครับ ที่นี้ถ้าไปเขียนตรงนั้นก็เป็นเรื่องของเพื่อใช้ในการ
 ดำเนินการของมหาวิทยาลัยจะแคบกว่าวัตถุประสงค์ ข้อ ๗ นะครับ ถ้าอ่านดูมาตรา ๑๓ ดี ๆ
 ก็อธิบายได้จากไหนที่ใช้แตกต่างจากวัตถุประสงค์มาตรา ๗ ไม่ได้ทั้งนั้นแหละครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้แปรญัตติคิดใจไหมครับ ถ้าไม่คิดใจจะได้ผ่าน
เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : คือถ้าคณะกรรมการรับปาก
กับผมอย่างนี้ ว่ามาตรา ๗ ไขไหมครับเมื่อสักครู่นี้ ว่า ถ้าเงินรายได้ไม่ว่าจะมาทางใดก็ตาม
ถ้าไปใช้ดำเนินการเพื่อมหาวิทยาลัย ผมไม่ขัดข้องครับ ท่านยืนยันไขไหมครับ
ผมกับท่านคำนวณบอกแล้วบอกว่า ต้องการว่าคนที่บริจาคหรือว่าเงินต่าง ๆ ที่เป็นเงินรายได้
ที่จะเข้ามหาวิทยาลัยยินดีรับถ้าใช้ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ผมไม่ขัดข้อง
เพียงแต่กลัวว่าผู้บริหารบางคนจะไปใช้ตามอำเภอใจ ถือว่าเป็นผู้บริหารระดับสูง
แล้วจะพูดอะไรในที่ประชุมนี้ต้องฟังอยู่แล้ว ไม่ฟังเฉยๆ ไม่ให้เป็นผู้บริหาร ไม่ให้ร่วมเป็น
กรรมการด้วย ท่านยืนยันหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีเชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมการ) : ก็ต้องยืนยัน เพราะว่ากฎหมาย
เขียนไว้มาตรา ๑๓ อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์มาตรา ๗ แน่นนอนครับ ถ้าไม่ทำแบบนี้
ต้องมีความผิดแล้วครับ เพราะกฎหมายบัญญัติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คลุมอยู่ในมาตรา ๑๓ ด้วย มาตรา ๗ อยู่แล้ว ไม่คิดใจ
นะครับ เชิญ

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม
ประสิทธิ์ พิพิธกิจจา จากนครสวรรค์ กับท่านคำนวณเมื่อสักครู่นี้คุยกันว่า ถ้ามาตรา ๑๓
คลุมในเรื่องนี้ก็ไม่คิด แต่อันหนึ่งครับ ที่เพิ่มส่วนต่อมาจาก (๕) คือว่า “รายได้
และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี่ยงปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์
ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี่ยงปรับที่เกิดจากการผลิตสัญญาการศึกษา และเบี่ยงปรับที่เกิดจาก
การผลิตสัญญาการซื้อขายสินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ
ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมาย

ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” กระผมและท่านคำนวณขอเพิ่มคำว่า “บรรดา” คือว่า “บรรดารายได้” ที่ต้องเพิ่มคำว่า “บรรดารายได้” ในวรรคสามนี้ก็เพื่อต้องการเน้นให้เห็นว่า รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะมาจากทางใดโดยรวมควรเรียกว่า “บรรดารายได้” ประกอบ กับมีกฎหมายอื่น ๆ กราบ ร่างพระราชบัญญัติที่เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาเราจะใช้คำนี้ ตลอด ท่านไปเปิดดูครับ ว่าไม่ใช่ รายได้ อย่างเดียว ต้อง บรรดารายได้ รวมไปหมด ว่ารายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะมาจากทางใดก็ตาม ให้รวมไปว่าจะต้องเข้ากับคำว่า “บรรดารายได้” ถึงจะรวมรายได้ทุกทางที่มาทางบริจาค หรือทางอุทิศ หรือทางองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม ถือว่าพวกนี้เป็นบรรดารายได้ครับ แล้วก็ไปดูกฎหมายอื่น ร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายที่เข้าสู่สภาตอนนี้ ปรากฏว่ามีคำว่า “บรรดารายได้” ทั้งนั้น ก็เลขขออนุญาตเพิ่มคำว่า “บรรดารายได้” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภ กรรมการใช้ไหมครับ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : มิใช่ครับท่านประธานฯ ผมเพียงแต่จะช่วยให้เร็วขึ้น เพราะว่าเพิ่งได้ไม่กี่มาตรา ถ้าคุณราชีวาสก็เป็นเหมือน อาจารย์หมอว่า จะเห็นคำว่า “บรรดารายได้” อยู่ข้างหน้า ผมก็เติมให้ ก็จบ เพราะเป็น ตามกฎหมายอื่นที่บันทึกไว้อยู่แล้ว ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการส่วนใหญ่เป็นอย่างไรรับ เชิญ ท่านตัวแทนกฤษฎีกาครับ

นายวรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร กรรมการครับ ต้องขอกราบเรียนนะครับว่า ในมาตรานี้เป็นเจตนารมณ์ที่จะกำหนดเรื่องรายได้ของมหาวิทยาลัยนะครับ แล้วใน วรคสาม ในเจตนารมณ์ของผู้ร่างเองก็ไม่ได้เน้นย้ำที่จะบอกว่า บรรดารายได้หรือ ผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นทั้งหมดหรือไม่ทั้งหมดนะครับ เพราะว่าในกรอบ ของมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ เป็นการบัญญัติเรื่องบรรดาอสังหาริมทรัพย์ ในมาตรา ๑๓ บัญญัติเรื่องบรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการอย่างไร เป็นเรื่อง ภาพรวมทั้งหมดนะครับ แต่ในเรื่องของวรคสามของมาตรา ๑๑ นั้นเป็นการเน้นย้ำความ ต่อเนื่องจากรรคหนึ่ง จาก (๑) ถึง (๖) บอกว่า รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย แล้วก็เบี้ยปรับและการดำเนินการต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังนี้ครับ เพียงแต่จะต้องขอกราบเรียนท่านว่า มีกฎหมายราชภัฏได้บัญญัติในลักษณะเดียวกัน แต่ในเจตนารมณ์ของผู้ร่างแล้วการไม่ใส่ไว้จะมีความเหมาะสมมากกว่า คณะกรรมการ เสี่ยงข้างมากจึงมิได้บัญญัติเป็นไปตามที่มีการแปรญัตติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ผมฟัง อย่างไรก็ตาม ท่านประธานฯ ครับ ครุฑพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ซึ่ง คณะกรรมการของวุฒิสภาได้พิจารณาเสร็จแล้วนะครับ มาตรา ๑๑ (๕) “บรรดารายได้ และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่ เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำ ของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง”

๑๒

เหมือนกันหมดเลย นี่ไม่ได้แก้เลยครับ นี่เป็นร่างชัด ๆ ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
นราธิวาสราชนครินทร์นี้ครับ ที่เพิ่งผ่านสภาไปหยก ๆ นี่ครับ “บรรดารายได้” ไม่ได้แก้
นะครับ พิมพ์เป็นร่างพระราชบัญญัติไปเลย ท่านเปิดดูครับ แล้วทำไมผ่านโดยที่ไม่มีใคร
แก้ไข ไม่มีใครคัดออก แล้วเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเหมือนกัน ทำไมต้อง
แตกต่างกันเหลือเกิน เพิ่งออกไปเหมือนกันอย่างนี้ นี่ผมยอมไปทีหนึ่งแล้วเมื่อสักครู่นี้
ท่านบอกว่า มาตรา ๑๓ กลุ่มไปรายได้ แต่ “บรรดารายได้” ทุกอย่างอยู่ในพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยซึ่งผ่านเราไป ซึ่งรัฐบาลก็ไม่ได้แก้ไข ไม่ได้อะไรเลย เป็นกฎหมายโดยเฉพาะ
เป็น ๒ สแตนดาร์ด (Standard) หรืออย่างไร พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนี้ ๒ มาตรฐาน
หรืออย่างไรครับ ทำไมต้องต่างกัน เป็นมหาวิทยาลัยพระราชบัญญัติออกใหม่เหมือนกัน
กฤษฎีกาก็คน ๆ เดียวกัน มาประชุมด้วยกัน อาจจะสลับคณะ โฉนดคณะนี้ แต่ไม่เหมือนกัน
อย่างนี้ไม่ได้เลยครับ แสดงว่ากฤษฎีกาก็ ๒ มาตรฐานเหมือนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ฝากเป็นข้อสังเกตนะครับ กฎหมายถ้าในลักษณะ
เดียวกันถ้อยคำที่ใช้น่าจะให้เหมือนกัน แต่จริง ๆ แล้วคำว่า รายได้ น่าจะคลุมหมดแล้ว
จริง ๆ แล้ว ไม่ต้องไปเขียน “บรรดา” หรือ เพราะภาษากฎหมายไม่ค่อยใช้ แต่ว่าถ้า
ฉบับอื่นมีอยู่นะครับ ในของมหาวิทยาลัยลองดูกัน ก็น่าจะใช้มาตรฐานเดียวกันเท่านั้น
เป็นข้อสังเกตนะครับ ทางกฤษฎีกาจะชี้แจงตรงนี้ได้ไหมครับ เชิญกรรมการ
คุณมาลีรัตน์ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมการ) : ท่านประธานฯ อะ ดิฉัน มาลีรัตน์
แก้วก่า กรรมการ จริง ๆ แล้วร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสฯ นี้กำลังจะเข้ามา
สู่การพิจารณาของรณະกะ ยังไม่ได้ผ่านไป อย่างไรก็ตามกรรมการยังยืนอยู่ แต่สุดแท้แต่
ที่ประชุมคะ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกัย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ขออนุญาตให้เหตุผลเล็กน้อยว่า ดูในหลายมาตราของกฎหมายฉบับนี้ เช่น มาตรา ๑๓

๑๕

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๘/๓

เขาเขียนว่า “บรรดา รายได้และทรัพย์สิน” มาตรา ๑๓ ของร่างที่ท่านถืออยู่ในมือก็ใช้คำว่า “บรรดา รายได้และทรัพย์สิน” นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ คือ นราธิวาส แม้ยังไม่เข้า แต่ไม่มีการแก้ไขแม้แต่ตัวเดียว เราแต่ละเขาไม่ได้อยู่แล้ว ผมคิดว่าเดิมเข้าไปเถอะครับ ไม่เสียหาย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิถีธร) วิชาญทศศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้ากรรมการไม่ยอมผมจะขอมตินะครับ
ในส่วนพรรคสุดท้ายนะครับ ตรงรายได้และผลประโยชน์ทางผู้แปรญัตติขอให้เดิม
“บรรดา” เข้าไป ผมจะถามมติของที่ประชุมนะครับว่า จะคงไว้ตามร่างเดิมของกรรมการ
กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าให้เพิ่มเติมตามที่ผู้แปรญัตติกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ ผมขอมติแล้ว
ยังคิดใจหรือไม่คิดใจ เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

- ๕/๑

จน.

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ก่อนที่ท่านจะลงมตินี้ผมไม่ว่า แล้วที่ร่างพระราชบัญญัติ ที่เมื่อสักครู່ท่านอาจารย์วัลลภก็บอกไปแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์นี้ไปแก้ไขไม่ได้อย่างที่กราบเรียน เพราะร่างเขาเป็นร่างเดิม เป็นบรรดารายได้ทั้งหมด แล้วตอนนี้ร่างพระราชบัญญัติของเราที่กำลังพิจารณาฉบับนี้ ขออนุญาตบางท่านนี้ยังอ่านไม่ทั่ว ไม่ครบ อ่านล่วงหน้าไปถึงมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ซิคครับ มาตรา ๑๒ ยังมี “บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้” นี่ยังมี “บรรดา” มาตรา ๑๓ ก็ “บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัยในมาตรา ๖” นี่ก็มี “บรรดา” ทำไม ผิดตรงไหน แต่ใส่แล้วพุ่มเพิ่ยผมเห็นด้วย ครับ แต่ “บรรดารายได้” นี้หมายถึงสรรพสิ่งของรายได้ทั้งหลายที่มหาวิทยาลัยได้รับ ผมกราบเรียนเพื่ออธิบายให้บรรดาท่านทั้งหลายที่ยังเปิดไม่ถึงจะได้เข้าใจก่อน ผมไม่ใช่มาเถียงเพื่อเอาชนะอะไรผมไม่สนใจหรอกครับ ผมสนใจเพื่อความถูกต้อง คือถ้าตัดก็ตัดอันอื่นไปด้วย นี่ถ้าของเขามี ของเราไม่มี ก็ไม่ถูกต้องอยู่แล้ว จะมาถูกใจอย่างเดียวไม่ได้หรอก จะเสี่ยงข้างมากไม่ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการครับ ท่านสมควร

นายสมควร จิตแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมควร จิตแสง กรรมาธิการ ในมาตรา ๑๑ นั้นนอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ เพราะฉะนั้นต้องดูมาตรา ๑๑ รายได้ (๑) – (๖) ต่อไปนี้คือ (๑) – (๖) รายได้และผลประโยชน์ก็คือรายได้ (๑) – (๖) และผลประโยชน์อื่น เพราะฉะนั้น คำว่า “บรรดา” นี้ก็จะบอกถึงมาตรา ๑๒ รวมถึงสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ (๑) – (๖) ในมาตรา ๑๑ แล้ว มาตรา ๑๓ ก็ “บรรดารายได้” อันนี้รายได้ที่รวมทั้งหมดแล้ว เขียนไว้ ตรงนี้ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑ วรรคสามนี้ รายได้จาก (๑) – (๖) จึงไม่ได้เขียนคำว่า “บรรดา” ตรงนี้ไว้ ก็ขอให้พิจารณากันให้ดีให้รอบคอบครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมตินะครับ คงไม่ต้องแล้วครับ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ศรีรับ ถ้าอย่างไรไม่ต้องโหวต คืออย่างนี้ กรรมการชี้แจงว่าที่เขียนรายได้นี้เฉพาะมาตรานี้กลุ่ม (๑) กับ (๖) เท่านั้นเอง ไม่ได้นอกเหนือจากรายได้อื่นอีก ถ้ารายได้อื่นอีกก็ใช้ บรรดา ได้ แต่ในมาตรานี้กลุ่มแค่ (๑) กับ (๖) เลยใช้เขียน รายได้ เพราะเจาะจงตรงนี้ สมว่าน่าจะชัดเจนตามกรรมการ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ศรีรับ จะได้ไม่ต้องลงมติ

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยตามที่ท่านกรรมการพูด ถ้าอย่างนั้นท่านต้องไปแก้อันนี้ด้วย ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เดี่ยวจะเข้ามา นี่ก็เหมือนกันมาตรา ๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) บรรดารายได้และผลประโยชน์ มาตรา ๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ผมไม่ว่าครับ ถ้าท่านแก้อันนี้ให้เหมือนกัน แต่ในนี้เขาไม่มีแก้ เขาเป็นร่างเดิม จะไปแก้เขาได้หรือครับ ไม่เป็นไร ผมเอาด้วยอยู่แล้ว แต่ให้ถูกต้องแก่นั้นแหละ เป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเหมือนกัน แต่ข้อความออกมาไม่เหมือนกันได้อย่างไรละ กฎฎีกาทำอะไรอยู่ ผ่านร่างมาได้อย่างไร และเดี่ยวร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จะเข้าเดี่ยวเข้าต่อไปนี้ แต่เขามีอันนี้เหมือนกัน มาตรา ๑๑ ที่ท่านสมควร จิตแสง ที่กราบเรียนนั้นถูกต้อง แต่มี เหมือนกันเลข (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) เหมือนกันมาตรา ๑๑ เหมือนกันด้วย บรรดารายได้ ท่านดูก็แล้วกัน ผมไม่เถียงหรอกครับ ผมเห็นแบบ อาจารย์สมควร แต่นี้มีแก่นั่นเองครับ เอาอย่างไรก็ได้ครับ ผมไม่ใช่คนคือรื้อ ผมเพื่อความถูกต้องแก่นั่นเอง

๒๒

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๑๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อันนี้ให้ผ่านใช่ไหมครับท่านนายแพทย์ประสิทธิ์
ไม่ต้องลงมตินะครับ แล้วฝากเป็นข้อสังเกตในมหาวิทยาลัยนราธิวาสฯ ว่าตรงนั้นจะมีทาง
อย่างไรบ้าง เชิญท่านเลขาธิการต่อ มาตรา ๑๒ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๕ นี้คงมีคำถาม ๒ ประเด็น
ที่กรรมวิธีการได้แก้ไขดังกล่าว เพราะว่าตามมาตรา ๑๕ เดิมประเด็นแรกนี้ร่างเดิมนี้ออกว่า
นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕)
มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือ
อาจได้รับการเลือกตั้งใหม่อีกได้ คำว่า “ได้รับการเลือกตั้งใหม่อีกได้” ตามร่างเดิมนี้อือ
เขาให้เป็นได้หลายวาระ แต่พอกรรมวิธีการไปเดิมนั้นไปเฉพาะใน (๕) นี้กรรมวิธีการ
ได้เดิมนั้นว่า “แต่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕)
จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้” ผมก็กำลังมองว่า ๒ วรคนี้ขัดกันหรือไม่
เพราะว่าความเดิมใน (๓) (๔) และ (๕) นี้เลือกตั้งใหม่ได้โดยไม่มีวาระ แต่พอมาอีก
วรรคหนึ่งบอกว่า เฉพาะ (๕) นั้นเป็นได้แค่ ๒ วาระ คือติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้
วรรคแรกนี้คือ (๕) นั้นเป็นได้ตลอด กฤษฎีกาช่วยคู่ด้วยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ครับ วรรคสองร่างเดิมเขามี (๑) ถึง (๓)
กรรมวิธีการได้เดิม (๔) (๕) (๖) (๗) แล้วก็อีกวรรคหนึ่งขึ้นมา (๗) นี้จะรับท่านประธานฯ
บอกว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ
สภามหาวิทยาลัย มาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) ถ้า (๓) นี้จะพ้นเมื่อขาดคุณสมบัติของ
การเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น การขาด

พ

คุณสมบัติการเป็นนี้ ถ้ามาตรา ๑๔ นี้ก็จะอยู่วรรคสี่ ว่าการจะเป็นได้นั้นก็มีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ และ (๓) (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยการจะเป็นได้นั้นผมเข้าใจว่าก็ต้องมีกรณีที่ถูกจำกัดโดยคำพิพากษาอะไรต่าง ๆ หรือว่า สภามหาวิทยาลัยให้ออก หรือเป็นคนล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถ ผมก็กำลังปรึกษาท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการว่า (๓) นั้น การขาดคุณสมบัติการเป็นนี้ รวม (๔) (๕) (๖) (๗) ที่กรรมการได้เพิ่มขึ้นมาหรือไม่ ถ้าเพิ่มขึ้นมาแล้วไปเข้ากับ (๓) นี้ ผมก็ไม่แน่ใจว่าถ้อยคำในเรื่องคุณสมบัติการเป็นนี้ตรงกันหรือไม่ ถ้าตรงกันก็คือซ้ำ ถ้าไม่ตรงกันก็จะเกิดความขัดกันของกฎหมาย เพราะฉะนั้นการที่กรรมการมีเจตนาที่เดิมเพิ่มมาให้ชัดเจนขึ้นนี้ (๓) นั้นเขียนไว้อยู่ระดับหนึ่งแล้ว เพื่อไม่ให้กฎหมายส่งไปแล้ว กลับตีความว่าเขียน ๒ วงเล็บ หลาย ๆ วงเล็บแล้วขัดกันเองนี้ ก็เป็นห่วงตรงนั้น ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการครับ ท่านใดจะชี้แจงเชิญครับ

นายวราสัทธ กัญจนสูตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วราสัทธ กัญจนสูตร กรรมการ ต้องขอกราบเรียนว่าในมาตรานี้ตามที่ท่านเสรีได้กรุณามีความเห็น โดยหลักการแล้วในมาตรา ๑๔ วรรคสี่ก็จะกำหนดรายละเอียดในเรื่องของคุณสมบัติของบุคคลต่าง ๆ เช่น นายกสภาฯ กับกรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิไว้แล้วนะครับ เพียงแต่ว่าในการพิจารณาของคณะกรรมการเสียงข้างมากเห็นว่า ในมาตรา ๑๕ วรรคสอง (๔) (๕) (๖) และ (๗) เป็นเรื่องสำคัญซึ่งสมควรจะกำหนดไว้แต่ในมาตรา ๑๔ วรรคสี่เองก็สามารถที่จะกำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ ไว้ได้แล้วก็สามารถกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ตาม (๔) ถึง (๗) นี้ในข้อบังคับไว้ได้เช่นกันครับ

๑/

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ
ครับ ถ้าจะเขียนอีกผมไม่ขัดข้องเลยครับ แต่ผมกำลังปรึกษาทางกรรมาธิการว่า
เขียนแล้วขัดกันหรือไม่ ถ้าขัดกันแล้วเขียนไปก็จะเป็นปัญหากลับมาอีก แล้วก็บอกว่า
กฎหมาย ๒ วรคนี้เขียนขัดกัน ถ้าท่านกรรมาธิการช่วยกรุณาตอบชัด ๆ ถ้าไม่ขัด
ผมไม่คิดใจ แต่ท่านไม่ได้ตอบว่าประเด็นแรกนี้ท่านเขียนวรรคแรกกับวรรคที่สอง
ที่ท่านเพิ่มขึ้นมานี้ขัดกันหรือไม่ขัด เพราะว่าวรรคแรก (๓) (๔) (๕) นี่บอกว่า
มีวาระคราวละ ๓ ปี ร่างเดิมของเขาก็คือเขาไม่มีกำหนด ๒ วาระติดต่อกัน แต่พอท่านมา
เพิ่มอีกรวรรคหนึ่งเป็น (๕) นี่ก็ไปซ้ำกับวรรคแรก ถ้าเขียนอย่างนี้แล้ววรรคแรก
บรรทัดที่ ๒ บอกว่า เป็นไปได้ทุกคราว แต่พอมาอีกรวรรคหนึ่งติดต่อกันมาบอกว่า
เป็นได้แค่ ๒ วาระติดต่อกัน ถามว่าประเด็นหนึ่งนี้ขัดกันหรือไม่ขัด ซึ่งโดยปกติแล้ว
ถ้าเขาไม่ให้ขัดเขาจะแยกวรรคนะครับ เขาไม่มาปนกัน พอท่านเอาไปปนกันแล้วก็เลย
เกิดปัญหาเรื่องของการตีความนะครับ นี่ก็ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ขอบพระคุณท่านกฤษฎีกานะครับ แต่ถ้าท่านจะอธิบาย
ให้ชัดขึ้นในเรื่องข้อบังคับตาม (๔) ของมาตรา ๑๔ นี่เป็นข้อบังคับของการเป็นนะครับ
ซึ่งท่านบอกว่าจะมาเขียนอีกก็ได้ แต่ผมก็ถามว่า ถ้าเขียนอีกก็ได้นี้มันซ้ำไหม หรือว่า
ถ้าเขียนในเรื่องเดียวกันแล้วมันขัดกันหรือไม่ ขกตัวอย่างชัดเจน (๓) บอกว่า
ขาดคุณสมบัติการเป็น นะครับ แต่การเป็นนั้นผมไม่รู้ว่เรื่องโทษจำคุกเขาเขียนไว้ว่า
อย่างไร เขียนว่าโทษจำคุกในคำพิพากษา ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถูกจำคุก
โดยคำพิพากษา เขาเขียนไว้ แค่นี้หรือเปล่า แต่พอท่านมาเพิ่มเป็น (๔) ถูกจำคุก
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกจะเห็นว่ามันขัดกันแล้ว ผมถึงได้ถามว่า (๓) ที่เขียนไว้
เดิมนี่ คุณสมบัติการเป็นนั้นท่านบัญญัติไว้อย่างไร ถ้าท่านมาเพิ่มตรงนี้ผมไม่ขัดข้อง
แต่ผมก็จะระแวงระวังให้ว่าถ้าท่านเพิ่มมาแล้วถ้ามันขัดกันก็จะบอกวุฒิสภากลับกรอง
กฎหมายสภาผู้แทนราษฎรเขาทำมาดีแล้วเราดันไปแก้ไขมันขัดกันเสียเอง ผมก็ห่วง

๒๕

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๑๑/๒

ตรงนั้นอีกนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านดูดีแล้วผมไม่ขัดข้อง ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นตรงนี้เอาให้ชัดก่อนไหมครับ หรือว่า
ท่านพลเอก ศิริ จะประเด็นเดียวกันไหมครับ แต่ว่ามีการแก้ไขอะนะครับ
ถ้าประเด็นอื่น เดียวผมให้อภิปรายทีหลังได้ไหมครับ เพราะแก้ไขมาหลายรอบ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : ประเด็นเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นเดียวกันนะครับ เชิญท่านพลเอก ศิริครับ
แล้วเชิญท่านณรงค์

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก จากที่เพิ่มเติมมา
ห้ามไม่ให้ติดต่อกัน ๒ วาระนี้ผมถือว่า โดยปกตินายกสภามหาวิทยาลัยกับกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒินี้เราไม่กำหนดคนละครับ กำหนดเฉพาะอธิการบดี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
กับนายกสภามหาวิทยาลัยนี้หายากจริง ๆ ครับ ไม่ใช่ว่าหาง่าย ๆ แต่ละคนก็สามารถที่จะ
ทำงานด้วยความเสียสละ ซึ่งโดยปกติไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้นใน
มหาวิทยาลัย นอกจากค่าเบี้ยประชุมซึ่งไม่คุ้มกับค่าน้ำมันรถ ซึ่งทุกคนมาก็ด้วย
มีความตั้งใจในการที่จะทำงานเพื่อเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของอธิการบดี
ทุกคนมีความปรารถนาดีนะครับ แล้วการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเลือกจาก
คุณวุฒิตามสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นมีไม่มากครับ มหาวิทยาลัย
ในต่างจังหวัดยิ่งหายาก เพราะฉะนั้นถ้าเรากำหนดไว้ว่าไม่ให้เกิน ๒ วาระ ต่อไปจะมี
ปัญหานะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในประเด็นเดียวกันกับที่

ท่านศิริได้อภิปรายไปแล้ว แล้วก็ท่านเสรีได้ให้ข้อสังเกตนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านทั้ง ๒ ผมไม่เข้าใจในการร่างกฎหมายของประเทศไทยจริง ๆ ท่านประธานฯ ผมได้อภิปรายเรื่องนี้หลายครั้งในสภานี้ ผู้ร่างแต่ละชุด หรือแต่ละคณะผมทราบว่าที่มาที่ไปต่างกัน แต่ร่างกฎหมายทุกฉบับของรัฐบาลก็ต้องเข้าไปสู่กฤษฎีกา แล้วกฤษฎีกาเองก็อาจจะมีกรรมการหลายคณะหรืออย่างไร แล้วก็เขียนอะไรกันตามอำเภอใจ ผมยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๑๕ ของร่าง พ.ร.บ. ราชมงคลที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ บอกว่าให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยนี้วาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี แต่พอในมหาวิทยาลัยอื่น เช่น มหาวิทยาลัยนราธิวาสซึ่งพวกผมเป็นกรรมการ แล้วก็ไม่มีมีการแก้ไข ให้อยู่ในวาระ ๔ ปี เห็นไหมครับ แล้วก็ของนราธิวาส ไม่ได้มีการกำหนดว่าติดต่อกัน ๒ วาระไม่ได้ และขณะเดียวกันของนราธิวาส ไปเพิ่ม (๔) (๕) (๖) (๗) ก็เหมือนกับที่กรรมการเสียงข้างมากเพิ่มมาแล้วทำไมถึงไปร่างให้แตกต่างกัน กฎหมายมหาวิทยาลัยเหมือนกัน ผมเห็นด้วยที่กรรมการเพิ่มขึ้น เพราะจะทำให้คุณสมบัติและการพ้นจากตำแหน่งชัดเจนขึ้น แต่ผมคิดว่าการที่ไปกำหนดว่าไม่เกิน ๒ วาระ แล้วก็แต่ละวาระให้อยู่ ๓ ปีเท่านั้นเอง ผมว่ากรรมการไม่น่าจะไปเพิ่มตรงนี้ แล้วก็การแก้ไขจะทำให้มีปัญหาในข้อกฎหมายต่อไปอีก ผมอยากให้กรรมการช่วยดูให้ชัด ๆ ถ้าเอาไว้ตามร่างเดิมทั้งหมดในวาระแรก แล้วก็ท่านจะไปเพิ่ม (๔) (๕) (๖) (๗) ขึ้นมา ผมคิดว่าก็ไม่น่าจะมีปัญหา แต่วาระแรกต้องกลับสู่ร่างเดิมเสียก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมก็เห็นเหมือนที่ท่านณรงค์ว่า นะครับว่ากระทรวงศึกษาฯ และกฤษฎีกาเสนอมาแต่ละร่างไม่เหมือนกัน อย่างกรณีของนราธิวาส หรือแม้กระทั่ง ม. บูรพา ที่พวกผมรับรู้แลอยู่ การสืบสถานะความเป็นนายกสภาฯ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย เขาจะบัญญัติอย่างที่กรรมการแก้ นี่แหละครับ เขาจะบัญญัติไว้ แล้วก็ถือว่ารอบคอบ แล้วผมก็ไม่เห็นว่าสับสนอะไรแล้ว

๒๓

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๑๑/๔

ถ้าผมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นคณบดี แล้วพวกคณบดีเขาเลือกผมขึ้นมา แล้วถ้าผมพ้นความเป็นคณบดีแล้วผมก็ต้องไป แล้วถ้ามีคุณสมบัติอะไรอีกซึ่งบัญญัติไว้ในข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย ถ้าผมสั้นอันนั้นผมก็ต้องไป แล้วที่กรรมการเดิมขึ้นมานี้ก็ถูกต้องว่าถูกจำกัด มีมติให้ออก เป็นบุคคลล้มละลายทุกมหาวิทยาลัยเขาจะเขียนอย่างนี้ นำคำหนีเสียด้วยซ้ำไปว่าทำไมร่างของรัฐบาลไม่เสนอมาให้ครบถ้วนเหมือนกับแบบอย่างของมหาวิทยาลัยอื่น เพราะฉะนั้นการเพิ่มเติมในส่วนที่การพ้นตำแหน่ง ผมไม่มีข้อขัดข้อง แล้วขอชมด้วยซ้ำไปทำให้กฎหมายสมบูรณ์ขึ้น แต่เรื่องของการห้ามดำรงตำแหน่ง ๒ วาระติดต่อกัน ตรงนี้โปรดเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยนี้ยังเป็นส่วนราชการ ยังมีรัฐมนตรีต่าง ๆ กำกับ ตั้งการดูแลอยู่ เพราะฉะนั้นไม่ถึงขั้นที่จะต้องห้ามเกิน ๒ วาระติดต่อกัน เพราะว่าถ้าเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับคืออิสระแล้ว อันนี้อาจจะมีเหตุผลว่าไม่อยากให้เบียดตำแหน่ง เดียวจะเกิดเป็นมาเฟีย เพราะฉะนั้นดีกรี (Degree) ของความไม่ไว้วางใจผมว่าไม่แรงเหมือนกับมหาวิทยาลัยอิสระ โปรดทบทวนนะครับว่า ๒ วาระติดต่อกันนี้จะห้ามหรือไม่ นราธิวาสฯ ก็ไม่มี ลองทบทวนให้ดี แล้วอย่างที่ท่านศิริว่า ขอกฎที่เอ่ยนามะครับที่น่าห่วงจริง ๆ ก็อธิการบดีครับ เป็นมาเฟียไหม มาเฟียอยู่ตรงนั้นห้ามตรงนั้นถูกแล้ว แต่กรณีนายกสภาฯ กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโปรดทบทวนเถอะครับ แล้วถ้าท่านเห็นควรจะทำจริง ๆ เอาเป็นวรรคสองอย่างที่ท่านเสรีแนะ คือมาเป็นอีกวรรคหนึ่งอย่าเอาไปต่อเป็นวรรคเดียวกันเลยนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ ความจริงผมกับท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์
ได้แปรญัตติเพิ่มความในมาตรา ๑๕ ไว้ แต่ผมไม่ได้เพิ่มคำว่า “นายกสภามหาวิทยาลัยและ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกัน
ไม่ได้” ผมไม่ได้เพิ่มนะครับ อันนี้กรรมการท่านเพิ่มเองของผมกับท่านคำนวณนี้เพิ่ม
เฉพาะ (๔) ของมาตรา ๑๕ ที่ว่า “นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง
นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕)
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภา
มหาวิทยาลัย” ผมเพิ่มว่า “(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษา (๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออก
(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย (๗) เป็นคนไร้ความสามารถ” นะครับ แล้วก็เพิ่มต่อไปว่า “การพ้น
จากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่” ที่ผมเพิ่มดังที่กราบเรียนนี้เพราะว่า ท่านประธานฯ ครับ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนมก็มีอย่างนี้ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
ปทุมวันที่ผ่านมาไปก็มีครับ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสที่กำลังจะเข้าก็มี
ครับ ผมก็เลยข้องใจว่าทำไมดับเบิลสแตนดาร์ด (Double standard) อีกหรืออย่างไร
ท่านกฤษฎีกาทำไมอ่านคณะเดียวกันแท้ ๆ ไม่ใส่ไปให้เหมือน ๆ กัน ผมก็เลยจำเป็นต้องขอ
เพิ่ม (๔) (๕) (๖) (๗) เข้าไปครับ ท่านกรรมการเสียงส่วนมากก็บอกว่าเห็นด้วยก็เลย
เพิ่มไป แต่ผมไม่ได้เพิ่มคำว่า “จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้” ผมไม่ได้เพิ่ม
เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่นเขาไม่มี ผมก็ไม่ได้เพิ่ม เพราะผมอยากจะให้เหมือน ๆ
กันทุกพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยจะได้เป็นสแตนดาร์ด (Standard) เดียวกัน
หมดแค่นั้นเองครับ ขอบพระคุณครับ

๒๕

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็คงมี ๒ ประเด็นครับท่านประธานฯ

ประเด็นที่ ๑ เป็นเรื่องของการเพิ่มใน (๔) (๕) (๖) (๗) แล้วก็วรรคสุดท้าย
นะครับ ประเด็นนี้ผมไม่คิดใจ เพราะว่าผมไปอ่านเชื่อมกับมาตรา ๑๔ ในวรรคสุดท้าย
มาตรา ๑๔ วรรคสุดท้ายพูดถึงการได้มาซึ่งนายกสภาฯ และกรรมการ แต่ว่าสิ่งที่เพิ่มมาคือ
พูดถึงการพ้นจากตำแหน่ง อันนี้ผมไม่คิดใจ อันนี้ชัดเจนในตัว แต่ประเด็นที่ผมห่วงมากคือ
ในเชิงเทคนิคเล็กน้อยครับท่านประธานฯ คือประเด็นที่ ๒ สิ่งที่ต้องห่วงมาก ๆ หลาย ๆ ท่าน
ก็อภิปรายก็คือว่า ในหลายร่างที่ผ่านมาก็เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายการศึกษา หรือแม้กระทั่ง
นราธิวาสฯ ที่จะเข้านี้ไม่มีการเพิ่มในวรรคแรกของมาตรา ๑๕ ผมห่วง ผมอาจจะขออนุญาต
ถามผ่านท่านประธานฯ ลงมาถึงข้างล่างถึงท่านณรงค์นะครับ ถ้าเพื่อกรรมาธิการเขาขึ้นแล้ว
ขณะแบบนี้ ในร่างนราธิวาสฯ ไม่มีการแก้ไขเลย จะทำอะไร ผมเกรงเรื่องมาตรฐานที่ผ่าน
จากวุฒิสภาไปสู่ท่านฯ เขาจะว่าเราได้เหมือนคำว่า “บรรดา” เมื่อสักครู่นี้ที่ผมรู้สึกว่าเป็น
๒ มาตรฐานไปแล้ว นี่ประเด็นที่ ๑

อีกประเด็นหนึ่ง ในเชิงถ้อยคำเล็กน้อยนะครับ ท่านประธานฯ ดูการเดิม
ของมาตรา ๑๕ จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ ท่านไปดูมาตรา ๒๒
วรรคสอง เขียนว่า แต่ดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ “มิได้” เป็น “มิได้”
ผมคิดว่าการลอกไปลอกมานี้ลอกผิดหมดคนละครับ เพราะฉะนั้นต้องลอกให้เหมือน ต้องใช้
คำว่า “มิได้” ไม่ใช่คำว่า “ไม่ได้” อันนี้คือมาตรฐานที่เกิดขึ้นในเวทีแห่งนี้ ทั้งในเชิงถ้อยคำ
และเชิงหลักการ ผมมีคำถามตรงนี้ถามท่านปรีดี ว่า ๑. ในเชิงถ้อยคำ ถ้าจะผ่านต้องเปลี่ยน
จาก “ไม่ได้” เป็น “มิได้” ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ประเด็นที่ ๒ ก็ว่าถ้าหากไปเดิม
วรรคแรกตรง “สองวาระติดต่อกันมิได้” นี่นะครับ นราธิวาสฯ จะว่าอย่างไร เพราะของ
ท่านไม่มี เคียวก้าวเข้าสู่ที่ประชุมไม่มีการแก้ไขด้วย เราทำอะไรไม่ได้เลยนะครับ ยกเว้น
กรรมาธิการรีบไปประชุมใหม่แล้วก็ว่าตามอันนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้ ท่านดูให้ดี

ดูย้อนกฎหมายฉบับอื่นด้วยครับว่ามีการเดิมหรือเปล่า ท่านดูด้วย ผมคิดว่าเราจะได้ผ่านไป
ได้ มีฉะนั้นผมคิดว่ามันกระ โศคไปกระ โศคมา แล้วอาชเขานะครับไปถึงผู้แทนฯ เขาจะว่า
เราได้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประเกียรติ ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดร้อยเอ็ดครับ คือในมาตรา ๑๕
ผมมีข้อสังเกตอยู่ประเด็นหนึ่ง คือเมื่ออ่านตั้งแต่วรรคแรกนะครับว่า นายกสภามหาวิทยาลัย
และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่ง
คราวละสามปี ทีนี้กรรมการมาแก้ “แต่” ให้เป็น “และ” ตรงนี้ผมว่าความเดิมชัดเจนอยู่
แต่ถ้าหากว่าท่านไปแก้เป็น “และ” นี่นะครับ ความหมายอาจจะเปลี่ยนไปได้ กล่าวคือเมื่อ
ดำรงตำแหน่งแล้วกฎหมายให้โอกาสที่จะได้รับเลือกขึ้นมา และได้รับการ โปรดยก
อีกครั้งหนึ่ง ได้ คือพ้น ๓ ปีแล้วได้รับเลือก ตำแหน่งนี้จะต้องโปรดยกฯ จึงได้เขียนคำว่า
“แต่” อันนี้ความชัดเจนอยู่ตรงนี้ เมื่อครบวาระ ๓ ปีแล้ว แต่จะทรงโปรดยกฯ คือเมื่อครบ
แล้วเป็นใหม่ต้องโปรดยกฯ อีกทีหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าไปแก้ไข “แต่” เป็น “และ” ความหมาย
ก็อาจจะเปลี่ยนไปว่า เมื่อได้รับแต่งตั้งอีกคราวหนึ่งจำเป็นต้องโปรดยกฯ หรือเปล่า จะต้อง
มีการตีความได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้ความชัดเจนผมเห็นว่าคำว่า “แต่” ที่เปลี่ยนไป
เป็น “และ” นี่น่าจะคงคำว่า “แต่” ไว้เช่นเดิมครับ แล้วก็อีกอันหนึ่งในวรรคเดียวกันนี้
ถ้าอยากจะเดิมนายกสภามหาวิทยาลัยมีวาระคราวละ ๒ ปี ควรจะเป็นอีกวรรคหนึ่ง แล้วก็
ไม่มีคำว่า “แต่” อันนี้ก็จะชัดเจนขึ้นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานปรีดีเชิญครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ข้อสังเกต
เรื่องคำว่า “ไม่ได้” และ “มิได้” ของท่านอาจารย์วัลลภนั้น คณะกรรมการยอมรับครับว่า
ควรจะแก้เป็น “มิได้” ตามที่ท่านเสนอ แต่บังเอิญคณะกรรมการเองก็ได้ฟังความคิดเห็น
ของที่ประชุมในเรื่องหลักการที่คณะกรรมการได้แก้ไขให้มีการดำรงตำแหน่งเพียง
๒ วาระติดต่อกันเกินจากนั้นไม่ได้ว่า ที่ประชุมมีเหตุผลในการที่ให้ความคิดเห็นแก่
คณะกรรมการ จึงได้เห็นพ้องต้องกันว่า เราขอยอมรับว่าจะตัดวรรคด้วยการดำรง

ตำแหน่งติดต่อกัน ๒ วาระมิได้นี้ออกนะครับ แต่ยังอยากจะเรียนที่ประชุมว่า ในส่วนข้อความที่เพิ่มขึ้นใน (๔) (๕) (๖) (๗) นั้นเป็นเนื้อความซึ่งมีสาระสำคัญแล้วทำให้กฎหมายมีความสมบูรณ์มากขึ้น ชัดเจนขึ้น ปฏิบัติง่ายขึ้น ยังจะเป็นเหตุให้สามารถที่ไปออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องต้องกันได้ ในขณะที่เดียวกันความห่วงใยของท่านสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอเรียนถึงกรณีที่ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ได้ให้ข้อสังเกตนั้น ทางคณะกรรมการมีความเห็นว่าการที่มหาวิทยาลัยจะมีข้อบังคับอย่างใดอยู่ก็ตาม เมื่อออกกฎหมายใหม่ขึ้นมาแล้วนี้ข้อบังคับเดิมก็ย่อมจะใช้บังคับมิได้ ในขณะเดียวกันกรณีที่เป็นที่มหาวิทยาลัยทุกแห่งทั้ง ๕ แห่งจะต้องออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ หรือเป็นการเพิ่มเติมย่อมจะต้องอนุวัตรตามกฎหมายซึ่งออกใหม่นี้ครับ คณะกรรมการจึงอยากจะขอยืนยันในส่วนนี้ไว้ อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้ก็ขึ้นกับมติที่ประชุมจะเห็นสมควรอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือกรรมการขอถอนที่เพิ่มเติมนะครับ เพิ่มเติม ๒ วาระออกไปแล้ว ให้คงร่างเดิม ที่นี้ด้อยคำตรง “แต่” กับ “และ” ที่แก้อยู่นี้จะเปลี่ยนหรือไม่เท่านั้นเอง เชิญท่านอาจารย์วัลลภครับ กรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ต้องขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการนะครับ เพราะสิ่งที่ท่านอธิบายเรื่องการเพิ่ม (๔) (๕) (๖) (๗) ว่าไปแล้วเรามีต้นร่างของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนะครับ ก็ยืนยันตามที่ท่านปรีดีพูดชัดเจน ก็คือการเพิ่ม (๔) (๕) (๖) (๗) ไม่ได้ขัดแย้ง เนื่องจากว่าการเพิ่มนี้เพิ่มสอดคล้องเหมือนกันหมดครับในร่างปทุมวัน ในมาตรา ๑๕ ก็พูดถึงการเป็นหรือการได้มา และมาตรา ๑๖ พูดถึงการพ้น อันนี้เป็นการตอบรับกัน ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เรื่องการตัดออก อันนี้ก็คงเห็นชอบตามที่ท่านเห็นควรจะให้ตัดออกนะครับ ส่วนใช้คำว่า “แต่” หรือ “และ” ผมกำลังค้นอยู่ครับ เข้าใจว่าน่าจะใช้คำว่า “แต่” นะครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ใช้เวลาสักเล็กน้อย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ควรใช้ “แต่” จะถูกต้องกว่านะครับ ไม่ได้ใช้ “และ”
ครับ เพราะว่าคนละความหมาย คงใช้ “แต่” กรรมาธิการจะคืนร่างเดิมหมดใหม่ครับ
เฉพาะวรรคหนึ่งนะครับ ครับกรรมาธิการคืนร่างเดิมหมดนะครับ วรรคหนึ่ง ที่นี้ในกรณี
(๔) ที่กรรมาธิการเพิ่มเติมนี้ะครับ ข้อความถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ช่วยพิจารณาคิดหนึ่งนะครับว่า โดยหลักความหมายทั่วไปเขาจะไม่เขียนว่า “ถูกจำคุก
โดยคำพิพากษา” นะครับ มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เขาจะให้เขียนอย่างนี้นะครับ “มีคำ
พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” ลองพิจารณาด้อยคำตรงนี้ดู ทางท่านวรวิสิทธิ์ กฤษฏีกาช่วยดูด้วย
เชิญท่านอาจารย์วัลลภก่อนก็ได้ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมเข้าใจว่า
เป็นการลอกมาจากกฎหมายทั้งปทุมวัน ราชภัฏ แล้วก็พลศึกษา ใช้คำว่า “ถูกจำคุก
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” ถูกต้องแล้วนะครับ ลอกตามกันมาครับ ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จริง ๆ แล้วกฎหมายทั่วไปเขียนนะครับ หลักกฎหมาย
ทั่วไปเขาเขียน “มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” จะโดนจำคุกจริงหรือไม่ หรือจะหนีมันพ้น
แต่ที่นี้ตรงนี้จะต้องถูกจำคุก โดยหลักเอาให้ถูกต้องเสียที ผมฝากเป็นข้อสังเกตนะครับ
เพราะว่าหลักทั่วไปในการกำหนดเงื่อนไขหรือแม้แต่มติกฎหมายเลือกตั้งมีคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกก็พ้นแล้ว ก็ฝากไว้เป็นข้อสังเกต ต่อไปนะครับคงจะต้องฝากไปยังรัฐบาลด้วย
เพราะว่าต้องผ่านกฤษฎีกา ผ่าน ครม. กฎหมายแนวเดียวกันน่าจะออกมาเหมือนกัน
เชิญท่านเลขาฯ ต่อเลยครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๐/๑ คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ในมาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง ตอนที่กรรมการท่านไปใช้คำ คือถ้าอ่านโดยละเอียดก็จะเป็น
 เรื่องของจำนวนคุณสมบัติอะไรก็ว่ากันไปเรื่อย ๆ นะครับ ท่านเขียนว่า “จำนวน คุณสมบัติ
 หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ
 ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตลอดจน
 การประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
 มหาวิทยาลัย” ทีนี้ในมาตรา ๒๐/๑ คำว่า “และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ” ตรงนี้
 น่าจะเติมว่า “ตามวรรคหนึ่ง” ไปตรงท้ายนะครับ ถ้าท่านประธานฯ คุ้น ๆ ถ้าไปดู
 มหาวิทยาลัยราชภัฏในมาตรา ๒๓ ก็ใช้ความเดียวกัน อันนี้คือสิ่งที่ขอให้ท่านช่วยเติมให้
 ถูกต้องด้วยครับ เป็นไปตามร่างกฎหมาย ท่านลอกไม่หมดนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี
 สันทวิชย์ กรรมการ เดิมก็เดิมครับท่านประธานฯ ครับ ถ้าสมบูรณ์ขึ้นก็เดิมเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทบทวนข้อความใหม่ซิครับ ท่านวัลลภครับ จะได้เติม
 ให้ถูกต้อง

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : คือท่านประธานฯ คงไม่ใช่
 เดิมก็เดิมนะครับ เป็นไปตามหลักการว่าต้องเดิมครับ ไม่ใช่เดิมก็เดิมนะครับ คือถ้าท่านอ่าน
 ให้ดีนะครับ จำนวน “คุณสมบัติ หลักการและวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
 และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ” คำต่อไปนะครับ
 “และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ” ต้องเติมว่า “ตามวรรคหนึ่ง” ตรงนี้เข้าไป
 นะครับ จะได้สมบูรณ์ครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดิมนะครับ กรรมการตกลงนะครับ เชิญต่อครับ

๓๕

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๑๕/๓

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐/๒
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ”

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : มาตรา ๒๑ นิดหนึ่งครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสิทธิ์คิดใจมาตรา ๒๑ อยู่หรือครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ รวมทั้งท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์
ครับ มาตรา ๒๑ ที่ว่าเพิ่มคำว่า “ผู้บังคับบัญชาสูงสุด” ครับ เพิ่มเข้าไปที่นั่นนะครับ
แค่นั้นเองที่เรียนว่าที่เพิ่มคำว่า “สูงสุด” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๑ ไม่มีการไขนะครับ และไม่มีผู้สงวนฯ
ไม่มีผู้แปรฯ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ผมแปรญัตติเพิ่ม ไขใหม่ครับ
ผมแปรญัตติไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๑ ไม่มีนะครับ ที่นี้มาตรา ๒๒ ครับ
ที่ว่ามีมีการแก้ไข และมีผู้สงวนฯ มีผู้แปรฯ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์คิดใจมาตรา ๒๒
ไขใหม่ครับ เชิญครับ

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : มาตรา ๒๒ ที่ผมติดใจกับท่านคำนวณ ในส่วนของความใน (๖) ที่แก้ไปก็เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าความเดิมนี้มันมีความซ้ำซ้อนไม่ชัดเจน ดังนั้นจึงแบ่งความออกเป็น ๒ วรรคนะครับ โดยวรรคแรกเป็นการบัญญัติถึงเหตุจะทำให้อธิการบดีต้องพ้นจากตำแหน่ง และความอีกวรรคหนึ่งจะบัญญัติเรื่องของมติของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยรวมทั้งจำนวนคะแนนที่คณะกรรมการจะต้องมีนะครับ ซึ่งเห็นควรมีเท่าเดิมครับ คือ ๒ ใน ๓ แต่เป็น ๒ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ใช่ ๒ ใน ๓ ของกรรมการทั้งหมด เช่นมีกรรมการ ๑๐ คน ลาออกไป ๑ คน ดังนั้น ๒ ใน ๓ ตามใหม่จะเท่ากับ ๖ ต่อ ๓ คนนี้นะครับ ถ้าตามร่างเดิมจะเท่ากับ ๗ ต่อ ๒ และถ้าหากถามว่าการแบ่งแบบนี้มีในกฎหมายใดบ้างนะครับ ขอเรียนว่าท่านมาดูในร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันมีอย่างนี้ครับ ก็เลยอยากจะให้เหมือนกันสอดคล้องกันนะครับ เพราะว่ามีมหาวิทยาลัยเหมือน ๆ กัน แต่ทำไมต่างกันเล็กน้อยอย่างนี้ครับ ผมอยากให้เป็นอย่างแบบเดียวกันเลขทุกมหาวิทยาลัยนะครับ ก็เลยขออนุญาตเพิ่มคำว่า “เท่าที่มีอยู่” นี่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากให้ดูมาตรา ๒๒ ที่ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์กับท่านคำนวณได้แปรญัตติไว้เนครับ เพราะว่าที่ท่านสงวนฯ ไว้เนครับ ประเด็น เพราะว่าที่ท่านสงวนฯ ไว้เน “อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย” แล้วท่านไปตัด “การสรรหาตามข้อบังคับ” ออกเดิมว่า “คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง” พอที่ผมฟังท่านอยู่เห็นว่าเป็นคนละประเด็น ที่ท่านที่ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้รู้สึกว่าคุณจะพอใจแล้ว ทีนี้ตอนนี้ถึงมาตรา ๒๒ แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ มาตรา ๒๒ ที่กรรมาธิการแก้ไข เขาจะต้องโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับ ทีนี้ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ที่ได้

ขอแปรญัตติตรงนั้น “โดยการสรรหาตามข้อบังคับ” เปลี่ยนเป็น “แต่งตั้งโดยคำแนะนำ”
ข้อความนั้นน่าจะ ไม่สอดคล้องนะครับ ลองช่วยพิจารณาดูครับ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ จะพยายาม
ช่วยให้กระทัดรัดขึ้นนะครับ คือในมาตรา ๒๒ ร่างของกรรมาธิการอธิการบดีนั้นจะทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับ คือในร่างที่ผ่านมาจาก
กรรมาธิการใช้คำว่า “โดยการสรรหา” ท่าน hopes ประสิทธิ์เปลี่ยนจากการสรรหาเป็น
การแนะนำ โดยคำแนะนำของสภาสถาบัน เข้าใจว่าท่าน hopes ประสิทธิ์คงเอาความคิดมาจาก
เทคโนโลยีปัจจุบัน ในมาตรา ๒๗ ใช้ใหม่ครับ มาตรา ๒๗ เขียนว่า “อธิการบดีนั้นจะทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน” นี่ผมคิดว่าไม่รู้ที่เราลอกกัน
ไปลอกกันมา เอาบ้างไม่เอาบ้าง คือผมอยากได้หลักเท่านั้นนะครับ คือปัจจุบันบอก
“โดยคำแนะนำ” hopes ประสิทธิ์ก็แปรญัตติตามปัจจุบัน แต่ของท่านไม่ได้แก้ตรงนี้
ท่านยังยืว่า “โดยการสรรหา” อันนี้ผมเพียงแค่ให้ข้อมูลนะครับ จะใช้ดุลพินิจได้
เพราะกฎหมายไม่ขอให้กระโดดไปกระโดดมา ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : ท่านมนตรีครับ
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันติวิชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม มนตรี สันติวิชัย กรรมาธิการ ในมาตรา ๒๒ นะครับ เรายังเห็นด้วยกับการสรรหา
อธิการบดีอยู่ครับ ที่เราเดิมเข้าไปก็คือ “ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากร
ของมหาวิทยาลัย” ซึ่งบางฉบับอาจจะไม่มี แต่ว่ามันก็มี โดยเฉพาะในสถาบันราชภัฏ
จะเขียนละเอียดกว่านี้ และแยกเป็นข้อ ในราชภัฏยังมีทั้งคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากร
ของมหาวิทยาลัยและก็นักศึกษาในท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของมหาวิทยาลัยด้วย
ในมาตรา ๒๔ นะครับ ฉะนั้นเห็นว่าบางฉบับเดิมคำว่า “ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ
บุคลากรของมหาวิทยาลัย” ซึ่งเคยผ่านทางวุฒิสภาไปแล้ว ก็เลยมาเดิมเฉพาะตรงนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ก็ขอตอบข้อเสนอนะ
ของคุณหมอปรีศสิทธิ์นิดหนึ่งนะครับ ที่ท่านแนะนำให้เปลี่ยนจาก “สรรหา” เป็น “แนะนำ”
อันนี้กระผมขอขึ้นชั่งกับท่านประธานฯ ว่าเรื่องนี้ที่คณะกรรมการเห็นด้วย “สรรหา” นั้น
เหมาะสมแล้ว เพราะว่า “สรรหา” นี้ต้องขอเรียนเป็นอย่างนี้นะครับ “สรรหา” นี้ก็ต้องมี
กฎเกณฑ์ เป็นทางการนะครับ เช่นว่าต้องตั้งใครบ้าง แล้วมีกฎกติกาอย่างไร ก็ต้องมีกฎ
มีเกณฑ์ครับ แต่การแนะนำนี้อาจจะมีกฎมีเกณฑ์เหมือนกัน แต่ว่าก็ยังไม่ชัดเจนเหมือนกับ
“สรรหา” นะครับ ก็เป็นวิธีการที่อาจจะเป็นนอกแบบก็ได้ หรืออะไรก็ได้ครับ แต่ว่า
สรุปแล้วก็ถือว่า “สรรหา” เป็นทางการ คณะกรรมาธิการจึงขอขึ้นชั่ง “สรรหา” ครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา สิ่งที่กรรมาธิการเพิ่มเติมในวรรคแรก
ของมาตรา ๒๒ ผมเห็นด้วย อันนี้ผมไม่ติดใจเลย เป็นการเติมที่ถูก สิ่งที่ผมพยายาม
ยกขึ้นมาพูด เพราะต้องการให้ดูเทียบเคียงเท่านั้นนะครับ แล้วท่านใช้ดุลพินิจเอง เมื่อสักครู่
ผมยกถึงเทคโนโลยีปทุมวันว่า ใช้คำว่า “โดยคำแนะนำ” พอเหลือบมาดูของนราธิวาส
ก็ใช้คำว่า “โดยคำแนะนำ” เหมือนกัน กลายเป็นเพียงว่ามีเพียงฉบับนี้ฉบับเดียวเท่านั้น
ละครับที่โดยการสรรหา อันนี้ผมต้องขอสังเกตเท่านั้นนะครับ แต่ถ้าท่านขึ้นอย่างไร
ผมก็ไม่ว่า ผมเอาตามท่านทั้งนี้นะครับ แต่ผมอยากจะเทียบเคียงว่า ๒ ฉบับ ๑. ก็คือ
ผ่านไปแล้ว ก็ใช้คำว่า “โดยคำแนะนำ” ฉบับที่จะตามท่านมาก็ใช้คำว่า “โดยคำแนะนำ”
ของท่าน “โดยการสรรหา” ก็แล้วแต่นะครับ อันนี้ผมเพียงแต่ให้ข้อมูล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ไม่ใช่แค่เรื่องคำนะครับ การที่เขียนว่า “สรรหาตามข้อบังคับ” นี่เป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างเป็นกฎเป็นเกณฑ์ ต้องมีการกำหนดคุณสมบัติ ดังสเปก (Spec.) และมีการเปิดให้มีการเสนอชื่อ ส่วนแนะนำนี้ ๔ - ๕ คน ปิดห้องกันแนะนำก็ได้ ไม่อยู่ในกฎในเกณฑ์ ไม่ต้องอะไรเลย เพราะฉะนั้นการที่ร่างของสภาผู้แทนฯ เขาเสนอมา แล้วกรรมการก็ไม่แตะต้องนี้ ถูกต้องแล้ว ส่วนที่ไปกล่าวอ้างถึงปทุมวันก็ดี หรือแม้กระทั่งนราธิวาสฯ ที่จะเข้าก็ดี ผมก็ขอเรียนว่าปทุมวันเป็นเรื่องที่เราตั้งขึ้นมาใหม่ เจ้าของร่างเขาเองเขาก็จะคิดจะขงที่จะกระโดดก้าวหน้าถึงขนาดนั้น ผมจำได้ว่าการแปรญัตติ แต่เนื่องจากเห็นว่า โอ.เค. เป็นการเปลี่ยนตัวมาใหม่ ก็เอาแค่แนะนำก็แล้วกัน ในกรณีราชมงคล ผมว่าตัวเจ้าของร่างก็ดี กระทั่งวงก็ดี ตัวสถาบันเขาก็ดี และทางผู้แทนกฤษฎีกาเขาเดินมาตามนี้เป็นสิ่งที่ดีขึ้นครับ ก็ไม่น่าจะไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่ไม่ดี แล้วก็บอกว่าต้องกลับไปตรงนั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ ดูวิธีการไหนน่าจะดีกว่า แล้วเอาตรงนั้นก็แล้วกัน

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ความจริงอาจารย์แก้วสรรพูดก็เห็นด้วยว่าจะต้องอย่างนั้นจริง ๆ ความจริงผมก็ไม่คิดใจนะครับ ถ้าเจ้าของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเขาเห็นด้วยอย่างนั้น ก็ผมต้องการที่จะให้รู้วามมหาวิทยาลัยเหมือนกันน่าจะต้องเหมือน ๆ กันทุกเรื่อง ทุกมาตรา ไม่ใช่มีลักษณะกันวามมหาวิทยาลัยนี้มีการแต่งตั้งโดยอธิการบดี อีกอันหนึ่งโดยการสรรหา และอีกอันหนึ่งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย มันไม่ชัดเจนครับ เพราะว่ามีกฎหมายอย่างน้อย ๔ ฉบับที่บัญญัติไว้เช่นนี้ครับ คือร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มาตรา ๒๗ ครับ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม มาตรา ๒๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสฯ มาตรา ๒๕ และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา มาตรา ๒๖ -----

ผมอ่านแล้วผมงงครับว่า กฎหมายออกพร้อม ๆ กันทำไมเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา อันนี้จะเอา
แนะนำ อันนี้จะเอาสรรหา อย่างไรกันแน่ คือมีทั้ง ๒ อันนะครับ เพื่อความชัดเจนอยากให้
เจ้าของร่างชี้แจงอย่างนี้จะเอาอย่างไร คือไม่เหมือนกันคนที่พิจารณาถ้อยแถลงก็เลย
ไม่รู้ว่าจะอะไรจะเป็นสแตนด์การ์ดที่ถูกต้องแก่นั่นเอง ผมไม่คิดใจครับถ้าอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ลองใช้หลาย ๆ อย่างดู ต่อไปอันไหนดีก็เอาแบบนั้น
ก็แล้วกันนะครับ ก็คือเหมือนกัน หลากหลายดีครับ ไม่คิดใจแล้วครับ เชิญต่อเลยครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการสงวนความเห็น มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ เชิญ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมกับท่านคำนวณ ไม่ใช่หุยมหิมนะครับ เพียงแต่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่น
เป็นมหาวิทยาลัยเหมือนกันเพิ่มคำว่า “ในแต่ละวิทยาเขต” ผมก็เลยจำเป็นต้องใส่เข้าไปเพิ่ม
ผมกลัวว่ากรรมการอาจจะผ่านไป เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
ปทุมวันบัญญัติไว้เช่นนี้เหมือนกันนะครับ ผมถึงเรียนว่าการที่เพิ่มไปว่า “ในแต่ละวิทยาเขต
ให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี
เป็นผู้บังคับบัญชา” ขอเรียนว่าที่เพิ่มคำว่า “แต่ละวิทยาเขต” ก็เพื่อให้มีความชัดเจนว่า
ในแต่ละวิทยาเขตจะมีรองอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และดำเนินการต่าง ๆ
ของวิทยาเขตนั้น ๆ ซึ่งเข้าใจว่าวิทยาเขตตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลายแห่งครับ
ซึ่งหากเทียบกับในกฎหมายอื่นที่ผมกราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็เลยเรียนว่าให้เพิ่มไป
เหมือนกับในมาตรา ๒๗ ต่อไปนี่ก็มี “ในแต่ละวิทยาเขต” เหมือนกันครับในมาตรา ๒๗
ด้วย ก็เลยคิดว่าถ้าอันนี้ผ่านได้มาตรา ๒๗ ก็ผ่านด้วย ถ้าอันนี้ตกมาตรา ๒๗ ก็ตัดออก
แล้วแต่ครับ ผมประชาธิปไตยอยู่แล้วครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ความจริงที่ท่านคุณหมอ ประสิทธิ์พุดมาเสนอมานี้ไม่ใช่ผิดครับ เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ว่าที่นี้คณะกรรมการ ก็มีความเห็นว่า วิชาเขต ก็มีอธิการ ๑ คน คืออย่างนี้ก็หมายความว่าชัดเจนอยู่แล้วครับ คือหมายความว่าใครอ่านก็สามารถรู้ว่า วิชาเขตก็ต้องมีหัวหน้าอยู่ ๑ คน มีคณบดี หรือมี อธิการบดี ๑ คน ชัดเจนอยู่แล้ว ที่นี้ท่านใส่ว่า “แต่ละ” ก็ได้เหมือนกันครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้ว ถ้า “แต่ละ” ทำให้มีผลความมากขึ้น มีถ้อยคำมากขึ้น ตามหลักภาษากฎหมาย ผมไม่ใช่ นักกฎหมาย แต่ผมว่าตามหลักภาษากฎหมายพยายามเขียนให้สั้นที่สุดครับ และเข้าใจ มากที่สุด อย่าไปเขียนเยอะ ๆ เดิมเข้าไป เขียนอย่างหนึ่งอย่างใดที่รู้แล้วก็ถือว่าใช้ได้ อันนี้ก็ขอขึ้นขึ้นตามเดิมครับว่า ถ้อยคำที่คุณหมอประสิทธิ์พุดมานี้ก็ไม่ผิดครับ แต่ว่า ของกรรมการคืออยู่แล้ว และเป็นที่เข้าใจกันอย่างแจ่มแจ้งชัดเจนครับ ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ความจริงผมไม่ใช่ให้คำฟุ่มเฟือย แต่ที่ผมเรียนท่านไปดูร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันครับ เขาบัญญัติไว้ เช่นนี้ ไม่อย่างนั้นร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีปทุมวันก็ฟุ่มเฟือย ใส่ยาวไปโดยไม่มี ความหมาย แสดงว่าเขาต้องมีความหมายเขาถึงใส่ นี่ผมเอามาไม่ได้ยกเมฆมานะครับ ผมไปอ่านพระราชบัญญัติเทคโนโลยีปทุมวันเห็นเขาเขียนอย่างนี้ผมก็เลยใส่มาอย่างนี้ ผมก็เลยแปรฯ ไปอย่างนี้ครับ ผมเสียเวลาต้องไปดูไปศึกษากันมานะครับ ไม่ใช่ใส่ เพื่อให้ฟุ่มเฟือยเพราะอยากมาพูดนะครับ ผมไม่อยากพูดเรื่องอื่นดังกว่านี้ ไม่จำเป็นต้องพูด หรือครับ ที่นี้ขอเรียนว่าที่ผมใส่นี้ผมเห็นแก่ว่างพระราชบัญญัติฉบับอื่นเขาเขียนอย่างนี้

ว. ๒๗ (ต. นิติบัญญัติ)

มบุรี ๑๘/๓

เขาเพิ่มอย่างนี้ท่านไปดูซิครับ ท่านก็อยู่ในกรรมการร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เขาบัญญัติไว้เช่นนี้ผมก็เลยเรียนอย่างนั้น เคี้ยวจะหาว่าอยากจะได้แปรญัตติเพิ่มไปให้คำฟุ่มเฟือยหรือทำให้ยาว ไม่ใช่อย่างนั้น ต้องคิดเป็นอย่างอื่นนะครับ คิดในทางที่ดีว่าผมพยายามให้ร่างเหมือน ๆ กัน ร่างของรัฐบาลเหมือน ๆ กัน กฎฎีกาเหมือน ๆ กัน แต่ทำไมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่างกันหุ้ม ๆ หยิม ๆ อะไรอย่างนั้นครับ แต่ว่าผมศึกษากันมาครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ กรรมการยืนยันชั้นหย่อนครับ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยครับ ยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ นะครับ มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ไม่ได้แก้ไข นะครับ มีผู้สงวนคำแปรญัตติเพิ่มความในวรรคหนึ่ง คือเพิ่มคำว่า “แต่ละ” เข้ามานะครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมการ โดยให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร นะครับ กดปุ่ม เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนและส่งผลคะแนนด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ โดยให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านคำนวณผู้สงวนคำแปรฯ ดิฉันไหมครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรดิตถ์นะครับ เพราะว่าตามที่กระผมและนายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ส.ว. นครสวรรค์ได้แปรญัตติในมาตรา ๒๖ แต่พอดีก็มีมาตราอื่น ๆ อีกหลายมาตรานะครับที่แปรฯ ในลักษณะเดียวกัน มีมาตรา ๒๗ ไปมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ในเมื่อมาตรา ๒๖ ได้แก้ไขในสภามาตราอื่น ๆ ที่แปรญัตติในข้อความเดียวกันลักษณะเดียวกันก็ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบคุณมากครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๘/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๘/๒ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช มาตรา ๒๘/๑
กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่ ท่านเขียนบอกว่า “ให้วิทยาเขตแต่ละแห่ง มีคณะกรรมการ
ส่งเสริมกิจการวิทยาเขต ประกอบด้วย” แต่ผมดูจากมาตราอื่น ๆ ของกฎหมายเดียวกันนี้
นะครับ เขาจะพูดว่า “ในวิทยาเขตให้มี” เช่น มาตรา ๒๖ บอกว่า ในวิทยาเขตให้มี
รองอธิการบดีคนหนึ่ง มาตรา ๒๗ ในวิทยาเขตให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต
คณะหนึ่ง -----

เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๘/๑ น่าจะเขียนว่า ในวิทยาเขตให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการ
วิทยาเขต แล้วไปมาตรา ๓๐ ก็ในบัณฑิตวิทยาลัยให้มี มาตรา ๓๑ ในคณะให้มี มาตรา ๓๒
ในคณะให้มี เขาเขียนอย่างนั้นหมดครับรูปแบบ กฎฎีกาช่วยคุณนิดหนึ่ง ถ้าแก้ตามที่
กระหม่นนำเสนอได้กฎหมายจะได้สอดคล้องกันทุกมาตรา ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระหม่น ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ มาดูในมาตรา ๒๘/๑
ที่เขียนบอก “ให้วิทยาเขตแต่ละแห่ง” ผมไม่รู้ว่ามาตรฐานของทางคณะกรรมการวิสามัญ
ชุดนี้เป็นอย่างไร ในเรื่องคำเสนอของท่านณรงค์ นุ่นทอง ขอร้องที่เอ่ยนามท่าน ก็มีเหตุ
มีผลนะครับ เพราะว่าได้ตัดคำว่า “แต่ละ” ออกไปแล้ว แล้วนี่ยังใส่ออกมาอีก ก็เป็น
ข้อคิดเห็นอย่างหนึ่งแค่นั้นเอง ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมาลีรัตน์ครับ เห็นขกมือก่อน เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมการ) : ขอบพระคุณค่ะ ท่านประธานฯ
ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า ในฐานะกรรมการ เห็นพ้องตามที่ท่านณรงค์นำเสนอ ~~นะคะ~~ X
เนื่องจากผู้แปรญัตติแปรๆ มาอย่างนี้แล้วเราเห็นพ้อง แต่ว่าใช้คำที่ท่านณรงค์แนะนำค่ะ
ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการขอมปรับถ้อยคำให้ ~~นะคะ~~ ผ่านไปได้ ~~นะคะ~~ X X

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๘/๒
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๓๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มี
การแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ รับ
 มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข ขออนุญาตถามสั้น ๆ เท่านั้นครับ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์
 มาตรา ๑๒ เดิมอาจารย์หมอบประสิทธิ์กับคุณคำนวณได้ขอเพิ่มคำว่า “องค์ประกอบ”
 ไว้ ข้างหน้าคำว่า “จำนวน” นะครับ ผมดู ๆ แล้วผมไม่แน่ใจว่าทำไมท่านไม่อภิปรายต่อ
 เพราะว่าดูมาตรา ๒๗ ก็ขึ้นด้วย “องค์ประกอบ” ในวรรคสอง ผมถามกรรมการท่านนั้นเอง
 ว่า ทำไมไม่ยอมท่าน มาตรา ๒๗ วรรคสอง เขียนว่า องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ
 หลักเกณฑ์และวิธีการ แต่มาตรา ๑๒ วรรคสอง ขึ้นว่า จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และ
 วิธีการ คำว่า “องค์ประกอบ” ตกไปหรือเปล่า ผมถามนะครับ เพราะว่าเห็นทางหมอเขา
 ไม่ท้วงติงผมก็กลัวผ่าน ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ผมขออนุญาตถามวรรคสอง “องค์ประกอบ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ ผู้สงวนคำแปรฯ ครับ

นายประสิทธิ์ พิศุทธิกิจจา (นครสวรรค์) : ขกไม่ทันครับ ท่านข้ามมาตราไว้
 เหลือเกิน ผมก็ต้องอ่านศึกษาบ้างครับ ผมไม่ใช่คอมพิวเตอร์นะครับ ขอเรียนว่าตามที่
 ได้ขอแก้ความในมาตรา ๑๒ วรรคสอง เพิ่มคำว่า “องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ
 หลักเกณฑ์และวิธีการ” ได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ
 ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ
 ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” ขอเรียนว่า ที่แก้ความในวรรคหนึ่งของ
 มาตรา ๑๒ นี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ สำหรับความในวรรคสองที่เพิ่มคำว่า
 “องค์ประกอบ” นั้น เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าในคณะกรรมการประจำคณะซึ่งมีคุณสมบัติ
 เป็นประธานกรรมการแล้วยังต้องมีการอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งต้องคัดเลือกจาก
 ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาร่วมเป็นกรรมการด้วย ดังนั้นการเพิ่มความ
 ดังกล่าวก็เป็นการเน้นให้เห็นว่าในการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำคณะจะต้องประกอบด้วย
 บุคคลที่หลากหลายคือเป็นองค์ประกอบที่หลากหลาย จึงเรียนมาให้ท่านได้ทราบว่าที่เพิ่ม
 “องค์ประกอบ” ก็เพื่อว่าต้องการให้ได้จากบุคคลที่หลากหลาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายวราสิทธิ กาญจนสูตร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วราสิทธิ กาญจนสูตร กรรมาธิการ ต้องขอกราบเรียนว่าถ้อยคำในมาตรา ๒๗ กับมาตรา ๓๒ เป็นถ้อยคำที่แตกต่างกันนะครับ ในมาตรา ๒๗ นั้นบอกว่า “ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง” ไม่มีองค์ประกอบครับ องค์ประกอบจะมาจากใครบ้างเป็นไปตามที่จะได้กำหนด จึงต้องมีการกำหนดในวรรคสองว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการประจำวิทยาเขตนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย แต่ในมาตรา ๓๒ ได้กำหนดองค์ประกอบไว้อย่างชัดเจนแล้วนะครับ ก็คือว่า ประธานกรรมการกับกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง ส่วนจำนวนนั้นก็ได้รับบัญญัติไว้ในวรรคสองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ ถามนะครับ มีคำถาม เพื่อความชัดเจนของประเด็นที่ผมจะถามมติ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ถ้าอย่างนั้นถ้อยคำที่ช่วยดูมาตรา ๓๖ หน่อยครับ มาตรา ๓๖ ในสถาบันก็บอกว่าให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนักแล้วแต่กรณี แล้วก็พูดถึง “องค์ประกอบ” ขึ้นต้น คือยังถือว่ามีหลายมาตรา มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ ก็มีคำว่า “องค์ประกอบ” ขึ้นต้น แล้วรายละเอียดก็วางไว้ตั้งแต่วรรคแรก ผมถามท่านนั้นนะครับ แล้วมาตรา ๒๗ ไม่ได้พูด มีหลายมาตรานะครับ ท่านช่วยยืนยันให้ชัดเจนว่าไม่ตกแน่ในทุกมาตราเพราะมีหลายมาตรามาก ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนกรรมาธิการจะชี้แจง ผู้สงวนคำแปรฯ เชิญท่านคำนวณครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ถามคำถามนะครับ ความจริงแล้วซึ่งตามที่ผมขอแปรญัตติเพิ่มคำว่า

“องค์ประกอบ” นี้ก็มีคำอีกตั้งหลายมาตรา แล้วทำไมมาตรานี้ถึงแหวกไป ผมเห็นว่าแหวกไปนะครับจึงขอเพิ่ม ความจริงการใส่คำว่า “องค์ประกอบ” ก็ทำให้ชัดเจนอยู่แล้ว ชัดเจนเพิ่มขึ้น เพราะว่าในคณะกรรมการซึ่งมีมติเป็นประธานคณะกรรมการก็ยังมีความเห็น กรรมการอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ต้องคัดเลือกจากผู้มีความรู้ความสามารถจะต้องมีองค์ประกอบนะครับท่านประธานฯ ครับ แล้วนอกจากนี้ในอีกหลาย ๆ มาตราก็ยังมีคำว่า “องค์ประกอบ” นะครับขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มาลีรัตน์ครับ ในฐานะกรรมาธิการ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ในฐานะกรรมาธิการ ในมาตรา ๓๒ นี้จะบ่งบอกไว้แล้วว่า “ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย” มีคำว่า “ประกอบด้วย” อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นจะต้องใส่ “องค์ประกอบ” เข้าไปในวรรคสอง ในขณะที่เดียวกันในมาตราอื่น ๆ ที่อ้างมานั้นจะไม่มีคำว่า “ประกอบด้วย” อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในวรรคสองจึงใส่คำว่า “องค์ประกอบ” และทางกฤษฎีกาได้ดูตรงนี้ไว้แล้ว คิดว่าไม่น่าจะตกหล่นค่ะ ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนคำแปรฯ ยังติดใจไหมครับ ไม่ติดใจจะได้ไม่ต้องขอมติ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการ ผ่านไป

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจนะครับ มาตรา ๓๓ ท่านคำนวณเหมาะสมประสิทธิฯ เชิญครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ การที่กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๓๓ เพิ่มข้อความท้ายลงไปในะครับว่า “หรือเพื่อเสนอต่อ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ภavana ๒๑/๓

สภามหาวิทยาลัย” ก็ด้วยเหตุผลดังนี้ สภามหาวิทยาลัยได้มอบหมายงานบางอย่างให้กับ คณะกรรมการประจำคณะสามารถออกระเบียบและข้อบังคับให้คณะดำเนินการและปฏิบัติ ได้เลย แต่ก็อาจจะมีงานบางอย่างที่คณะกรรมการประจำคณะไม่ได้มอบหมายให้คณะ ดำเนินการ แต่คณะก็ต้องมีความจำเป็นในบางเรื่องจะต้องเสนอเพื่อดำเนินการให้บรรลุถึง วัตถุประสงค์ตามที่คณะได้จัดทำไปแล้วไปยังสภามหาวิทยาลัยโดยตรง ผมคิดว่าข้อความที่ เพิ่มเข้าไปนี้มีแต่ประโยชน์ครับ ขอบขอบคุณครับ

- ๒๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการรับท่านปรีดี

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ประเด็นนี้ความจริงแล้ว โดยเจตนาของผู้แปรญัตตินั้นน่าสนใจ แต่ในทางปฏิบัติคณะผู้ซึ่งจะทำหน้าที่ในการที่จะทำการร่างข้อบังคับนี้ โดยหลักการในทางบริหารสภามหาวิทยาลัย จะมอบหมายให้แก่ผู้ร่างก็จะมีขั้นตอนทำได้ ๒ ประการคือ ประการที่ ๑ มหาวิทยาลัยมอบหมายลงมาเป็นนโยบายให้ทำการร่างข้อบังคับนั้น ในขณะที่เดียวกันผู้ซึ่งอยู่ล่างลงมาในคณะที่จะทำหน้าที่เสนอแนะว่า คณะควรจะมิระเบียบข้อบังคับใดก็สามารถที่จะทำรายงานเสนอขึ้นขออนุมัติในหลักการก่อนแล้วดำเนินการร่างขึ้นในภายหลัง ด้วยเหตุนี้ ทำให้คณะกรรมการคิดว่าการเขียนไว้แต่เพียงสั้น ๆ ว่ามีหน้าที่ในการที่จะร่างข้อบังคับตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายนี้เป็นสิ่งที่ครอบคลุมเพียงพอแล้วในทางบริหาร ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ครับ ตอนนี้อยู่ที่ (๒) นะครับ X

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ฟังคำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญ ท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ ถ้าไม่ใช่ท่านปรีดีผมคิดใจแล้วครับ แต่ถ้าเป็นท่านปรีดีผมเลยไม่คิดใจ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญไป (๗) ของท่านจำเอน ดิฉใจไหมครับ เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ไม่คิดใจแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ ความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ หมวด ๔ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็นมีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๖๗ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วัลลภ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๖๘ มาตราสุดท้าย กฤษฎีกาช่วยผมดูนิดหนึ่งนะครับ คือเราขึ้นต้นมาตรานี้ว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อยบังคับ ประกาศและระเบียบ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อยบังคับ ประกาศและระเบียบ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้ชั่วคราว ผมถามเป็นความรู้ว่าตกลงว่า “กฎกระทรวง” หรือไม่ เพราะว่าเราขึ้นต้นว่า ในระหว่างที่ไม่มีพระราชกฤษฎีกา ไม่มีกฎกระทรวง ไม่มีข้อยบังคับ ไม่มีระเบียบ ให้นำ กฤษฎีกา ให้นำข้อยบังคับ ให้นำประกาศ ระเบียบเดิมที่เคยมี ถามว่าเดิมปี ๒๕๑๘ เคยมี กฎกระทรวงหรือไม่ ถ้ามีคำว่า “กฎกระทรวง” ตกไปหรือเปล่า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๖๕ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้าย กรรมการไม่ได้แก้ไขแล้วก็ไม่มีผู้สงวนฯ ที่อาจารย์วัลลภถามน่าจะเป็นเรื่องถ้อยคำ เป็นประเด็นคำถามอยู่หน้าในมาตรานี้ ทางกรรมการมีอะไรจะชี้แจงไหม เชิญครับ

นายวรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร กรรมการ ขอกราบเรียนท่านอาจารย์วัลลภทราบว่า ในกฎหมายเก่าไม่มีกระบวนการในการตรากฎกระทรวงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เราได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างทั้ง ๖๕ มาตราแล้วนะครับ ลำดับต่อไปจะเป็นการพิจารณาถ้อยคำ หากมีตรงไหนที่ท่านผู้ใดต้องการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมก็สามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมได้โดยเพิ่มเติมเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่มีไหมครับ ท่านพลโท โอภาส เชิญครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมเองได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๖๖ ไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เราผ่านไปแล้วนี้ครับท่าน พลโท โอภาส ไม่ทันหรือครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : ผมยกมือแล้วท่านประธานฯ ไม่ได้ชี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ประธานโทษด้วย กรรมการคงไม่ขัดข้องนะครับ มาตรา ๖๕ เชิญครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : คือกระผมขอถามเป็นคำถามนิดเดียว คือภายใต้บังคับ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามมาตรา ๒๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ในฐานะ
 ประธานคณะกรรมการ ขออนุญาตเรียนเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกสักหนึ่งนักษัตร เนื่องจาก
 เป็นเรื่องที่ท่านผู้เปรียญติ พลโท โอภาสได้พูดไว้ว่า จะเป็นการลือกสเปก (Spec.)
 หรือไม่ก็อาจจะเป็นความเข้าใจผิดได้ ถ้าหากว่ากระผมจะไม่ชี้แจงในตอนนี้อย่าง
 คณะกรรมการได้ตรวจสอบเรื่องนี้โดยละเอียดแล้ว มีความเห็นในชั้นกรรมาธิการว่า
 โดยที่มาตรา ๖๑ นั้นนักษัตร ได้กำหนดเป็นหลักการโดยทั่วไปไว้ว่า ให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
 อธิการบดีและตำแหน่งอื่น ๆ ตั้งแต่คณะบดีเป็นต้นไปด้วยนักษัตร รักษาการในตำแหน่ง
 ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ มาตรา ๖๑ นี้ก็ใช้บังคับกับ
 สถาบันราชมงคลที่เป็นศูนย์กลางอยู่ที่คลอง ๖ ด้วย ในกรณีเช่นนี้หากไม่มีมาตราสุดท้ายนี้
 บัญญัติไว้ดังกล่าว คือให้อธิการบดีสถาบันราชมงคลเดิมทำหน้าที่รักษาการเฉพาะ
 มหาวิทยาลัยราชมงคลที่ชัยบุรีก็จะเป็นเหตุให้จะต้องใช้บังคับตามมาตรา ๖๑ อย่างเดียว
 มาตรา ๖๑ ก็คือท่านอธิการบดีผู้ดำรงตำแหน่งปัจจุบันคือท่านคอกเตอร์นำยุทธนี้จะคงดำรง
 ตำแหน่งรักษาการในตำแหน่งของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งในกรณีนี้ไม่ได้ระบุว่า
 ดำรงตำแหน่งที่ใดบ้าง เพราะตำแหน่งเดิมท่านเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่ง
 อธิการบดีของสถาบันทั้งหมดทั้ง ๕ แห่งรวมกัน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้จึงจำเป็นที่จะต้อง
 ระบุให้ชัดเจนว่า อธิการบดีคนเดิมในขณะที่กฎหมายนี้กำลังออกใช้บังคับจะต้องทำหน้าที่
 เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีเฉพาะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี
 แต่เพียงแห่งเดียวครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็เข้าใจว่าอันนี้เป็นการบัญญัติกฎหมายไว้
 ถูกต้องสมบูรณ์แล้วครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ตกลงให้คงไว้ตามร่างเดิมตามความเห็นของกรรมาธิการนักษัตร
 จบวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓ นักษัตร โดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มี
 การแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจึงต้องขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม
 หรือจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการแก้ไขนักษัตร ขอเรียนเชิญทุกท่าน
 ที่อยู่ในห้องอาหารและรอบ ๆ ห้องประชุมได้กรุณาเข้ามาพิจารณาลงมติในวาระที่ ๓

ทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กระผมคัดข้อความว่า “เว้นแต่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามมาตรา ๖๑ บรรคหนึ่งเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี” กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า ตำแหน่งอธิการบดีมีอยู่ที่เดียวขณะนี้คืออธิการบดีที่มีอยู่ที่คลอง ๖ หรือว่ามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีที่เดียวจะรับตำแหน่งนี้ ที่นี้ตามมาตรา ๖๑ ตำแหน่งนี้ ท่านคอกเตอร์นำยุทธหรือว่าใครที่ครองตำแหน่งนี้อยู่ก็คงจะไปรักษาการอยู่ตามมาตรา ๖๑ บรรคหนึ่งเต็มตามรูปแบบอยู่แล้ว แต่ระบบในการรักษาการนั้นเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น หลังจากสภามหาวิทยาลัยของแต่ละแห่งได้เลือกหรือแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมขึ้นมามีตำแหน่ง บุคคลนั้นก็ย่อมมีสิทธิเป็นผู้รักษาการอธิการบดีไป ทีนี้ถ้าหากว่าเดิมข้อความเข้ามา โดยไม่ได้ตัดออก กระผมเห็นว่าจะไปซ้ำกับในมาตรา ๖๑ ซึ่งบัญญัติไว้ การร่างกฎหมาย ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้ามีข้อความใดมีปรากฏอยู่แล้วในมาตราใด คือในมาตรา ๖๑ มีอยู่แล้วก็ไม่ควรจะมาเพิ่มในมาตรา ๖๖ ใน ๒ บรรทัดท้ายที่ตัดออกไป และการตัดนี้ก็จะเป็นการตัดอำนาจของสภามหาวิทยาลัยด้วย หมายความว่าสภามหาวิทยาลัยก็ต้องทำตามคนเดิมที่เป็นอยู่ ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นการล็อกสเปก (Lock spec.) ไปสำหรับมหาวิทยาลัยราชมงคล ที่ธัญบุรี ซึ่งตอนนี้ก็มีอำนาจมากกว่าทุกที่อยู่แล้ว กระผมจึงขอหารือว่าอันนี้เป็นการล็อกสเปก หรือไม่ ขอท่านประธานคณะกรรมการช่วยชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วราสิทธิ์ กาญจนสูตร กรรมธิการครับ ต้องขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ๖๖ นี้ หลักการของมาตรา ๖๖ จะมีความเกี่ยวข้องกับร่างมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ เพราะว่าทั้ง ๒ มาตรานี้จะต้องเป็นบทบัญญัติหลัก เนื่องจากบทบัญญัติหลัก ในมาตรา ๖๐ เป็นเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ของสภาสถาบันที่จะให้สามารถบริหารกิจการของสถาบันได้ต่อไป ส่วนมาตรา ๖๑ นั้นเป็นเรื่องของกรณีการรักษาการของผู้บริหาร เมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับทั้งสภาสถาบันและผู้บริหารก็จะสามารถบริหารกิจการได้ต่อไปอย่างไม่มีขาดช่วงหรือขาดตอน เจตนารมณ์ของผู้ร่างในมาตรา ๖๖ นั้นจึงกำหนดให้มีผู้รักษาการซึ่งสถาบันมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะต้องเพิ่มขึ้นมาใหม่อีก ๘ แห่ง เป็น ๙ แห่ง จึงได้กำหนดหลักการที่จะเป็นการแบ่งเบาภาระของอธิการบดีคนปัจจุบัน ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามมาตรา ๖๑ จึงกำหนดให้มีการแต่งตั้งผู้รักษาการเพิ่มขึ้นอีก ๘ ตำแหน่ง ส่วนอีก ๑ ตำแหน่งซึ่งเป็นอธิการบดีอยู่เดิมนั้นก็ให้รักษาการในตำแหน่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งหากจะตัดถ้อยคำหรือข้อความตามที่มีการสงวนคำแปรญัตติกี่ย้อมไม่เป็นธรรมกับผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่เดิม แล้วก็จะไปขัดแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๖๐ ซึ่งกำหนดให้อธิการบดีซึ่งรักษาการอยู่นี้ดำรงตำแหน่งเป็น ๑ ในกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งทำหน้าที่ตามบทเฉพาะกาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเข้าใจแล้วนะครับ ขอบการพิจารณาวันที่ ๒ นะครับ เกี่ยวกับเรื่องถ้อยคำนะครับท่านคอกเตอร์วิบูลย์ เชิญครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : มิได้ครับ ท่านประธานฯ ถ้าดูในรายงานคงจะเห็นชื่อกระผมอยู่ว่าได้สงวนคำแปรฯ ในมาตรา ๖๖ ไว้ ถ้าคำตอบของท่านกฤษฎีกาเป็นอย่างนั้น ผมเรียนถามในมาตรา ๖๖ ในกรณีของธัญบุรีว่า การรักษาการ ๑๘๐ วันนี้เป็นการรักษาการรวมทั้งอธิการบดีของธัญบุรีด้วยหรือไม่ เมื่อครบ ๑๘๐ วันแล้วท่านยังเป็นต่อ หมายความว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วอธิการบดีรวมทั้งที่ตั้งขึ้นใหม่ รวมทั้งที่ธัญบุรีซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงนี้ ถือว่า

เป็นการรักษาการหรือไม่ ถ้าเป็นการรักษาการเมื่อครบ ๑๘๐ วัน แล้วท่านจะเริ่มต้น
นับวาระใหม่ ใช่หรือไม่ ขอให้ชัดเจนครับ ไม่อย่างนั้นผมคิดว่าเขียนนี้ผิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายวราสีทธิ กาญจนสูตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วราสีทธิ กาญจนสูตร กรรมการ ต้องขอกราบเรียนในประเด็นเกี่ยวกับ
วาระการดำรงตำแหน่ง บทบัญญัติใหม่นี้ไม่นับวาระการดำรงตำแหน่งที่มีอยู่เดิม
ของผู้บริหารใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ การที่จะดำรงตำแหน่งตามบทบัญญัติใหม่ก็จะเป็น
วาระแรก มีบทบัญญัติเขียนไว้อย่างชัดเจน สำหรับกรณีการรักษาการในตำแหน่ง
ของอธิการบดีนั้นก็ต้องขอกราบเรียนยืนยันว่า ในระหว่างที่มีการประกาศใช้บังคับ
หรือกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับทันที ตัวอธิการบดีก็จะมีอำนาจในการรักษาการ
ตามมาตรา ๖๑ และในระหว่างนั้นกระบวนการที่จะมีการแต่งตั้งผู้รักษาการเพิ่มขึ้นอีก
๘ แห่ง จึงมีการยกเว้นให้อธิการบดีคนเดิมสามารถรักษาการในตำแหน่งของ
อธิการบดีชัยบุรี ซึ่งเป็นแห่งแรก เป็นหลักการทั่วไป เป็นการรักษาสีทธิที่มีอยู่เดิม
ของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วก็เป็นการไม่ให้ขัดแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๖๐
ซึ่งบอกว่าสภาสถาบันของเทคโนโลยีราชมงคลให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

- ଟ୍ରାକ୍/୧

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญขอเรียน
ที่ประชุมเพื่อขออนุมัติแก้ไขความผิดพลาดทางธุรการ คือการพิมพ์รายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญฯ ๑ แห่งครับ คือในหน้าที่ ๑๕ ของรายงาน ความเดิมว่า “หมวด ๕
ปริญญาและเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ และไม่มีการแก้ไข” นะครับ มีคำที่พิมพ์เพิ่มขึ้นมา
เป็นการพิมพ์ผิดพลาดเท่านั้นเองคือคำว่า “แสดง” ขออนุมัติที่ประชุมแก้ไขเป็นความว่า
“หมวด ๕ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมรับทราบด้วยนะครับ ท่านเลขาธิการรับทราบแล้ว X
ท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร มีอะไรครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา กระผมอยากจะขอตั้งข้อสังเกตเล็กน้อย
เกี่ยวกับถ้อยคำที่ใช้อะไรต่าง ๆ ข้อความที่ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ได้เคยขอแปรญัตติว่า
อย่างเช่นใช้คำว่า “ในแต่ละคณะ” โดยไปอ้างเทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งคณะกรรมการ
บอกว่าข้อความที่ใช้คำว่าตรงนี้ถูกต้องแล้ว ก็ตรงโน้นไม่ทราบว่าถูกหรือไม่ ที่นี้พอผมไปดู
ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ก็โผล่คำใหม่ขึ้นมาอีกครับ ข้อความเดียวกัน
ใช้คำว่า “ในคณะหนึ่ง” ก็ปรากฏว่าข้อความที่เราใช้ในความหมายอันเดียวกันนี้ใช้บังคับ
ในความหมายเดียวกันนี้ปรากฏถ้อยคำขึ้นมาเป็น ๓ เนื้อหาแล้วตอนนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้
ผมอยากจะขอเรียนฝากถึงกฤษฎีกาว่า ในเรื่องกฎหมายที่มีเรื่องเหมือน ๆ กันเช่นนี้ควรจะ
ดูแลให้มีถ้อยคำที่เหมือนกัน เพราะว่าการใช้ในความหมายอันเดียวกัน มิฉะนั้น
ท่านกฤษฎีกาท่านหนึ่งมาก็ชี้แจงอย่างหนึ่ง อีกท่านมาก็ชี้แจงอย่างหนึ่ง ผมคิดว่าจะมองภาพ
ของมาตรฐานของทางกฤษฎีกาว่าค่อนข้างมาตรฐานจะไม่แน่นอนไปนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ทางกฤษฎีการับทราบแล้วนะครับ ทางอาจารย์แก้วธรรมมีข้อสังเกต X
เพิ่มเติม เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เดี่ยวเราจะพิจารณาร่างของมหาวิทยาลัยนราธิวาสฯ ผมก็ฝากไปกรรมการท่านด้วย เดี่ยวท่านจะขึ้นมาทำอะไรที่เหมือนกันได้กับราชมณฑลก็แก้กลางแปลงกันไปเลย เตรียมทำการบ้านได้แล้วครับ อย่าให้มาถามอะไรกันอย่างนี้อีก และท่านประธานฯ ครับ ท้ายสุดนะครับ ผมไม่สบายใจนะครับ เราเหลืออีก ๒ - ๓ อาทิตย์นี้เราต้องเร่งพิจารณาพระราชบัญญัติให้ทันกำหนดตามรัฐธรรมนูญ มีร่างเยอะเลขนะครับและจะทยอยเข้ามาอีก ผมอยากให้แต่ละกรรมการในช่วงสุดท้ายนี้กรุณาอย่าประชุมกรรมการซ้อนทับที่ประชุมใหญ่เลย เพราะมีร่างพระราชบัญญัติสำคัญ ๆ นี่เข้ามาแน่ แต่ถ้านั่งนับคะแนนออกมาแล้วเห็นอย่างนี้มันไม่ถูกนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าชุดไหนจะไม่สิ้นอายุ สิ้นกำหนด มีสมัยประชุมรออยู่นะครับ กรุณาอย่าประชุมเลขครับ ให้สมาชิกฯ มาอยู่ตรงนี้ และที่สำคัญนะครับ ถ้าถึงขั้นเรียกประชุมผู้แปรญัตติด้วยนี่ อย่างกฎหมายเลือกตั้งพรุ่งนี้เรียกประชุมผู้แปรญัตติเป็นสิบ ๆ คน เพราะฉะนั้นเรื่องประชุมแปรญัตตินี้ขอเถาะครับ กรุณาอย่าเรียกเลขครับ ไปเอาวันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ก็ยินดีทั้งนั้น ก็ขอเรียนปรึกษาท่านประธานฯ โปรดกรุณากำชับไปยังการนัดประชุมซ้อนด้วยครับ เหลืออีกหลายร่างนะครับ แล้วก็ถ้าซ้อน ๆ ไปเรื่อยอย่างนี้ภาพไม่ดีแล้วเราไม่ได้กลั่นกรองกันจริง ๆ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณอาจารย์แก้วสรรครับ ขอรับข้อสังเกตของอาจารย์แก้วสรรนะครับ แล้วก็ฝากข้อสังเกตของอาจารย์แก้วสรรโดยไม่ต้องพูดซ้ำไปยังคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ได้กรุณารับไปประกอบการพิจารณาในการนัดหมายประชุมคณะกรรมการด้วย ท่านประธานคณะกรรมการเชิญครับ วาระสุดท้ายครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ ในนามของคณะกรรมการวิสามัญ ในท้ายที่สุดนี้ คณะกรรมการวิสามัญขอขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านที่ได้พิจารณาร่างกฎหมายนี้จนกระทั่งผ่านที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อที่จะไปสู่สภาผู้แทนราษฎรและประกาศใช้เป็นกฎหมาย ทันสมัยประชุมนี้ คณะกรรมการขอขอบคุณผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายมาให้ชี้แจงและผู้ทีคณะกรรมการเชิญมาเป็นผู้ชี้แจง ขอขอบคุณท่านอธิการบดีของมหาวิทยาลัย

ของสถาบันราชมงคลที่เป็นที่ปรึกษา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องขอบคุณท่านผู้แทนกฤษฎีกาที่มาเป็นกรรมการและทำให้การพิจารณากฎหมายนี้ทั้งในชั้นกรรมการและในที่ประชุมนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการหวังว่าร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชมงคลทั้ง ๕ แห่งนี้จะนำความสำเร็จทางวิชาการเป็นประโยชน์แก่การศึกษาของชาตินำความเจริญรุ่งเรืองมาให้แก่เยาวชนและชาติบ้านเมืองต่อไปสมความมุ่งหมายของกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคณท่านประธานคณะกรรมการและกรรมการทุกท่านครับ
ขอบคณครับ ขอเข้าเรื่องด่วนที่ ๒ นะครับ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกัน
พิจารณาเสร็จแล้วครับ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการร่วมกัน

เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(การงดการบังคับคดีและการขายทอดตลาด)

รัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ความทุกข์

(สำเนา)

ที่ ๓๔๕๖/๒๕๕๗

รัฐสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การรณรงค์การบังคับคดีและการขายทอดตลาด)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ประกอบเป็น
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การรณรงค์การบังคับคดีและการขายทอดตลาด) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น กรรมการร่วมกันของแต่ละสภามีรายนาม ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๒. นายเจริญ จรรย์โกมล
๓. นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์
๔. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
๕. นายปภังกร สุขุมกุล
๖. นายพินิจ จันทรสมบัติ
๗. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๘. นายวัฒนา เซ่งไพเราะ
๙. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง
๑๐. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์
๑๑. นายสุพจน์ ฤกษ์พันธุ์
๑๒. นายสุรชัย เป้าจรยา

วุฒิสภา

๑. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๒. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
๓. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติภารกิจ
๔. นายปรีชา ปิตานนท์
๕. นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์
๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๗. นายสนธิ จันทรวงศ์
๘. นายลัก กอแสงเรือง
๙. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๐. พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไผ่นวล
๑๑. นายเสรี สุวรรณภานนท์
๑๒. นายอุบล เอื้อศรี

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปกิต วัฒนกุล

(นายปกิต วัฒนกุล)

ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๒๗

สำเนาถูกต้อง

(นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นางสาวชนาภัทร ช่างทอง/ร่าง

นางวิภาณี สมประสงค์/พิมพ์

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นางวลัยพร เอียงอ่อง

นายสฤติชัยพร ศรีกัน

ครั้งที่ ๒ ว่าที่ ร.ต.ค.อาพัทธ์ สุขะนันท์

ครั้งที่ ๑ คณะทำงานฯ สำนักกรรมการ ๑

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ และที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การรณรงค์บังคับคดีและการขายทอดตลาด) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายปกิต พัฒนกุล	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) พลตำรวจเอก วิรุพห์ พันแสน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๕) นายสุรชัย เบ้าจรรยา	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติตั้งนายสถิตย์พร ศรีกัน นิติกร ๕ สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงยุติธรรม

๑. กรมบังคับคดี

(๑) นายไกรสร บารมีอวยชัย	อธิบดี
(๒) นางศศิวิมล ธนสานติ	ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย ๕
(๓) นางสาวศศธร น้อยโสภณ	นิติกร

๒. สำนักงานกิจการยุติธรรม

นายชาติรี โชไชย	รองผู้อำนวยการ

สำนักงานศาลยุติธรรมสำนักวิชาการศาลยุติธรรม

(๑) นายสมบัติ พงษ์พิงศก

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น

ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

(๒) นายณัฐวุฒิ ไชยะพันธ์

นิติกร ๓

๔. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐๕ ทวิ ในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา นั้น ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดที่เจ้าพนักงานบังคับคดี เห็นว่าเป็นราคาที่สมควรขายได้ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีอาจคัดค้านว่าราคาดังกล่าวมีจำนวนต่ำเกินสมควร ในกรณีเช่นว่านี้ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเลื่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินไป เพื่อให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่คัดค้านหรือไม่ก็ตาม หาผู้ซื้อที่จะเสนอซื้อในราคาที่บุคคลดังกล่าวต้องการมาเสนอซื้อในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไป โดยให้ผู้เสนอราคาสูงสุดต้องผูกพันกับการเสนอราคาดังกล่าวเป็นระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอราคานั้นและในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไป หากมีผู้เสนอราคาสูงสุดในจำนวนไม่สูงกว่าจำนวนที่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้เสนอในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน หรือไม่มีผู้ใดเสนอราคาเลย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน แต่หากมีผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไปในจำนวนสูงกว่าจำนวนที่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้เสนอในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

- ในกรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะไ้ขายทรัพย์สินของบรรพบุรุษแล้ว
 เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีไม่มีสิทธิ
 ขอสั่งศาลให้เพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีจำนวนต่ำกว่าเงินสมควร
 และการขายทอดตลาดทรัพย์สินในราคาต่ำกว่าเงินสมควรนั้นเกิดจากการคบคิดกันฉ้อฉลในระหว่าง
 ผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้าสู่ราคา หรือความไม่สุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของ
 เจ้าพนักงานบังคับคดีในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการตั้ง
 เพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้ได้ และเมื่อศาลได้สวนแล้ว
 เห็นว่าคำร้องนั้นรับฟังได้ ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นหรือแก้ไขหรือมีคำสั่งกำหนด
 วิธีการอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควรโดยเร็ว

ให้นำบทบัญญัติในวรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกของมาตรา ๒๕๖
มาใช้บังคับแก่การยื่นคำร้องตามวรรคสองโดยอนุโลม

คำสั่งของศาลตามวรรคสองให้เป็นที่สุด” ”

- คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา แต่ได้แก้ไข
 ปรับปรุงความเพื่อความชัดเจน เป็นดังนี้

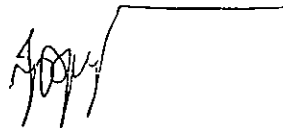
“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐๕ ทวิ ในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้น
 ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดที่เจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นว่า
 เป็นราคาที่สมควรขายได้ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย
 ในการบังคับคดีอาจคัดค้านว่าราคดังกล่าวมีจำนวนต่ำกว่าเงินสมควร ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าพนักงาน
 บังคับคดีเลื่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินไป เพื่อให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา
 หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่คัดค้านหรือไม่ก็ตาม หาผู้ซื้อที่จะ
 เสนอซื้อในราคาที่บุคคลดังกล่าวต้องการมาเสนอซื้อในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไป
 โดยให้ผู้เสนอราคาสูงสุดต้องผูกพันกับการเสนอราคาดังกล่าวเป็นระยะเวลาสามสิบวันนับแต่
 วันที่เสนอรากานั้นและในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไป หากมีผู้เสนอราคาสูงสุดใน
 จำนวนไม่สูงกว่าจำนวนที่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้เสนอในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน

- หรือไม่มีผู้ใดเสนอราคาเลย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน แต่หากมีผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไปในจำนวนสูงกว่าจำนวนที่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้เสนอในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

- ในกรณีที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ถูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีเห็นว่าราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินมีจำนวนต่ำเกินสมควร และการขายทอดตลาดทรัพย์สินในราคาต่ำเกินสมควรนั้นเกิดจากการคบคิดกันฉ้อฉลในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้าสู่ราคา หรือความไม่สุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดีในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้ได้ และเมื่อศาลได้สวนแล้ว เห็นว่าคำร้องนั้นรับฟังได้ ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นหรือแก้ไขหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควร โดยเร็วให้เสร็จภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำร้องนั้น
- ให้นำบทบัญญัติในวรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกของมาตรา ๒๕๖ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำร้องตามวรรคสองโดยอนุโลม
- คำสั่งของศาลตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การรณรงค์บังคับคดีโดยเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาต้องได้รับความยินยอมของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๒ (๓))

(๒) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของเจ้าพนักงานบังคับคดี ในกรณีที่มีการคัดค้านว่าราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นมีจำนวนต่ำเกินสมควร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐๕ ทวิ)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์บังคับคดีของเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาและการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันบางส่วนยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้การบังคับคดีเป็นไปด้วยความเป็นธรรมโดยคุ้มครองสิทธิของบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี และให้การขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาสงบดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ว่าด้วยการขายทอดตลาด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ให้เหมาะสมและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๕๒ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ถ้าเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาได้แจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าพนักงานบังคับคดีว่าตนตกลงการบังคับคดีไว้ชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือภายในเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐๕ ทวิ ในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้น ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดที่เจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นว่าเป็นราคาที่สมควรขายได้ เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีอาจคัดค้านว่าราคาดังกล่าวมีจำนวนต่ำเกินสมควร ในกรณีเช่นว่านี้ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเลื่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินไป เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่คัดค้านหรือไม่ก็ตาม หาผู้ซื้อที่จะเสนอซื้อในราคาที่บุคคลดังกล่าวต้องการมาเสนอซื้อในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไป โดยให้ผู้เสนอราคาสูงสุดต้องผูกพันกับการเสนอราคาดังกล่าวเป็นระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอราคานั้นและในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไป หากมีผู้เสนอราคาสูงสุดในจำนวนไม่สูงกว่าจำนวนที่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้เสนอในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน หรือไม่มีผู้ใดเสนอราคาเลย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน แต่หากมีผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งต่อไปในจำนวนสูงกว่าจำนวนที่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้เสนอในการขายทอดตลาดทรัพย์สินครั้งก่อน ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ถูกหนีตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วน
 ได้เสียในการบังคับคดีเห็นว่าราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินมีจำนวนต่ำเกินสมควร
 และการขายทอดตลาดทรัพย์สินในราคาต่ำเกินสมควรนั้นเกิดจากการคบคิดกันฉ้อฉลในระหว่าง
 ผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้าผู้ราคา หรือความไม่สุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของ
 เจ้าพนักงานบังคับคดีในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการ
 เพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้ได้ และเมื่อศาลได้สวนแล้ว
 เห็นว่าคำร้องรับฟังได้ ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องหรือแก้ไขหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการ
 อย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควรให้เสร็จภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำร้องนั้น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกของมาตรา ๒๕๖
 มาใช้บังคับแก่การยื่นคำร้องตามวรรคสองโดยอนุโลม

คำสั่งศาลตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

รายชื่อเจ้าหน้าที่กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

๑. ว่าที่ ร.ต.ต.อาพัทธ์ สุขะนันท์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
๒. นางวลัยพร เอี้ยงอ่อง	นิติกร ๕
๓. นางสาวชนาภัทร ช่างทอง	วิทยากร ๕
๔. นายสถิตย์พร ศรีกัน	นิติกร ๕
๕. นางสาวจงรัก เทียนศรี	วิทยากร ๕
๖. นางสาวดวงตา แก้วเกิดเพชร	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
๗. นางสาวศิริรัตน์ วัฒนากสิกรรม	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑
๘. นางวิภาณี สมประสงค์	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเรียนเชิญคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ครับ
หากกรรมการพร้อมที่จะแถลง เรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน (รองประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนท่านประธานฯ วุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน
รองประธานคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การงดการบังคับคดีและการขาย
ทอดตลาด) ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน
๒๕๔๗ และประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้แต่งตั้งบุคคลสถานะ
๑๒ คน ตามจำนวนที่สภาผู้แทนฯ กำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่วมกันนั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว ผมจึงขอให้
ท่าน สัก กอแสงเรือง ได้ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสัก กอแสงเรือง ครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ผม นายสัก กอแสงเรือง ในฐานะกรรมการร่วมกัน ขออนุญาตชี้แจงว่า
ที่มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันนั้น ก็สืบเนื่องจากการแก้ไข วิ. แพ่ง เกี่ยวกับการ
การงดขายทอดตลาดและการบังคับคดีในมาตรา ๓๐๕ ทวิ ในมาตรา ๓๐๕ ทวิ
ที่สภาผู้แทนฯ ส่งเข้ามาในวุฒิสภา ในวาระแรกก็ปรากฏข้อความว่า ถ้าในการขายทอดตลาด
ทรัพย์สิน ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะเคาะ ไม้ขายให้กับผู้เสนอ
ราคาสูงสุด เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลที่มีส่วนได้เสีย
ในการบังคับคดีอาจจะคัดค้านว่า ราคาดังกล่าวมีจำนวนต่ำเกินสมควร ในกรณีเช่นนี้

ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเลื่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินไป เพื่อให้บุคคลทั้ง ๓ ฝ่าย คือ เจ้าหนี้ ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่ว่าจะเป็นคนที่คัดค้านหรือไม่ก็ตาม หาผู้ซื้อที่จะเสนอราคาที่สูงกว่ามาเสนอซื้อในครั้งต่อไป แล้วก็ในกรณีนี้ก็ให้ถือว่าผู้ที่เสนอราคาสูงสุดจะต้องผูกพันในราคาที่ตัวเองเสนอต่อไปอีก ๓๐ วัน แล้วก็ในการขายทอดตลาดครั้งต่อไปถ้าหากว่าไม่มีผู้เสนอก็ดี หรือมีผู้เสนอราคาแล้วต่ำกว่าครั้งก่อนก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้กับผู้ที่เสนอราคาในครั้งก่อน---

แต่ถ้าในครั้งหลังมีผู้เสนอราคาสูงกว่าก็ให้เคาะไม้ขายให้กับผู้ที่เสนอราคา
สูงกว่านั้นได้ ก็เพื่อให้การขายทอดตลาดนั้นสำเร็จลุล่วงไป แต่ว่าในวรรคสองที่มี
ปัญหาก็ถือว่าในวรรคสองมีการแก้ไขจากกฎหมายเดิม กฎหมายเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
ถ้าหากว่าในกรณีนี้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคล
ผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี เห็นว่าราคาที่ขายได้จากขายทอดตลาดมีราคาต่ำเกิน
สมควร แล้วก็การที่ได้ราคาต่ำเกินสมควรมันเกิดจากการคบคิดฉ้อฉลระหว่างผู้ที่
เกี่ยวข้องในการเสนอราคา หรือเกิดจากความไม่สุจริต หรือความประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดี ก็มีสิทธิที่จะร้องศาลเพื่อขอให้สั่งเพิกถอน
การขายทอดตลาดนั้นได้ แต่ว่าสภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขมาตรานี้โดยกำหนดว่า
ถ้าหากว่ามีการขายตามวรรคแรกก็ถือว่ามีเคาะไม้ขายให้กับผู้ที่เสนอราคาในครั้งที่ ๒
ไปแล้วเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือผู้มีส่วนได้เสียในการ
บังคับคดีไม่มีสิทธิที่จะร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดนั้น เรื่องนี้ในที่ประชุม
ของคณะกรรมการ และที่ประชุมวุฒิสภาก็เห็นว่าส่วนนี้ไม่เป็นธรรม แล้วก็เลยแก้ไข
ให้เป็นไปตามกฎหมายเดิมว่า ถ้าหากว่าเกิดจากการขายทอดตลาดแล้วมีราคาต่ำ
เกินสมควรที่เกิดจากการคบคิดฉ้อฉลระหว่างผู้เข้าสู่ราคา หรือว่าเกิดจากความไม่สุจริต
หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดีก็มีสิทธิที่จะร้องขอให้ศาล
มีคำสั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดได้ วุฒิสภาได้คำนึงถึงให้เกิดความรวดเร็วในการ
บังคับคดี รวมทั้งการขายทอดตลาด ก็เพิ่มในวรรคสุดท้ายว่าถ้ามีการร้องแล้ว ศาล
พิจารณาแล้วคำสั่งของศาลตามวรรคสองนี้ให้เป็นที่สุด ก็คือสามารถที่จะดำเนินคดีได้
ศาลเดียว ขอร้องเพิกถอนได้เฉพาะศาลชั้นต้น แล้วเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก็ถือ
ว่าจบเป็นที่สุด ซึ่งฝ่ายสภาผู้แทนฯ ไม่เห็นด้วย แล้วก็สู่การตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ในประเด็นนี้ แต่อย่างไรก็ดี ในการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันที่ประชุม
ในฝ่ายของสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นว่าในกรณีขายทอดตลาดในการบังคับคดีนั้นต้องการ
ความรวดเร็ว แล้วก็ต้องการให้ผู้ซื้อเกิดความมั่นใจว่าซื้อแล้วจะไม่ขัดแย้ง สามารถได้
กรรมสิทธิ์ไปทันที ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือต้องรอการพิจารณาของศาล
เป็นเวลานาน แล้วก็นอกจากนั้นเพื่อให้ทรัพย์สินที่ขายนี้ได้ราคาสูงด้วย นอกจากนั้น

ยังมีผู้แทนที่เป็นอธิบดีกรมบังคับคดีได้มาชี้แจงว่า ความจริงแล้วถ้าหากว่ายกเลิก
ไม่ให้สิทธิในการร้องเพิกถอน ตามมาตรา ๓๐๕ ทวิ แล้วผู้ที่เกี่ยวข้องยังสามารถที่จะ
ไปใช้มาตรา ๒๘๖ ขึ้นศาลได้เช่นเดียวกัน เพราะมีคำพิพากษาศาลฎีกาพิจารณาไว้เป็น
บรรทัดฐาน-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องของความเห็นในฐานะกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาก็มีความเห็นว่า ถ้าหากว่ากฎหมายมาตรา ๓๐๕ ทวิเดิม ซึ่งบัญญัติว่าในกรณีที่เกิดการคบคิน้อฉลก็ดี ในกรณีที่คบคิน้อฉลนี้หมายถึงผู้ที่เข้าเสนอราคานี้มีการชัวกันแล้วก็ไปทำให้ราคาต่ำ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปรากฏมีการดำเนินการอย่างนั้นเหมือนกันก็จะเกิดความไม่เป็นธรรมหรือว่าในกรณีที่เกิดจากความไม่สุจริตของเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดี ถ้าหากว่าในมาตรา ๓๐๕ ทวิถูกตัดออกนะครับ ถูกกำหนดไว้ชัดเจนว่าผู้ที่เกี่ยวข้อง ๓ ฝ่ายนี้ไม่สามารถที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนได้ ในการปฏิบัติตามกฎหมาย ในการตีความกฎหมายก็ต้องตีความว่าเมื่อกฎหมายเดิมให้ยื่นได้ในกรณีที่ราคาขายทอดตลาดได้ราคาต่ำเกินสมควรที่เกิดจากการคบคิน้อฉล เกิดจากความไม่สุจริต หรือเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงนั้น ซึ่งแต่เดิมยื่นได้เมื่อฝ่ายนิติบัญญัติ คือทั้ง ๒ สถาบันกำหนดตัดออก ความหมายในการตีความกฎหมายก็หมายความว่า ฝ่ายนิติบัญญัติผ่านกฎหมายไม่ให้กรณีเรื่องนี้สามารถที่จะยื่นเพิกถอนได้ในเหตุนี้ได้อีก เพราะกฎหมายเราตัดออกชัดเจนนะครับ ข้อความก็ชัดเจนไม่สามารถตีความเป็นอย่างอื่นได้

ประการที่ ๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่บอกว่าเคยวินิจฉัยว่าสามารถยื่นเพิกถอนได้ตามมาตรา ๒๕๖ ได้นั้น เนื่องจากว่าคำพิพากษาศาลฎีกาไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นคำวินิจฉัยของศาลในคดีใดคดีหนึ่ง แล้วมาตรฐานของคำพิพากษาศาลฎีกาเองก็มีการเปลี่ยนแนว เปลี่ยนการตีความ หรือเปลี่ยนแนวทางวินิจฉัย รวมไปถึงคำพิพากษาศาลฎีกาจากที่ประชุมใหญ่ก็เคยเปลี่ยนแนว เปลี่ยนบรรทัดฐาน เพราะฉะนั้นคำพิพากษาศาลฎีกาไม่ใช่บรรทัดฐานที่จะนำมาปฏิบัติตามกฎหมายได้ หรือนำมาตีความกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติได้ ถ้าฝ่ายนิติบัญญัติบัญญัติกฎหมายชัดเจน เช่น มาตรา ๓๐๕ ทวิเช่นนี้นะครับ

ประการต่อไปครับ เรายังได้ข้อมูลว่าความจริงแล้วการขายทอดตลาดแล้วมีการคัดค้าน มีจำนวนคดีที่ขึ้นคัดค้านขอเพิกถอนเพราะราคาต่ำด้วยเหตุตามมาตรา ๓๐๕ ทวิมีเพียง ๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ๑๐๐ เรื่องมีขึ้นคำร้องต่อศาลเพียง ๒ เรื่อง แล้วในจำนวน ๒ เรื่องที่ร้องขอเพิกถอนต่อศาลนั้น ศาลก็เพิกถอนแค่ ๐.๑ หรือ ๐.๒ ซึ่งตัวเลขนี้ต่ำมาก

ภาพลง ๒๕/๒

เพราะฉะนั้นผลกระทบจากการขึ้นคัตค้านนี้เป็นข้อจำกัดมาก ๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางแล้วก็ไม่ได้เกิดผลกระทบอะไรขึ้น ถ้าว่าการที่สามารถขึ้นร้องเพิกถอนต่อศาลนั้น กระทบต่อการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือไม่ ขอเรียนว่า ในขณะที่เราใช้กฎหมายปัจจุบันที่ร้องเพิกถอนได้นี้ ก็ปรากฏว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือกรมบังคับคดีสามารถขายทอดตลาดในจำนวนทรัพย์สินที่มากมายครับ แต่ละปีนับเป็นแสน ๆ ล้าน แล้วก็ไม่ได้อะไรเกิดผลกระทบในเรื่องของการบังคับคดี ในเรื่องราคาถามว่าการขึ้นคัตค้านได้นี้ขอเพิกถอนได้นี้กระทบต่อราคาของทรัพย์สินในการบังคับคดีขายทอดตลาดหรือไม่ ก็ขอเรียนว่าไม่มีผลกระทบครับ เพราะขณะนี้กรมบังคับคดีได้วางเป็นวิธีการหรือระเบียบในการขายทอดตลาดไว้ว่า ราคาประเมินในการยึดทรัพย์สินนั้นะครับ ระหว่างเจ้าหน้าที่กับเจ้าพนักงานบังคับคดีเมื่อประเมินราคาไปแล้ว ถ้ามีการขายทอดตลาดในครั้งแรก ถ้าได้ราคา ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาประเมิน เช่น ประเมินไว้ ๑ แสนบาท ถ้าในการขายทอดตลาดครั้งแรกมีผู้เสนอราคา ๘๐,๐๐๐ บาท ก็จะเคาะไม้ขายให้กับผู้เสนอราคาไปได้-----

- ୩୦/୧

ถ้าหากว่าครั้งแรกขายไม่ได้แล้วในครั้งต่อไปมีผู้เสนอราคา ๕๐ เปอร์เซนต์ หรือ ๕๐,๐๐๐ บาท ก็สามารถเอาไม้ขายให้กับคนที่เสนอราคาเพียง ๕๐ เปอร์เซนต์ของราคาประเมินได้ เพราะฉะนั้นราคาที่ลดลงหรือน้อยลงนี้ไม่ใช่เกิดจากการมีหรือไม่มีกฎหมายให้เพิกถอนการขายทอดตลาด ตามมาตรา ๓๐๕ ทวิ แต่เกิดจากระเบียบของสำนักงานของกรมบังคับคดีเองนะครับ ที่กำหนดไว้ให้เหลือ ๘๐ เปอร์เซนต์ หรือ ๕๐ เปอร์เซนต์ ประเด็นที่กรรมการร่วมฝ่ายวุฒิสภาได้เสนอต่อไปอีกว่า ในกรณีนี้ให้ศาลสามารถตรวจสอบการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี ว่าถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ แล้วผิดกฎหมายหรือไม่ เพราะการคบคิดฉ้อฉลผิดกฎหมายครับ เรามีกฎหมายห้ามมิให้ชั่วกัน คือ พ.ร.บ. สมยอมในการเสนอราคา ส่วนนั้นเป็นการผิดกฎหมาย หรือกรณีเกิดความไม่สุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดี แล้วถ้ากฎหมายเขียนว่า ไม่สามารถที่จะร้องเพิกถอนได้ความเป็นธรรมอยู่ที่ไหน ความเป็นธรรมของผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะลูกหนี้ ถ้าหากว่าเอาทรัพย์สินของลูกหนี้ไปขายถูก ๆ ความเป็นธรรมด้านลูกหนี้ก็เสียหาย เพราะทรัพย์สินของลูกหนี้เมื่อขายราคาค่ามาก ๆ ก็ชำระหนี้เจ้าหนี้ไม่ครบ หนี้ส่วนที่ขาดเจ้าหนี้ก็ยังสามารบบังคับคดีทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปได้อีก ๑๐ ปี นอกจากนั้นถ้าหากว่าเข้าเงื่อนไขของการล้มละลายก็สามารถฟ้องล้มละลายอีก เพราะฉะนั้นการกำหนดให้การขายที่ลูกหนี้ถูกผูกพันด้วยการคบคิดฉ้อฉลหรือความไม่สุจริต หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แล้วฟ้องเพิกถอนไม่ได้ จึงเกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อลูกหนี้ รวมทั้งบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องนะครับ นอกจากนั้น การที่จำกัดโอกาสที่ศาลยุติธรรมจะเข้าไปตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่ในการขายทรัพย์สินของลูกหนี้ ก็จะไม่สามารถตรวจสอบได้ แล้วก็เจ้าพนักงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องถ้าหากว่า กฎหมายกำหนดไว้ว่าร้องเพิกถอนไม่ได้แล้วก็ยังไม่ระมัดระวัง ยังจะมีการฝ่าฝืนมากขึ้นซึ่งเป็นหลักที่ไม่ถูกต้องเพราะถ้าหากว่า ทำการขายทอดตลาดโดยมิชอบเช่นนี้ สมควรที่จะต้องมีการตรวจสอบได้ นอกจากนั้นกรมบังคับคดีเองก็ได้ประกาศโฆษณาทางทีวีอยู่ตลอดเวลาว่า กรมบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์สินด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม ถามว่าโปร่งใสหมายถึงอะไรครับ โปร่งใสหมายถึงถูกต้อง ชอบธรรม สามารถตรวจสอบได้ แล้วทำไมต้องเกรงกลัวการตรวจสอบของศาลซึ่งมีจำนวนน้อยมาก เพียง ๒ เปอร์เซนต์ ของยอดการขายทั้งหมดคนละครับ

ประการต่อไป ก็คือว่าการแก้ไขที่จะตัดสิทธิไม่ให้ผู้ที่เสียหายสามารถใช้
สิทธิทางศาลได้นั้น เรามองในแง่การบริหารจัดการขายทอดตลาดมากเกินไป จนลืมหาคิดถึง
ความเป็นธรรม ลืมหาคิดถึงหลักกฎหมาย -----

- ๓๑/๑

เพราะเหตุว่าในหลักกฎหมายที่ใช้หลักความถูกต้องเป็นธรรมและการอำนวยความสะดวก
 ความยุติธรรมนั้นต้องตรวจสอบได้ ต้องสามารถที่จะขอใช้สิทธิทางศาล ซึ่งเป็นสิทธิ
 ขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญครับ เพราะฉะนั้นการจำกัดสิทธิเหล่านี้ก็มีความหมิ่นเหม่
 ที่จะขัดรัฐธรรมนูญ จำกัดสิทธิการเข้าถึงความเป็นธรรม การจำกัดสิทธิไม่ให้ผู้ที่
 เดือดร้อนเสียหายใช้สิทธิทางศาลได้ ~~นะครับ~~ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรณีให้คงไว้
 ตามการแก้ไขของวุฒิสภานี้ถ้าจะเกิดความล่าช้า ก็สามารถที่จะใช้มาตรการอย่างอื่น
 ที่กำหนดให้เกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในที่ประชุมคณะกรรมการธิการร่วมกัน
 จึงเห็นด้วยในหลักการที่วุฒิสภาแก้ไข เพียงแต่เพิ่มว่า “การพิจารณาของศาลให้
 ดำเนินการให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันได้รับคำร้อง” ก็คือกำหนดระยะเวลา
 การดำเนินการเพิกถอนของศาลตามคำร้องของผู้ที่เกี่ยวข้องยื่นมานั้น ต้องดำเนินการให้
 เสร็จภายใน ๙๐ วัน ที่ประชุมของคณะกรรมการธิการร่วมกันจึงเห็นด้วยที่จะปรับปรุงเพิ่ม
 ข้อความในเรื่องกำหนดระยะเวลาเข้ามาในร่างของวุฒิสภา ครับขอเรียนท่านประธานฯ
 ต่อไปในประเด็นสุดท้าย ~~นะครับ~~ เรื่องนี้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบตามมติ
 ของคณะกรรมการธิการร่วมกันไปเรียบร้อยแล้วครับ ก็จึงเรียนมาเพื่อเสนอท่านสมาชิกฯ
 ผ่านท่านประธานฯ ขอให้พิจารณาตามข้อเสนอของคณะกรรมการธิการร่วมกันครับ
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจจะอภิปราย ~~นะครับ~~ ขอเรียนเชิญท่านที่ประชุม
 คณะกรรมการแล้ว ก็พักรับประทานอาหารอยู่ในห้องอาหาร หรืออยู่รอบ ๆ
 ห้องประชุมได้กรุณาเข้ามาพิจารณาลงมติด้วยครับ มติที่จะเรียนถามที่ประชุมคือท่านจะ
 เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามร่างที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอหรือไม่ หากท่าน
 เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นชอบ
 ด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ อีกครั้งหนึ่ง ~~นะครับ~~ หากท่านเห็นชอบ
 ด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกัน ~~นะครับ~~ กดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นชอบ
 ด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ~~นะครับ~~ ขอปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันเป็น
เอกฉันท์นะครับ ขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
พ.ศ.

รัฐสภา

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผ่านที่สด

ที่ คสช ๘/๒๕๔๗

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
ร่วมกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น
กรรมการร่วมกันของแต่ละสภามีรายนาม ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายชัย ชิดชอบ
๒. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๓. นายตรีพล เจาะจิตต์
๔. นายธนกร นันทิ
๕. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง
๖. นายประเสริฐ บุญเรือง
๗. นายไพศาล จันทรรักดี
๘. นายภาคิน สมมิตร
๙. นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์
๑๐. นายวิชัย สามีตร
๑๑. นายวินัย เสนเนียม
๑๒. นายสุรชัย เป้าจรรยา

วุฒิสภา

๑. นายจำเณ จิตรธร
๒. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
๓. นายประเกียรติ นาสิมมา
๔. นางมลิวัดย์ เงินหมื่น
๕. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๖. นายวิชัย ครอบงุม
๗. นายวีรพร สิทธิธรรม
๘. นายสมควร จิตแสง
๙. นายสมัย สมแสน
๑๐. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
๑๑. นายอำนาจ เขียวประมุข
๑๒. นายโอภาส รองเงิน

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชัย ชิดชอบ

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

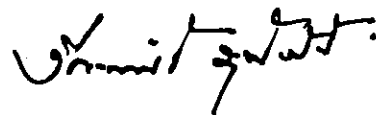
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๔-๒๑๑๖

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๒๑๑๖

สำเนาถูกต้อง

(นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นางสาวพุลศรี อยู่แพทย์/ร่าง

นางปิยกมล ชุมสงฆ์/พิมพ์

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์

ครั้งที่ ๒ นางสาวพุลศรี อยู่แพทย์

ครั้งที่ ๓ คณะทำงานฯ สำนักกรรมการ ๑

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ และที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งบุคคลสาธารณะ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายชัย ชิดชอบ	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายอำนาจ เชียรประมุข	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายไพศาล จันทรรักดี	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑.๕ นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวพุลศรี อยู่แพทย์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. นายกนก คดีการ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงการพัฒนากำลังและความมั่นคงของมนุษย์

๑. นายสกล บุญคำ	รองปลัดกระทรวงการพัฒนากำลังและความมั่นคงของมนุษย์
๒. นายประหยัด คีอ่อง	นิติกร ๘ ว. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนากำลังและความมั่นคงของมนุษย์

กรมส่งเสริมการส่งออก

๑. นายบุญญพันธ์ แรงขำ
๒. นางทรงพร สุขสวัสดิ์

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก
บุคลากร ๗ ว.

กรมส่งเสริมการเกษตร

๑. นายวีระ โตสงคราม
๒. นางจิระนุช ชาญณรงค์กุล
๓. นางเทียมจันทร์ สุขเกษม
๔. นางอาภรณ์ วิสาไพศาล
๕. นายมนตรี พลฤทธิ์
๖. นางสาวติรณันต์ คุริยะสาย

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิจัย
ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ๗ ว.
นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ๕
นิติกร ๓ กลุ่มงานวิจัย
นิติกร ๓

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. นายสมชาย ศักดาเวคีอิสร
๒. นายไพฑูรย์ นิ่มเฉลิม

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ
ชุมชนและการกระจายรายได้
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว.
สำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและ
การกระจายรายได้

สำนักงานประมาณ

๑. นายกอบศักดิ์ จินตกานนท์
๒. นางมยุรี กากำแหง
๓. นายรัฐวัฒน์ ตุ่มสุทธิ
๔. นายภาคภูมิ ไชยบุรณะ

ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ ๗ ว.
นิติกร
นิติกร

กรมบัญชีกลาง

๑. นางวาสนา ชาญสืบกุล

นิติกร ๗ ว.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑. นางสาวพยอม ทองสุระยาหงส์

เศรษฐกิจกร

กรมสรรพากร

๑. นางสาวศรัญญา อุตราภรณ์ นิติกร ๗ ว.
๒. นายชุมเจษฎ์ ชาดิวันยานุกุล นักวิชาการภาษี ๕

กรมการพัฒนาชุมชน

๑. นายมนูญ สอนเกิด ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและพัฒนาทุน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑. นายสมภพ ปราบณรงค์ นิติกร ๘ ว. กองนิติการ

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

๑. นางสาวอังคณา ธารทอง ผู้เชี่ยวชาญสำนักผู้อำนวยการ
สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวธำรงค์ลักษณ์ ลาพิณี นักกฎหมายกฤษฎีกา ๗ ว.

๕. บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๕.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓

เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า กิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการผลิต
สินค้า การให้บริการหรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการ โดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิต
ร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใดหรือ
ไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและ
ระหว่างชุมชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า คณะบุคคลที่รวมตัวกัน โดยมี
วัตถุประสงค์ในการจัดทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของ
วิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

“กิจการวิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า กิจการของวิสาหกิจชุมชนหรือเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

“คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด แล้วแต่กรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ ที่ปรึกษา หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่เป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอกำหนดโทษ หรือรอกำหนดโทษ เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา แต่ได้แก้ไขปรับปรุงความใน (๕) เพื่อความชัดเจน เป็นดังนี้

“(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ ที่ปรึกษา หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่กรณีที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ถือว่า มีลักษณะต้องห้ามเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) ”

๕.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลต่างด้าว

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษ เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๘
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มา
ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการที่หนึ่งคนหนึ่ง
เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่หนึ่งคนหนึ่ง
ให้มีที่หนึ่งเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออก
เสียงเพิ่มขึ้นอีกที่หนึ่งเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๕ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎรโดยเพิ่มความเป็นมาตรา
๑๘/๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๘/๑ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดทุกจังหวัด
ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือรองผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน ผู้แทนกรมส่งเสริมการส่งออก
ผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานพัฒนา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้แทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ผู้แทนธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้แทนธนาคารออมสิน ผู้แทนวิสาหกิจชุมชน
จำนวนหกคนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจาก
ผู้ดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และ
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้
ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจหนึ่งคน ด้านการเงินหนึ่งคน

และด้านการค้าและอุตสาหกรรมหนึ่งคน ในกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ และเกษตร
จังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด
ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด พัฒนาการ
จังหวัด พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทน
กรมสรรพากรที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตรที่มีสาขที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนธนาคารออมสินที่มี
สาขที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนจำนวนหกคนซึ่งผู้ว่าราชการ
จังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้ดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด
นั้นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจ
หนึ่งคน ด้านการเงินหนึ่งคน และด้านการค้าและอุตสาหกรรมหนึ่งคน ในจังหวัดนั้น เป็น
กรรมการ และเกษตรจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
แต่ได้แก้ไขปรับปรุงความใน (๒) เพื่อความชัดเจน เป็นดังนี้

“(๒) ในจังหวัดอื่น ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด
ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด พัฒนาการ
จังหวัด พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิของมนุษย์จังหวัด พาณิชย์จังหวัด
อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทนกรมสรรพากรที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน
ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีสาขที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น
หนึ่งคน ผู้แทนธนาคารออมสินที่มีสาขที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนวิสาหกิจ
ชุมชนจำนวนหกคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจาก
ผู้ดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนั้นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และผู้ทรง
คุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ

และประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจหนึ่งคน ด้านการเงินหนึ่งคน และด้านการค้า และอุตสาหกรรมหนึ่งคน ในจังหวัดนั้น เป็นกรรมการ และเกษตรจังหวัด เป็นกรรมการ และเลขานุการ”

(เป็นมาตรา ๒๐ ตามร่างที่เรียบเรียงใหม่ท้ายรายงานนี้)

๕.๖ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็น มาตรา ๑๘/๒ ดังนี้

“มาตรา ๑๘/๒ คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนการพัฒนาและส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดแล้วแต่กรณี

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัด แล้วแต่กรณีเป็นไปอย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้การส่งเสริมและช่วยเหลือในการขออนุญาตทะเบียนสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่น หรือการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๔) พิจารณาหรือเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การดำเนินการตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย มาตรการ หรือแผนการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่คณะกรรมการกำหนดหรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรี”
(เป็นมาตรา ๒๑ ตามร่างที่เรียบเรียงใหม่ท้ายรายงานนี้)

คณะกรรมการฯ ร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๗ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎรโดยเพิ่มความ
เป็นมาตรา ๑๕/๓ ดังนี้

“มาตรา ๑๕/๓ ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่กรรมการผู้แทนวิสาหกิจชุมชนและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ (๓) ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ออก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดโดยอนุโลม”
(เป็นมาตรา ๒๒ ตามร่างที่เรียบเรียงใหม่ทำรายงานนี้)

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๐
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการตามมาตรา ๑๕/๑ และกรรมการตามมาตรา ๒๘ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๑
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑ ให้กรมส่งเสริมการเกษตรทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

ให้สำนักงานเกษตรจังหวัดทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามวรรคหนึ่งที่
เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๑๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๘
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการประสานนโยบายกองทุนเพื่อพัฒนา
กิจการวิสาหกิจชุมชนประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน
กรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง มีหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานการดำเนินการของกองทุนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสนับสนุน
กิจการวิสาหกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการซ้ำซ้อนที่ไม่เกิดประโยชน์ และส่งเสริม
สนับสนุนซึ่งกันและกัน

(๒) ติดตาม และประเมินการดำเนินงานของกองทุนต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์
เกี่ยวกับกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๓) เสนอแนะต่อกองทุนที่เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการเกี่ยวกับแนวทางการ
ดำเนินงานหรือการแก้ไขปัญหาเงินทุนในการสนับสนุนกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่
กรรมการประสานนโยบายกองทุนเพื่อพัฒนากิจการวิสาหกิจชุมชนซึ่งคณะกรรมการ
แต่งตั้งโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ (๓)
ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประสานนโยบายกองทุนเพื่อพัฒนากิจการ
วิสาหกิจชุมชนโดยอนุโลม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕.๑๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๑
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๑ ในวาระเริ่มแรกให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการเพื่อให้มีการ
แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) กรรมการผู้แทนวิสาหกิจชุมชนและ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดตามมาตรา
๑๕/๑ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อม
กับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายโอสถ ตั้งคนานุรักษ์)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

เหตุผล

โดยที่เศรษฐกิจชุมชนเป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง และโดยที่เศรษฐกิจชุมชนในปัจจุบันจำนวนหนึ่งยังอยู่ในระดับที่ไม่พร้อมจะเข้ามาแข่งขันทางการค้าทั้งในระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ สมควรให้มีการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการจัดการ และการพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชน อันจะยังผลให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้และพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งพร้อมสำหรับการแข่งขันทางการค้าในอนาคตไม่ว่าในระดับใด รวมไปถึงการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลางต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
พ.ศ.

.....

.....

.....

“เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า คณะบุคคลที่รวมตัวกันโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

"กิจการวิสาหกิจชุมชน" หมายความว่า กิจการของวิสาหกิจชุมชนหรือเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

"คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด แล้วแต่กรณี

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

วิสาหกิจชุมชน

มาตรา ๕ วิสาหกิจชุมชนใดที่จะขอรับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนต่อกรมส่งเสริมการเกษตรตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖ เมื่อกรมส่งเสริมการเกษตรได้รับคำขอจดทะเบียนและเห็นว่าวิสาหกิจชุมชนที่ยื่นคำขอจดทะเบียนมีลักษณะและวัตถุประสงค์ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดให้กรมส่งเสริมการเกษตรรับจดทะเบียนและออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนแก่วิสาหกิจชุมชนนั้น

มาตรา ๗ การจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชน
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้มีอำนาจทำการแทนวิสาหกิจชุมชน
- (๓) ชื่อและที่อยู่ของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน
- (๔) กิจการที่วิสาหกิจชุมชนมีความประสงค์จะดำเนินการ

มาตรา ๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินให้วิสาหกิจชุมชนที่ได้จดทะเบียนต่อกรมส่งเสริมการเกษตรซึ่งประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปแจ้งให้กรมส่งเสริมการเกษตรทราบ ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

วิสาหกิจชุมชนใดไม่แจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่งเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน ให้กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือเตือนให้วิสาหกิจชุมชนนั้นแจ้งภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ถ้าไม่มีการแจ้งตามคำเตือนดังกล่าว ให้กรมส่งเสริมการเกษตรถอนชื่อออกจากทะเบียน

วิสาหกิจชุมชนใดประสงค์จะเลิกกิจการให้แจ้งกรมส่งเสริมการเกษตรทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกกิจการ ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

มาตรา ๙ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ มาใช้บังคับแก่การจัดทะเบียนจัดตั้ง การแจ้ง ดำเนินกิจการ และการเลิกกิจการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนโดยอนุโลม

ให้เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนต่อกรมส่งเสริมการเกษตรแล้วมีสิทธิขอรับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การบริหารจัดการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เป็นไปตามข้อบังคับของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนนั้น

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยจะต้องกำหนดให้การดำเนินการของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเป็นไปตามความสมัครใจโดยจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๑๑ เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนอาจดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ให้คำแนะนำและช่วยเหลือกิจการภายในของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย ดังต่อไปนี้

(ก) ให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งหรือการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบ ทรัพยากร หรือภูมิปัญญาของชุมชนมาใช้ให้เหมาะสมกับวิสาหกิจชุมชนและสภาพท้องถิ่น

(ข) ให้ความรู้ การฝึกอบรม หรือความช่วยเหลือในการปรับปรุงหรือพัฒนาการผลิต การให้บริการ การบริหารจัดการ การหาทุน การตลาด และอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

(ค) ให้คำแนะนำหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่ายทั้งในระดับพื้นที่ ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

(๒) ให้คำแนะนำและช่วยเหลือกิจการภายนอกของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนกลางในการติดต่อกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ รวมทั้งองค์กรภาคเอกชน เพื่อขอรับความช่วยเหลือและการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

(ข) ประสานงานกับเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้หรือดำเนินกิจกรรมอื่นอันเป็นประโยชน์หรือเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

(๓) เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมความสามัคคีและการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อให้วิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ไม่ว่าในด้านคุณภาพของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการ และการพัฒนาการตลาด

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

หมวด ๓

คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนสิบสามคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าส่งออก อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และผู้อำนวยการธนาคารออมสิน

(๓) กรรมการผู้แทนวิสาหกิจชุมชน จำนวนสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้ดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจหนึ่งคน ด้านการเงินหนึ่งคน และด้านการค้าและอุตสาหกรรมหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรแต่งตั้งผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตรหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชนแต่งตั้งผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชนอีกหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการและแผนการพัฒนา และส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชนเป็นไปอย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุน หรือให้คำแนะนำแก่วิสาหกิจชุมชน และเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) ให้การส่งเสริมและช่วยเหลือในการขอจดทะเบียนสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่น หรือการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๕) สนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อการส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการ

ส่วนท้องถิ่น

(๔) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการที่ปรึกษา หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่กรณีที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ถือว่ามีความลักษณะต้องห้ามเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔)

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษ เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๕ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษ เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

มาตรา ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และให้นำความในมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดทุกจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน ผู้แทนกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้แทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้แทนธนาคารออมสิน ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนจำนวนหกคนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพ

มหานครแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้ดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจหนึ่งคน ด้านการเงินหนึ่งคน และด้านการค้าและอุตสาหกรรมหนึ่งคน ในกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ และเกษตรจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด พัฒนาการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด พาณิชยจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทนกรมสรรพากรที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีสาขาตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนธนาคารออมสินที่มีสาขาตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นหนึ่งคน ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนจำนวนหกคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้ดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนั้นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจหนึ่งคน ด้านการเงินหนึ่งคน และด้านการค้าและอุตสาหกรรมหนึ่งคน ในจังหวัดนั้น เป็นกรรมการ และเกษตรจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนการพัฒนา และส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นไปอย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้การส่งเสริมและช่วยเหลือในการขอจดทะเบียนสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่น หรือการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของกิจการวิสาหกิจชุมชนในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๔) พิจารณาหรือเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การดำเนินการตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด จะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย มาตรการ หรือแผนการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่คณะกรรมการ กำหนดหรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ แก่กรรมการผู้แทนวิสาหกิจชุมชนและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน จังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งโดยอนุโลม เว้นแต่ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ (๓) ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ออก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจ ชุมชนจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการตามมาตรา ๒๐ และกรรมการ ตามมาตรา ๓๑ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้กรมส่งเสริมการเกษตรทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

ให้สำนักงานเกษตรจังหวัดทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามวรรคหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับงานของ คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด

หมวด ๔

การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

มาตรา ๒๕ วิสาหกิจชุมชนหรือเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนต่อกรมส่งเสริม การเกษตรแล้วสามารถขอรับการส่งเสริม หรือสนับสนุนจากคณะกรรมการได้ ตามวิธีการที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา
กิจการวิสาหกิจชุมชนระดับปฐมภูมิในการประกอบกิจการอย่างครบวงจร รวมถึงการให้ความรู้และ
การสนับสนุนในการจัดตั้ง การร่วมมือซึ่งกันและกัน การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบ ทรัพยากร
หรือภูมิปัญญาของชุมชนมาใช้ให้เหมาะสมกับกิจการวิสาหกิจชุมชนและสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ หรือ
การให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจทุกด้าน ไม่ว่าการบริหารงานบุคคล
การบัญชี การจัดหาทุน หรือการตลาด ทั้งนี้ เพื่อให้กิจการวิสาหกิจชุมชนในระดับปฐมภูมิมีความเข้มแข็ง
และพึ่งพาตนเองได้

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการจัดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา
กิจการวิสาหกิจชุมชนที่มีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้แล้วตามมาตรา ๒๖ อย่างต่อเนื่อง รวมถึง
การให้ความรู้และการสนับสนุนในการประกอบกิจการวิสาหกิจชุมชนในระดับที่สูงขึ้นตามความพร้อม
และความต้องการของกิจการวิสาหกิจชุมชน เช่น การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกิจการวิสาหกิจ
ชุมชนและการออกแบบที่ทันสมัยตามความต้องการของตลาด การร่วมมือซึ่งกันและกัน หรือให้
ความช่วยเหลือในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านคุณภาพ การผลิต
การจัดการ และการตลาด เพื่อสร้างความพร้อมให้แก่กิจการวิสาหกิจชุมชนในระดับที่สูงยิ่งขึ้น

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่วิสาหกิจชุมชนประสงค์จะรวมตัวกันจัดตั้งเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ
ชุมชนหรือดำเนินการจัดตั้งเป็นองค์กรธุรกิจใด ๆ ให้คณะกรรมการให้การสนับสนุนในการจัดตั้ง
การประกอบการ การตลาด รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายวิสาหกิจ
ชุมชนหรือภาคธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่น เพื่อขยายและสร้างความมั่นคงให้แก่กิจการวิสาหกิจชุมชน

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนเกี่ยวกับการรักษา
คุณภาพผลิตภัณฑ์และการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือ
คุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือการรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการ
เพื่อให้สินค้าหรือบริการของกิจการวิสาหกิจชุมชนเป็นที่เชื่อถือ รวมทั้งปลอดภัยต่อผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการ
ในการส่งเสริมตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือ
แก่กิจการวิสาหกิจชุมชนในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า
หรือให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อให้ความคุ้มครองแก่สินค้าหรือบริการของกิจการ
วิสาหกิจชุมชนนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๐ ในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการวิสาหกิจชุมชน ให้คณะกรรมการพิจารณา
ดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการที่
คณะกรรมการจัดให้มีขึ้นตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ และการส่งเสริมหรือการสนับสนุน
ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙

(๒) ให้การส่งเสริมและสนับสนุน หรือประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน
แก่กิจการวิสาหกิจชุมชนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบการ

(๓) จัดให้มีการฝึกอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์และเป็นไปตาม
ความต้องการของกิจการวิสาหกิจชุมชน เช่น การฝึกอบรมด้านการจัดการ การบัญชี ภาษีอากร
หรือการถ่ายทอดความรู้หรือเทคโนโลยีด้านการผลิตหรือการตลาด

(๔) เสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อ
การดำเนินงานหรือการส่งเสริมกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๕) ดำเนินการในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมกิจการ
วิสาหกิจชุมชน

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการประสานนโยบายกองทุนเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบสองคน
ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานการดำเนินการของกองทุนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสนับสนุนกิจการวิสาหกิจ
ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการซ้ำซ้อนที่ไม่เกิดประโยชน์ และส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน

(๒) ติดตาม และประเมินการดำเนินงานของกองทุนต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกิจการ
วิสาหกิจชุมชน

(๓) เสนอแนะต่อกองทุนที่เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน
หรือการแก้ไขปัญหาเงินทุนในการสนับสนุนกิจการวิสาหกิจชุมชน

(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่กรรมการประสาน
นโยบายกองทุนเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจาก
ตำแหน่งของกรรมการดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ (๓) ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการ
ประสานนโยบายกองทุนเพื่อพัฒนากิจการวิสาหกิจชุมชนโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มิมีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับใดกำหนดให้กิจการวิสาหกิจชุมชน
ต้องดำเนินการใดอันเป็นภาระที่ไม่เหมาะสมหรือเกินสมควร คณะกรรมการอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อพิจารณาดำเนินการให้มีการลดภาระดังกล่าวแก่กิจการวิสาหกิจชุมชนได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แล้วไม่บรรลุผล
ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๔ ในวาระเริ่มแรกให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการตาม
มาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) กรรมการผู้แทนวิสาหกิจชุมชนและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ
ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดตามมาตรา ๒๐ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

๓๒

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จ. ๓๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ ขอเชิญ
คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.
เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ คณะกรรมการร่วมกันในส่วนของวุฒิสภา มีท่าน
จำเริญ จิตรธร ท่านนิพัทธา อมรัตน์เมธา ท่านประเกียรติ นาสิมมา ท่าน ส.ว.
มลิวัลย์ เงินหมื่น อาจารย์วัลลภ ดังคณานุรักษ์ ท่านวิชัย ครองยุติ ท่านวีรพร
สิทธิธรรม อาจารย์สมควร จิตแสง ท่านสมัย สมแสน ท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
ท่านอำนาจ เขียวประมุข ท่านโอภาส รองเงิน ครับ ท่านพร้อมที่จะแถลง เชิญแถลง
ได้นะครับ กรรมการครับ

นายอำนาจ เชียรประมุข (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม อำนาจ เชียรประมุข สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ในฐานะที่เป็น
 คณะกรรมการร่วมกันครับ ตามมติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ และที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติแต่งตั้งบุคคลสภาละ
 ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม
 วิชาชีพชุมชน พ.ศ. นั้น

บัดนี้คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติแต่งตั้ง

๑.๑ นายชัย ชิดชอบ	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายอำนาจ เชียรประมุข	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายไพศาล จันทรักดี	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์	เป็นเลขานุการประจำ คณะกรรมการ
๑.๕ นายประเสริฐ จันทรวงทอง	เป็นโฆษกกรรมการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวพุลศรี

อยู่แพทย์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
 ในคณะกรรมการ

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. นายกนก คติการ	ผู้ตรวจราชการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑. นายสกล บุญคำ	รองปลัดกระทรวงพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์
๒. นายประหยัด คีอ่อง	นิติกร ๘ ว. สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์

กรมส่งเสริมการส่งออก

๑. นายบุญญพันธ์ แรงขำ	รองอธิการบดีกรมส่งเสริม การส่งออก
๒. นางทรงพร สุขสวัสดิ์	บุคลากร ๗ ว.

กรมส่งเสริมการเกษตร

๑. นายวีระ โตสงคราม	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิจัย
๒. นางจิระนุช ชาญณรงค์กุล	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม วิสาหกิจชุมชน
๓. นางเทียมจันทร์ สุขเกษม	นักวิชาการส่งเสริม การเกษตร ๗ ว.
๔. นางอาภรณ์ วิศาไพศาล	นักวิชาการส่งเสริม การเกษตร ๕
๕. นายมนตรี พลฤทธิ	นิติกร ๓ กลุ่มงานวิจัย
๖. นางสาวติรณันต์ คุริยะสาย	นิติกร ๓

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. นายสมชาย ศักดาเวลีอิสร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ
ชุมชนและการกระจายรายได้
๒. นายไพฑูรย์ พล นิมเลียม เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว.
สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและ
การกระจายรายได้

สำนักงานงบประมาณ

๑. นายกอบศักดิ์ จินตกานนท์ ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณ
๒. นางมยุรี กางคำแหง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ ๗ ว.
๓. นายรัฐวัฒน์ ตุ่มสุทธิ นิติกร
๔. นายภาคภูมิ ไชยบุรณะ นิติกร

กรมบัญชีกลาง

๑. นางวาสนา ชาญสืบกุล นิติกร ๗ ว.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑. นางสาวพยอม ทองสุระยาพงศ์ เศรษฐกร

กรมสรรพากร

๑. นางสาวศรัณยา อุตราภรณ์ นิติกร ๗ ว.
๒. นายชุมเจษฎ์ชาติวันยานุยุคล นักวิชาการภาษี ๕

กรมการพัฒนาชุมชน

๑. นายมนูญ สอนเกิด ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมพัฒนาทุน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑. นายสมภพ ปรามณรงค์ นิติกร ๘ ว. กองนิติการ

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

๑. นางสาวอังคณา ธารทอง ผู้เชี่ยวชาญสำนักงานผู้อำนวยการ
สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวธำรงค์ลักษณ์ ลาพินี นักกฎหมายกฤษฎีกา ๗ ว.

๕. บันทึกผลการพิจารณาคณะกรรมการร่วมกัน

๕.๑ วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร

ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่น ๆ ที่จะดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใดหรือไม่เป็น นิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า คณะบุคคลที่รวมตัวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์ในการที่ดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

“กิจการของวิสาหกิจชุมชน” หมายความว่า กิจการของวิสาหกิจชุมชนหรือเครือข่ายของวิสาหกิจชุมชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

“คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด แล้วแต่กรณี

คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ ร่วมกันเสร็จแล้วจะครบ แล้วก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมเพียงมาตรา ๑๔ (๕) แล้วก็ผมขออนุญาต ท่านประธานฯ ว่าให้ท่านเลขานุการดำเนินการชี้แจงต่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะเลขานุการคณะกรรมการร่วมกันเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน วุฒิสภาเราแก้ไขไป ๑๑ มาตราครับ ใน ๑๑ มาตรานี้เป็นแก้ไขเพิ่มเติม ๘ มาตรา และเพิ่มขึ้นใหม่ ๓ มาตรา โดยรวม ๑๑ มาตรา โดยหลักก็คือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาร่วมกับเราเห็นด้วยกับเราประมาณ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ นั่นหมายความว่า มี ๑ มาตราที่เราแก้ไขก็คือมาตรา ๑๕/๑ แก้ไขเพียงรายชื่อกระทรวงครับ คือเดิมในมาตรา ๑๕/๑ ไปเขียนตัวแทนกระทรวงนี้เป็นรายชื่อเดิมคือใช้คำว่า “พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด” แต่เนื่องจากกระทรวงเขาเปลี่ยนตำแหน่งนี้ใหม่ ก็เลยต้องเปลี่ยนตามว่าเป็น “พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด” นี่เป็นการเปลี่ยนชื่อกระทรวงเพื่อให้ถูกต้องตามสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ให้ทันสมัยครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่กรรมการในชั้นตอนวุฒิสภาได้แก้ไขไปก็คือ
 มาตรา ๑๔ (๕) ความเดิมก็คือว่า แต่เดิมนี่กฎหมายฉบับนี้บอกว่า บุคคลที่เป็นนักการเมือง
 ท้องถิ่นจะให้มาเป็นกรรมการวิสาหกิจชุมชนไม่ได้ อันนี้คือร่างของวุฒิสภา แยกกลับไป
 แบบนั้น แต่เดิมผู้แทนฯ เขาให้เป็นได้หมดเลยนะครับ ของเราก็อ้างว่าไม่ให้ เป็น พอเข้าไปสู่
 กรรมการร่วมกันนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ จะดูมาตรา ๑๔ ไปพร้อม ๆ ก็จะเห็นข้อมูล
 ตรงนี้นะครับ ในมาตรา ๑๔ เมื่อถกเถียงกันไปมาก ๆ นี้ ข้อมูลก็ขึ้นกันทั้ง ๒ ฝ่าย
 ผู้แทนฯ บอก ไม่ได้ ต้องให้นักการเมืองท้องถิ่นเป็นกรรมการวิสาหกิจชุมชน ทางเรา
 ก็ไม่ยอมนะครับ สุดท้ายก็มีทางออกร่วมกันเป็นทางออกตรงกลางนะครับว่า สมาชิก
 สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นสามารถเป็นได้ แต่เป็นได้เพียงกรณีเดียวก็คือเป็นได้เพียง
 กรณีมาตรา ๑๒ (๔) ก็คือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ คน ซึ่งจะต้องเลือกตั้งกันอีกที
 แต่ว่าในผู้ทรงคุณวุฒินั้นจะมีคุณสมบัติล็อก (Lock) เอาไว้ว่าต้องเชี่ยวชาญด้านการบริหาร
 จัดการด้านต่าง ๆ นานาแบบนี้เป็นต้นนะครับ ฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า แก้ในเชิงถ้อยคำเพียง
 ๑ มาตรา แล้วก็แก้ในเชิงของการเข้าสู่การเป็นกรรมการวิสาหกิจชุมชนเพียงส่วนเดียว
 เท่านั้น โดยสรุปเห็นด้วยกับวุฒิสภาเกือบทั้งหมดครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดติดใจอภิปรายไหมครับ ไม่มีนะครับ ผมจะขอมติจากที่
ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ตามร่าง
ที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอหรือไม่ครับ เรียนเชิญทุกท่านครับที่ติดตามการประชุม
อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ หากท่านเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการ
ร่วมกันกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนน
เรียบร้อยแล้วครับ ไม่มีที่ใดแจ้งว่ามีปัญหา ขอปิดการลงคะแนน และรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นด้วย ๘๐ ไม่เห็นด้วย ๑ ครับ ท่านกรรมการ
มีอะไรครับ เชิญครับ

นายวิชัย ครองยุดิ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิชัย
ครองยุดิ กรรมการ เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กดปุ่มไม่ทัน ท่านเสธ. ครับ

พลตรี อินทรัตน์ ยอดบางเตย (เชียงใหม่) : ผมเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสธ. อินทรัตน์เห็นด้วย เพิ่มคะแนนด้วยครับ มีหลายท่านเข้ามา
ลงคะแนนไม่ทันครับ ท่าน ส.ว. มาลีรัตน์ครับ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : เห็นด้วยคะท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมบูรณ์เห็นด้วยครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสนิทเห็นด้วยครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณกรรมาธิการทุกท่านครับ จบการพิจารณาระเบียบ
วาระเรื่องด่วนที่ ๓ นะครับ

เรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสุลกากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กลุ่มงานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด (สำเนา)
ที่ ๕๕๖๗/๕๕๖๗

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖

ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ และที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งบุคคล สภาละ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายกมล บันไดเพชร
๒. นายจำนงค์ โพธิสาโร
๓. นายจตุ ไกรฤกษ์
๔. นายชัย ชิดชอบ
๕. นายชูศักดิ์ ศิรินิล
๖. นายมรรณพ เดชวิทักษ์
๗. นายลิขิต เพชรสว่าง
๘. นายวิทยา แก้วภราดัย
๙. นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร
๑๐. นายสุรียา สุขอนันต์
๑๑. นายโสภณ เพชรสว่าง
๑๒. นายเอกพร รักความสุข

วุฒิสภา

๑. นายตรีทศ นิโคธางกูร
๒. นายพิเชฐ พัฒนโชติ
๓. นายมนัส คำภักดี
๔. นายมนัส รุ่งเรือง
๕. นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๗. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
๘. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๙. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม
๑๐. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๑. นายสุรใจ ศิริพงษ์
๑๒. พลตำรวจตรี เสกสันต์ ชุ่มสำราญ

/บัดนี้ คณะกรรมการ...

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกัน ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อโปรดนำเสนอสภาที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จำนงค์ โพธิสาโร

(นายจำนงค์ โพธิสาโร)

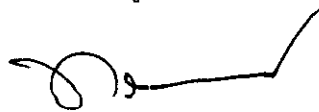
ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๑๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๑๓

สำเนาถูกต้อง

(นายทวีเกียรติ .ชาวลิตถวิล)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

สุนทร, พิสุทธิ/ร่าง

อุไรพร/พิมพ์

บำรุง, ว่าที่เรือดริ ยุทธนา/ทาน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายจำนงค์ โพธิสาโร	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายลิขิต เพชรสว่าง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๕) นายสุริยา สุขอนันต์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๖) นายกมล บันไดเพชร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

นายชาญชัย บุญยวรรณ นิติกร ๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๓.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙

มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๙

มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒

มาตรา ๗๔ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔ มาตรา

๑๑๕ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้เป็น

มาตรา ๖ (๒) ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๒๑ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๒๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และจะให้ริบตัวเรือนั้น
ไว้ก็ได้"

มาตรา ๒๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท"

มาตรา ๓๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้ริบเสีย"

มาตรา ๓๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท"

มาตรา ๓๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๔๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๕๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๕๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๕๗ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๖๐ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท
หรือสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๖๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๖๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๗๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๗๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๗๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลง
หรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือนั้น ให้ริบเสีย"

มาตรา ๙๐ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๙๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับหีบห่อ
หนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากค่าภาษีที่ต้องเสียสำหรับของนั้น"

มาตรา ๙๓ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๙๔ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑๐ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๑๔ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๑๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๑๙ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่าหรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน หรือไปยังอำเภอที่ใกล้ที่สุด หรือผู้รักษาศรีสวัสดิ์สถานตำรวจ ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ความในมาตรา ๙ เป็นดังนี้

"มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่าหรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้น จะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายลิขิต เพชรสว่าง)

เลขาธิการคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คำว่า “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมาย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑
 มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓
 มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔
 มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕
 และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖ (๒) ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
 หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๒๑ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๒๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และจะให้ริบตัวเรือนั้นก็ได้"

มาตรา ๒๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท"

มาตรา ๓๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้ริบเสีย"

มาตรา ๓๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท"

มาตรา ๓๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๔๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๕๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๕๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๕๗ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๖๐ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท
 หรือสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๖๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๖๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๗๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๗๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๗๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลงหรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือ นั้น ให้ริบเสีย"

มาตรา ๘๐ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๘๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากคำภาณีย์ที่ต้องเสียสำหรับของนั้น"

มาตรา ๘๓ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๘๕ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๑๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๑๑๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๑๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๑๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ทวิ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๑๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๑๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๑๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่าหรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนั้นมาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกับตัว อันจะเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้น ส่งไปจัดการโดยทำนองเดียวกัน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิ่งที่ยึดไว้นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวัน สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็น สิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ทวิ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจําหน่าย หรือรับไว้ โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจํากัด หรือของต้องห้าม หรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องก็ดี หรือเป็นของที่นำเข้ามาใน ราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อจํากัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษ จําคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจําทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ของสตของเสียซึ่งยังมิได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นบูดเน่าแล้ว อธิบดีจะสั่งจำหน่ายหรือทำลายเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำเข้าหรือตัวแทนของเรือก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๖ และความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะเปรียบเทียบ และงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำความผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำความผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ในส่วนของวุฒิสภามีนายตรีทศ นิโคธรางกูร ท่านพิเชฐ พัฒนโชติ
นายมนัส คำภักดี ท่านมนัส รุ่งเรือง ท่าน ส.ว. มาลินี สุขเวชชวรกิจ พลตำรวจเอก วิรุฬห์
พื้นแสน พลตำรวจตรี สนาม กองเมือง ท่านสมสิทธิ์ สิริเจริญไชย ท่านสวัสดิภาพ
กันหาธรรม ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ท่านสุรใจ ศิรินพวงศ์ และ พลตำรวจตรี เสกสรรค์
อุ้นสำราญ เป็นกรรมการร่วมกันในส่วนของวุฒิสภาครับ ขอเชิญเข้าประจำที่ครับ ✕
เสร็จการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาแล้ว เราจะไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ. ต่อไปเลยนะครับ กรรมการท่านผู้ใดจะเป็นผู้ชี้แจงเชิญครับ ✕
ถ้าพร้อมแล้วเชิญแถลงได้ครับ เชิญ ท่านพลตำรวจตรี สนามครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ กระผม พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะ
 กรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภานั้น ได้มีการแก้ไข
 เพิ่มเติมไปมาตราเดียวครับ นอกนั้นก็คงไว้ตามร่างเดิมทั้งสิ้น คือมาตรา ๑๘
 ตามพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ และทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วย
 กับสิ่งที่วุฒิสภาได้แก้ไขจึงได้ตั้งคณะกรรมการร่วม บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้
 ดำเนินการแล้วนะครับ

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้งกรรมการ
 ร่วมกันเพิ่มเติมขึ้นมี

๑. นายจ่านงค์ โพธิสาโร	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายลิขิต เพชรสว่าง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๕. นายสุริยา สุขอนันต์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายกมล บันไดเพชร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๒. ผู้ที่เข้าร่วมประชุม คือ	
นายชาญชัย บุญวรรณ	นิติกร ๕ สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันในมาตรา ๑๘
 แห่งพระราชบัญญัตินี้

“มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ
 พุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒)

๘๓

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิตา ๓๖/๒

พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน” “มาตรา ๑๘ พนักงานตุลาการอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่าหรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตน ซึ่งของอันมิได้เสียค่าภาษีหรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างรวดเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานตุลาการผู้ใหญ่มิตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน หรือไปยังอำเภอที่ใกล้-----

- ๓๗/๑

หรือสถานีตำรวจ ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้ผู้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท” ในมาตรา ๑๘ เดิมที่เราไปตัดคำว่า “ผู้บังคับการ” ออก แล้วคงไว้ว่าสถานีตำรวจเป็นเหตุให้ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วย แล้วก็ส่งคืนมาจนกระทั่งนำไปสู่การตั้งกรรมาธิการร่วมกันขึ้น และเมื่อมีการประชุมร่วมกันแล้ว ในมาตรา ๕ ซึ่งนำไปสู่การแก้ไขมาตรา ๑๘ ที่แก้ไขใหม่ที่จะอ่านให้ฟังนี่นะครับ “มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างรวดเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตรใหญ่หรือนายด่าน นายอำเภอ” อันนี้เป็นข้อความที่จะแก้ไขใหม่นะครับต่อไป “หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด-----

ส่วนพนักงานที่เป็นผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท” ในสาระสำคัญที่แก้ไขก็มีเพียงว่าที่เดิมข้อความว่าเป็นผู้บังคับการสถานีตำรวจ ก็เลยมีการวินิจฉัยร่วมกันว่า แค่อำเภอนั้นยังไม่พอ เพราะปัจจุบันนี้ยังมีปลัดอำเภอผู้มีหัวหน้าที่งั้นๆ เพิ่มขึ้นมาอีก แล้วในกฎหมายฉบับเดิมไม่มี จึงได้เพิ่มคำว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าที่งั้นๆ และเดิมที่ว่าเป็นผู้บังคับการสถานีตำรวจในสมัยนั้น มาปัจจุบันนี้ผู้บังคับการสถานีตำรวจตำแหน่งนี้ไม่มี ก็เลยบัญญัติว่าให้เอาสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด ผู้เป็นหัวหน้าที่งั้นๆ โดยตำแหน่ง ในสาระสำคัญก็เพิ่มปลัดฯ แล้วก็ในส่วนของการตรวจก็ให้เพิ่มเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุดเช่นเดียวกับทางอำเภอเช่นเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ กรรมการ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะกรรมการ ก็จะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ตามมาตรา ๑๘ เดิมที่ท่านสนามได้กรุณาอธิบายไปเมื่อสักครู่ ว่า ผู้บังคับการสถานีตำรวจไม่มี เราก็เลยตัดคำว่า “ผู้บังคับการ” ออก ก็หมายความว่าให้นำตัวบุคคลผู้ที่จะถูกตรวจค้นไปยังสถานีตำรวจ แต่เนื่องจากข้อความเดิมให้นำไปหาศาลการผู้ใหญ่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตรหรือนายด่าน ซึ่งบุคคลทั้ง ๒ ตำแหน่งดังกล่าวเป็นตัวบุคคล ศาลการผู้ใหญ่หรือนายด่าน เป็นตัวบุคคล เพราะฉะนั้นแต่เดิมไปยังอำเภอที่ใกล้ที่สุดแล้วก็ไปสถานีตำรวจนั้น ในชั้นกรรมการร่วมกันจึงเห็นว่า ในเมื่อบุคคลทั้ง ๒ คนคนแรกเป็นตัวบุคคล อีก ๒ คนที่ไปยังอำเภอที่ดี ไปสถานีตำรวจที่ดี ก็ควรจะนำไปส่งที่ตัวบุคคลด้วย จึงได้มีการแก้ไขเป็นว่า ให้นำไปมอบให้ศาลการผู้ใหญ่ไม่ต่ำกว่าสารวัตรหรือนายด่าน นายอำเภอ เป็นตัวบุคคลเห็นไหมครับ ไม่ใช่ที่ว่าการอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ซึ่งก็เป็นตัวบุคคล หรือหัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด อันนี้ก็เป็นการเปลี่ยนจากผู้บังคับการสถานีตำรวจ ซึ่งปัจจุบันไม่มีแล้ว ก็ให้นำไปส่งที่

ว. ๒๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ภavana ๓๘/๒

หัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด อันนี้ก็เพื่อให้กฎหมายนั้นไปในแนวเดียวกันว่านำผู้ที่จะ
ถูกตรวจค้นไปส่งที่ตัวบุคคล ไม่ใช่ไปส่งที่สถานที่ ก็คงมีส่วนที่กรรมการร่วมกันแก้ไข
เพื่อให้สอดคล้องกันอย่างที่ผมได้กราบเรียนมาข้างต้นครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ
ครับ

- ๓๕/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภาได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดจะอภิปรายไหมครับ ถ้าไม่มี ผมจะขอมติว่าเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันหรือไม่ ถ้าเห็นด้วย ก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกันกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญครับ ปิดการลงคะแนน นะครับ รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมการร่วมกันนะครับ เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ นะครับ ขอบคุณกรรมการครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ซึ่งกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

ร่าง

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาวิยาลัยราชชนกฉรณท์ พ.ศ.

ข้อสังเกตเกี่ยวกับ บทเฉพาะกาล มาตรา ๕๘/๑ ตามที่คณะกรรมการการ
วศามัญฯ เพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการกลั่นกรองร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ ได้พิจารณาตรวจทานร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาวิยาลัยราชชนกฉรณท์
พ.ศ. โดยเฉพาะบทเฉพาะกาล มาตรา ๕๘/๑ แล้ว เห็นสมควรปรับปรุงข้อความใหม่
ให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีข้อความเป็นดังนี้

“มาตรา ๕๘/๑ ระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
อธิการบดีตามมาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาราชการแทนอธิการบดี
ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่งแต่งตั้ง
รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาคนหนึ่ง เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่
รองอธิการบดีตามมาตรา ๒๕ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี
ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้”

เหตุผล

๑. การใช้คำว่า “ระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งฯ ...”
ขึ้นต้นนำหน้ามาตรา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. ๒๕๔๑
มาตรา ๕๔ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

๒. การใช้คำว่า “รักษาราชการแทน” สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ บทเฉพาะกาล มาตรา ๗๔

๓. การใช้คำว่า “เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่” สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ บทเฉพาะกาล มาตรา ๗๖

ฝ่ายเลขานุการ

คณะกรรมการการกลั่นกรองร่างพระราชบัญญัติฯ

๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

ใบแก้รายงาน
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์
พ.ศ. อนุมัติสภา ขอแก้ไขรายงานร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ พ.ศ. ดังนี้

๑. ในส่วนของรายงาน หน้า (๗) ขอแก้ไขจาก

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ

และนายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสามของมาตรา ๑๕ ดังนี้

"การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้อง ขึ้นไปต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสอง
ในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

แก้ไขเป็น

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ

และนายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสามของมาตรา ๑๕ ดังนี้

"การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้อง ขึ้นไปต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองใน
สามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

๒. ในส่วนของรายงาน หน้า (๑๖) ขอแก้ไขจาก

นายมนตรี สันทวิชย์

นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์

และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ใน (๘) ของมาตรา ๓๐ ดังนี้

"(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์ และ
ข้าราชการ เพื่อส่งเสริมกิจการนักศึกษา คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาลัย และคณะกรรมการการส่งเสริม
การศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

แก้ไขเป็น

นายมนตรี สันทวิชย์

นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์

และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ใน (๘) ของมาตรา ๓๐ ดังนี้

"(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์ และ
ข้าราชการ เพื่อส่งเสริมกิจการนักศึกษา และคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
นราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.
วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณา
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว.๐๐๑๙/ (ร ๗๘)

วุฒิสภา

ถ.อุททองใน กทม.๑๐๓๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกมล มั่นภักดี	๒. นายจอน ชัยภากรณ์
๓. นายจิโรจน์ ชาติพันธุ์	๔. นายณรงค์ อนุทอง
๕. นายเด่น ไต๊ะมีนา	๖. นางบัวล้อม พูลลาภ
๗. นายบุญญา หลีเหลด	๘. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๙. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ	๑๐. นายปราโมทย์ ไม้กลัด
๑๑. นายปริญญา กรวยทอง	๑๒. นายผ่อง เล่งจี่
๑๓. นายพา อักษรเลื้อ	๑๔. นายพิชิต ชัยวิรัตน์
๑๕. นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	๑๖. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
๑๗. นายพัชรุติน บอดอ	๑๘. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๙. นายสุรพล ทิพย์เสนา	๒๐. พลเอก หาญ ลีนานนท์
๒๑. นายอนันต์ ดาโสดม	๒๒. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
๒๓. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ	๒๔. นายอุมา ติอียิบ
๒๕. นายโอภาส รองเงิน	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ผ่อง เล่งอี้
(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธราชชนนครินทร์ พ.ศ.

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศิริพร ปิณฑุสริธร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการกิจการสตรีฯ

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๒๕ - ๖

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๒๖

จินตนา พิมพ์

อังศุมาลิน / ธนยา / ดำรง ทาน

๒๐

สม

วิส

พร

ให้

ได้

ใน

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

ป

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครราชสีมา พ.ศ.
วุฒิสภา
.....

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครราชสีมา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายผ่อง เล่งอี้	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายบุญเลิศ ไพรินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายอุมาร์ ตอฮิบ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายปริญญา กรวยทอง	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นายณรงค์ นุ่นทอง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

**๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งศาสตราจารย์นายแพทย์กระเล
ชนะวงศ์ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ**

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งนางสาวศิริพร ภิญโญสิริจร ผู้อำนวยการ
กลุ่มงานคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ ศาสตราจารย์นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
ด้านการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔.๒ นายขจร จิตสุขุมมงคล นิตกร ๘ ว

๔.๓ นายวรพงษ์ วรรณศิริ นิตกร ๗ ว

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๔.๔ นายมานะ เกษมกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน
พระบรมราชชนก

กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง สำนักงานงบประมาณ

๔.๕ นางสาวอุษณีย์ มงคลเลิศพาณิชย์ นักวิชาการบัญชี ๗

๔.๖ นางสาวอินทิรา ขุสวัสถ์ นิตกร

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเชิญมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๕.๑ นายนิยม ศรีวิเศษ รองเลขาธิการคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา

๕.๒ นายสถิต สมศรีโย เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๘ ว

๕.๓ นายสมนึก ผดุงจันทร์ นิตกร ๘ ว

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๕.๔ นายชูชาติ เมืองแก้ว

รองเลขาธิการคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑๐ คน ดังนี้

๖.๑ นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า

๖.๒ นายคำนวน เหมาะะประสิทธิ์

๖.๓ นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร

๖.๔ นางมาลีรัตน์ แก้วก่า

๖.๕ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๖.๖ นายสมบุรณ์ ทองบุราณ

๖.๗ นายแก้วสรร อติโพธิ

๖.๘ นายมนตรี สันทวิชัย

๖.๙ นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์

๖.๑๐ นายจำเริญ จิตรธร

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า

และนายคำนวน เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคสองของมาตรา ๔ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

และนายสมบุญ ท่องบุราณ

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

เป็นมาตรา ๗/๑ ไว้

คณะกรรมการธิการได้บัญญัติเพิ่มไว้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ ดังนี้

“มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษา
ชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นโทที่ชั้นใด
ชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมนตรี สันทวิชช์
นายไพบูลย์ อภิศักดิ์
และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็นมาตรา ๑๐/๑ ไว้

คณะกรรมการการได้บัญญัติเพิ่มไว้แล้ว
ในมาตรา ๗/๑

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเอน จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๑๒ ดังนี้

“มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงิน
รายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ แต่แต่ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเอน จิตรธร

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
ในวรรคสองของมาตรา ๑๓ ดังนี้

“เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้
กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือ
ทายาท หากไม่มีผู้อุทิศหรือทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๒ การดำเนินการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

นายจำเอน จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
(๑) และ (๕) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้

"มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งรัฐได้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

แต่งตั้ง

.....ฯลฯ.....

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งรัฐได้

พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมนตรี สันทวิชัย

นายไพบุลย์ อุดิศจุณศ์

และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติเพิ่มความใน (๕)
ของมาตรา ๑๔ ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ

และได้นำไปบัญญัติเพิ่มไว้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า

และนายคำนวน เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
ในวรรคสองของมาตรา ๑๔ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
และนายสมบูรณ์ ทองบุราณ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕ ให้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า
และนายคำนวน เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสามของมาตรา ๑๕ ดังนี้

“การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีหนังสือขอเสนอความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า
สองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสี่ของมาตรา ๑๕ ดังนี้

“ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง
ให้ฝ่ายบริหารแต่งตั้งตามวรรคสองและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาและนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหกของมาตรา ๑๕ ดังนี้

"ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำรงตำแหน่งไว้ได้ไม่ถึงหนึ่งปีหรือพระกรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

และนายสมบุรณ์ ทองบุราณ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคเจ็ดของมาตรา ๑๕ ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ

และได้นำไปบัญญัติเพิ่มไว้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจมาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาและนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่ง (๑) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

"มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึงดังนี้

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
และนายสมบุญ ท่องบุราณ

ขอแปรญัตติตัดความ
ใน (๗) ของมาตรา ๑๖ ให้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายประสิทธิ์ พิพิธภักดี
และนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๗) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

“(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๗) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

“(๗) พิจารณาดำเนินการถวายคำแนะนำพระมหากษัตริย์เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๑๖) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

“(๑๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อ
พิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ใน
อำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเณ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๑๖) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

“(๑๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอ
ความเห็นเรื่องหนึ่งเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๑๗) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

“(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย
ตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่
ของสภามหาวิทยาลัยได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๑๗) ของมาตรา ๑๖ ดังนี้

“(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย
ตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติสหพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติเพิ่มเติมความ
ในวรรคสองของมาตรา ๑๘ ดังนี้

“จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น
จากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมและ
การดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

และนายคำนวน เหมะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๙ ดังนี้

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจและ
หน้าที่ ดังนี้

.....ฯลฯ.....”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเณ จิตรธร

ขอแปรญัติติเพิ่มความ

ในวรรคสามของมาตรา ๒๐ ดังนี้

“จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติติขอสงวน

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัติติเพิ่มความในวรรคหนึ่ง

และ (๖) ของมาตรา ๒๑ ดังนี้

“มาตรา ๒๑ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

..... ฯลฯ.....

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติติขอสงวน

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเณ จิตรธร

ขอแปรญัติติเพิ่มความ

ในวรรคสองของมาตรา ๒๒ ดังนี้

“จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติติขอสงวน

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิพิธภักข

และนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๓ ดังนี้

“มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

..... ฯลฯ.....”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจอน อึ้งภากรณ์

และนางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น โดยเพิ่มความ

เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๒๓ ดังนี้

“(๒/๑) จัดประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัย และนำเสนอความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย”

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

นายเจมศักดิ์ ปิ่นทอง

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า

และนายสมบูรณ์ ทองบุราณ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๔)

ของมาตรา ๒๓ ดังนี้

“(๔) จัดประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัยและ นำเสนอความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมนตรี ลินทวิชัย

นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์

และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น

มาตรา ๒๓/๑ และ ๒๓/๒ ได้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

นายมนตรี สันทวิชย์
นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์
และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
ในมาตรา ๒๔ ไว้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในบางส่วน
และได้นำไปแก้ไขไว้แล้วในมาตรา ๒๕

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๕ ดังนี้

“มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้นรัฐได้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
และนายสมบุญ ท่องบุราณ

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
ในวรรคสองของมาตรา ๒๕ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ในวรรคหนึ่ง และ(๒) ของมาตรา ๒๗

ดังนี้

"มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

..... ฯลฯ.....

(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
อื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหาร ~~มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี~~ ใน
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น
มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา

ขอแปรญัตติเพิ่มความในวรรคหนึ่ง

ของมาตรา ๒๙ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๙ ดังนี้

"มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้
รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย
เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการ
แทน"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐ ดังนี้

“มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

.....ฯลฯ.....”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมนตรี สันทวิชย์

นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์

และนายแก้วสรร อติโพธิ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ใน (๘) ของมาตรา ๓๐ ดังนี้

“(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์ และ
ข้าราชการ แต่ละส่งเสริมกิจการนักศึกษา คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาลัย และคณะกรรมการการส่งเสริม
การศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ ให้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ ดังนี้

“มาตรา ๓๑ ในแต่ละคณะที่หนึ่ง ให้มีคณะบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและจะให้มีรองคณะบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณะบดีมอบหมายก็ได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตธรรม

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๒ ดังนี้

“มาตรา ๓๒ คณะบดีและรองคณะบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง
ของมาตรา ๓๓ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง
ของมาตรา ๓๓ ดังนี้

“มาตรา ๓๓ ในแต่ละคณะที่หนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วย คณะบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคสองของมาตรา ๓๓ ดังนี้

"จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น
จากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคหนึ่ง และ(๙) ของมาตรา ๓๔ ดังนี้

"มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

.....ฯลฯ.....

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและ
หน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจอน อึ้งภากรณ์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยเพิ่มความเป็น

(๖/๑) และ (๖/๒) ของมาตรา ๓๔ ดังนี้

"(๖/๑) ส่งเสริมให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสศึกษาใน
คณะอันเป็นการสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๖/๒) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพการเรียนรู้ระหว่างคณะกับนักศึกษา
ผู้ปกครองและประชาชนในพื้นที่"

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิทุรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในวรรคสองของมาตรา ๔๐ ดังนี้

"ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิทุรกิจจา

และนายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ในมาตรา ๔๑ ดังนี้

"มาตรา ๔๑ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๔๐ หรือผู้รักษาราชการแทนตาม
มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้
ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างไรให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการ
หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

นายจำเณร จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสองของมาตรา ๔๒ ดังนี้

"ศาสตราจารย์นั้น ซึ่งได้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

นายจำเณร จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๓ ดังนี้

"มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น ซึ่งได้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเณร จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสองของมาตรา ๔๖ ดังนี้

“การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ.(พิเศษ)
(๓) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ.(เกียรติคุณ)
(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ.(พิเศษ)
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ.(พิเศษ)

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มความใน
มาตรา ๔๗ ดังนี้

“มาตรา ๔๗ ปริญญาตรีมีสามชั้น คือ

(๑) ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
(๒) ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
(๓) ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๕๖ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไข
ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ ดังนี้

"มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอันผิดกฎหมายนี้ดังต่อไปนี้

.....ฯลฯ....."

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตธรรม

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ ดังนี้

"มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอันผิดกฎหมายนี้ดังต่อไปนี้

.....ฯลฯ....."

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

และนายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติตัดความความในท้าย
วรรคหนึ่งและเพิ่มความเป็นวรรคสอง
ของมาตรา ๕๖ ไว้

คณะกรรมการการได้แก้ไขไว้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสองของมาตรา ๕๖ ดังนี้

"ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว"

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๕๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

๘.๑ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการรวมสถาบันการศึกษา จำนวน ๕ แห่ง เข้าด้วยกัน ทั้งจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ทำให้อาจจะเกิดปัญหาในการดำเนินการตามมาตรา ๕๗ ซึ่งการดำเนินการใด ๆ ตามมาตรานี้อาจจะกระทบต่อหน่วยงานหลายหน่วยงาน ตลอดจนข้าราชการ ลูกจ้าง นักเรียน นักศึกษาและประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ คณะกรรมการการวิสามัญจึงเห็นสมควรที่จะตั้ง ข้อสังเกต ดังนี้

(๑.) ต้องจัดให้มีคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาขึ้นมา เพื่อดำเนินการ จัดเตรียมความพร้อมด้านกำลังคน ด้านนักเรียน นักศึกษา และด้านประโยชน์ของชุมชน เมื่อโอนไปแล้ว สิทธิประโยชน์ที่มีอยู่ในด้านต่าง ๆ ต้องไม่น้อยกว่าเดิม .

(๒.) เมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์กรควรเปิดโอกาสให้ข้าราชการ ลูกจ้าง ในสังกัดได้มีโอกาสมีช่องทางเข้าสู่ตำแหน่งในระบบใหม่ ตามความรู้ความสามารถ ทักษะและความ ชำนาญของแต่ละบุคคล

(๓.) ควรเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่ประสงค์จะเข้ามาในระบบอุดมศึกษาให้ได้มี โอกาสเข้ามา และในขณะเดียวกันควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ประสงค์จะอยู่ให้ได้รับความสะดวกในการ โอนย้ายไปอยู่ในสังกัดที่ต้องการ ไม่ควรปิดกั้นไว้เพราะอาจจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี

(๔.) เมื่อมีการโอนนักเรียน นักศึกษาไปแล้วจะต้องมีการเรียนการสอนอย่าง ต่อเนื่องและในระหว่างรอการโอนย้ายของข้าราชการครูหรืออาจารย์ต้องให้บุคลากรข้างต้นปฏิบัติหน้าที่ เดิมไปก่อนจนกว่าจะมีผู้มาปฏิบัติหน้าที่แทน แต่ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป

(๕.) จังหวัดนราธิวาสเป็นพื้นที่หนึ่งที่อ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลง การโอนย้าย ข้าราชการ ลูกจ้าง นักเรียน นักศึกษา ต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง

๘.๒ เนื่องจากคณะกรรมการการวิสามัญได้แก้ไขความในมาตรา ๖ และเพื่อให้การแก้ไข ความในมาตราดังกล่าวสอดคล้องกับเหตุผล จึงได้แก้ไข เป็นดังนี้

“เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่

จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกีฬา สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คุณธรรม และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษา ศาสนาในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

๙. คณะกรรมการการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายณรงค์ นุ่นทอง)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รวมวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
นราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้ง
เป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญ
ในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและส่งเสริม
งานวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิด
ปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง
ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักวิธีสหสัมพันธ์ที่ ความรู้คู่คุณธรรม
และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาใน
ระดับอุดมศึกษา

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของ
มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิด
อย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๒) จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการที่บูรณาการการศึกษา กับ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา โดยคำนึงถึงความต้องการของกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนา ผู้สากล

(๓) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

(๔) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญา ท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน

(๕) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้แนะทางเลือกที่ดี แก่ชุมชนและสังคม

(๗) ทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และ การบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศ ใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๑๐) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนอง ความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เติบโตภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๑) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

มาตรา ๗/๑ มหาวิทยาลัยจะปฏิเสธการรับผู้ใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือยุติ หรือชะลอการศึกษาของนักศึกษาผู้ใดด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง เพื่อจ่าย ค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัยมิได้

การส่งเสริมให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และหลักเกณฑ์ การพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) สถาบัน

(๔) สำนัก

(๕) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษา
ชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
ชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมี
รายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการให้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง
ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ
เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์
จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจาก
ที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สิน
หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง
ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงิน
รายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมาจำนวนสองคน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ตามคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) และ (๔) ทั้งนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านเกษตรและเทคโนโลยี การพยาบาล กฎหมาย การงบประมาณและการเงิน เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยา อิสลามศึกษา และการอาชีวศึกษาอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔)
และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔
(๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
หรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย
และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่
หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่า
ด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทน
ตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓)
(๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว
ให้ผู้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่
น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๘

(๑๐) กำกับมาตรฐานการศึกษา และประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหา รายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๓) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการระดมทุนและทรัพยากร ส่งเสริม การจัดตั้ง และการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๑๔) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอ ความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่ อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยได้

(๑๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้รับให้เป็นหน้าที่ของ ผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนออนุโบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชน ในท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนา ชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนใน ท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการและกรรมการ สภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ โดยคำแนะนำ ของอธิการบดี

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น จากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนออนุโบายพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่มหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชา ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) เสนออนุโบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย ต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย
- (๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัย

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีเมื่อครบสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาผลการประเมินผลตามวรรคสอง และถ้าสภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์วิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ และส่งเสริมกิจการนักศึกษา

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่ สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้ มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติ

ตามมาตรา ๓๒

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๕ ววรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งคณบดีก่อนครบวาระโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคณบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คนบดี
เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น
จากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อ
สภามหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัย
มอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะเพื่อเสนอ
ต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คนบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการประจำคณะ

มาตรา ๓๕ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย
หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้า
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบ
ตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทนให้นำความใน
มาตรา ๓๑ วรยศสอง วรยศสาม วรยศห้า วรยศหก และวรยศเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย
หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่ง
ดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการ
ประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบ
บริหารงานในสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือ
หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา
รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย
ซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
ภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาการแทนได้

มาตรา ๓๘ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้า และรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด
การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๔๐ หรือผู้รักษาราชการแทน
ตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน
ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่
กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย
แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๒ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติพิเศษ หลักเกณฑ์พิเศษ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติพิเศษ หลักเกณฑ์พิเศษ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติพิเศษ หลักเกณฑ์พิเศษ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๕
ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้น
อย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขา
วิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงชั้น
ได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเจ้าวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่ง คณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เจ้าวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เจ้าวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข อย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าว ที่มีไว้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่อง แต่งกายของนักศึกษา โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ครุฑวิทยฐานะ เริ่มวิทยฐานะ ครุฑประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้ บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ รายได้หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ให้ลูกจ้างตามสัญญาจ้างของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โอนมาเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดสัญญาจ้าง

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ / ๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาราชการในตำแหน่ง
อธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้
ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งรองเลขาธิการคณะกรรมการการ
อุดมศึกษาคนหนึ่งรักษาราชการในตำแหน่งรองอธิการบดี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภา
มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการ
จังหวัดนราธิวาส เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ประธานกรรมการหอการค้า
จังหวัดนราธิวาส ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส นายกสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
อิสลาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส ประธาน
กรรมการอิสลามจังหวัดนราธิวาส เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีว่ากระทรวง
ศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจาก
บุคคลในภาคใดไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยมี
ผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งผู้รักษาราชการในตำแหน่งรองอธิการบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ
สภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
หนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์
ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๙ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์
ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๙ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๑ ให้วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกฎกระทรวงจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ควรรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ และประกาศกระทรวงสาธารณสุขเฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยาย
เวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๑๘
พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เชิญครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีเอกสารแจกอยู่ ๒ ใบ ~~ในหุ้~~รับ เป็นใบแก้รายงาน X
ใบหนึ่ง ~~นุ้~~รับ แล้วก็เกี่ยวกับข้อสังเกต บทเฉพาะกาลที่มีการแจกให้ท่านสมาชิกฯ เป็นการ X
เพิ่มเติม เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ขอกราบเรียนรายงาน
ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ต่อที่ประชุม
วุฒิสภาดังต่อไปนี้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗
กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมลงมติรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และได้ตั้งกรรมการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน
โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยาย
เวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน -----

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง

๑. นายผ่อง เล่งอี้ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ

๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ

คนที่หนึ่ง

๓. นายอุมาร์ คอฮิบ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง

๔. นายปริญญ์ กรวยทอง เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ

คนที่สาม

๕. นายณรงค์ นุ่นทอง เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

๖. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งศาสตราจารย์นายแพทย์

กระแส ชนวงษ์ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีด้านการศึกษ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑๐ คน

สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๒ มาตรา คณะกรรมการได้มีการแก้ไข จำนวน ๑๐ มาตรา

คือมาตรา ๖ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕

มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๕ คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นใหม่ จำนวน ๒ มาตรา คือมาตรา ๗/๑

และมาตรา ๕๘/๑ มีกรรมการขอสงวนความเห็น จำนวน ๒ คน คือ ๑. นายจอห์น อิงภากรณ์

๒. นางประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ

คณะกรรมการมีข้อสังเกตต่อรายงานท้ายเล่ม จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดให้

ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาในรายละเอียดซึ่งปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการ

ที่เสนอมารอบนี้ด้วยแล้ว นอกจากนี้คณะกรรมการขออนุญาตต่อที่ประชุมเพื่อเสนอ

ใบแก้รายงานซึ่งได้แจกต่อที่ประชุมต่อไปด้วยแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : การพิจารณาในวาระที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ

แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปจนจบร่าง และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความ

★ ที่คณะกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติม หรือด้อยคำหรือข้อความที่มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น
★ หรือมีสมาชิกฯ ขอสงวนคำแปรญัตติ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่นตามข้อบังคับฯ
ข้อ ๑๑๘ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษากฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

★ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕
★ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข”

★ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์พาเชิญครับ

★ นายพา อักษรเสือ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
มาตรา ๖ จะมีคำคำหนึ่งที่บังเอิญเป็นคำค่อนข้างจะใหม่แล้วก็ไม่ค่อยเห็นในพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ช่วยดูหน่อยครับ ผมก็กำลังดูอยู่เหมือนกัน มาตรา ๖ ถ้าอ่านจากข้างล่าง
วรรคแรก “โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ” เป็นความหมายที่เท่าที่ผมได้วิเคราะห์แล้ว
พยายามไปศึกษาจากดิกชันนารี (Dictionary) จากพจนานุกรมต่าง ๆ แล้วนะครับ เป็นคำที่ ✕
ค่อนข้างใหม่ในเชิงการเขียนหลักการ -----

ผมจึงขอใช้คำว่า “ความรู้คู่คุณธรรม” ซึ่งมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแทน โดยไม่ต้องไปตีความจริยธรรมทางวิชาการอะไรอีกมากมาย ถ้าเราจะว่ากัน ผมพยายามถามว่า ใครเป็นคนเขียนคำนี้มา ผมอยากรู้ที่มาที่ไปจริง ๆ ว่ามีนักวิชาการคนไหนที่เป็นนักวิชาการระดับอุดมศึกษาที่เขียนหลักการอย่างนี้โดยใช้คำว่า “จริยธรรมทางวิชาการ” ก็ไม่มีใครมาตอบมาชี้แจง มีแต่บอกว่า ทางรัฐบาลคณะรัฐมนตรีเขียนมาอย่างนี้ แล้วพวกกรรมการเองก็จะพยายามมาตอบแทนเขา ผมบอกว่าไม่เคยมีคำเขียนอย่างนี้ คำว่า “จริยธรรม” บางคนก็ไปบอกว่าจริยบรรณทางวิชาชีพอะไรต่าง ๆ ซึ่งแถบถ้าใช้ “ความรู้คู่คุณธรรม” คลุมหมดแล้วชัดเจน มีบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ แล้วทางคณะกรรมการพวกเราก็เห็นชอบแล้วก็ยอมรับในข้อเสนอนี้ ก็คิดว่าเป็นข้อมูลที่ผมคิดอย่างนี้และนำเสนอที่ประชุมและทางคณะกรรมการก็เห็นด้วย หรือถ้าหากใครจะมีคำอธิบายคำว่า “จริยธรรมทางวิชาการ” ได้ชัดเจน ผมกลัวว่าเวลาจะไปปฏิบัติไม่รู้จะตีความหมายกันอย่างไร แล้วค่อนข้างจะแคบด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน เมื่อสักครู่นี้กำลังจะถามเหตุผล กรรมการ ว่าท่านกรรมการไปเพิ่มเติมซึ่งตัด “จริยธรรมทางวิชาการ” จริง ๆ อยากจะถามพอท่านฟังคำตอบ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ เมื่อมีกฎหมายบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัด แล้วก็อย่างน้อยที่สุดในฐานะที่ได้ผ่านสถาบันการศึกษามา ผมเองไม่ได้เชียร์ (Cheer) แต่ว่าในสถาบันการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่ตั้งมหาวิทยาลัยปี ๒๕๑๔ และยึดหลักการนี้มาตลอดจริง ๆ และกฎหมายรัฐธรรมนูญเพิ่งมาบังคับใช้เมื่อปี ๒๕๔๐ นี้ แสดงว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงเองมองทะลุมิติ และแม้กระทั่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นโดยมองในคำขวัญของมหาวิทยาลัยก็ตาม ท่านเองจะได้ภาพว่า “ความรู้คู่คุณธรรม” และไม่ต้องไปแปลกลับ เมื่อสักครู่นี้ท่านพาอธิบายความ เรามองอย่างนี้ ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เขียนไว้ชัดเจนว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้

๕๒

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๔๑/๒

คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้อง
กับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม” เพราะฉะนั้นในเมื่อรัฐธรรมนูญเอง
ได้บัญญัติไว้แบบนี้ โดยคำนึงถึงความรู้คู่คุณธรรม ไม่ต้องไปแปลหรือกรับ คนเรา
ถ้ามีความรู้ ถ้าไม่มีคุณธรรมก็ไม่ต้องพูดถึงจริยธรรมทางวิชาการ เพราะฉะนั้นโดยที่
กรรมการพยายามมองและการบัญญัติกฎหมายใดก็ตามที่พยายามที่จะเอารัฐธรรมนูญ
มาใส่ไว้แล้วไม่ต้องมานั่งแปล และไม่ต้องมาบอกว่าชัดรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ
เขียนอย่างไรก็เอามาใส่ เพราะฉะนั้นการที่กรรมการได้ โดยแนวคิดจริง ๆ แล้ว
ผมพยายามดู และอยากสนับสนุนท่าน พอดีบังเอิญท่านดอกเตอร์พาได้อธิบายความ
ถึงที่มาแล้วก็มองว่าเป็นประโยชน์ แล้วก็ผมภาคภูมิใจต่อสถาบันมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่ใช้ “ความรู้คู่คุณธรรม” มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นศิษย์เก่า
ก็ขอบพระคุณที่ท่านเห็นดีเห็นงาม ขอบคุณครับ

๕๓

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านใดติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ
ดำเนินการต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ
มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๒
แก้คำว่า “และ” เป็น “แต่” นะครับ เหตุผลเพราะประโยค “ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ
และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย” นั้นเป็นประโยคที่แย้งกัน จึงควรใช้
“แต่” เป็นตัวเชื่อม ทั้งนี้ ตามพจนานุกรมหน้า ๔๗๘ แต่ถ้าเป็นคำสันธานเชื่อมความให้
กลับกัน ให้ยิ่งหย่อนกว่ากัน หรือแย้งกัน เช่น ยกตัวอย่างนะครับ น้ำขึ้นแต่ลมลง ส่วนคำว่า
“และ” ถ้าเป็นคำสันธาน กับ ด้วยกัน นะครับ ไม่เหมาะสมที่จะนำมาเป็นตัวเชื่อมประโยคนี้
นะครับ คือสรุปแล้วเป็นคำที่ไม่เหมาะสมนะครับ ในความเห็นของกระผมก็เห็นว่า ควรจะ
ใช้คำว่า “แต่” นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ กรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ
เชิญครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการ
ในมาตรา ๑๒ ได้นำความมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มีการบัญญัติให้
ทรัพย์สินที่ซื้อมาด้วยรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ แล้วก็ใช้คำว่า “และ”

เชื่อม เนื่องจากว่า ๒ สิ่งต้องไปด้วยกันนะครับ ดังนั้นจึงได้กำหนดให้ใช้คำว่า “และ”
ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอนครับ
นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมก็ยังยืนยัน
ความเห็นเดิมครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมครับ สมาชิกฯ ท่านใด
เห็นด้วยกับคณะกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิมครับกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ
ท่านใดเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ~~นะครับ~~ เชิญลงคะแนนครับ ✕
ปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ มีมติเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ
ให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จำเอน จิตรธร
ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๓ วรรคสอง ~~นะครับ~~ ✕
เดิมคำว่า “ผู้อุทิศหรือ” เหตุผลเพราะต้องไม่มีผู้อุทิศเสียก่อนจึงจะไปถึงทายาท และเมื่อไม่มี
ทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏเสียก่อนจึงจะขออนุมัติสภามหาวิทยาลัย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการสุรพลครับ เชิญ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๑๓ เหตุที่ไม่ได้กำหนดถ้อยคำว่า “ไม่มี
ผู้อุทิสให้” ไว้ เพราะเนื่องจากว่าเป็นความต่อเนื่องมาจากประโยคที่เริ่มต้น ถ้าพิจารณา
จะเห็นได้ว่าในถ้อยคำในบรรทัดที่ ๒ “ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิสหรือทนาย”
และความต่อมาก็คือ ถ้าในกรณี ในที่นี้หมายถึงว่า “หากไม่มีทนายหรือทนายไม่ปรากฏ
ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจำเอนครับ เชิญ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอยืนยัน
ความเห็นเดิมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมจะขอมตินะครับ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับ
คณะกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิมกลุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ
กลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ลงคะแนนเรียบร้อย ~~นะครับ~~ ปิดการลงคะแนนครับ
รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้
ตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจำเอนขอสงวนฯ ไว้

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถอนหรือครับ เชิญดำเนินการต่อครับท่านเลขาฯ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จำเอน
จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๕ วรรคสี่ แก่คำว่า
“ไม่ว่าด้วยเหตุใด” เป็น “ตามวรรคสอง” เหตุผลเพราะกรณีตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย
หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยอาจว่างลงด้วยเหตุ ๒ ประการ คือกรณีตามวรรคสอง เช่น
ตาย ลาออก หรืออื่น ๆ อีก กับกรณีครบวาระตามวรรคหก หากใช้คำว่า “ไม่ว่าด้วยเหตุใด”
อาจทำให้เข้าใจว่ารวมทั้งการพ้นจากตำแหน่งตามวาระด้วย จึงแก้ไขเพื่อความชัดเจน ทำให้
กฎหมายอ่านง่ายขึ้น ~~ครับ~~ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ วรรคสาม ~~ครับ~~
ท่านคำนวณเชิญครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม
ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ผมแปรญัตติกับท่านคำนวณไว้
วรรคสามกับวรรคหกพูดทีเดียวพร้อมกันเลขหรือว่าจะให้พูดทีละวรรคครับ เมื่อสักครู่นี้
ท่านจำเอนวรรคสี่ ของผมวรรคสาม แล้วก็ท่านคำนวณวรรคสามกับวรรคหกเหมือนกัน
จะให้พูดพร้อมกันเลขหรือว่าทีละวรรค

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทีละวรรคก็ได้ ~~ครับ~~ จะได้ตอบทีละวรรค

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ทีละวรรค ~~ครับ~~
ถ้าอย่างนั้นผมขอวรรคสามก่อนเลข ~~ครับ~~

๕๓

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎ ๔๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : วรรคสาม ขออนุญาต
ท่านสมาชิกฯ ฟังแล้วก็ตามไปด้วย พิจารณาก่อนกดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนะครับ
เพราะว่ากระผมทั้งนี้พยายามทำการบ้านที่จะให้เหมือนกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
หลาย ๆ ฉบับนะครับ ผมกลัวว่าทำไมบางฉบับก็มี บางฉบับก็ไม่มี อย่างที่ผมจะยกตัวอย่าง
ในฉบับนี้ครับ ท่านตามดูได้ครับ -----

- ๔๔/๑

พรรคสามการพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) (๕) ก็คือสภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออก
 เพราะมีความประพฤติดีเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ การพ้นจาก
 ตำแหน่งตาม (๕) ผมตัดคำว่า “เป็นไปตามมติ” ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓
 ของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอชี้แจง
 ในประเด็นนี้ก่อนนะครับ ในประเด็นแรกที่ว่า การพ้นจากตำแหน่งนั้น ~~ครับ~~ เนื่องจากว่า X
 ได้พิจารณาเห็นว่า การใช้คำที่เพิ่มใหม่นี้ จะสอดคล้องกับความใน (๕) ที่ว่า
 สภามหาวิทยาลัยมีมติ คำว่า “มีมติ” ย่อมต้องใช้ควบคู่กับคำว่า “คะแนนเสียงลงมติ” ครับ
 ซึ่งหากท่านอ่านข้อความใหม่จะมีความสอดคล้องกันเป็นอย่างดี นอกจากนั้นถ้าท่านไป
 พิจารณากฎหมายอื่น ๆ ผมยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
 ในมาตราที่ ๑๖ ท่านเปิดดูนะครับ ในวรรคที่สามที่ผ่านมาของวุฒิสภาที่เราพิจารณาไป
 จะใช้คำว่า “สภามหาวิทยาลัยมีมติ” เพราะว่าจะต้องควบคู่ไปกับคะแนนเสียงลงมติ
 ถึงจะถูกต้อง ผมก็เลยขออนุญาตให้ท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณาไปด้วยว่า จะได้ลือไปกับ
 พระราชบัญญัติสถาบันอื่นซึ่งเคยทำผ่านไปแล้ว ก็เลยขอให้ท่านกรรมการฯ ได้พิจารณาครับ
 ส่วนประเด็นวรรคหก ถ้าท่านประธานฯ จะให้ผมพูดเมื่อไรผมยินดี เดี่ยวจะยกมือนะครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคำนวณ ไม่อภิปรายใช้ไหมครับ ที่นี้วรรคสาม
 กับวรรคสี่ของท่านจำแนกกับท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ กรรมการฯ จะชี้แจงไหมครับ
 เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการฯ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการฯ คือเรื่อง
 ท่านคุณหมอประสิทธิ์ได้แปรญัตติมาก็เป็นเพราะว่าการร่างกฎหมายเราไม่มีมาตรฐาน
 ตามที่ผมได้พูดหลายครั้งในที่ประชุมนี้ ในร่างของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
 ซึ่งเรากำลังพิจารณากันอยู่ในมาตรา ๑๕ วรรคสาม จะตรงกับ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มาตรา ๑๗ ซึ่งใช้คำว่า “การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของ
 จำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่” คือร่างของนราธิวาสนี้ตรงกับร่างของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏครับ แต่ไม่ตรงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและสถาบัน

เทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งของ ๒ ฉบับนี้เป็นไปตามที่ผู้แปรญัตติ ผมว่าในชั้นนี้กรรมการ
ขอขึ้นตามร่างเดิม แล้วก็เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานไว้นี้อยากได้มติของที่ประชุมนี้ คราวต่อไป
จะได้เขียนให้สอดคล้องกันหรือเหมือน ๆ กัน อยากให้เป็นมติไว้เป็นบรรทัดฐานว่า
จะใช้คำว่า “ต้องเป็นไปตามมติ” หรือว่าจะใช้คำว่า “ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่า
สองในสาม” ซึ่งใช้ได้ทั้ง ๒ อย่าง แต่เวลากฎหมายมานี้มาไม่ตรงกัน กรรมการพิจารณา
แล้วก็เห็นว่าไม่จำเป็นต้องไปแก้ไข เพราะกฎหมายที่ผ่านสถานีไปแล้วที่ใช้อย่างนี้ก็มียู่
หลายฉบับ ในชั้นนี้กรรมการขอขึ้นตามร่างเดิมก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์กับท่านคานวณคิดใจใหม่ครับ
วรรคสาม คืออันนี้จะตรงกับราชกฎ แล้วเราเอาเป็นแนวทางเลข ~~นะครับ~~ จะได้เป็นแนวทาง ✕
ไปเลยว่า ต่อไปใช้ตามร่างนี้เลข ~~นะครับ~~ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ วรรคสามต้องเป็นไป ✕
ตามมติเลย ต่อไปใช้เป็นบรรทัดฐานเลขถ้าจะเอาอย่างนั้น

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ถ้าจะให้
ให้เป็นบรรทัดฐานอย่างนั้น ผมขอฝากไว้ด้วยได้ไหมครับว่า คราวหลังพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยทั้งหลาย สถาบันอุดมศึกษาทั้งหลาย สถาบันเทคโนโลยีทั้งหลายร่าง
มาพร้อม ๆ กันให้เหมือน ๆ กันเลย ใช้ตัวหนังสืออย่างเดียวกันเลย อย่าให้ต้องตีความ
กันไป ตีความกันมา แล้วมาขมคืออย่างนี้ ผมก็ไม่ว่าจะตอบอย่างไร ทำไมสถาบันโน้น
เขาเอา แต่พระราชบัญญัตินี้ไม่เอา พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนี้เอา พระราชบัญญัตินี้
ไม่เอาก็เลยไม่เป็นบรรทัดฐาน คนอ่านก็งงเหมือนกัน คนที่ไปศึกษา ไปแปลดู เอ๊ะ ทำไม
อย่างนั้น อันนี้เอา จะผ่านไปแล้ว อันนี้คราวนี้บอกไม่เอาอีกแล้ว บอกว่าคนละสถาบัน
คนละมหาวิทยาลัย ก็เลยขอฝากไว้ให้ว่าต้องเป็นพระราชบัญญัติแบบเดียวกัน
เหมือนกัน กฎฎีกาก็ตัวเดียวกัน รัฐบาลก็รัฐบาลเดียวกัน เพราะฉะนั้นก็ขอเอาเป็น
ฉบับเดียวกันรวมทั้งหมดอย่างนั้น แล้วมาเสนอ แล้วก็ผ่านไปทีเดียวกันเลยจะได้
เหมือนกันอีก ไม่ต้องคราวหน้ามาแก้กันอีกนะครับ ผมกลัวอย่างนั้น ถ้าท่านจะขึ้น
อย่างนั้นผมก็เห็นด้วย แต่เดี๋ยวขอรรคหณะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พรรคนี้ผ่านไปนะครับ แต่ฝากเป็นข้อสังเกต
กรรมการสังเกตไว้ด้วยว่าข้อความใช้ตรงนี้ให้เหมือนกัน เชิญครับ พรรคที่
กรรมการจะชี้แจงไหมครับ ไม่มีผู้ชี้แจงหรือครับ ผมจะได้ถามมติ เพราะท่านจำเจน
ยังติดใจอยู่ เชิญท่านณรงค์ ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ก็เช่นเดียวกันครับ ในพรรคที่กรรมการไม่มีการแก้ไข ก็ขอขึ้นยืนตามร่างเดิม
คิดว่าร่างเดิมเขียนไว้ชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเจนครับ

นายจำเจน จิตรธร (สุโขทัย) : ผมยืนขึ้นตามความเห็นเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุทนต์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นผมจะถามมตินะครับ สมาชิก ท่านใด
เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม เห็นด้วย ~~นะ~~ครับ สมาชิก ท่านใด X
เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ ลงคะแนนเรียบร้อย
แล้วนะครับ ผมปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุทนต์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ มติเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้
ตามร่างเดิมนะครับ พรรคหกครับ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมกับท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ได้ขอแก้ความในวรรคหก "ในกรณีที่
นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
แต่ยังมีได้" ผมเพิ่มไปเลยนะครับ "ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภา
มหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัย
หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
จะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว"

ในประเด็นนี้ผมขอชี้แจงนิดหนึ่งครับ อันนี้ก็เหมือนกันท่านตามไป ~~ดู~~ครับ X
ถ้ามีกฎหมายเก่า ๆ พระราชบัญญัติที่เพิ่งผ่านไปหยก ๆ นี่ ท่านเปิดดูได้ พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มาตรา ๑๔ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
มาตรา ๑๕ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุรนารี มาตรา ๑๕ และนอกจากนั้น
ที่เพิ่งผ่านไปหยก ๆ เหมือนกัน ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ก็บัญญัติไว้เช่นเดียวกันครับ การได้มาซึ่งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย จะมีผล
เมื่อได้มีการโปรดเกล้าฯ แล้ว ประกอบกับข้อความเหล่านี้ผมก็เอามาจากพระราชบัญญัติ
ที่ผ่านไปแล้ว พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่กราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วยก็ให้เป็นบรรทัดฐานให้เหมือนกัน ผมเห็นใจประธานห้อง เล็งอี
เหลือเกินว่าจะเอาอย่างไรดีครับ ท่านต้องเป็นคนตัดสินใจ ผมรับได้ทั้งนั้น ผมอยาก

๑๐๒

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๔๕/๓

ให้สถาบันต่าง ๆ เหมือนกัน กฎหมายออกไปเหมือนกัน พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
แต่ละฉบับ ทำไมอันนี้ใช้ได้แบบนี้ อันนี้ทำไมใช้ไม่ได้ มันขัดกันอย่างนั้นก็เลย
กราบเรียนให้ท่านกรรมการส่วนใหญ่ได้รับทราบด้วยครับ

- ๔๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ ท่านณรงค์ครับ เชิญ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์
นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการครับ ก็เช่นเดียวกับ
พรรคเมื่อสักครู่นะครับ ก็แล้วแต่ว่าจะไปยึดอันไหน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏใช้คำว่า X
“แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย”
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันใช้คำว่า “แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือ
กรรมการสภาสถาบันใหม่” แล้วก็ของมหาวิทยาลัยนราธิวาส ก็สอดคล้องกับ ๒ ฉบับ X
ที่ว่านี้ก็กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขข้อขึ้นตามร่างเดิม เพราะวาก่อนที่จะไม่แก้ไขนี้ด้วย X X X
เราก็เทียบเคียงหลายฉบับแล้วเหมือนกันและเห็นว่าที่มีอยู่หลายฉบับที่ใช้อย่างนี้ X
กรรมาธิการก็เลยไม่แก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : คือของคนที่ค้นมานี้มหาวิทยาลัย
จะมากกว่าของท่านหน่อย ของผมมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุรนารี และ
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และยังมีอื่น ๆ อีกนะครับซึ่งสอดคล้องกับ
กฎหมายอันนี้ครับ เพราะฉะนั้นก็แล้วแต่ท่านจะพิจารณาแล้วกัน ท่านผ่องเอาอย่างไร X
ผมก็เออย่างนั้นก็แล้วกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์
นุ่นทอง ครับ ผู้แปรญัตติบอกว่า ท่านประธานคณะกรรมาธิการเอาอย่างไรก็เออย่างนั้น
กระผมก็ชี้แจงในนามกรรมาธิการก็คือขอขึ้นตามร่างเดิม แต่ถ้าท่านประธานฯ อยากจะได้ให้
ที่ประชุมได้ช่วยกันพิจารณาลงมติไว้เป็นบรรทัดฐานทางกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

กาหลง ๔๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ
นายประสิทธิ์ พิศุทธิกิจจา (นครสวรรค์) : ก็ได้รับ จะได้ให้สมาชิก
ได้รับทราบว่าจะเอาอย่างไร จะได้เป็นมติเสียงส่วนใหญ่ เพราะว่าท่านประธานฯ ก็ไม่ตอบ
เพราะฉะนั้นผมขอเลือกลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะถามมติครับ ถ้าสมาชิก
ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้ตามร่างเดิมกลุ่ม เห็นด้วย ท่านนภินทรเชิญครับ
ก่อนจะลงมติครับ

นายณนัท ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ~~×~~
ก่อนจะลงมติผมขอเรียนถามกรรมาธิการหน่อยว่าเนื้อหาของถ้อยคำ ๒ คำนี้แตกต่างกัน
หรือไม่ ตามกฎหมายที่เขียนว่า “ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มา” ยังมีได้ดำเนินการ
ให้ได้มานะครับ ถ้าหากว่าตำแหน่งนี้ว่างลง ~~หรือ~~ ~~ตำแหน่งนี้ว่างลงกำลังดำเนินการที่จะหา~~ ~~×~~ ~~×~~
ให้ได้มานั้นเข้าหรือยัง ถ้าเข้าแล้วแสดงว่าไม่มีผู้รักษาราชการ ยังไม่มีการโปรดเกล้าฯ เลข ~~×~~
ดำเนินการหาแล้ว ในกรณีของคุณหมอประสิทธิ์นะครับ เขียนถ้อยคำว่า “ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ” ตรงนี้ชัดเจน คุณดำเนินการมาแต่ยังไม่ได้มาต้องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ก่อนถึงจะไม่มีผู้รักษาราชการ เพราะฉะนั้นถ้อยคำ ๒ ถ้อยคำนี้จะมี ความหมายที่แตกต่างกัน
ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ นะครับ ผมมีความเห็นว่าของคุณหมอเหมาะสมที่สุด เพราะว่าในช่วงที่
ดำเนินการอยู่นี้สมควรจะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ~~หรือ~~ ~~×~~ ขอเรียนถามกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนภินทรไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ว่าคืออยากจะให้เป็น
บรรทัดฐานก็เลยเปิดโอกาสให้พูดหน่อย เชิญท่านไพจิตรครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ในฐานะกรรมาธิการ ผมคิดว่าคำ ๒ คำนี้
ในความหมายแล้วก็เหมือนกัน ~~หรือ~~ ~~×~~ คือในเรื่องของการดำเนินการให้ได้มานั้น

ก็หมายความว่าดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งว่าจบกระบวนการถึงขั้นได้มา ส่วนในเรื่องของการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ นั้น เป็นอันดับสุดท้ายของการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งผมคิดว่าทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ นี้ก็รวมอยู่ในการดำเนินการให้ได้มาด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงอยู่เหมือนกัน ความหมายไม่แตกต่างกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านคำนวณผู้แปรญัตติครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรดิตถ์ ในฐานะ
ผู้แปรญัตติก็อยากจะให้ความเห็นเล็กน้อยนะครับ โดยเฉพาะความเห็นของท่านนรินทร์
สมาชิกวุฒิสภาจากราชบุรี เป็นความเห็นที่ผมนึกว่าก็ถูกต้องนะครับ การที่จะได้มาถ้ายังไม่มี
พระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ไม่สมบูรณ์หรอกครับ ผมว่าร่างที่ผมแปรญัตติน่าจะ
ชัดเจนนะครับ ทางคณะกรรมการความจริงท่านผ่องท่านไม่ใช่เป็นคนคือ ท่านฟังเหตุ
ฟังผลนะครับ ถ้าจะช่วยทบทวนอีกสักนิดก็ดีนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการจะทบทวนใหม่ครับ หรือจะใช้เป็นมติ
กรรมการจะขอมติครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะถามมติครับ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วย
กับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ รวมผลคะแนน
เชิญครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วยกับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ
เชิญมาตรา ๑๗ ต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์กับท่านคำนวณก่อน เพราะว่า
ขอแปรญัตติ (๑) (๗) (๑๖) (๑๗) ท่านจำเจน (๗) (๑๖) (๑๗) เหมือนกัน เชิญท่านคำนวณ
กับท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ก่อนครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุตรดิตถ์ครับ ตามที่กระผม
 และนายแพทย์ประสิทธิ์ พิพิธกิจจา ส.ว. นครสวรรค์ ได้แปรญัตติในมาตรา ๑๖ นะครับ X
 ในวรรคหนึ่ง ผมขอที่จะขออนุญาต ในวรรคหนึ่งก่อนนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ✓
 วรรคหนึ่งในมาตรา ๑๖ “สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจ” ผมแปรญัตติว่า “และหน้าที่
 ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และ โดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้”
 คือโดยสรุปในการแปรญัตติในข้อความของวรรคหนึ่ง ตามร่างเดิม “มีอำนาจหน้าที่”
 แต่ความจริงแล้วอำนาจหน้าที่นี้บางครั้งมีการกำหนดคำหนดอำนาจ แล้วก็มีกำหนด X
 หน้าที่ด้วยนะครับ การเพิ่มข้อความดังกล่าวนี้ก็จะทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความจริงมีอำนาจแล้วก็
 ต้องมีหน้าที่ ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ ต้องอำนาจและหน้าที่นะครับ จากการตรวจสอบกฎหมาย
 ต่าง ๆ ผมกับนายแพทย์ประสิทธิ์ก็ทำการบ้านกันต้องไปนั่งค้นนั่งดู มีกฎหมายในลักษณะ
 เดียวกันนี้ก็ได้ระบุว่าอำนาจและหน้าที่ เช่น พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มาตรา ๑๕ X
 พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง มาตรา ๑๔ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มาตรา ๑๕
 พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยสุโขทัย มาตรา ๑๕ เหมือนกัน พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยศิลปากร มาตรา ๑๖
 และมีอีกหลาย ๆ ร่างนะครับ ผมอ่านแทบจะไม่หมดอยู่แล้วครับ พ.ร.บ. สถาบันเทคโนโลยี
 ปทุมวัน มาตรา ๑๗ เทคโนโลยีราชภัฏที่พิจารณากันไปเมื่อสักครู่อยู่ในมาตรา ๑๖ ครับ
 การแก้ไขเพิ่มเติมทำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ แล้วสอดคล้องกับกฎหมายต่าง ๆ ด้วย X
 ประกอบจะทำให้ผู้ศึกษากฎหมายเข้าใจข้อความที่ตรงกันด้วยนะครับ ก็ขอทาง
 คณะกรรมาธิการช่วยพิจารณาดำเนินการ ขอบขอบคุณครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานห้อง ครับ

นายห้อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ห้อง เล่งอี ประธานคณะกรรมการ อยากจะเรียนว่าความหมายเหมือนกัน
ครับ ใช้คำว่า “อำนาจหน้าที่” และ “อำนาจและหน้าที่” ก็เหมือนกันครับ กระผมจำได้ว่า
ครั้งที่แล้วเราเถียงกันเป็นร่วมชั่วโมงนะครับ ก็ได้หยิบยกพูดในที่ประชุมเหมือนกันว่าจะเอา X
อย่างไรกันแน่ ที่ประชุมบอกว่า ก็ในเมื่อเหมือนกันก็ไม่ต้องไปแตะ เอาไว้คงร่างเดิมจะได้
ไม่มีปัญหา แต่อย่างไรก็ตามนะครับ โดยส่วนตัวกระผมโน้มเอียงไปมติของสภาครั้งที่แล้ว
ที่ได้มีการเถียงกันนาน แล้วก็เห็นใจว่าใช้คำว่า “อำนาจและหน้าที่” ถ้าไปใช้คำว่า “อำนาจ
และหน้าที่” จะต้องไปแก้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ~~นะครับ~~ ตามในมาตราอื่น ๆ ด้วย ~~นะครับ~~ X X
ซึ่งจะมีคำนี้เกี่ยวโยงอยู่หลายมาตรา ก็คงจะไปตามแก้ครับ กระผมคิดว่าเพื่อให้เหมือนกัน
ไหน ๆ เราเคารพในมติที่เคยมีมติไปแล้ว แล้วก็เถียงกันนาน อยากจะตัดบทนะครับ
ใช้อำนาจประธาน ~~นะครับ~~ ให้เอาตามที่ผู้แปรญัตติสักครั้งหนึ่ง เพราะว่าเราเคย “ใช้อำนาจ
และหน้าที่” มาแล้วและเถียงกันนานแล้ว และการพิจารณาของเราก็ดำเนินมาถึง อยากจะขอให้
เป็นบรรทัดฐาน ~~นะครับ~~ ในเมื่อมีการพูดถึงเรื่องอำนาจหน้าที่ขอให้ใช้คำว่า “อำนาจ X
และหน้าที่” ทุกพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องที่จะตามมาในโอกาสต่อไป ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้นะครับ มีผู้แปรญัตติคือ ท่านคำนวณ
กับนายแพทย์ประสิทธิ์ แต่เนื่องจากว่าประธานคณะกรรมการจะขอปรึกษาหารือว่า
ตรงนี้เราเคยมีมติในวุฒิสภาเราว่าใช้ “อำนาจและหน้าที่” ความจริงก็น่าจะยึดถือหลักเกณฑ์
อะไรสักอย่างหนึ่งให้ถูกต้อง ที่นี้ตรงนี้ผมก็จะให้อภิปรายกันอีกสัก ๒ - ๓ ท่าน
เพื่อแสดงเหตุผลนะครับ ก่อนที่เราจะใช้ดุลพินิจ ท่านเสรีแล้วท่านพลตรี อินทรีตัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจริง ๆ แล้วผมคงไม่ได้ตั้งใจเรื่อง
ถ้อยคำว่า “อำนาจหน้าที่” หรือ “อำนาจและหน้าที่” เพียงแต่ว่าพอประธานคณะกรรมการ

จะขอแก่นะครับ จริง ๆ ผมเห็นด้วยกับท่าน ~~นะครับ~~ ที่เป็น “อำนาจและหน้าที่” ด้วยความ
เคารพท่านคำนวณกับท่านคุณหมอประสิทธิ์ แต่หลักคิดต้องคิดในเชิงการออกกฎหมาย
หรือทฤษฎีการออกกฎหมาย แม้ว่าจะมีกฎหมายบางฉบับใช้คำว่า “อำนาจและหน้าที่”
และตอนหลังก็เริ่มจะมีการแก้กัน เพียงแต่ว่าสิ่งที่แก้ไปคราวก่อนนั้น ~~นะครับ~~ ต้องเข้าใจว่ามี
อยู่มาตราแรก ๆ ที่มีคำว่า “อำนาจและหน้าที่” แต่ผ่านไปโดยไม่ได้อภิปราย ต่อมาสมาชิก
ไปพบเข้าว่ากรรมการไปแก้คำว่า “อำนาจและหน้าที่” ขึ้นมา สมาชิก คนนั้นก็
เห็นด้วย แต่ก็มีสมาชิก บอกว่าผ่านไปแล้ว จำได้ว่า ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ส.ว. วุฒิก
นะครับ บอกว่ามาตราแรกผ่านไปแล้วจะมาแก้มาตราหลังอีกก็จะเกิดเป็นปัญหาได้ ก็ต้อง
เขียนให้เหมือนกันไป เพียงแต่ว่าคำว่า “อำนาจและหน้าที่” นั้น ~~นะครับ~~ จริง ๆ แล้วในทาง
ทฤษฎีกฎหมายเขาใช้ติดกันครับ เขาใช้คำว่า “อำนาจหน้าที่” เพราะว่าเมื่อไรก็ตามที่มีอำนาจ
ก็จะเกิดหน้าที่ ~~นะครับ~~ เหมือนกับสิทธิหน้าที่อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อกรรมการไม่ได้แก้
มา ~~นะครับ~~ ผมก็เห็นด้วยกับกรรมการ แต่พอกรรมการบอกว่าจะไปแก้เพื่อให้เป็นไป
ตามกฎหมายบางฉบับ ต้องเข้าใจว่ากฎหมายบางฉบับที่ยกตัวอย่างนั้น สมมุติว่า มี ๑๐ ฉบับ
แต่ก่อนหน้านี้นี้เป็นร้อย ๆ ฉบับนี้ ~~นะครับ~~ ใช้คำว่า “อำนาจหน้าที่” อยู่ นะครับ ไม่ใช่ว่าเป็นไป
ตามเราแก้เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย ๑๐ ฉบับที่เราแก้ทีหลัง แต่ก็มีคำว่า “อำนาจ
หน้าที่” “อำนาจและหน้าที่” ก็เป็นอยู่อย่างนี้ ~~นะครับ~~ เพียงแต่ว่า ถ้าหากว่ากรรมการจะ
เสนอขึ้นตามร่างเดิม ผมออกจะเห็นด้วย แต่ต้องมาแย้งนี้ เพื่อให้เห็นว่า กรรมการพอไป
เปลี่ยนแล้วก็จะกลายเป็นว่าไปสร้างมาตรฐาน ซึ่งก็ไปขัดกับกฎหมายอีกร้อย ๆ ฉบับ ~~นะครับ~~
ผมขออภัยท่านคุณหมอประสิทธิ์กับท่านคำนวณ เป็นเพื่อนกัน แต่พอได้เห็นไม่ตรงกัน
ก็คิดว่ากรรมการถ้าไม่สร้างปัญหาให้สภาแล้วนะครับ ถ้าขึ้นไปผมว่าไม่มีปัญหา
พอท่านไปแก้ก็จะเกิดปัญหา เพราะคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมีเยอะ ผมเห็นว่าร่างเดิมที่
กรรมการทำมาแล้วนั้น ~~นะครับ~~ น่าจะถูกต้องที่สุดครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญพลตรี อินทรีนต์ ครับ

พลตรี อินทรีรัตน์ ยอดบางเตย (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พลตรี อินทรีรัตน์ ยอดบางเตย ครับ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ คืออยากจะให้ทางกฤษฎีกา ได้เป็นมาตรฐานได้เลย เพราะว่าเราหมุนเวียนกันเข้าไปเป็น กรรมการตลอดเวลามา แต่ผู้ที่จะขึ้นหยัดตรงนั้น คือกฤษฎีกา กฤษฎีกาทำให้เป็น มาตรฐานไว้แล้วเราก็คงไม่มาถกแถลงกันตรงนี้หรอกครับ ผมอยากฝากกฤษฎีกาไว้ ด้วยว่า ตรงไหนบ้างที่ขณะนี้เราวางไว้ตรงนี้แล้ว ให้เป็นบรรทัดฐานไปเลยนะครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุทัศน์ ครับ

นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี (เพชรบูรณ์) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม สุทัศน์ จันทรแสงศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์นะครับ ในประเด็นเรื่อง “อำนาจและหน้าที่” เคยกล่าวครั้งหนึ่ง ในชั้นของการพิจารณา พ.ร.บ. สถาบัน การพลศึกษาแล้วก็ในชั้นนั้น ได้มีการหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาหารือครับ ข้อยุติในวันนั้น ในสภาก็คือว่าใช้คำว่า “อำนาจและหน้าที่” แต่เป็นเรื่องของ พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา ผมเห็นด้วยกับท่านเสรี คือ พ.ร.บ. แต่ละฉบับ ~~นั้น~~ คือให้ในฉบับที่เป็นฉบับใด ~~ฉบับหนึ่งให้เป็นข้อความที่เป็นข้อความเดียวกันหมด~~ ~~นั้น~~ แต่ไม่ใช่ว่าทุก พ.ร.บ. ~~นั้น~~ จะต้องมีความที่จะต้องเป็นข้อความเดียวกัน ยกตัวอย่าง อย่างคำว่า “อำนาจและ หน้าที่” ในสถาบันการพลศึกษา อาจจะใช้คำว่า “อำนาจและหน้าที่” ได้ แต่ถ้าเกิดใน พ.ร.บ. นราธิวาสฯ ใช้คำว่า “อำนาจหน้าที่” ผมคิดว่าน่าจะได้เหมือนกัน เพราะในชั้น ของการอภิปรายของสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่าน รวมทั้งท่านกฤษฎีกา ท่านก็บอกว่าต่างกัน แทบหาไม่เจอ มีการเทียบเคียงภาษาอังกฤษจาก ท่าน พลอากาศเอก กานต์ ท่านได้ เที่ยบเคียงภาษาอังกฤษที่ชัดเจนออกมา ท่านมองเห็นว่าความต่าง แต่ความจริง ๆ แล้วเรื่อง ความต่างของอำนาจและหน้าที่ก็มีหลายคนที่มีมองต่างกัน เพราะฉะนั้นข้อยุติที่จะเกิดได้ คิดว่าคงไม่ใช่แค่ชั้นกรรมการ เพื่อให้เกิดเป็นบรรทัดฐานของการออกกฎหมายของ เรานะครับ ผมเชื่อว่าอาจารย์ภาษาไทยปรัชญาทางด้านภาษาไทยน่าจะมีประโยชน์กับ ตรงนี้มาก ผมไม่อยากให้ พ.ร.บ. ฉบับถัดต่อ ๆ จากนี้ไปต้องมาพิจารณาเรื่องอำนาจและ

หน้าที่อีก อย่างจะฝากกฤษฎีกา เช่น ท่าน พลตรี อินทรคณ์ หรือข้อยุติให้ได้ครับว่า “อำนาจและหน้าที่” ต่างกับ “อำนาจหน้าที่” หรือไม่อย่างไร

ผมขอถามประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ในการที่ท่านประธานฯ จะโหวตในเรื่องนี้ครับ อย่างจะโหวตในวาระนี้ทั้งหมดเลย หรือว่าจะโหวตทีละคำก็ได้
คำแรกคือ ในครั้งแรกนะครับ บรรทัดแรกเพิ่มคำว่า “และ” ลงไป ในบรรทัดที่ ๒ นะครับ
เพิ่มคำว่า “และ โดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่” และตัดคำว่า “เช่นว่าในรวมถึงดังนี้” ออก
ท่านประธานฯ ผมจะไล่ช้า ๆ นะครับ ถ้าเกิดเป็นร่างเดิมนะครับ หมายความว่า
สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
อำนาจและหน้าที่เช่นว่า ให้รวมถึงร่างเดิม นะครับ พอมีการแก้ไขความหมายของคำนี้
คือว่ามีอำนาจในการดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย แล้วก็ยังมีรวมถึง (๑) – (๑๖)
ในอำนาจหน้าที่ที่ว่านี้นะครับ แต่ว่าพอกรรมการตัดและแก้ไขเป็นอย่างนี้นะครับ
ก็หมายความว่าใน (๑) – (๑๖) ครอบคลุมทั้งหมดใช่ไหมครับ ท่านค่อย ๆ
ฟังนะครับ คือลำดับเหตุการณ์ว่า ถ้าอำนาจ (๑) – (๑๖) ตั้งแต่ (๑) – (๑๘)
นี้นะครับ อำนาจและหน้าที่มี ๑๘ อนุะครับ ถ้า (๑) – (๑๘) เป็นการรวบรวมอำนาจ
ในการดูแลกิจการทั่วไปทั้งหมดแล้ว ผมคิดว่าการใช้คำว่า “และ โดยเฉพาะ” อย่างนี้น่าจะ
เป็นถ้อยคำที่ใช้ได้ แต่ถ้าเกิดว่า (๑) – (๑๘) ยังไม่ครอบคลุมนะครับ ต้องมีอำนาจหน้าที่
อื่นในการดูแลอยู่แล้วนะครับ ผมก็ว่าใช้ร่างเดิมน่าจะให้คำจำกัดความได้ชัดเจนและ
เหมาะสมกว่า เพราะอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึงเฉย ๆ นะครับ ซึ่งในอำนาจอื่น
ที่อยู่นอกเหนือจาก (๑) – (๑๘) นี้ด้วย ผมฝากกรรมการพิจารณาด้วยครับว่าจะ
พิจารณาเป็น ๒ ประเด็นหรือจะพิจารณารวม ถ้าพิจารณารวมผมจะได้แยกในการโหวต
ให้ถูกต้องครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน สวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณที่เปิดโอกาสให้นะครับ ผม สวัสดิ์ กฤตราชนันต์ ส.ว.
จังหวัดนครศรีธรรมราช ในเรื่อง “อำนาจหน้าที่” หรือ “อำนาจและหน้าที่” นี้เราก็คงพูดกัน

๑๑๒

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๔๕/๓

มาขวนะครับ แต่ผมอยากจะเสริมนิดเดียวว่า เมื่อมีความหมายเช่นเดียวกัน ไม่แตกต่างกัน จนกระทั่งเห็นความแตกต่างที่ชัดเจนแล้วนะครับ น่าจะคำนึงถึงวิวัฒนาการของการใช้กฎหมายว่า ในการร่างกฎหมายนี้มีวิวัฒนาการไปเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ถ้อยคำก็เช่นเดียวกัน ครั้งหนึ่งอาจจะใช้มาในลักษณะนี้ แต่ว่าในปัจจุบันนี้มีความคิดเห็นว่าจะใช้อย่างนี้ โดยเทียบเคียงกับคำนี้เลยครับ คำว่า “อำนาจและหน้าที่” นั้นจะเห็นว่า มีบัญญัติไว้ในกฎหมาย ซึ่งเราร่างขึ้นไปใหม่ ๆ หลายฉบับด้วยกัน กระผมมองเห็นว่า นี่คือ แนวโน้มของการใช้ถ้อยคำ เมื่อเป็นอย่างนี้โดยความเห็นของผมจึงเห็นว่าน่าจะใช้คำว่า “อำนาจและหน้าที่” ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมได้พยายามหา
 หลาย ๆ ฉบับ หาหลาย ๆ พระราชบัญญัติ ร่างสถาบันก็ตามนี้นะครับ ขอเรียนว่า ✕
 นี่แหละครับ อำนาจและหน้าที่ที่พวกเราได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ
 กลั่นกรองกฎหมาย ถ้าไม่ทำอย่างนี้ก็แสดงว่าผ่านเลยไป ไม่ได้สนใจเลย ไม่ได้กลั่นกรอง
 จริงเลย ที่ผมต้องการกลั่นกรองนำมาเสนอให้รับทราบครับว่าที่ได้เสนอไปว่า อำนาจก็
 ออธอไรซ์ (Authorize) ท่านจิโรจน์ก็บอกเพาเวอร์ (Power) หน้าที่ท่านก็บอกคิวดีออนคิวดี
 (Duty on duty) นะครับ มันแยกให้เห็น เพราะว่าใครมีอำนาจหรือมีหน้าที่อย่างไรรู้
 เป็นไปตามนั้น แต่บางกรณีมีการกำหนดให้มีทั้งอำนาจและหน้าที่ด้วย เพราะฉะนั้น
 การเพิ่มความดังกล่าวกจะทำให้มีความสมบูรณ์ขึ้น ~~นะครับ~~ แล้วก็ที่เรียนมาเมื่อสักครู่นี้ ✕
 ท่านคำนวณบอกไปแล้ว กฎหมายต่าง ๆ ที่ไปคู่กันนะครับ พยายามเอามาเปรียบเทียบนี้
 มันเยอะ อำนาจและหน้าที่มันเยอะ ถ้าอำนาจหน้าที่มันมีเหมือนกันแต่น้อย เป็นต้นว่า
 อำนาจและหน้าที่ ~~นะครับ~~ คือพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้อย่างนี้ มหาวิทยาลัย ✕
 รามคำแหงอย่างนี้ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยฯ อย่างนี้
 มหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างนี้ รวมทั้งมหาวิทยาลัยบูรพา ~~นะครับ~~ ผมเปิดดูมหาวิทยาลัย ✕
 บุรพาก็มี แล้วก็ยังมีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มีเยอะ
 เหลือเกินครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ กรรมการการยอมรับแล้วครับ ไม่เป็นไรครับ ✕
 ตรงนี้ ~~นะครับ~~ ก็จะยอมแก้ แต่ว่าคงไม่ต้องแล้วท่านเสรี เชิญอีกนิคหนึ่งนะครับ ✕

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 นิคเดียวจริง ๆ ครับ เพื่อช่วยสภากันนี้ ~~นะครับ~~ พอดูในมาตราทั้งหลายนี้ คำว่า “อำนาจ ✕
 และหน้าที่” มีหลายมาตรานะครับ ถ้าหากว่าแก้คำว่า “และ” คำเดียวนี ในหลาย ๆ มาตรานี้ ✕
 ต้องไปนั่งปรับไล่แก้หมดเลย ~~นะครับ~~ ถ้าหากว่าเป็นไปได้ นะครับ ✕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : นอกจากกรรมการฯ เรายอม ถ้าจะแก้ตรงนี้ให้เป็น
บรรทัดฐาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่ครับท่านประธานฯ
ผมกำลังจะบอกกรรมการว่าท่านไปสร้างภาระทำไม ทำไมไม่ขอร้องสมาชิกฯ ด้วยกัน
บอกว่าข้อร้องฉบับนี้ผ่านไปแล้ว เพราะความหมายเท่าที่ดูนี้ ~~น่าจะ~~ บอกว่าแทบจะไม่
แตกต่างกันอยู่แล้วนะครับ ความแตกต่างนี้ ก็ให้ฉบับนี้ผ่านไปแล้วไปตั้งเกณฑ์กันใหม่
มีฉะนั้นแล้วท่านจะสร้างงานมาไล่แต่ละมาตรา ~~นี้~~ นะครับ แล้วเดี๋ยวเกิดหลุดไปสักอันหนึ่ง
มันจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นมาอีก จริง ๆ มันไม่ใช่ปัญหาหรอก ถ้ากรรมการฯ ยินหลัก
ของกรรมการ ~~ไว้~~ นะครับ ก็เลยปรึกษา ~~นี้~~ นะครับ ถ้าหากว่าสมาชิกฯ ทั้ง ๒ ท่านที่เคารพ
ของผมนี้นะครับ บอกว่ายอมสักฉบับหนึ่งได้ไหม ๒ ฉบับ ~~นี้~~ นะครับ จะได้ไม่เป็นภาระกับสภา
ไม่เป็นภาระกับเจ้าหน้าที่นะครับ ท่านต้องมานั่งไล่ตรวจตั้งไม่รู้กี่มาตรา ๆ คำว่า “และ”
คำเดียว ~~นี้~~ นะครับ ก็สุดแล้วแต่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้แปรญัตติเชิญท่านคำนวณ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ คืออย่างไรก็ช่าง
นะครับ เรามาทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย อย่าวียึดความถูกต้องไว้ก่อน ~~นี้~~ นะครับ
จะเป็นภาระหรือไม่เป็นภาระ ~~นี้~~ ผมคิดว่าทางผมและนายแพทย์ประสิทธิ์ พิศุทธิกิจจา
~~นี้~~ นะครับ ได้แปรญัตติตามมาเลขนะครับ ใน (๕) มาตรา ๑๕ (๖) มาตรา ๒๑
(๗) มาตรา ๒๓ (๘) มาตรา ๓๐ ยังมีอีกหลายมาตราไม่อยากจะเอ่ย แต่ว่าขอจะนะครับ
ก็แปรญัตติตามอำนาจและหน้าที่ ~~นี้~~ นะครับ เพื่อจะให้กฎหมายนี้สมบูรณ์ขึ้น ~~นี้~~ นะครับ ฝากเพื่อ
พิจารณาด้วยนะครับ เพื่อความถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตรงนี้จะเป็นประเด็นปัญหานิดหนึ่ง เดี่ยวผมต้องดูว่า
ทั้งหมดนั้นท่านแปรญัตติไว้หมดหรือไม่ด้วยนะครับ ถ้าไม่แปรญัตติไม่หมดก็จะเกิดปัญหา

เหมือนกัน แต่ท่านแปรญัตติไว้หมดเลย และหน้าที่หมด ท่านขอแปรญัตติไว้หมดนะครับ ✕

ทั้ง ๒ ท่าน ก็แปรญัตติไว้หมดเลยทุกมาตราท่านเสรีครับ เชิญท่านประธาน ✕

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ กระผมเรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่า

คำ ๒ คำนี้ไม่ได้ต่างกัน “อำนาจหน้าที่” “อำนาจและหน้าที่” ไม่ต่างกัน แต่ที่กระผมขอมนี้

เพราะเคารพในมติของวุฒิสภาครั้งที่แล้ว ได้สร้างบรรทัดฐานไว้แล้วครับ กระผม ✕

ไม่อยากจะเห็นกลับไปกลับมา ส่วนประเด็นเรื่องแก้ กระผมได้เรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่า

ในเมื่อคำนี้ต้องไปแก้ในมาตราอื่น ๆ ทุกมาตราที่มีคำว่า “อำนาจและหน้าที่” ให้เหมือนกัน

ด้วย ก็ต้องไปแก้ ก็คงจะไม่ใช้เวลานานครับ แต่กระผมอยากจะให้สภาแห่งนี้ใช้บรรทัดฐาน

ให้เหมือน ๆ กันครับ ที่ขอมนี้ไม่ได้ความว่าขอมโดยไม่มีหลักมีเกณฑ์ ในเมื่อมี ✕

บรรทัดฐานอยู่แล้ว และพอกระผมขอม แล้วท่านก็มาว่าอย่างนี้นะครับ ผมว่าก็ไม่ถูกต้อง

ครั้งที่แล้วเราก็เถียงกันร่วมชั่วโมง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีใครว่าครับ คืออย่างนี้ก็แล้วกันท่านเสรี

นั่งเถอะครับ ไม่เป็นไรไม่ได้ว่ากัน คืออย่างนี้ผมจะชี้แจงนิดหนึ่งว่า คือท่านผู้แปรญัตติ

ผู้แปรญัตติทุกมาตราคำว่า “และ” ไว้ด้วยครับ ที่นี้เราเคยมีมติอย่างนั้นไว้จริง ๆ ว่า ✕ ✕

“อำนาจและหน้าที่” ที่นี้ต้องยึดถือมติของวุฒิสภาเป็นเกณฑ์เหมือนกันนะครับ ตรงนี้

หมายความว่าบังเอิญผู้แปรญัตตินี้แปรญัตติไว้ทุกมาตราเลย ถ้าขอมอันนี้อันนั้นก็ขอแก้

ไปหมดเลยไม่ต้องมาอภิปรายกันอีกแล้ว

(นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคี้ยวท่านเสรีจิตใจ เชิญครับ เคี้ยวท่านเสรี

อาจจะถูกพาดพิงว่าต่อนิดหนึ่ง ท่านประท้วงว่าอย่างไรครับ

นายกำนวน เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม กำนวน เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรดิตถ์ ผมประทั่งท่านประธานฯ
 นะครับ เพราะว่ามาตรานี้ไม่มีการแก้ไข~~นะครับ~~ มีคนแปรญัตตินะครับ ท่านเสรี ✕
 ขอประทานโทษนะครับท่านเป็นเพื่อนรักของผม~~นะครับ~~ แต่ผมต้องประทั่งท่าน ✕
 เพราะว่าท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยภักดิ์)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกำนนวนครับ ผมพูดแต่ต้นแล้ว ท่านไม่ฟังผม
 ผมบอกไม่แปรญัตติ แต่ว่าเนื่องจากมาตรานี้ผมให้ปรึกษาหารือกันหนึ่ง เนื่องจากเราเคย
 มีมติไว้ ต้องการให้เป็นบรรทัดฐานสำหรับวุฒิสภานะครับ ผมเลยให้ท่านสุทัศน์พูด แล้วก็
 เมื่อสักครู่นี้ท่านเสรีพูดเพื่อชี้แจงเหตุผลนิดหนึ่งว่าทางนี้จะยอม~~นะครับ~~ แล้วก็ไม่ได้มีการแปร ✕
 แต่ว่ามาดูแล้วนี่ท่านก็แปรฯ เรื่องอำนาจและหน้าที่ไว้ทุกมาตรา สามารถที่จะยอมได้
 โดยแก้ทุกมาตราไป ท่านเสรีเชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม เสรี สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เคี้ยวขออนุญาตทำความเข้าใจ
 อันหนึ่งก่อนนะครับ กรณีแรกนี่ก็คือ แม้ผมหรือสมาชิกฯ นี่ไม่ได้แปรญัตติ
 หรือสงวนความเห็นอะไรต่าง ๆ แต่กรรมการกำลังจะมาเปลี่ยนในสภานะครับ
 เปลี่ยนจากร่างเดิมไปเป็นผู้แปรฯ เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมการเปลี่ยน สมาชิกฯ ทั้งสภา
 มีสิทธิพูดได้หมด เพราะว่าคุณมาเปลี่ยนร่างเดิมของเขา สมาชิกฯ ทุกคนมีสิทธิครับ
 นี่ข้อที่ ๑

๒. ท่านประธานฯ ครับ ถามว่าบรรทัดฐานที่เราลงมติคราวที่แล้ว ก่อนเรา
 จะทำคราวนี้คืออะไร ผมต้องทำความเข้าใจตรงนี้ มิฉะนั้นจะกลับกลายเป็นว่าบอกสภา
 ไปแก้คำคำหนึ่งแล้วนี่เป็นหลักการใหม่หมดทั้งสภา กฎหมายทุกฉบับต้องเป็นอย่างนี้
 ทั้งหมดนี่~~นะครับ~~ ขออนุญาตทำความเข้าใจว่าไม่ใช่ เพราะว่าฉบับที่แล้วเขายังเถียงกัน ✕
 นะครับ มีทั้งเห็นด้วย ทั้งไม่เห็นด้วย~~นะครับ~~ แล้วมติที่ผ่านไปในนั้นต้องผ่านไปด้วย ✕
 เนื่องจากว่ามาตราแรกเราไม่ได้แก้ไป พอไปพบกันที่หลัง สมาชิกฯ ก็หยิบยกขึ้นมา

แล้วก็พูดถึงว่ามาตราแรกผ่านไปแล้วก็ให้เป็นเหมือนกันทั้งฉบับ แต่ไม่ใช่เกิดจากว่าสมาชิก ลงมติไปเพื่อจะเปลี่ยนเป็นหลักการใหญ่ทั้งหมด ไม่ใช่ นะครับ

ประการที่ ๓ ครบท่านประธานฯ ถ้าเราบอกว่าวุฒิสภากำลังจะสร้างเกณฑ์ใหม่ขึ้นมา หรือวิวัฒนาการกฎหมายใหม่ขึ้นมา ก็ต้องเข้าใจว่าถ้าเป็นอย่างนี้นะครับ X
เราไม่ควรเถียงกันด้วยซ้ำไป เป็นเรื่องถ้อยคำ ถ้าเถียงอย่างนี้จะกลับกลายเป็นว่าสภาผู้แทนราษฎรเขาก็ขึ้นหลักของเขา เราก็ขึ้นหลักของเรา มิฉะนั้นแล้วนะครับ แม้ถ้อยคำคำเดียวนี้นะครับ จะเป็นปัญหาของทั้ง ๒ สภา เขาก็จะเสนอกฎหมายมาอย่างนี้ “อำนาจหน้าที่” เราก็จะมาแก้เป็น “อำนาจและหน้าที่” กลายเป็นกฎหมายต่อ ๆ ไปนั่น คือปัญหาที่ทั้ง ๒ สภาเห็นไม่ตรงกัน สิ่งต่าง ๆ ที่จะแก้ตรงนี้นะครับ อยู่ที่กฤษฎีกาเท่านั้น กฤษฎีกาคือต้องทำความเข้าใจทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ไม่ใช่คำคำหนึ่งนี้นะครับ มาให้เถียงทั้ง ๒ สภา แล้ววุฒิสภาก็ไปตั้งเกณฑ์ใหม่ของวุฒิสภา แต่ถ้าเกิดสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐบาลเขาไม่เห็นด้วย เขาเอาตามกฤษฎีกาหลักเดิม นั่นคือเรื่องใหญ่ นะครับ เรื่องที่เราจะต้องมานั่งแก้คำว่า “และ” คำหนึ่งกับกฎหมายทุกฉบับนี้ ตรงนี้หลักการผมไม่เห็นด้วย แต่ถ้าที่ประชุมจะแก้ตามสมาชิก อะไรนี้นะครับ ก็สุดแล้วแต่ แต่ถ้ายังถามผม นะครับ X X
ถ้าลงมติจะชนะหรือแพ้ ผมไม่ได้ให้ความสำคัญตรงนั้น เพียงแต่ว่าเราก็ลงมติไป ซึ่งผมเห็นว่าคำเดิมของเขาเป็นสากล แล้วก็ใช้กับกฎหมายเป็นร้อย ๆ ฉบับมาแล้ว เราเพิ่งจะมาปรับแก้ด้วยสาเหตุเห็นไม่ตรงกันในสภาของเราเท่านั้นเอง นะครับ ถ้าถามส่วนตัวคือผมเห็นตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร นะครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่ต้องลงมติ คืออย่างนี้นะครับ มีผู้แปรญัตตินะครับ X
ถ้ากรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ก็จบการพิจารณาตรงนี้ คงไม่ต้องลงมติ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผมก็ต้องขออนุญาตขัดท่านประธานฯ ถ้ากรรมการเห็นด้วย หลักกฎหมายก็คือ
 ถ้าเขาเห็นด้วยคือไม่ตรงกับร่างสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกฯ ส่วนหนึ่งเขาอาจจะเห็นด้วย
 กับร่างสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่ว่ากรรมการแก้ไขไปแล้วกลายเป็นร่างกรรมการไป
 นี่ผมพูดถึงหลักการ วิธีการพิจารณากฎหมายนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไม่ยอมใช่ไหม ถ้าไม่ยอมผมจะได้โหวต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ผมยังขออนุญาต
 ยึดหลักการเดิมไว้เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นผมจะถามแล้วกันนะครับว่า จะให้คงไว้
 ตามร่างเดิมหรือมีผู้สงวนฯ ~~หนึ่ง~~ ~~รับ~~ ผมจะขอมติเฉพาะ “และ” ก่อน ที่นี้
 ตรงนั้นผมว่าคงตกลงกันได้ตรง “โดยเฉพาะ” เพราะ “โดยเฉพาะ” ไปมัดเขามากไป
 เพราะว่าอำนาจอาจจะเกิน ๑๘ ข้อ ถ้าให้รวมถึงคลุมกว้างกว่าตรงนั้น ที่นี้จะถามตรงนี้ก่อน
 เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม
 ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ กระผมรู้สึกเสียใจ คือถ้าท่านนี้กว่าทางกรรมการเรา
 ขอมแก้ตามที่ผู้แปรญัตติตกลงยอมขอมในที่ประชุมนี้ แล้วก็ไม่นับบานปลายถึงขนาดนี้
 ถ้าบานปลายขนาดนี้กระผมคงไม่ถอน คงไม่ยอม~~รับ~~ แต่ที่ยอมเพราะว่าเห็นอย่างนี้ X
 เรียบไปแล้ว ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ค่อนข้างจะไม่ค่อยปกติเหมือนที่เคยปฏิบัติมา ที่เราเคย
 ประชุมกันมา รู้สึกมีการขอม พอมีผู้แปรฯ แล้วก็ฝ่ายกรรมการเห็นว่ามีเหตุผลก็ยอม
 ในที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นคงต้องถามมติก่อน

๑๑๘

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๕๒/๒

นายพ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ผมขอหารือท่านประธานฯ คือผมไม่สบายใจครับ ที่ผมยอมครั้งที่แล้วเพราะว่าผมเห็นแก้มติที่แล้ว แต่ถ้ามีการลงมติก่อนอย่างนี้ผมขอถอนได้ไหมครับ ก็ถอนไปอยู่ร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็คงไม่ต้องถอนอะไรนะครับ ไม่เป็นไรครับ

นายพ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : คือเพื่อสะดวกในการที่จะลงมติในฝ่ายของกรรมการครับ เพราะผมเรียนแล้วว่าไม่มีความแตกต่างใน ๒ คำนี้ แต่ที่ยอมก็เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ได้มีประชุมไปแล้ว แต่ถ้าหากว่ามีปัญหาอย่างนี้ ผมขอถอน ในฐานะประธานขอถอน และเพื่อให้เพื่อนที่เป็นกรรมการมีความอิสระที่จะยืนยันตามมติเดิมของกรรมการนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอถอนไปความเห็นเดิมของกรรมการตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมอยากจะขอความกรุณาสมาชิกฯ นิดหนึ่งว่า ต่อไปนี้การพิจารณากฎหมายเราอยากให้ชี้แจงแนวทางให้เป็นทางเดียว จะเป็นอย่างไร มติจะเป็นอย่างไรก็ตามแล้วแต่ที่ประชุม แต่ว่าเราควรจะไม่ใช้ถ้อยคำหรือกลับไปกลับมาอะไรต่าง ๆ เพราะเราควรจะต้องมีบรรทัดฐานของวุฒิสภาเรานะครับ อย่างถ้อยคำในกฎหมายผมเรียนตรง ๆ นะครับหลายมาตราใช้ไม่ได้เลย แต่เราก็ผ่านกันไปก็มีบางที่โดยที่ไม่ได้ดู อย่างที่เมื่อเช้าผมยกตัวอย่าง จำคุกเมื่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ถ้าในกรณีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแล้วแต่เขายังไม่จำคุก เขาหนีอยู่ตำแหน่งก็ยังไม่พ้น อย่างมีกรณีอยู่แล้วมาจับได้ทีหลังอย่างนี้คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแล้ว เพราะฉะนั้นถ้อยคำหลายคำผมว่าต่อไปเราต้องดูให้ดีแล้วก็ยังเป็นบรรทัดฐาน ในเวลาปีครั้งที่เหลือนี้เราต้องทำงานให้เป็นบรรทัดฐานให้มากที่สุด แต่ตรงนี้เมื่อสมาชิกฯ มีประเด็นเพราะเป็นการเปิดประเด็นใหม่ผมก็จะยอมติแล้วกันนะครับว่าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม

๑๒๐

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๕๒/๓

เห็นด้วย ถ้าสมาชิกฯ เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ
 ตรงถ้อยคำ “อำนาจและหน้าที่” กับ “อำนาจหน้าที่” นะครับ ปิดการลงคะแนน
 รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

- ๕๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เสียงข้างมากมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ~~นะครับ~~ ✕
ตอนนี้ด้อยคำที่ว่า “โดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่” นี่นะครับ อำนาจคงหน้าที่แล้ว
~~นะครับ~~ ตรงโดยเฉพาะให้มีอำนาจ เช่นว่านี่รวมถึงตรงที่ท่านผู้แปรญัตติ ก็ขอมติไปเลย ✕
นะครับ เชิญท่านฉะกรรมาธิการ

นายฉะกรรมา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ฉะกรรมา
นันทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการ เมื่อมติเสียง
ข้างมากให้คงไว้ตามร่างเดิม ผมคิดว่าในวาระหนึ่งผู้แปรฯ ก็ไม่น่าจะคิดใจก็จะไปว่า
กันในวาระอื่นหรือว่าในวงเล็บอื่นนะครับ ตรงนี้คงกลับไปแก้ไขไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่คิดใจนะครับ ตอนนี้ไป (๙) เลยนะครับ
(๙) ก็มีท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ ท่านคำนวณและก็ท่านจำเอนนะครับ
เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ
ผม ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา นะครับ ตามที่ขอแก้ไขความใน (๙) อันนี้ไม่คิดใจนะครับ
แต่ตอนนี้ว่าขอเรียนชี้แจงข้อความ “และหน้าที่” ทุกมาตราที่เรียน ~~นะครับ~~ ก็ยื่นตาม ✕
ร่างเดิม ~~นะครับ~~ จะได้ขอลอนอันนั้นไปด้วยจะได้ไม่ต้องพูดเวลามาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ ✕
มาตรา ๓๐ อะไรนี่นะครับ ก็เอาตามกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : (๙) ท่านจำเอนคิดใจไหมครับ เชิญ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จำเอน
จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ ~~นะครับ~~ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๖ (๙) (๑๖) ✕
และ (๑๗) สำหรับ (๙) เดิมข้อความ ~~นะครับ~~ ถวายคำแนะนำพระมหากษัตริย์ ✕
เหตุผลก็คือว่าเพื่อให้ข้อความตรงนี้มีระเบียบเรียบร้อยและก็สวยงามนะครับ ถ้าหากว่าใช้
ข้อความเดิมก็ดูแล้วยังขัด ๆ อยู่นะครับ แต่ถ้าใช้ตามที่กระผมได้ขอแปรญัตติก็จะดู

๑๒๒

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๕๓/๒

เรียบร้อยและก็จะดูสวยงามด้วยนะครับ และก็ในประเด็นที่ ๒ ที่ตัดคำว่า “พิจารณา” หน้าคำว่า “ถอดถอน” นะครับ เหตุผลก็เพราะว่าถ้าจะให้ทรงถอดถอนด้วยต้องตัดคำว่า “พิจารณา” ออกนะครับ ถ้าไม่ตัดก็ต้องเติมข้อความ “เพื่อทรงพระกรุณา” หน้าคำว่า “ถอดถอน” ทั้งนี้ ถ้าจะดูเทียบกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา มาตรา ๒๐ (๕) ก็จะมีข้อความดังที่กระผมได้เรียนมาในประเด็นที่ ๒ นะครับ ส่วนในประเด็นแรกก็เพื่อให้กฎหมายมีความเรียบร้อยสวยงามนะครับ แล้วก็ ส่วนใน (๑๖) (๑๗) กระผมขอถอน เพราะว่าเป็นเรื่องที่ได้พิจารณามาแล้วนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : (๑๖) (๑๗) ถอนนะครับ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ กับท่านค่านวณถอนด้วยนะครับ ก็จะเหลือประเด็นของท่านจำเจนเท่านั้นเองครับ เชิญกรรมการชี้แจงใน (๑) ครับ ตอนนี้ตรงที่ “มีอำนาจหน้าที่และ” ท่านนายแพทย์ ประสิทธิ์กับท่านค่านวณถอนทั้งหมดนะครับ เชิญกรรมการครับ ท่านใดชี้แจงครับ ท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ ใน (๑) ที่คณะกรรมการ ไม่ได้มีการแก้ไขก็ได้มีการพิจารณาเรื่องนี้โดยนำกฎหมายหลายฉบับ มาพิจารณาเทียบเคียง แต่ว่าเฉพาะวรรคต้นที่ท่านจำเจนได้ขอแปรญัตตินั้น ขอประธานอภัยที่เอ่ยชื่อนะครับ คือเขียนเหมือนกันหมดทุกฉบับว่า “พิจารณา ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง” เป็นกระบวนการของการโปรดเกล้าฯ นะครับ เพราะฉะนั้นสภามหาวิทยาลัยก็จะพิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งเป็นตำแหน่งโปรดเกล้าฯ -----

ในส่วนครึ่งหลังที่บอกว่า และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วก็กรรมการอื่น ๆ ถ้าเขียนอย่างในร่าง หมายความว่า ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แต่ตอนถอดถอน ไม่ต้องไปโปรดเกล้าฯ ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยในการที่จะถอดถอนบุคคลต่าง ๆ ตามปรากฏใน (๗) ทั้งนี้และทั้งนั้นก็มีความหมายซึ่งเขียนไม่ตรงกัน อีกหลายฉบับก็เขียน ตรงกับที่ท่านผู้แปรฯ แปรฯ เข้ามาคือโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอน เช่น พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งผ่านไปแล้ว ใช้คำว่า แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภาฯ กฎหมายอื่น ก็มีแต่งตั้งและถอดถอนนายกสภาฯ เช่น ร่าง พ.ร.บ. ราชมงคลที่ผ่านไปแล้วเมื่อเช้านะครับ ที่นี้ กรรมการก็เห็นว่ากฎหมายก็เขียนไม่ค่อยจะตรงกันแต่ละฉบับ เพราะฉะนั้นในฉบับนี้ เราเห็นว่าเจตนารมณ์ของผู้ร่างก็ดี หรือที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมานี้ก็น่าจะเป็นเจตนารมณ์ ที่ปรากฏตามในร่างเดิม คือทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและ ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ ในส่วนการถอดถอนนั้น ไม่จำเป็นต้องไปรบกวนเบื้องพระยุคลบาท ก็เลยยื่นไว้ตามร่างเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจำเจนครับ

นายจำเจน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอ
ยืนยันตามความเห็นเดิมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมติ~~ครับ~~ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับ ✕
กรรมการให้คงไว้ตามเดิมกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน~~ครับ~~ รวมผลคะแนนครับ ✕

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วยกับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิม~~ครับ~~ ✕
ต่อไปเลยครับท่านเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคำนวณครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรดิตถ์ ยังมีมาตรา ๔๖ ยังค้างอยู่
ใน (๑๖) เรื่องเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ ทางผมยอมไปแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านถอนหมด เมื่อสักครู์ท่านบอกแล้วว่าถอนหมดเลย
ผมเลขผ่าน ตกลงถอนหมดแล้วที่นายแพทย์ประสิทธิ์บอก ถอนหมด ก็เลยถือว่าไม่คิดใจ
แล้วท่านจำเ็นก็ไม่คิดใจมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ตอนนี้มามาตรา ๑๘ แล้วครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่ผมท้วงนี้
ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องอำนาจและหน้าที่นะครับ เป็นเรื่องของผมแปรญัตติเพิ่ม “บุคคลใด”
เข้าไปเป็นวรรคที่ ๑๖ แต่ตอนนี้ไม่คิดใจแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เลขผ่านไป แล้ว เป็นมาตรา ๑๘ ก็แล้วกันนะครับ
ผมก็ฟังท่านว่าท่านไม่คิดใจ ผมก็ผ่าน มาตรา ๑๘ มีผู้แปรญัตติไว้จะครับ
ท่านจำเ็นครับเชิญ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
 จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๘
 วรรคสองนะครับ เดิมคำว่า “และการดำเนินงาน” นะครับ เหตุผลเนื่องจากคณะกรรมการมี
 อำนาจหน้าที่ทั้งในและนอกสำนักงานตามมาตรา ๑๘ นะครับ จึงมีงานที่จะต้องปฏิบัติ
 นอกห้องประชุมค่อนข้างมาก หากไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานไว้อาจมีปัญหา
 ในทางปฏิบัติ อย่างน้อยที่สุดหากประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้จะให้ใครทำ
 แทน นอกจากนี้ เพื่อให้เป็นแนวเดียวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมงคล พ.ศ. เช่น มาตรา ๑๘ เขียนว่า “มาตรา ๑๘ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้น
 จากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของ
 สภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” ทั้งนี้ ให้ดูตามมาตรา ๓๐
 และมาตรา ๓๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีข้อความดัง
 ที่กระผมได้แปรญัตตินั้น นะครับ คือผมอยากจะเรียนว่าตรงนี้กฎหมายทุกฉบับในขณะนี้ที่
 เข้ามาสู่การพิจารณาของวุฒิสภานั้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน แต่มีบางฉบับก็แตกต่างออกไป
 ซึ่งก็เป็นเรื่องราวอย่างเดียวกัน ความหมายอย่างเดียวกัน แต่ไม่ทราบว่าเจ้าของกฎหมายที่นำ
 กฎหมายนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาที่ผ่านมานั้น นะครับ ก็น่าจะให้แนวทางเดียวกันเพื่อ
 จะได้ง่ายขึ้น ชัดเจนขึ้น ขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา
 ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการ เหตุที่ไม่ได้กำหนดถ้อยคำเรื่องการดำเนินงานไว้ใน
 มาตรา ๑๘ ทั้งนี้ ก็เนื่องจากว่าโดยความมุ่งหมายในการดำเนินงานในการทำงานเป็นรูปของ
 คณะกรรมการอยู่แล้ว ซึ่งคณะกรรมการสามารถที่จะดำเนินงานได้ตามมาตรา ๑๘ ตาม
 อำนาจหน้าที่ เพราะฉะนั้นถ้าไปกำหนดให้มีการดำเนินงานที่ไปกำหนดไว้ในข้อบังคับจะทำให้
 ให้การทำงานของคณะกรรมการจำกัดลง แคบลง เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ได้กำหนดไว้ นะครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านจำเอนยังคิดใจไหมครับ เชิญครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอยืนยันตามความเห็นเดิมนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๑๘ วรรคสอง คณะกรรมการไม่มีการแก้ไขนะครับ ผู้สงวนความเห็นยังติดใจอยู่นะครับ ผมจะถามมติ ~~ที่ประชุม~~ ~~ว่าจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการ~~ ~~คือคงตามร่าง หรือจะเห็นด้วยกับ~~ ~~ผู้สงวนคำแปรญัตติ~~ ~~เชิญท่านสมาชิกฯ มาลงคะแนน ถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการ~~ ~~คือคงร่างเดิมกด เห็นด้วย~~ ~~ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย~~ ~~เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ~~ ~~เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ~~
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากเห็นคงตามร่างเดิมครับ
เชิญท่านเลขานุการดำเนินการต่อครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : ผู้สงวนฯ ครับ เชิญท่านจอน อึ้งภากรณ์ ครับ

๑๒๗

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อัยยา ๕๖/๑

นายจอ อิงภากรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม จอ อิงภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนนี้ที่ผมได้ขอสงวนความเห็นในมาตรา ๒๗
ก็ตรงกับคำแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติของคุณหมอนิรันดร์ อาจารย์เจิมศักดิ์
คุณมาลีรัตน์และคุณสมบูรณ์ตรงกัน เพียงแต่อาจจะอยู่คนละตำแหน่ง แต่ผมคิดว่า
ประเด็นตำแหน่งน่าจะไม่ใช่ปัญหาครับ ประเด็นสำคัญคือเราอยากจะเพิ่มอำนาจ
หน้าที่อันหนึ่งของสภาคณาจารย์ครับ คือเพิ่มอำนาจหน้าที่ของสภาคณาจารย์ที่จะจัด
ประชุมคณาจารย์และข้าราชการ เพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัย และนำเสนอ
ความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย เหตุที่เราใส่อันนี้ไปเพราะว่า

ประการแรกใน (๑) จะเห็นว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่
ที่จะต้องให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย
ต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย ในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำดังกล่าว จำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องสามารถเรียกประชุม เชิญประชุม
ที่จริงเดิมผมใช้คำว่า เรียกประชุม
แต่ได้แก้ไขเป็นเชิญประชุม
เชิญประชุมบรรดาอาจารย์และข้าราชการ
เพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นที่จะให้คำปรึกษาในบางครั้ง เพราะว่าโดยลำพังตัว
สภาคณาจารย์เองและข้าราชการเองไม่น่าจะตัดสินใจเองในประเด็นสำคัญโดยไม่
ปรึกษารือกับบรรดาอาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัย
ประเด็นที่สำคัญ
เดิมผมใช้คำว่า “มีอำนาจหน้าที่เรียกประชุมอาจารย์และข้าราชการ” คณะกรรมาธิการเสียง
ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าถ้าใช้คำว่า อำนาจหน้าที่เรียกแล้วจะเกิดปัญหาว่าอาจารย์
คนไหนไม่มา ข้าราชการคนไหนไม่มา อาจจะเหมือนกับว่าเป็นการ ไม่ทำหน้าที่ที่ควร
หรือทำผิดคือให้อำนาจในการเรียก ผมเลยใช้คำว่าอำนาจหน้าที่ในการจัดประชุม
ซึ่งหมายความว่าอาจารย์ข้าราชการจะมาก็ได้ ไม่มาก็ได้ แต่ในขณะเดียวกันการเดิมตรงนี้
จะเป็นการปกป้องสิทธิของอาจารย์และข้าราชการที่จะมาร่วมการประชุมได้ โดยไม่ถือว่าการ
ประชุมนั้นเป็นการกระทำที่ผิดต่อหน้าที่ ถือว่าเป็นสิทธิของอาจารย์ข้าราชการ
ที่จะมาร่วมประชุม เพื่อปรึกษารือในเรื่องที่สภาคณาจารย์และข้าราชการจะให้คำแนะนำ

๑๒๘

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

อัชยา ๕๖/๒

ข้อเสนอแนะต่ออธิการบดีและสภามหาวิทยาลัยนะครับ ผมจึงเห็นว่าข้อนี้มีความจำเป็น
อย่างยิ่ง เป็นการทำให้สภาคณาจารย์และข้าราชการสามารถจัดประชุมอาจารย์และ
ข้าราชการได้ เพื่อหน้าที่ใน (๑) คือสามารถที่จะเชิญประชุมและรับฟังความเห็นของบรรดา
อาจารย์และข้าราชการได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้เป็นการบังคับว่าจะต้องมาประชุมครับ
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประทีป อึ้งทรงธรรม ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ คะ
ดิฉันก็ร่วมแปรญัตติตรงนี้ด้วย ดิฉันคิดว่าสภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่
ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัยและก็สภามหาวิทยาลัย ถ้าหากว่า
สภาคณาจารย์ข้าราชการเองจะให้คำปรึกษาแต่ไม่มีโอกาสในการที่จะเรียกประชุม หรือจะ
เชิญประชุม หรือจัดประชุมก็จะทำให้ความคิดเห็นจากเพื่อนอาจารย์ จากเพื่อนข้าราชการ
ไม่สามารถที่จะนำเข้ามาสู่ให้คำปรึกษาได้ -----

- ๕๖/๑

๑๒๙

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

กัญญภัท ๕๗/๑

และอีกประการหนึ่งปัจจุบันนี้เรื่องการบริหารจัดการองค์กรเขาเน้นในเรื่องของการมีส่วนร่วมของสมาชิกๆ ที่อยู่ในสถาบันต่าง ๆ แล้วก็การมีส่วนร่วมทั้งประเทศตอนนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลงไปเลือกตั้งก็ตาม ในอดีตเราใช้คำว่า “สิทธิในการเลือกตั้ง” การเลือกตั้งเป็นสิทธิของประชาชน แต่ปัจจุบันนี้เราให้เป็นหน้าที่ในรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ดิฉันเห็นว่าองค์กรสำคัญอย่างยิ่งก็คือการมีส่วนร่วมของสมาชิก ถ้าหากว่าสมาชิกเองขาดการมีส่วนร่วม ขาดการที่จะมาพูดคุย ขาดการที่จะมาร่วมประชุมกันก็จะไม่เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้น ในหัวข้อนี้ในมาตรา ๒๓ นี้ก็จึงเพิ่ม (๒/๑) เพื่อประโยชน์ของการที่จะทำให้องค์กรมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ ขอบคุณมากค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ใน (๒) มาตรา ๒๓ มีผู้แปรญัตติ ๒ ท่าน เชิญกรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านดอกเตอร์พา อักษรเสือ ครับ

นายพา อักษรเสือ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ที่จริงประเด็นนี้เราพูดกันในราชภัฏก็พูดแล้ว แล้วก็หลาย ๆ มหาวิทยาลัย ที่จริงเราให้เกียรติอาจารย์และสภากาจารย์มาก แล้วก็เท่าที่ปฏิบัติก็มีทั้งส่วนดี และบางครั้งถ้าสภากาจารย์ได้เสริมสร้างหรือสนับสนุนในการทำงานของมหาวิทยาลัยก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แต่ในหลาย ๆ กรณีมักจะจะเป็นฝ่ายตรงกันข้ามแล้วก็ค่อนข้างจะรุนแรง แล้วก็เห็นว่าบางแห่งบางมหาวิทยาลัยต้องขึ้นศาลขึ้นอะไรต่าง ๆ กันอยู่ตลอดปี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะไม่เกิดผลในทางบวกขององค์กร เราพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ผมเองก็มีความเห็นค่อนข้างชัดเจนว่าถ้าจะให้อำนาจในการจัดประชุมโดยอิสระมาก ๆ เรามีอะไรก็เรียกจัดประชุมกันแล้วก็บรรยากาศภายในสถาบัน การบังคับบัญชาอาจจะไม่เรียบร้อย เราเห็นว่าการที่จะสนับสนุนกันนั้นทางคณาจารย์ หน่วยงานต่าง ๆ นี้ก็จะช่วยกันได้ แต่ส่วนมากมักจะไม่ได้ช่วยสนับสนุนครับ เป็นในทางที่จะเผชิญหน้ากันมากกว่า ทำให้บรรยากาศขององค์กรเกิดความแตกแยก ขาดความสามัคคีและแทนที่จะระดมกำลังเพื่องานของสถาบันก็กลายเป็นการขาดกำลังกันไป ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครูประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ค่ะ จริง ๆ แล้วเรื่องของการเขียนกฎหมายที่เราจะให้โอกาสกับคณาจารย์ เพราะว่าคณาจารย์

ก็ถือว่าเป็นบุคลากรในองค์กรซึ่งจะต้องช่วยดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย แต่ถ้าหากว่าเราให้มีสภาแต่จัดประชุมไม่ได้ เรียกประชุมไม่ได้ค่อนข้างจะตลกไหมคะ เหมือนอย่างท่านประธานฯ มีตำแหน่งประธานวุฒิสภา เรียกประชุมไม่ได้ คิดฉันคิดว่า เหมือนกับห้วมังกู ท้ายมังกร อย่างไรชอบกลอยู่นะคะ ในเมื่อเราต้องการที่จะให้เกิดการ ร่วมกันแก้ไขปัญหาร่วมกันพัฒนาองค์กรจะต้องให้ค่ะ แล้วก็ในเรื่องของการบริหารจัดการ ในองค์กรก็ต้องเปิดโอกาสให้มีการรับฟังให้คำปรึกษา เพราะว่ามีอำนาจหน้าที่ที่บอกชัดเจน ใน (๑) “ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนา มหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย” ถ้าหากว่าสภาคณาจารย์จัดประชุมไม่ได้ จะเอาคำปรึกษาอะไรไปให้ ก็เป็นเพียงแต่ว่าสักแต่ว่าตั้งให้มี แต่ไม่มีอำนาจ ไม่มีโอกาส ในการที่จะเรียกประชุม จัดประชุม คิดฉันเห็นว่าจะต้องเปลี่ยนมิติติด เปลี่ยนมิติในการปฏิบัติ เพื่อจะให้สภาคณาจารย์ได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ ขอบคุณมากค่ะ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการไม่ชี้แจงแล้วใช่ไหมครับ

เชิญอาจารย์จอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จอน อึ้งภากรณ์ ครับ ถ้าหากว่าเราเริ่มต้นด้วยการมองสภาคณาจารย์และข้าราชการเหมือนเป็นฝ่ายตรงกันข้ามหรือเป็นฝ่ายที่จะมาเผชิญหน้ากับผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผมคิดว่าไม่เป็นนิมิตที่ดี ผมคิดว่าเป็นกลไกของการทำงานร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันก็มีลักษณะของการถ่วงดุลกันด้วยเป็นธรรมชาติขององค์กรที่มีสุขภาพดี องค์กรที่ปล่อยให้กลุ่มเฉพาะผู้บริหารเท่านั้น มีอำนาจทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีการมีส่วนร่วม เป็นองค์กรที่สุขภาพไม่ดีและไม่มีการพัฒนาในทางที่ดี เพราะฉะนั้นการที่มีสภาคณาจารย์ที่ทำงานได้ตามปกติสามารถที่จะเชิญประชุมอาจารย์ข้าราชการมาปรึกษาหารือกันว่าเรื่องนี้เราจะเอากันอย่างไร อย่าไปมองว่าเป็นเรื่องที่จะไปเผชิญหน้ากับผู้บริหาร อาจจะเป็นเรื่องที่จะเป็นการสนับสนุน เป็นการรวมพลังที่จะหาทางออกของการแก้ปัญหาพร้อมกับผู้บริหารหรือเป็นการพัฒนามหาวิทยาลัยร่วมกัน ผมคิดว่าอันนี้น่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ธรรมชาติของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาคงจะเห็นตรงจุดนี้ เราต้องการสภาคณาจารย์และข้าราชการที่ทำงานได้ที่เชิญประชุมปรึกษาหารือกับมวลสมาชิกได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการจะชี้แจงนะครับเชิญท่านณรงค์ นุ่นทองครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ กรรมการ ได้ปรึกษากันแล้วก็เห็นว่าในกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านวุฒิสภาไปแล้ว อย่างเมื่อเข้าร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลก็มีใน (๔) ว่า เรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏก็มีสภาคณาจารย์มีอำนาจเรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัยและนำเสนอความคิดต่อสภามหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติเทคโนโลยีปทุมวันก็มีใน (๔) ของมาตรา ๒๓ เรื่องสภาคณาจารย์ให้เรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการ เพราะฉะนั้นทางกรรมการเห็นว่า ถ้าข้างล่างไม่มีใครคิดใจจะให้ไปทำตามร่างเดิมก็น่าจะแก้ไขได้เพื่อให้สอดคล้อง

๑๓๒

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๕๘/๒

กับกฎหมายฉบับอื่น ๆ ซึ่งผ่านวุฒิสภาไปแล้ว แต่ถ้าหากมีคนอยากจะรักษาร่างเดิมไว้
ท่านประธานฯ ก็ต้องขอมติ

ประธานวุฒิสภา : ผมถามมติที่ประชุมนะครับ สำหรับในมาตรา ๒๓ (๒)
กรรมการไม่แก้ไข แต่ว่าท่านสมาชิกฯ ขอแปรญัตติเพิ่มเข้ามาเป็น (๒/๑) พอมติตรงนี้แล้ว
หลังจาก (๑) แล้วเป็น (๔) ก็ขอแปรญัตติเพิ่มเติมขึ้นมา ของกลุ่มท่านเจิมศักดิ์เอาไว้
ทีหลัง ขอประเด็นนี้ก่อน ขอมติก่อนครับ

- ๕๕/๑

๑๓๓

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๕๕/๑

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ช่วยพิจารณ
นะครับ (๔) ที่ผมแปรญัตติข้อความเดียวกันกับ (๒/๑)

ประธานวุฒิสภา : แต่ว่าคนละตอน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ก็พูดเสียเลย ไม่อย่างนั้นพอ
ลงมติไปแล้วผมก็เท่ากับว่า เมื่อสักครู่นี้ไม่ขอพูด

ประธานวุฒิสภา : ให้พูดทีหลังครับ เมื่อสักครู่นี้บอกแล้วครับ ขอมติก่อน
ถ้ามติตรงนี้แล้ว

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ได้ครับ เพราะข้อความ
เหมือนกัน พอตีเขาเขียนคนละแห่งเท่านั้นเองครับ ข้อความเหมือนกัน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ถ้าอย่างนั้นรอสักครู่นะครับ มีท่านนิรันดร์
ท่านเจิมศักดิ์ คุณมาลีรัตน์และคุณสมบุญ ข้อความเหมือนกันก็ให้อภิปรายทีเดียว
นะครับ เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ก่อนครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ
ครับ ในเรื่องของสภาอาจารย์นี่นะครับ ผมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมว่า ผมเคยเป็น
ประธานสภาอาจารย์มาก่อน ผมเคยทำงานเป็นกรรมการสภาอาจารย์หลายสมัย เคยเป็น
รองประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วก็เป็นประธานสภาอาจารย์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาก่อน ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยกับที่อาจารย์จอนได้พูดมา
ทั้งหมดว่า ในระบอบประชาธิปไตยสภาอาจารย์มาจากการเลือกตั้งของมวลสมาชิก แต่ว่าถ้า
เราไม่ให้อำนาจเขาในการที่จะเชิญสมาชิกฯ มาประชุม ก็คล้าย ๆ กับว่าเราเป็นสมาชิก
วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน แต่เราไม่มีโอกาสที่เราจะไปเชิญประชาชนมาฟัง
ว่าเรื่องนี้ประชาชนคิดอย่างไร กลายเป็นประชาธิปไตยโดยตัวแทนอย่างเดียวแล้วเลิกกัน
เมื่อเลือกไปแล้วก็ตัดขาดกันไป กลายเป็นว่าพวกผมเป็นเทพเจ้าเรียบร้อย ทำอะไรก็ได้
ไม่ต้องคอยฟังประชาชน เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นเหตุผลอะไรเลยที่สภาอาจารย์จะเชิญ
อาจารย์มาฟังความเห็นไม่ได้ ท่านประธานฯ ครับ อาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยถ้ามีการประชุม
อย่างเปิดเผย ทำไมไปมองเขาว่าเป็นฝ่ายตรงข้ามผู้บริหาร ผมทำงานที่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ไม่เคยมีความรู้สึกเลยว่าสภาอาจารย์เป็นฝ่ายตรงข้าม ผมถามท่านประธานฯ

๑๓๔

ว. ๒๗ (ศ. นิติบัญญัติ)

วิมล ๕๕/๒

ตรง ๆ เลขครับ ถ้าอยากจะเป็นฝ่ายตรงข้ามจำเป็นต้องเชิญมาประชุมอย่างเป็นทางการ
 ไหมครับ ผมก็เชิญเลยในฐานะเป็นอาจารย์คนหนึ่ง ชุมนุมโดยสงบตามรัฐธรรมนูญ
 ทำได้อยู่แล้ว ผมไม่เห็นเหตุผลเลยที่ว่าทำไมจะต้องรังเกียจรังอนว่า เป็นประธานสภาอาจารย์
 เหมือนเป็นประธานวุฒิสภาเรียกประชุมไม่ได้ อาจารย์ก็มีไม่กี่ร้อยคน ประชุมไม่ได้
 ก็ให้อ่านาไปเสีย ผมเดินไปตามอาจารย์แก้วสรรที่เป็นนักกฎหมาย บอก ในความเป็นจริง
 ไม่ต้องเขียนเขาก็เรียกประชุมได้อยู่แล้ว ไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่จะไปขัดเขาว่า เรียกประชุม
 ไม่ได้ และตอนที่ผมเป็นประธานสภาอาจารย์ธรรมศาสตร์ กฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ได้ใส่ แต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกข้อบังคับเพิ่มเติมขึ้นมา
 ว่า ให้ประธานสภาอาจารย์มีอำนาจในการเรียกประชุมอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัย
 ท่านประธานฯ ครับ นี่ก็ข้อเท็จจริงครับ เพราะฉะนั้นไม่มีเหตุผลเลยที่จะมานั่งมองว่า
 ถ้าเรียกประชุมแล้วจะได้ต่อต้านกับฝ่ายบริหาร ผมคิดว่าถ้าเราตั้งป้อมกันเสียอย่างนั้นแล้วเรา
 มีสภาอาจารย์ทำไม เราให้เขาเลือกสภาอาจารย์ไปทำไม และให้สภาอาจารย์เลือกแล้วตัดขาด
 ลอยเลย ไม่ต้องไปปรึกษามวลสมาชิก แล้วสมาชิกเป็นตาสีตาสาที่ไหน สมาชิกก็คือ
 คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และคณาจารย์มหาวิทยาลัยไปมองว่า เป็นลูกจ้างอย่างนั้น
 หรือครับ ลูกจ้างไม่ควรจะประชุมกับนายอย่างนั้นหรือครับ ด้วยเหตุด้วยผลทั้งหมดคณะครับ
 ถ้าไม่ใส่ก็ประชุมได้อยู่แล้ว ผมเห็นด้วยกับท่านณรงค์ นุ่นทอง นะครับ ก็ถ้าเห็นว่าฉบับ
 อื่น ๆ ก็มีอยู่ แล้วทำไมฉบับนี้จึงมีไม่ได้ ด้วยเหตุด้วยผลทั้งหมดผมฟังแล้วต้องใส่ครับ
 ท่านประธานฯ ถ้าไม่ใส่ก็ประชุมได้ แต่ว่าก็ไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควร ถ้าอยากจะชุมนุม
 ชุมนุมได้ตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว แต่ให้เขานั่งประชุมกันในห้องเป็นเรื่องเป็นราวอย่าง
 โปร่งใสไม่ดีกว่าหรือ และเขาก็มาจากการเลือกตั้งเหมือนพวกเรา เราจะกลับไปฟัง
 ประชาชนไม่ได้ ผมคิดว่าไม่ควรจะมองในแง่ร้าย และผมเองเคยมีประสบการณ์อย่างที
 กราบเรียนไปแล้ว ก็ไม่เคยทำอะไรร้าย แล้วอยู่ในมหาวิทยาลัยก็ได้ให้คำปรึกษากับ
 อธิการบดี กับสภามหาวิทยาลัยโดยมีฐานมาจากปวงคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ว่า
 เขาเลือกแล้วตัดลอยไปเลย เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าอยากจะเชิญชวน
 เพื่อนสมาชิกฯ ครับ ให้ช่วยพิจารณาในประเด็นนี้ ขอบพระคุณครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎ ๖๐/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ที่ยังไม่อภิปราย ท่านสมบุรณ์ก็คืนะครับ
คืออย่างนี้ คือกรรมาธิการนี้ได้ยอมในประเด็นของอาจารย์จอนกับคุณครูประทีปแล้ว คือให้
เพิ่ม (๒/๑) เข้าไปใน (๒) และข้อความเดียวกันกับที่อาจารย์เจิมศักดิ์ขอเพิ่มเป็น (๔) ผมก็
ปรึกษากฎหมายแล้วเห็นว่าถ้าที่ประชุมไม่ติดใจก็ให้เอา (๔) ของท่านเจิมศักดิ์กับคณะนี้ไป
รวมอยู่ใน (๒/๑) เลยก็นะครับ ท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นหรือครับ มีไหมครับ
เดี๋ยวท่านประเกียรติก่อนนะครับ เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อเช้านี้ก็ได้พูดถึงเรื่อง
คณะกรรมการขึ้นตามร่างเดิมแล้วมาเห็นด้วยกับผู้ขอสงวนคำแปรญัตติในที่ประชุม
ก็จำเป็นที่จะต้องมีการอภิปรายจากสมาชิกฯ นะครับ กรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน คือผมเองก็อยากจะ
สอบถามจริง ๆ ถามท่านประธานกรรมการผ่านท่านประธานฯ ไป เมื่อเราผ่านมาตรา ๒๒
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีความว่า ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ
ประกอบด้วย ไม่ต้องพูดถึงนะครับ ที่นี้หลักเกณฑ์วิธีการที่จะได้มาก็ดี ตลอดจนการประชุม
สภาคณาจารย์และข้าราชการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งจริง ๆ มีอยู่แล้ว
แล้วจะเพิ่มเข้ามาให้ฟุ่มเฟือยทำไม ผมอยากถามว่าทำไมที่ท่านขึ้นตามร่างเดิมนี้โดยไม่มี
การแก้ไขมาแต่แรก และคัดค้านจนผู้เสนอญัตติสงวนเอาไว้เพราะประเด็นเพราะเหตุผล
อย่างนี้หรือเปล่า กรณีที่ท่านไม่ยอมนี้ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่ายอมไปแล้วขัดกัน
หรือเปล่า ช่วยชี้แจงให้ชัดเจนหน่อยครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณประเกียรติครับ คือเนื่องจากว่ากรรมการ
ได้ยอมแก้ไขตามผู้ขอสงวนขณะนี้ครับผมถึงอนุญาตให้พูดตรงนี้ได้
เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ในมาตรา ๒๑ ตามร่างนี้ผมเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ
ทั้ง ๒ กลุ่ม แต่ว่าเมื่อท่านประธานฯ หรือมานี้ก็อยากจะให้ใส่ไว้ใน (๑) ครับ เหตุผล
เพราะว่า (๑) (๒) (๓) นี้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาคณาจารย์ ส่วน (๔) ที่ปรากฏตามร่างนี้
เป็นการกระทำตามมติของที่สั่งการไปอีกทีครับ ขอบพระคุณครับ

๑๓๖

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎ ๖๐/๒

ประธานวุฒิสภา : ถ้าหากว่าที่ประชุมขอมณะครับ วิธีไปรัน (Run) ตัวเลขของอนุในบทของกฎหมายเดี่ยวเขาจะไปเรียงเองนะครับ เอาอย่างนั้นนะครับ ท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ครับ คงไม่ยากครับ ตกลงมีผู้เห็นต่างหรือว่าถามเฉย ๆ

เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการ อันที่จริงเรื่องที่ท่านประเกียรติได้หยิบยกขึ้นมานั้น ในกฎหมายทุกฉบับก็เขียนไว้ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏก็เขียนบอกว่า ในมาตรา ๒๓ ขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านนิคหนึ่งจะได้เข้าใจ “องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของประธานสภา คณาจารย์และกรรมการสภาคณาจารย์ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์ และข้าราชการและการเรียกประชุมสภาคณาจารย์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” โดยสรุปก็คือการจัดประชุมนี้ก็เขียนไว้อยู่ในมาตราต้น แต่พอมาถึงในหมวดอำนาจหน้าที่ นี่ก็มาเขียนซ้ำลงไปอีกทุกฉบับเหมือนกันหมดเท่าที่ได้ดู กรรมการจึงเห็นว่าเพื่อให้ สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เป็นของสถาบันการศึกษาก็เลยขอมให้เขียนไปเป็น (๒/๑) ซึ่งก็ตรงกับที่ท่านประทินว่าจะให้เขียนเป็น (๓) แต่ในขั้นนี้ต้องเป็น (๒/๑) ไปก่อน

ประธานวุฒิสภา : ท่านประเกียรติครับ ผมว่าเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับอื่น เราจะได้พิจารณาเร็วก็คงเป็นไปตามกรรมาธิการชี้แจงนะครับ คงพอแล้วครับ ถ้าอย่างนั้นต้องโหวต เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประเกียรติ นาสิมมา ผมขอเห็นต่างนะครับ เพราะว่าหลักของการร่างกฎหมายจะต้องไม่ฟังเพื่อย เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้อบังคับในการที่จะให้ประชุมแล้ว แน่นนอน การประชุมนี้ ก็เพื่อที่จะได้ข้อยุติของการที่ให้คำปรึกษา แนวทาง หรือแนวการปฏิบัติทั้ง ๓ ข้อ ในมาตรา ๒๓ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอเห็นต่าง ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข เนื่องจากกรรมาธิการให้ ผู้ขอสงวนความเห็น แล้วก็ยอมความเห็นของผู้ขอสงวนความเห็นคือว่าแก้ไขนะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข ถ้าท่านสมาชิก เห็นสมควรแก้ไข ตามกรรมาธิการ กด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิก เห็นคงตามร่างเดิม กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิก ลงคะแนนครับ เชิญข้างหลังที่ยังไม่ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก เสียงข้างมากเห็นสมควรแก้ไขตาม กรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไป สำหรับตัวเลขที่จะแก้ไข ในมาตรา ๒๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๒/๑) นั้นให้เป็นรายละเอียดของฝ่ายธุรการ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ ท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ คือเราเข้า มาตรา ๒๔ แล้ว ข้อไหน ครับ อภิปรายเรื่องอะไรครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ จากปทุมธานี อยากเรียนท่านประธานฯ สักนิดเดียวครับว่า มาตรานี้เมื่อตอนเข้า ร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีความตอนท้ายอีกเล็กน้อย ไม่ทราบว่าคณะกรรมการจะคิดว่าควรจะคงร่างไว้เท่าที่พูดไปแล้วหรือควรจะ เดิมข้อความซึ่งให้สอดคล้องกันกับร่างของราชมงคล ใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย” คือให้มีอำนาจในการเรียกประชุมแล้ว ให้มีอำนาจในการเสนอแนะ

จากการประชุมแล้วยังมีข้อความว่า “ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” ผมเพียงแต่ให้
คณะกรรมการทราบเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาตามคำสงวนความเห็นของผู้แปรญัตติดีกว่านะครับ
เดี๋ยวจะสับสนนะครับ เชิญเลขาธิการ มาตรา ๒๔ ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : ท่านแก้วสรร มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข หรือมาตรา
ไหนครับ เชิญท่านแก้วสรร ครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๖๒/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
อยู่ที่มาตรา ๓๐ (๘) ผมกับคุณक्रमนตรีขอแปรญัตติไว้และสงวนไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ขออนุญาตครับ

ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ
สมาชิกรัฐสภา ผมกับคุณไพบุลย์กับคุณक्रमนตรีได้พิจารณาอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี
ใน (๘) นี้ ได้ระบุถึงให้ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของ ถ้าเป็นองค์กร
ก็คือของสภาวิชาการ ของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ส่วนนักศึกษาที่เขียนไว้กว้าง ๆ
คือส่งเสริมกิจการนักศึกษา ผมคิดว่ามีอีกส่วนหนึ่งซึ่งอธิการบดีน่าจะรับเป็นหน้าที่
ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนไว้ นั่นก็คือคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชน
ในท้องถิ่น กรรมการนี้มีที่มาอยู่แล้ว รับรองไปแล้วในมาตรา ๑๘ แล้วก็เหตุผล
ที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ นี่ก็ต้องการที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนท้องถิ่น
โดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นจึงขอแปรญัตติว่าควรที่จะเพิ่มใน (๘) ว่าตามใบที่แก้ ใบแก้
ที่แจกท่านสมาชิกฯ ขอแก้ว่าส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ
สภาคณาจารย์และข้าราชการ ส่งเสริมกิจการนักศึกษาและคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาของชุมชนและท้องถิ่น เพราะไม่เช่นนั้นแล้วถ้าตกลงไปคนก็จะนึกว่า
อธิการบดีไม่ต้องไปเกี่ยวไปยุ่ง ปลอมเขาทำอะไรก็ทำ ที่จริงไม่ใช่ ทั้งที่เป็นมอเตอร์
(Motor) สำคัญของมหาวิทยาลัยนี้เลขที่จะต่อกับพื้นที่ให้ได้ จึงเสนอขอแปรญัตติว่า
ให้รวมคณะกรรมการเหล่านี้ไว้ใน (๘) ด้วย ก็เป็นเหตุผลโดยลำดับ ขนาดสภาวิชาการ
สภาคณาจารย์ก็ระบุไว้ว่าเป็นองค์กรในกฎหมาย อธิการบดีต้องดูแลสนับสนุน ส่งเสริม
ด้วย หาที่หาทางหาบุคลากรให้เขา เพราะฉะนั้นในทำนองเดียวกันจะปล่อยให้
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เขาไปอยู่ไหนก็ไม่รู้ อธิการบดี
ไม่มีหน้าที่ที่ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น น่าที่จะสนับสนุนให้อยู่ใน (๘) ก็ขอเรียนวิวอน
ท่านกรรมาธิการโปรดทบทวนอีกทีเถอะครับ เดิมไปใน (๘) ส่วนจะอยู่ตรงไหน
อย่างไร อันนี้เป็นเรื่องตำแหน่ง ทางผมไม่ขัดข้องอะไรหรอกครับ ช่วยกรุณาทบทวน
นิดเถอะครับ ทั้งไว้เลย ๆ อธิบายไม่ได้ ขอบพระคุณครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๖๒/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ ใน (๘) ท่านแก้วสรร กับคณะขอแปรญัตติเพิ่มเติมครับ ท่านกรรมาธิการท่านใดจะชี้แจงครับ ขอเชิญกรรมาธิการที่เป็นผู้แทนกฤษฎีกาครับ เชิญครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการครับ เนื่องจากว่าในคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของวิทยาลัยในท้องถิ่น เป็นคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมกิจการของมหาวิทยาลัย และเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจที่อยู่ในระดับที่สูงกว่าอธิการบดี ดังนั้นการที่กำหนดให้มาอยู่เป็นหน้าที่ของอธิการบดีให้ส่งเสริมตรงนี้จะทำให้มีอธิการบดีได้เข้าไปควบคุมกิจการของคณะกรรมการส่งเสริมฯ ตรงนี้ จึงไม่กำหนดไว้ อยู่ใน (๘) ครับ ขออนุญาตกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์แก้วสรรยังคิดใจใหม่ครับที่ชี้แจงตรงนี้ครับ เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ ยังคิดใจนะครับ คือผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องอะไรสูงกว่าอะไรนะครับ เป็นเรื่ององค์กรที่เรามีไว้เพื่อจะเชื่อมต่อกับชุมชนในท้องถิ่น ท่านกรุณาดูอำนาจตามมาตรา ๑๕ ครับ เสนอนโยบาย แผน เป้าหมายอะไรต่าง ๆ ต่อสภามหาวิทยาลัย ขณะเดียวกันให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา อาจจะให้คำปรึกษากับสภาวิชาการก็ได้ ขณะเดียวกันก็ต้องไปประสานส่งเสริมกับภายนอก ติดต่อกับ อบต. อบจ. ระดมทุนและทรัพยากร หรือบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ผมคิดว่าไม่ควรจะมองเป็นสูงหรือเป็นต่ำนะคะ เน้นองงานส่วนหนึ่งเขารายงานตรงต่อสภามหาวิทยาลัย แต่ขณะเดียวกันเขาก็มีงานแนวราบ แล้วก็ลงไปข้างนอก ไปต่างประเทศด้วยอะไรด้วย-----

เพราะฉะนั้นถ้าไปลอยเขาไว้เป็นกรรมการลอย ๆ นี่ไม่น่าจะครับ กรุณาเถอะครับ อย่าไปมองมหาวิทยาลัยเป็นสูงหรือเป็นต่ำครับ การบริหารมหาวิทยาลัยไม่ใช่อย่างนั้น ไม่เหมือนสภาพัฒน์ฯ นะครับ แล้วไปปล่อยลอย ๆ นี่ใครจะส่งเสริม ใครจะสนับสนุน จะตั้งงบประมาณมีสำนักงานอะไรต่าง ๆ อย่างไรก็หนีไม่พ้นที่จะต้องอาศัยทรัพยากรของมหาวิทยาลัย ซึ่งอธิการบดีก็เป็นคนเสนองบประมาณอยู่แล้ว แล้วก็ไปตัดเขาออกจากอธิการบดีได้อย่างไรครับ ก็บอกอธิการบดีมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน ส่วนเขาจะลงมืออย่างไรก็แล้วแต่เขาจะครับ อธิการบดีก็ไม่ได้มีอำนาจไปสั่งอะไรเขาครับ เป็นเรื่องบริหารโดยแท้ โปรดทบทวนอีกทีเถอะครับเติมลงไปให้ชัดเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการ พา อักษรเสือ ครับ

นายพา อักษรเสือ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมพา อักษรเสือ บังเอิญวันนั้นผมไม่ได้อยู่ในที่ประชุมกรรมาธิการครั้งนี้ ผมเห็นด้วยกับท่านแก้วสรรครับ แล้วก็คณะกรรมการต่าง ๆ ทั้งหลายของมหาวิทยาลัยนั้น อธิการบดีจะต้องสนับสนุนและส่งเสริมสมควรที่จะรับข้อเสนอของท่านแก้วสรร คิดว่าท่านกรรมาธิการรับแล้วครับ เพราะได้หารือแล้วครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านพาครับ บังเอิญท่านเป็นกรรมาธิการแล้วก็ไม่ใช่ว่าเสี่ยงมากหรือเสี่ยงน้อยนะครับ ท่านลุกขึ้นมาบอกว่าเห็นด้วยกับผู้ขอสงวนความเห็น ท่านต้องขอมติที่ประชุมกรรมาธิการของท่านก่อน ตกลงกรรมาธิการเสี่ยงมากกว่าอย่างไรครับ เห็นด้วยนะครับ ให้แก้ไขตามผู้สงวนความเห็นนะครับ เชิญท่าน ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : เพื่อให้ชัดเจนนะครับ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ กระผมก็ได้หารือเพื่อนกรรมาธิการแล้วนะครับ เห็นว่ามาตรานี้ถ้าใส่เข้าไปตามที่ผู้แปรญัตตินี้จะเป็นประโยชน์ และก็คงจะถือเป็นบรรทัดฐานกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่จะตามมาด้วยนะครับ ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ก็เลยไม่ขัดข้องครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านแก้วสรรครับ

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

กาหลง ๖๓/๒

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ รับ
 ผม แก้วสรร อติโพธิ รับ ขอบคุณท่านกรรมาธิการนะครับ และก็มีข้อท้วงติงแก่
 ท่านกรรมาธิการไว้ซึ่งก็สมเหตุผลอยู่เรื่องตำแหน่งนะครับ ตำแหน่งของถ้อยคำที่เดิมนี
 มีผู้ท้วงว่าเอาไปห้อยไว้ท้ายนี้ว่า “และคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น”
 ตรงนี้ดูประดักประเดี๋ย จะเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับท่านกรรมาธิการ โปรดช่วยทบทวนนิค
 นะครับ ว่าถ้าปรับปรุงแก้ไขอย่างที่มีผู้ท้วงติงนี้ คือเป็นว่า “ส่งเสริมและสนับสนุน
 การดำเนินงานของ” ก็เป็นกลุ่มขององค์กรใช้ไหมครับ ของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และ
 ข้าราชการ แล้วก็เดิมคณะกรรมการลงไปหลังคำว่า “ข้าราชการ” นี่แหละครับ
 “คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น” แล้วค่อยตอบท้ายว่า “และส่งเสริม
 กิจกรรมนักศึกษา” ท่วงทำนองก็จะชัดเจน แล้วแต่ท่านกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : รับ ประธานคณะกรรมการว่าเห็นสอดคล้องกับ
 ท่านอาจารย์แก้วสรรนะครับ ให้เอาคำว่า กิจกรรมนักศึกษามาอยู่ท้าย เพราะเรียงลำดับ
 มาจากอาจารย์และข้าราชการแล้วก็นักศึกษานะครับ ที่ท่านสมาชิกฯ มาตรา ๓๐ นะครับ
 มีการแก้ไขตามผู้ขอสงวนความเห็นนะครับ ไม่มีเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผ่านนะครับ
 เชิญท่านเลขาธิการ มาตรา ๓๑ ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) : “มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านจนครับ

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๖๔/๑

นายจอห์น อิงกากรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม จอห์น อิงกากรณ์ กรรมาธิการ ในฐานะกรรมาธิการเลียงข้างน้อย ในมาตรา ๓๔ ผมได้ขอเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ ๒ ประเด็นด้วยกัน ซึ่งผมจะไ้ระหว่างมาตรา (๖) กับ (๗) ผมเพิ่มอย่างนี้นะครับ “(๖/๑) ส่งเสริมให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสศึกษาในคณะอันเป็นการสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (๖/๒) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพการเรียนรู้ระหว่างคณะกับนักศึกษา ผู้ปกครองและประชาชนในพื้นที่” ความเป็นมาของ ๒ ข้อนี้ ส่วนหนึ่งมาจากคณะของคุณมนตรี อาจารย์แก้วสรร แล้วก็คุณไพบุลย์ คณะนี้เดิมเขาแปรญัตติให้มีคณะกรรมการคล้าย ๆ คณะกรรมการส่งเสริม ผมจำชื่อไม่ได้ คณะกรรมการในแต่ละคณะที่เป็นความสัมพันธ์กับชุมชนนะครับ ที่นี้จากการพูดคุยกันเนื่องจากว่ามีคณะกรรมการประจำคณะอยู่แล้ว และคณะหนึ่งอาจจะมีอาจารย์อยู่ไม่กี่คน เกิดมีกรรมการหลายชุดในคณะเดียวกัน อาจจะฟุ้งเฟ้อไปหน่อย ผมก็เลยคิดว่า เห็นด้วยกับแนวคิดตรงนี้ แต่คิดว่าเอามาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะก็ได้ ก็คือ ในส่วนที่เรียกว่า (๖/๒) ก็จะเห็นว่าคณะกรรมาธิการเอง ผมเดานะครับ เพราะว่าเขียนไว้ในเอกสาร คณะกรรมาธิการเองอาจจะบอกว่า เรื่องของ (๖/๒) ที่ว่าส่งเสริมสนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพการเรียนรู้ระหว่างคณะกับนักศึกษา ผู้ปกครองและประชาชนในพื้นที่เป็นอำนาจหน้าที่ในระดับมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่มีในระดับมหาวิทยาลัย แต่ผมถือว่าในแต่ละคณะเองจะต้องมีความพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดี และการเรียนรู้ร่วมกันของอาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของในระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของแต่ละคณะด้วย เช่น สมมุติ คณะเกษตรฯ ก็มีหน้าที่ที่จะต้องสัมพันธ์กับชุมชนใกล้เคียง อาจจะต้องสัมพันธ์กับเกษตรกรในพื้นที่นั้นครับ อาจจะต้องสัมพันธ์กับผู้ปกครองของเกษตรกรฯ คือ ถ้าบอกว่าปล่อยให้ เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ผมกลัวว่าจะทำให้แต่ละคณะไม่คิดว่า เป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องทำ แต่ก็ต้องบอกว่า แต่ละคณะก็เป็นส่วนของมหาวิทยาลัย ในระดับคณะก็ต้องทำหน้าที่อันนี้ นี่เป็นที่มาของการที่ผมเสนอ (๖/๒) ส่วน (๖/๑) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่อยู่ใน (๗/๑) ที่เพิ่มเข้ามาในครั้งนี เรื่องมหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริม

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๖๔/๒

มาตรา ๘/๑ วรรคสองได้ จะเขียนว่าการส่งเสริมให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน ทุนทรัพย์ และหลักเกณฑ์การพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด คือดูตามมาตรา ๘/๑ นี้ มหาวิทยาลัย จะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับทุนการศึกษาและมีโอกาสในการศึกษาเพื่อความเสมอภาคในการศึกษา-----

- ๖๕/๑

แต่การทำในระดับมหาวิทยาลัยนั้นต้องเริ่มจากการทำในระดับคณะเองจะต้องสำรวจดูว่า นักศึกษาหรือผู้ที่สมัครเข้ามาเรียนในคณะที่เราจะมีคะแนนสอบเข้าได้ หรือผู้ที่เข้ามาเรียน แล้วมีปัญหาเรื่องทุนทรัพย์ คณะเองจะต้องดำเนินการส่งเสริมเรื่องทุน โดยประสานกับ ในระดับมหาวิทยาลัย เช่น หาข้อมูลเสนอต่อมหาวิทยาลัยว่านักศึกษาคนนี้ควรจะได้รับ การส่งเสริม เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของคณะเองที่เป็นส่วนที่ใกล้ชิดที่สุดกับตัวนักศึกษา คณะกรรมการประจำคณะนั้นแหละที่ควรจะทำหน้าที่สำรวจดูว่า ตรงไหนนักศึกษาคน ไหนมีปัญหาต้องการการส่งเสริมในด้านทุน ผมจึงคิดว่าการเขียนอย่างนี้จะครับ (๖/๑) และ (๖/๒) จะเสริมให้คณะกรรมการประจำคณะมีบทบาทหน้าที่ที่สมบูรณ์ขึ้น ทั้งช่วย ดูแลสร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน ทั้งช่วยดูแลความสัมพันธ์อันใกล้ชิด กับชุมชน กับผู้ปกครองและระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ผมไม่เห็นว่ ๒ ข้อนี้จะมีพิษ มีภัยตรงไหน น่าจะเป็นเรื่องดีที่จะทำในระดับคณะนะครับ แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยกับการตั้ง คณะกรรมการในระดับคณะที่จะแยกออกไปทำตรงนี้ ผมเห็นว่ารวมไว้เป็นหน้าที่ของ คณะกรรมการประจำคณะก็จะดีที่สุดแล้วครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงครับ เชิญท่าน ประธานคณะกรรมการ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ความจริงที่ประชุมเราก็ได้พิจารณาเรื่องนี้กันแล้วนะครับ แต่เนื่องจากว่า ชำซ้อนครับ คือมีอยู่แล้วในมาตรา ๑๕ ว่าด้วย “ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของ ชุมชนในท้องถิ่น” เขาพูดไว้ แล้วก็ในมาตรา ๗/๑ ที่ได้เพิ่มเข้าไปในตอนแรกก็ได้ กล่าวถึงเรื่องนี้อยู่แล้ว เห็นว่าน่าจะเพียงพอ ที่ประชุมคณะกรรมการจึงเห็นว่าไม่ จำเป็นต้องเพิ่มขึ้นมาอีก ก็เลยคงไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์จอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมาธิการ) : ผมก็นิดเดียวครับ คือผมมองในแง่ของการกระจายอำนาจ คือแทนที่จะต้องทำทุกอย่างในระดับ มหาวิทยาลัย ก็มาแบ่งหน้าที่ทำในระดับคณะด้วยจะยิ่งดีใหญ่ครับ ขอบขอบคุณครับ

ว. ๒๗) (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา ๖๕/๒

ประธานวุฒิสภา : ตกลงขอมตินะครับ มาตรา ๓๔ นะครับ
 กรรมการไม่มีการแก้ไข แต่มีสมาชิก คือกรรมการขอสงวนความเห็นนะครับ
 ผมจะถามมติที่ประชุมว่า จะคงไว้ตามร่างเดิม คือตามกรรมการ หรือจะเห็นตาม
 ผู้ขอสงวนความเห็นนะครับ ถ้าท่านสมาชิก เห็นคงไว้ตามร่างเดิมคือตามกรรมการ
 ไม่มีการแก้ไขกด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิก เห็นสมควรแก้ไขตามผู้ขอสงวนความเห็น
 คือตามท่านอาจารย์จอนะครับกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิก ลงคะแนนครับ
 ถ้ากรรมการคงตามร่างเดิมคือกด เห็นด้วย นะครับ ถ้าตามผู้ขอสงวนความเห็นกด
 ไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญท่านสมาชิก ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ
 เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ครบ คงไว้ตามร่างเดิมตามกรรมการเสียงข้างมาก
 นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ ตำแหน่ง
 ทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข เชิญท่านดอกเตอร์วิบูลย์
 ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 เห็นความไม่สอดคล้องอยากจะเรียนถามคณะกรรมการ ในมาตรา ๔๓ นั้น
 คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ มีคำว่า
 “ถอดถอน” มาตรา ๔๒ ด้วยนะครับ จะมีคำว่า “แต่งตั้งและถอดถอน” แต่ว่าใน
 มาตรา ๔๔ นั้นคำว่า “แต่งตั้งและถอดถอน” นั้นหายไป แต่ว่าในมาตรา ๔๕ จะมีวิธีการ
 แต่งตั้งและถอดถอน จึงถามว่าเป็นการตกไปหรือไม่ เพราะมีความหมายแตกต่างกัน
 ขอคำชี้แจงด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการจากกฤษฎีกาครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๔๔ โดยเจตนาก็คือ ศาสตราจารย์
เกียรติคุณให้มีการแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ซึ่งท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถพิเศษ เมื่อแต่งตั้งแล้วก็จะไม่พิจารณาถอดถอน อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของการ
ถอดถอนนี้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่จะพิจารณาซึ่งได้กำหนดไว้ใน (๘) แล้ว
ถ้าจะดูในมาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นอำนาจสภามหาวิทยาลัย (๘) นี้ได้มีเขียนไว้เรื่องการแต่งตั้ง
และถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิบูลย์ แซ่มชื่น ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กฤษฎีกา) : ท่านประธานฯ ครับ วิบูลย์ แซ่มชื่น
จากกฤษฎีกา กระผมขอเรียนถามหลักการนะครับ เมื่อท่านอธิบายอย่างนั้นก็เข้าใจว่า
ศาสตราจารย์เกียรติคุณนั้นก็อาจจะไม่มีการถอดถอน แล้วกรณีของศาสตราจารย์พิเศษ
ผมก็คิดว่าก็มีความสำคัญ ซึ่งเป็นตำแหน่งโปรดเกล้าฯ ด้วย หลักการเรื่องความเป็น
ศาสตราจารย์พิเศษทำไมถึงจะต้องถอดถอนได้ หลักการนี้คิดแตกต่างกันอย่างไร
ขอคำอธิบายด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ คือในมาตรา ๔๓
ผู้สงวนความเห็นก็ไม่ได้คิดแล้วนะครับ แต่ว่าสงสัยประเด็นมาตรา ๔๔ ครับ
เชิญผู้แทนกฤษฎีกาครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการ ดังที่ได้กราบเรียนนะครับว่า ศาสตราจารย์เกียรติคุณนี้
เป็นตำแหน่งพิเศษ ซึ่งเป็นการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเป็นศาสตราจารย์อยู่แล้ว แล้วก็มีความรู้
ความสามารถพิเศษ ~~ครับ~~ โดยตำแหน่งดังกล่าวเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่จะ
แต่งตั้งได้เองโดยไม่ต้องนำความขึ้นโปรดเกล้าฯ ส่วนในมาตรา ๔๓ ซึ่งเป็นตำแหน่ง
ศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวนี้จะต้องนำขึ้นเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ~~ครับ~~
ตรงนี้ก็เลยกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยได้เลยโดยไม่ต้องออก

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

เล่มที่ ๖๖/๒

เป็นข้อบังคับ ฉะนั้นในมาตรา ๔๔ จึงไม่ได้กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์ในการถอดถอนของ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณไว้ด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ไม่คิดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ มาตรา ๔๕
ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ประโยชน์
และเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘
ถึงมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ครับ ตามที่แก้ไขมาตรา ๕๖

นี่นะครับ ความจริงผมว่าถ้าจะสมควรเอามาตรา ๕๖ (๑) (๒) (๓) ขึ้น แล้วก็เอา ผู้ใด
ที่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด เอามาไว้ข้างหลังถึงจะถูกต้องครับ ผมก็ขอเป็นแบบนี้ครับ

ว่า มาตรา ๕๖ ผู้ใด (๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบ (๒) ใช้ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์
ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ (๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์
ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัดดูหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืน

มาตรา ๕๗ วรรคสอง เดิมไปว่า “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน

หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ขอเรียนว่าที่ต้องทำเป็นแบบนี้ ~~นี้ครับ~~ จะได้สอดคล้องกับ

หลักตามประมวลกฎหมายอาญา ~~มาตรา~~ มาตรา ถ้าจำไม่ผิดก็ มาตรา ๒๗๒ และก็มาตรา ๒๗๘

นอกจากนั้นก็มาตรา ๒๘๕ ที่ประมวลอาญานะครับ นอกจากนั้นร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ

ที่เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่นี้ะครับ เขาตัดความในวรรคหนึ่งออก

อย่างที่ผมกราบเรียน เพราะว่าไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ -----

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๖๗/๑

เพราะคำว่า “ผู้ใด” เมื่อไม่มีสิทธิที่จะทำตาม (๑) (๒) (๓) นะครับ แล้วการกระทำนั้นย่อมถือได้ว่ามีความกระทำผิดอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นก็เรียนว่าถ้าทำอย่างที่ผมบอกไว้นี้ก็จะต้องตามหลักการและเหตุผลของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๒ มาตรา ๒๘๖ และมาตรา ๒๘๕ ครับ ฉะนั้นจะมีความชัดเจนยิ่งขึ้นว่า อัตราโทษที่กำหนดในวรรคสองขยายไปยังอนุมาตราต่าง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นเรียนให้ทราบครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุทัศน์ จันทร์แสงศรี ครับ

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี ต้องขอความรู้จากทางกฤษฎีกาแล้วครับ เนื่องจากผมพิจารณากฎหมายหลายฉบับนะครับ จากหลักการพิจารณากฎหมายที่ท่านแก้ เป็นว่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ที่ขีดเส้นใต้ นะครับ ท่านขึ้นย่อหน้าใหม่ใช่ไหมครับ ตามหลักการขึ้นย่อหน้าใหม่ถึงเป็นวรรคสองใช่ไหมครับ ผมถามผู้รู้หนึ่งก็แล้วกัน เพราะเท่าที่ผมพิจารณากฎหมายมาหลายฉบับเขาบอกไม่ต้องย่อหน้าใหม่ เขาถือว่าอันนี้อยู่ในส่วนของวรรคหนึ่ง แต่ไม่ใช่อยู่ในส่วน (๓) จะเป็นส่วนของวรรคหนึ่ง คือถ้าผู้ใดปฏิบัติผิดตาม (๑) (๒) (๓) ต้องระวางโทษอย่างนี้เลยครับ ต้องขึ้นเป็นขีดหน้า ตามหลักที่ผมถามกฤษฎีกาหลายท่านเขาว่ามาอย่างนั้น คือมากฤษฎีกาท่านนี้ คือในกฎหมายฉบับนี้มีย่อหน้า ผมเกิดความสับสนในเรื่องการออกกฎหมาย เพราะถ้าการย่อหน้าใหม่นี้ตามหลักกฎหมายคือการขึ้นวรรคใหม่ วรรคใหม่ต้องมีการกล่าวอ้างก่อนใช่ไหมครับ อยู่ ๆ ไปต้องระวางโทษได้อย่างไร ผมอยากขอความรู้ตรงนี้ครับผม ขออนุญาตถามท่านกฤษฎีกาผ่านท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ขอประทานอภัยที่เอ่ยนามท่านคุณหมอปรีดิษฐ์นะครับ เหตุที่จะต้องเขียนออกมาลักษณะอย่างนี้ว่าทำไมถึงไม่เขียนความให้ต่อเนื่องไปเลยนะครับ ก็เนื่องจากว่าในลักษณะของการกระทำ ความคิดแต่ละอย่างนี้ เราต้องแยกมูลเหตุของการกระทำผิด ฉะนั้นเราจะต้องกำหนด

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๖๗/๒

ออกเป็น (๑) (๒) และ (๓) เพื่อที่จะให้เกิดความชัดเจนในการที่จะแยกมูลฐานความผิด
 หนึ่งครั้ง จึงต้องเขียนออกมาลักษณะนี้ ซึ่งก็เป็นแบบของการร่างกฎหมายของสำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับในคำถามของท่านสุทัศน์ ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนามนะครับ
 ในเรื่องของการเขียนบทเรื่องต้องระวังโทษนะครับ ซึ่งโดยปกติตามแบบของสำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกาหนึ่ง ในการเขียนบทต้องระวังโทษเราจะเอากลับเข้ามาชี้ชัดซ้ำ
 ย่อหน้า ซึ่งคงที่ท่านได้กล่าวถึงนะครับว่า ทำไมทางกฤษฎีกาของท่านอื่นถึงให้เขียนออกไป
 ลักษณะอย่างนี้ แต่หลังจากที่ได้พิจารณาในชั้นกรรมาธิการก็ได้มีการไปตรวจสอบกฎหมาย
 หนึ่ง ซึ่งเป็นแบบที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แบบในราชกิจจานุเบกษานี้จะใช้ความ
 ที่เป็นอย่างนี้เสียเกือบทั้งหมดเกือบทุกฉบับที่เป็นลักษณะย่อหน้า อันนี้ในลักษณะของ
 การเขียนย่อหน้าจะเป็นการขึ้นเป็นความวรรคสองหรือไม่ แต่ถ้าในทางของกฤษฎีกา
 เราถือว่าเป็นการขึ้นวรรคใหม่ ซึ่งจะต้องมีประธานเข้ามานำหน้าว่า หมายถึงใครที่เป็น
 ผู้กระทำผิด อย่างไรก็ตามในชั้นกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าได้มีแบบ ซึ่งเป็น
 ราชกิจจานุเบกษาซึ่งประกาศออกไปเป็นกฎหมายอยู่หลายฉบับ ตรงนี้ก็เลยกำหนดให้เป็น
 ย่อหน้าเหมือนกับที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่เป็นกฎหมายแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการ พันตำรวจเอก ไพจิตร เชิญรัมย์

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา กรรมาธิการ สำหรับประเด็นเรื่องนี้ ผมได้หยิบยกขึ้นมาเองในชั้นกรรมาธิการครับ คือข้อเท็จจริงก็เป็นอย่างที่ทางกฤษฎีกา ได้ชี้แจงไปแล้ว ก็มีปัญหาลักษณะที่ท่านสุทัศน์ต้องการก็คือว่า ควรจะให้ข้อชี้แจงใน (๓) พอพิมพ์เสร็จแล้วไปจบท้ายหนังสือพоди พอมาขึ้นว่า ต้องระวางโทษจำคุก นี้ การอ่านจะทำให้ความหมายเหมือนกับว่าเป็นความหมายของ (๓) อย่างเดียวหรือไม่ ตรงนี้ก็เป็นที่สุด ที่แรกกฤษฎีกาก็ยืนยันว่าอย่างนี้ถูกต้อง แล้วก็บอกว่าถ้าขึ้นย่อหน้า จะถือเป็นวรรคใหม่ไป อันนี้ในความเห็นของผม ผมคิดว่าจะขึ้นเป็นวรรคใหม่ไปไม่ได้ เพราะไม่มีประธานที่จะต้องมาแสดงอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นข้อความที่พุ่งเข้าไปกับเรื่อง ตั้งแต่ ผู้ใด ลงมา และ (๑) (๒) (๓) หรือจะมี (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) ก็แล้วแต่ เป็นข้อความ ที่พุ่งเข้าไป เพราะฉะนั้นจะไม่เป็นอีกรวรรคหนึ่ง แต่ว่าถ้ามาอยู่ชิดหน้าจะมีปัญหาตรงที่ว่า ถ้าข้อสุดท้ายพิมพ์แล้วบรรทัดสุดท้ายไปจบท้ายหนังสือพоди ก็ไม่รู้ต้องระวางโทษนั้น เป็นข้อความของวงเล็บสุดท้ายอย่างเดียว หรือจะเป็นของทั้งหมดครับ เพราะถ้าเช่นนั้น X อ่านแล้วจะเป็นของวงเล็บสุดท้ายวงเล็บเดียวครับ แล้วขึ้นตอนสุดท้ายกฤษฎีกาก็เลย ไปค้นกฎหมายที่เป็นมาตั้งแต่เริ่มมาทั้งหมด ก็ยอมรับว่า คำว่า “ต้องระวางโทษ” นี้ควรอยู่ ตรงที่ย่อหน้าครับ ถึงได้แก้มาเป็นแบบนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี (เพชรบูรณ์) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ไม่ใช่ที่ผมเป็นผู้รู้กฎหมายนะครับ แต่พอได้ถามเรื่องนี้กับกฤษฎีกาหลายท่านนะครับ และท่านกฤษฎีกาเมื่อสักครูก็ได้ตอบว่า เป็นแบบฟอร์มที่ประกาศในราชกฤษฎีกา ท่านได้ตอบเมื่อสักครู่นี้ใช่ไหมครับ ผมอยากทราบว่าโดยระเบียบของการออกกฎหมาย นะครับ หลักของการอ่านภาษาไทยนี้ กฎหมายไทยเป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษรนะครับ ผมอยากจะเรียนว่าเป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษร เพราะฉะนั้นการเขียนนี้ครับ ไม่ใช่อยู่ ๆ กฤษฎีกานี้จะเขียนก็เขียน นี่จะแก้ก็แก้กันครับ เป็นรูปแบบที่กำหนดมาแต่ดั้งเดิม

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๖๘/๒

เป็นที่ปฏิบัติรู้กันมา ไม่ว่าจะเป็นนักกฎหมายรุ่นใด ๆ ก็ตามนะครับ เขาจะเรียนมาอย่างนี้
~~นะครับ~~ ผมเองก็มีปัญหาอย่างท่านไพจิตรที่ได้ถามเมื่อสักครู่ เพราะถ้าใน (๓) นี่นะครับ
 ถ้าเกิดพิมพ์แล้วเต็มบรรทัดขึ้นมาพอดีจะทำอย่างไร ข้อนี้เท่ากับเป็นข้อความใน (๓)
 หรือเปล่า กฎฎีกาในชั้นนั้นที่บอกผมว่า ไม่เกี่ยว คือเขามีการจัดระยะให้รู้ว่าเป็นไม่ใช่
 เขาว่าอย่างนั้นนะครับ ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นนะครับ ถ้าเกิดเราย่อหน้าขึ้นมา
 ถือเป็นวรรคใหม่ตามหลักกฎหมายเลข ท่านว่าจริงไหมครับ ตามหลักการเขียนกฎหมายนี้
 ถือเป็นวรรคใหม่ วรรคใหม่ต้องมีหลักของประธาน คือ ผู้ใดที่ทำความผิดตาม (๑) ถึง (๓)
 ต้องระวางโทษ จะขยายความในวรรคหนึ่งได้ชัดเจน ในเมื่อท่านไม่ได้มีการระบุค่าประธาน
 ว่าเป็นผู้ใดกระทำความผิดตาม (๑) ถึง (๓) แล้วอันนี้ถือเป็นวรรคใหม่ ซึ่งอยู่มาลอย ๆ ขึ้นมาเลข
 ท่านจะไปขยายความอะไร ผมอยากทราบว่ากฎฎีกาได้มีแนวในการออกกฎหมายอย่างนี้
 ชัดเจนหรือไม่ อย่างไร คือต้องให้ชัดเจนนะครับ ไม่อย่างนั้นกฎฎีกาท่านนี้ตอบไปอย่างนี้ X
 พอกฎฎีกาที่อธิบายผมว่า กฎหมายฉบับที่แล้วบอกอีกอย่างหนึ่ง เพราะมาตรฐานกฎฎีกา
 ต้องมีนะครับ ท่านจะอ้างว่าที่ประกาศที่ออกมาเป็นอย่างไรก็ตาม รูปแบบต้องมี รูปแบบ
 ที่เป็นผู้ออกกฎหมายต้องให้ชัดเจนนะครับ ไม่อย่างนั้นคนอื่นจะคิดว่าคุณออกมาได้อย่างไร X
 กฎหมายนี้จะตีความกันอย่างไร ผมฝากให้เป็นรูปแบบที่ชัดเจน ให้เป็นที่ยืนยันในชั้น
 ของสภานี้ นะครับว่ามีการยืนยันว่าเป็นรูปแบบของกฎฎีกา ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่
 ซึ่งทำความเข้าใจกับทุกคนเรียบร้อยแล้วนะครับ ขอบคุณมากครับ X

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๖๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ก็อยากขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานฯ ทำความเข้าใจวิธีการเขียนถ้าดูตามมาตรา ๕๖ จริง ๆ แล้วที่มาเขียนตอนหลัง จะเห็นว่ากฎหมายตอนหลัง ๆ จะเอา ต้องระวางโทษ มาขึ้นวรรคหนึ่ง จริง ๆ ขออนุญาต เหยยนาม ก็เป็นอย่างที่ท่านสุทัศน์พุดนระศรีว่า ถ้าหากว่าจะต้องระวางโทษก็ต้องอยู่ใน ข้อความที่ติดกัน เพียงแต่ว่าตอนหลังมาแยกเป็นข้อ ถ้าเราไม่มี (๑) (๒) (๓) ตามอนุทั้ง ๓ อนุ แล้วก็ใช้วรรคตอนก็จะเป็นความหมายที่ว่าอยู่ในเรื่องเดียวกันต้องระวางโทษเท่าไร เพียงแต่ว่าตอนร่างกฎหมายถ้าจะเอาให้ชัดว่า การกระทำที่มีหลาย ๆ ลักษณะมาแยกเป็น (๑) ว่าผิดอะไร (๒) ผิดอะไร (๓) ผิดอะไร ตรงนี้ก็จะชัดเจน แยกออกเป็นการกระทำของ แต่ละส่วน แต่พอต้องระวางโทษเดิมที่จะใช้ติดกันแบบนี้ แต่พอคิดไปแล้วก็เกิดปัญหา ของการตีความว่าถ้าคิดแล้วจะเป็นปัญหาเฉพาะ (๑) หรือไม่ สมมุติว่าถ้าไปพิมพ์กฎหมาย ให้เล่มเล็กลง พอพิมพ์เล็กลงแล้วคำว่า โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคสอง ไปขึ้นบรรทัดใหม่ ท่านลองดูนะศรีว่าถ้าหากว่าขึ้นบรรทัดใหม่ก็จะต้องมีช่องว่างอีกเยอะ ถ้ามีช่องว่างอีกเยอะ ถ้าพิมพ์อยู่ในวรรคเดียวกันก็จะพิมพ์ข้อความตามไปว่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ก็ตีความไปอีกว่าโทษที่บัญญัติไว้อย่างนี้ จะเป็นเฉพาะ (๑) หรือเปล่า ก็เป็นความหมายที่เกิดเป็นปัญหาของผู้ใช้ เพราะฉะนั้น จะสังเกตได้ว่าในมาตรา ๕๖ วรรคแรก ถ้าไปดูกฎหมายหลาย ๆ ฉบับจะขึ้นต้นว่า ผู้ใด ถ้าผู้ใด ก็จะเป็นอย่างที่ยกขออนุญาตเหยยนามท่านคุณหมอประสิทธิ์พุดถึงนะศรีว่า ถ้าผู้ใด กระทำอะไรก็เป็น (๑) (๒) (๓) (๔) แต่การเขียนกฎหมายที่ผ่านมาอาจจะเป็นปัญหา เรื่องการตีความ ช่วงหลังก็เลยเขียนเป็นว่า ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ก็คือ (๑) ถึง (๓) ถ้าผิวดวงเล็บใดวงเล็บหนึ่งก็จะมีคามผิด ซึ่งถือว่าเป็นประธานแล้ว ส่วนต้องระวางโทษก็เลยมาย่อหน้าอีกสักย่อหน้าหนึ่งเพื่อให้เห็นว่าวรรคหนึ่งที่เป็น การกระทำหลาย ๆ ลักษณะเมื่อกระทำแล้วมีความผิดก็คืออยู่ในวรรคสอง นี่รูปแบบ ของกฎหมายจะเป็นอย่างนั้น เพียงแต่ว่าก็มีคำถามตามมาว่าถ้าหากว่ามี (๑) (๒) (๓) แล้ว ถ้าผิดหลาย ๆ วงเล็บ เพราะวรรคแรกบอกว่า อย่างหนึ่งอย่างใด ถ้าผิดก็คือระวางโทษ แต่ในกฎหมายอาญานั้นอย่างเช่น กฎหมายลักทรัพย์ก็จะมีกระทำความผิดที่มิดตราโทษหนักขึ้น

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๖๕/๒

อย่างเช่น มาตรา ๓๓๕ ก็มีหลายอนุมาตรา คนที่กระทำความผิด ๒ อนุมาตราขึ้นไปก็จะมี ความผิดไปอีกรรคหนึ่ง โทษจะหนักขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้นจะสังเกตนะครับว่ามาตรา ๕๖ ดังกล่าว ในวรรคสามก็จะเกิดขึ้นมา ในวรรคสามเป็นการกระทำที่ความผิดหลายอนุหรือ อนุใดอนุหนึ่ง ในบทบัญญัตินี้บอกว่า ถ้าผิด (๑) กับ (๒) ก็ให้ลงโทษตาม (๒) กระทั่งเดียว แล้ว (๓) ก็เป็นความผิดอันยอมความกันได้ก็แยกวรรคออกไป ถ้าหากดูตามนี้แล้วนะครับ หลักที่อภิปรายกันนี้ไม่มีใครผิด เพียงแต่อาจจะเขียนอย่างไรให้ชัดขึ้น ถ้าหากว่ากรรมการ เห็นว่าจะต้องแยก ต้องระวางโทษ ย่อหน้ามาเสียเพื่อให้ชัด จะได้รู้ว่าการกระทำ (๑) (๒) (๓) กระทำแล้วผิดโทษเท่าไร ตรงนี้ก็เป็นรูปแบบอย่างหนึ่งที่กฎหมายอาญา ก็ช่วยชี้แจง เพื่อความเข้าใจครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เคี้ยวให้กรรมการชี้แจงก่อนนะครับ เชิญท่านวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมอธิบาย สั้น ๆ ครับ เพราะผมคิดว่าเราเพิ่งผ่านร่างกฎหมายราชมณฑลไปเมื่อสักครู่นี้ครับ ใช้ความเดียวกับกรรมการคือย่อเป็นบรรทัดใหม่ก็คือในมาตรา ๕๖ เหมือนกันเลขครับ ลอกกันมาทั้งดุ้นเลขครับ แล้วราชมณฑลก็ยกมาย่อหน้าใหม่คำว่า ต้องระวางโทษจำคุก เราก็ให้ผ่านโดยไม่คิดใจ แล้วทำไมฉบับนี้มาคิดใจละครับ คือผมไม่เข้าใจว่าเราคืออะไร อันนี้ก็ผ่านมาแล้ว อันนี้ก็ต้องผ่านไปก็เท่านั้น ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา คือที่ผ่านไปแล้วมันผิดก็อย่าทำอีกจ้ะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นผมว่าท่านสุทัศน์มีสิทธิถาม ที่นี้ประเด็นอยู่ตรงที่ว่าผิดถูกนี้เอาอะไร มาวัด ถ้าในแง่ของกฎหมายเขียนให้คนทั่วไปอ่านด้วย เพราะฉะนั้นการที่กรรมการ มาแยกอย่างนี้ทำให้คนทั่วไปอ่านเข้าใจขึ้นว่าโทษที่ว่านี้ใช้ทั้ง (๑) (๒) (๓) เพราะฉะนั้น การที่ย่อมาตรงนี้ในแง่ของการเขียนการอ่านผมว่าดีขึ้นนะครับ -----

แต่ในทางเทคนิคที่ทางกฤษฎีกาอธิบายมานี้ผมก็ขอถามให้ชัดเจนนะครับ คืออย่างนี้ดีขึ้น
แต่ที่ท่านบอกว่าอยู่ในกรอบของประกาศราชกิจจานุเบกษา หรือกฤษฎีกาอะไรก็แล้วแต่
ลองช่วยอธิบายตรงนั้นอีกนิดเถอะครับ แต่ที่นี้ในทางเทคนิคนะครับ ถ้าอันนี้ทำได้
แล้วก็มีเกณฑ์รองรับก็ โอ.เค. ผ่านไปเรียบร้อย แต่ในทางเทคนิคที่ข้อไว้ตรงนี้ไม่เรียกว่า
เป็นวรรคสองใช่ไหมครับ เรียกไว้เป็นวรรคสองในทางเทคนิคถึงแม้จะเป็นวรรคทาง
สามัญชนนะครับ แต่ในทางกฎหมายการที่จะเป็นวรรคได้ต้องมีประธานแล้วก็จบในตัว
ของมันถึงตรงนั้นถือว่าสิ้นสุดวรรค เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนถามท่านกรรมการ
ดังต่อไปนี้ ขอให้เขียนให้ดีขึ้นสำหรับผมนะครับ แต่ในทางเทคนิคขอถามดังต่อไปนี้
๑. มีเกณฑ์รองรับวิธีแบบนี้แล้วใช่ไหมครับ ๒. ขอความรู้เพิ่มเติมว่าถ้าเขียนอย่างนี้
ระวางโทษตรงนี้เราไม่นับเป็นวรรคสองใช่ไหมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เคี้ยวฟังกรรมการชี้แจงนะครับ เชิญท่านณรงค์
นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการ
ผมคิดว่ากฎหมายหลาย ๆ ฉบับนะครับ เท่าที่นั่งตรวจสอบดูกันอยู่นี้ ก็เขียนย่อหน้า
พูดภาษาก็เหมือนกัน เขียนย่อหน้าหมด ที่นี้ถามว่าคำว่า “ต้องระวางโทษ” นี้อยู่ ๆ มันโผล่
ขึ้นมาหรือ ที่จริงไม่ใช่ซะครับ ในมาตรา ๕๖ นี้ ประธาน ก็คือผู้ใด กริยา ก็คือ ทำอย่างใด
อย่างหนึ่ง ตาม (๑) (๒) (๓) และก็มีกรรม ก็คือ ต้องระวางโทษ แล้วถามว่าย่อหน้ากับ
ไม่ย่อหน้าไปเอามาจากไหน ในฉบับร่างไม่มีบรรทัดฐานย่อบ้างไม่ย่อบ้าง แต่พอ
ตอนหลังเท่าที่จำได้ทั้งของร่าง พ.ร.บ. พลศึกษาที่ดี ราชมงคลก็ดี หรือหลาย ๆ ฉบับที่
ผ่านไปก็ใช้ย่อหน้าหมด และที่สำคัญก็คือกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
เช่น พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งผมถืออยู่ในมือนี้ก็ใช้ย่อหน้าเหมือนกัน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรืออะไรเขียนเหมือนกันทุกอย่าง เพราะฉะนั้น
รูปแบบเราเอามาจากกฎหมายซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วนะครับ การที่
ยังเป็นร่างอยู่ยังไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาถือว่ายังไม่เป็นกฎหมายที่ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วถือว่าเป็นกฎหมาย เราก็ยึดที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจา ๓๐/๒

ทางคณะกรรมการให้ทางผู้แทนของคณะกรรมการการอุดมศึกษาร่วมกับกฤษฎีกา
ไปค้นมาทุกฉบับที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ใช้ย่อน้ำหมคนะครับ ที่นี้ที่ท่าน
ขอความรู้เพิ่มเติมว่าถือเป็นวรรคหรือไม่ ผมไม่ขอตอบจะขออนุญาตท่านประธานฯ
ให้กฤษฎีกาตอบครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกฤษฎีกาครับ ในฐานะกรรมการครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุรพล ทิพย์เสนา กรรมการครับ ในประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณา
สอบถามเกี่ยวกับว่า ถ้าเอาความเรื่อง ต้องระวางโทษ มาเป็นย่อน้ำหมคนะครับ
ในวรรคสองหรือไม่ ~~ครับ~~ เนื่องจากว่าในกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่ประกาศใช้
ในราชกิจจานุเบกษาออกไปนะครับ ในทางคดีความก็ไม่ได้ถือว่าเป็นความใน
วรรคใหม่ เนื่องจากว่าไม่มีประธาน ~~ครับ~~ ตรงนี้ก็ยังไม่ถือว่าเป็นความอยู่ในวรรคหนึ่ง
ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมคิดว่าพอแล้วครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เราได้
อภิปรายกันพอสมควรแล้ว ท่านเสรีประเด็นเพิ่มเติมคงไม่ต้องมี ท่านสุทัศน์ก็ต้องพูดอีก
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : มิได้ครับท่านประธานฯ
ครับ คือพอกฤษฎีกาอธิบาย ผมไม่อยากจะขัดกับกฤษฎีกานะครับ เพียงแต่ว่าพอกฤษฎีกา
อธิบายแล้วบันทึกไว้ผมก็หวังว่าจะเป็นบรรทัดฐาน นิดเดียวครับท่านประธานฯ ครับ
ผมเป็นห่วงและก็เกรงใจกฤษฎีกานะครับ ถ้าเสนอความเห็นอะไร ผมไม่อยากจะ
เพียงแต่ว่าผมอยากจะให้กฤษฎีกาไปเช็ค (Check) ตรวจสอบให้ดีนะครับ ถ้าบอกว่าไม่ถือว่าเป็น
วรรคใหม่ ท่านดูซิครับวรรคต่อไปจะเรียกว่าวรรคอะไร ถ้าวรรคใหม่เห็นอยู่ก็ตอบเขา
ไปว่าวรรคใหม่ ~~ครับ~~ แต่รูปแบบกฎหมายเขาเขียนมาอย่างนี้ก็ตอบไปอย่างนี้
ถ้าท่านตอบแบบเกรงใจกันไปเกรงใจกันมาอ่านแล้วเป็นวรรคใหม่ ท่านบอกว่าไม่ใช่
วรรคใหม่เป็นไปได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นท่านบอกว่ากลับไปสอบถามที่ประชุม
หรือผู้ใหญ่ในกฤษฎีกาก็ยังดีกว่า ~~ครับ~~ ผมไม่อยากจะให้บันทึกตรงนี้ไว้ แล้วขัดกับที่
ปรากฏนะครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๗๑/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุทัศนครับ

นายสุทัศน จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ คงไม่ใช่เวลามากครับ ก็คือผมเองเป็นคนหยิบขกประเด็นนี้ขึ้นมา ก่อนอื่นต้องกราบประทานโทษที่วัลลภนะครับที่ท่านบอกว่า เรื่องที่ผ่านไปแล้วน่าจะเป็นบรรทัดฐาน ก็ขอบคุณอาจารย์แก้วสรรเหมือนกันที่บอกว่าถ้าเราหาเห็นอะไรเป็นข้อสังเกตที่เราคิดว่าน่าจะเป็นความรู้ เป็นความเข้าใจที่น่าจะพึงรู้กันก็น่าจะซักถามได้ครับ ประเด็นนี้ผมเองไม่ใช่ว่าคิดเองทำเองนะครับท่านประธานฯ อันนี้ผมได้มาจากกฤษฎีกาเหมือนกันก็คือ คณะท่านของกฤษฎีกาทั้งหมดเป็นคนบอกผมเองให้ความรู้ผมว่าในกรณีที่เป็นเหตุการณ์อย่างนี้คือ โทษที่ต้องระบุทั้ง ๓ อย่างต้องชัดเจน ผมก็เลยถามว่าถ้าเกิดเต็มบรรทัดทำอย่างไร ท่านบอกว่าโดยการจัดการพิมพ์จะขยับอย่างไรก็ได้ หลักการพิมพ์ แล้วในราชกิจจานุเบกษาที่มีแล้วที่เขาขยับหน้าเพราะอะไร มีคำตอบซึ่งผมไม่สามารถยืนยันว่าเป็นท่านใดพูด คือเขาบอกผมว่าในชั้นตรวจ คือในการพิมพ์ขยับหน้าเป็นความเข้าใจของเจ้าของโรงพิมพ์เอง เขาว่าอย่างนั้น ผมก็เลยเกิดความเข้าใจในชั้นนั้นเป็นต้นมาว่าเป็นความผิดพลาดจากในชั้นการพิมพ์ แต่ครั้งนี้ผมอยากจะให้เป็นบรรทัดฐานเท่านั้นเอง ท่านเองจะชี้แจงผมได้ชัดเจนไหมว่านี่เป็นเรื่องของกฤษฎีกา เป็นรูปแบบใหม่ว่านี่เป็นวรรคสองหรือไม่เป็น เพราะฉะนั้นในเรื่องการอ่านกฎหมายเราเองถ้าเราผ่านวาระของการเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๖ ปีแล้ว อ่านกฎหมายยังไม่รู้ว่าเป็นวรรคหรือไม่เป็นวรรคเลย ไม่ถูกต้องแล้วครับ เราพิจารณากฎหมายเป็นร้อย ๆ ฉบับ เป็นหลายร้อยฉบับยังไม่รู้ความถูกต้องคืออะไรเลย เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ต้องให้ชัดเจนอยู่ในสภาแห่งนี้ ทางกฤษฎีกาต้องตอบเลย อย่างท่านอาจารย์เสรี ท่านพูดได้ชัดเจน คุณต้องตอบเลยจะบอกว่านี่ไม่ใช่วรรคไม่ได้ แล้วจะเอาอะไรเป็นวรรคในการกล่าวอ้างกัน เพราะฉะนั้นจะฝากเป็นข้อสังเกตครับ ถ้าหากเป็นรูปแบบที่ว่ายืนยันเป็นหลักฐาน ได้ชัดเจนแล้วและเป็นข้อสังเกตไว้ว่าทางกฤษฎีกาต้องยืนยันว่า กฤษฎีกาทุกคนที่มาชี้แจงต่อกรรมการต้องให้เป็นรูปแบบเดียวกัน ขอบคุณมากครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกัย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ ครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๗๑/๒

ประธานวุฒิสภา : พาดพิงคงไม่ได้เสียหาย เชิญท่านวัลลภครับ เอาเฉพาะประเด็นพาดพิงครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เสียหายครับ เพราะประเด็นที่ ๑ ผมไม่ได้พูดว่า ท่านไม่มีสิทธิพูดนะครับ ท่านมีสิทธิพูด ทุกคนมีสิทธิพูดทั้งนั้น เพียงแต่ผมพูดชัดเจนว่า กฎหมายเพิ่งผ่านไปหยก ๆ เมื่อเข้านี้อยู่ในมือ แล้วก็ไม่มีท่านใดท้วงในมาตรานี้เลย แล้วอยู่ ๆ ก็มาท้วงในมาตราเดียวกันนี้เหตุผลคืออะไร อันนี้คือประเด็นที่ยืนยันชัดเจนนะครับ ไม่ได้หมายถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ๔ - ๕ วัน ก็คือเมื่อเข้าหยก ๆ เท่านั้นเองครับ แล้วผมก็คิดว่าเป็นพรรคใหม่ครับ ผมยืนยันว่าเป็นพรรคใหม่ ไม่ใช่พรรคเก่า แต่เป็นเรื่องสืบเนื่องจากพรรคเก่าอันนี้ถูก แต่ว่าเป็นพรรคใหม่แน่นอน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมอาศัยข้อบังคับฯ ข้อ ๕๓ ขอบุติการอภิปรายนะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมครับ ถามทีละพรรคนะครับ มาตรา ๕๖ เนื่องจากกรรมการมีการแก้ไขในพรรคสองก่อนนะครับ พรรคแรกคงไม่มีปัญหา พรรคสองกรรมการมีการแก้ไข มาตรา ๕๖ พรรคสอง ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นคงไว้ตามร่างเดิม คือตามกรรมการ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ท่านจะหารือประเด็นไหนครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ผมจะถามท่านประธานฯ ที่ท่านบอกว่าพรรคสองนี่คืออะไร อยู่ตรงไหน ท่านพูดให้ชัดเจน ผมจะได้ลงคะแนนถูกครับ

ประธานวุฒิสภา : ในมาตรา ๕๖ (๑) กรรมการไม่มีการแก้ไขใช่ไหมครับ ขออภัยครับย้ายที่มานั่นเอง กรรมการคงไว้ตามร่างเดิมตรงนี้ ท่านสุนทรเห็นนะครับ ย้ายที่ลงมาครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานฯ บอกว่า (๑) อะไรครับ เอาใหม่อีกทีครับ พูดชัด ๆ ใจเย็น ๆ ครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวนา ๗๒/๑

ประธานวุฒิสภา : เอาให้ชัด ๆ ให้เคลียร์ (Clear) เลยนะครับ กรรมการมีการแก้ไข คือในประเด็นที่แก้ไขย้ายที่ลงมานะครับ แล้วก็ให้ท่านสมาชิกฯ สวามความเห็น คือหอบประสิทธิ~~น~~ะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นตามกรรมการแก้ไข หรือจะเห็นตามผู้ขอสงวนฯ ถ้าที่ประชุมเห็นตามกรรมการแก้ไขกค เห็นด้วย ถ้าเห็นตามผู้ขอสงวนฯ กค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เชิญท่านอุบลครับ เจ้าหน้าที่อุบลของ ท่านอุบล เอื้อศรี ครับ บัตรลงคะแนนท่านใช้ไม่ได้ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเสียบบัตรไม่ได้ ผมเห็นตามร่างของผู้แทนราษฎร เมื่อสักครู่นี้เราเถียงกันเรื่องวรรคหนึ่ง วรรคสองอะไรจะเป็นวรรคหรือไม่ ผมว่าที่ผู้แทนฯ เราช่างมานั้นถูกต้องแล้ว ผมอยากให้ถามคำถามตรงนี้จะเห็นด้วยตามร่างเดิม หรือเห็นด้วยตามกรรมการครับ

ประธานวุฒิสภา : เคียวนะครับ ถ้าท่านอุบล เอื้อศรี มีประเด็นใหม่มาให้ ยื่นตามร่างสภาผู้แทนราษฎร คือร่างเดิม ถ้าตามร่างกรรมการแก้ไขแล้วยังมีผู้ขอสงวนฯ ~~น~~ะครับ ผมต้องขอหลบคอมพิวเตอร์ใหม่ก่อน ผมจะถามที่ประชุมว่าจะเห็นตามร่างเดิม หรือจะแก้ไขตามกรรมการ จะตามกรรมการหรือตามผู้สงวนฯ เป็นประเด็นที่ ๒ ~~น~~ะครับถามว่าตามร่างเดิมหรือว่าตามที่มีการแก้ไขก่อนนะครับ ถามอีกครั้งหนึ่ง~~น~~ะครับ มาตรา ๕๖ กรรมการมีการแก้ไข และมีผู้ขอสงวนฯ และมีผู้สงวนฯ ให้คงตามร่างเดิม ~~น~~ะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมว่า ท่านใดเห็นสมควรแก้ไขกค เห็นด้วย ท่านใดเห็นสมควร คงไว้ตามร่างเดิม คือตามร่างสภาผู้แทนราษฎรกค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน ครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นสมควรแก้ไขเสียงข้างมากนะครับ ต่อไปผมจะถาม มติอีกครั้งหนึ่งว่าจะเห็นตามการแก้ไขของกรรมการหรือตามผู้สงวนฯ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรแก้ไขตามกรรมการกค เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตาม ผู้ขอสงวนฯ กค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน~~น~~ะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวณา ๗๒/๒

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากเห็นสมควรแก้ไขตามกรรมาธิการนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการณรงค์ นุ่นทอง เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์
นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมาธิการ มาตรา ๕๘/๑ นั้น
กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติในลักษณะเดียวกันนี้ คือ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนมได้ไปเขียนไว้ในมาตรา ๕๘ ให้เลขาธิการ
คณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาการในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้
จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ -----

แต่ว่าในร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์นั้นไม่ได้กำหนดไว้ว่าให้ใคร
รักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดี คณะกรรมการก็เลยได้ยกร่างขึ้นมาเพื่อให้ได้มี
ผู้รักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดี ตามปรากฏในเอกสารที่แจก^{๕๘} ๕๘/๑ X
มีอยู่ ๒ วรรค ก็คือ วรรคแรกให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาราชการ
ในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
อธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ วรรคสอง
ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งรองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
คนหนึ่งรักษาราชการในตำแหน่งรองอธิการบดี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เหมือนกัน คือว่าที่ให้มียรองอธิการฯ นี้เนื่องจากว่าท่านอธิการฯ
นั้นท่านไปรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยนครพนมแล้ว ที่นี้ถ้าเรา
จะให้รองเลขาธิการรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ ก็เกรงว่าจะไม่ทัดเทียมกัน เดียวจะถูกกล่าวหาว่าทำไมของมหาวิทยาลัย
นราธิวาสฯ ให้รองเลขาธิการรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดี ทำไมไม่ให้เลขาธิการ
เหมือนกับมหาวิทยาลัยนครพนม ก็เลยกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย แต่ให้ท่านเลือกรองอธิการฯ คนหนึ่ง
เพื่อที่จะไปรักษาราชการในตำแหน่งรองอธิการบดี เมื่อรักษาราชการในตำแหน่ง
รองอธิการบดีแล้ว^{๕๙} วัน เวลาใดที่ท่านอธิการบดีรักษาราชการไม่อยู่ท่านก็จะได้อำนาจ X
ให้กับรองเลขาธิการซึ่งรักษาราชการในตำแหน่งรองอธิการฯ นั้น ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการฯ
ต่อไปได้ ก็เลยยกร่างมา ผมขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมหนึ่งว่า ขณะนี้คณะกรรมการ
การอุดมศึกษานั้นได้ตั้งคณะกรรมการขึ้น ๒ ชุดในการดูแลการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
ทั้ง ๒ แห่ง แต่แทนที่ท่านจะให้รองเลขาธิการคนหนึ่งดูแลนครพนม ให้รองเลขาธิการอีก
คนหนึ่งดูแลมหาวิทยาลัยนราธิวาสฯ ท่านไม่ทำอย่างนั้น ท่านให้รองเลขาธิการคนหนึ่งดูแล
เรื่องโครงสร้างหรือเรื่องกายภาพ และให้รองเลขาธิการอีกคนหนึ่งดูแลด้านวิชาการของ
ทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย คือแทนที่จะแบ่งเอาคนไปดูแลทั้ง ๒ เรื่องในแต่ละมหาวิทยาลัย
กำหนดให้ ๑ คนดูแล ๒ เรื่องทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย ที่เขาทำอยู่ ณ เวลานั้นเป็นอย่างนี้

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

อัชยา ๗๓/๒

เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการก็เลยยกร่างขึ้นมา ขออนุญาตเพิ่มเติมอีกนิด กระผม
ได้ขออนุญาตที่ประชุมให้เจ้าหน้าที่แจกเอกสารตามคำแนะนำของคณะกรรมการกั่นกรอง
พระราชบัญญัติชุดที่อาจารย์ชุมพลเป็นประธาน ท่านได้ให้คำแนะนำแล้วก็ยกร่างมาใน
มาตรา ๕๘/๑ ก็ได้โปรดพิจารณาด้วยนะครับ ถ้าที่ประชุมเห็นอย่างไรกรรมการ
ก็ไม่ขัดข้องยินดีที่จะน้อมรับตามนั้น แต่เพียงแต่ที่ยกร่างมานั้นให้มีผู้รักษาราชการ
ในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ท่านนั่นเองครับ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไขนะครับ แต่ว่ากรรมการ
เพิ่มขึ้นมาใหม่ มีท่านสมาชิกฯ จะขออภิปราย ๓ ท่านนะครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์

ว. ๒๗ (ต. นิติบัญญัติ)

กัญญณัท ๗๔/๑

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร คือเมื่อสักครู່ท่านกรรมาธิการ
 ได้ลุกขึ้นแล้วก็อธิบายว่า ~~ขั้นนี้~~ ตามอย่างมาจากมหาวิทยาลัยนครพนม ผมคิดว่ามหาวิทยาลัย
 นครพนมยังไม่ได้ประกาศใช้ กำลังอยู่ในขั้นกรรมาธิการ ผมคิดว่าถ้าท่านตามอย่าง ~~ขั้นนี้~~
 มหาวิทยาลัยนครพนมอาจจะไม่ได้ใช้ก็ได้ ผมคิดว่าน่าจะมีเหตุผลอื่นที่ ~~น่าจะดีกว่านี้~~ นะครับ
 แล้วผมก็เห็นว่ากรรมาธิการชุดนี้ก็ขยับ ท่านก็ตามไปดู เมื่อก็ตามไปดูราชกิจจานุเบกษา บอกรว่า
 เขาใช้กันอย่าง ~~นี้~~ ~~ขณะนี้~~ ท่านก็ตามมา ย่อหน้าใหม่ มาตรงนี้แม้แต่กฎหมายยังไม่ได้ใช้ท่านก็
 ตามไปดูมา แล้วก็บอกว่าตามอย่างสิ่งที่ยังไม่ได้ใช้ ผมคิดว่าขอเหตุผลอื่นที่ดีกว่านี้อีกสักนิด
 ได้ไหมครับ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ถือว่าผมให้ความเห็นและถามกรรมาธิการ
 ก็แล้วกัน ในกฎหมายมหาวิทยาลัยนครพนมผมเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ที่นี้ความเห็นผม
 อย่างนี้ท่านประธานฯ อาจจะฝากกรรมาธิการไว้คิดหนึ่งว่า อะไร ๆ ก็ให้ตัวเลขวิชาการ
 งานมากไปหรือเปล่า ความเห็นนะครับ เมื่อกฎหมายนี้ผ่านก่อน ~~นะครับ~~ ~~เดี๋ยว~~ กลับไป
 ตรงนั้นเราจะได้เปลี่ยน ท่านอย่าให้ตัวเลขวิชาการทำงาน ~~นะครับ~~ ~~เดี๋ยว~~ แต่งงานประจำนี้
 ก็จะเหนื่อยเท่าไรแล้วครับ แล้วไปรักษาการอธิการบดีตามบทเฉพาะกาลนี้อีก ๒ มหาวิทยาลัยนี้
 นะครับหนักไปไหม นี่ผมฝากท่านทำการบ้านและลองไปพิจารณาดู มหาวิทยาลัยนครพนมยัง
 ไม่ผ่าน ถ้าเราผ่านตรงนี้ก็ก่อน มหาวิทยาลัยนครพนมเราแก้เสีย ผมไม่อยากจะตัวรักษาการ
 อธิการบดีทำการกิจเยอะไป แล้วมากไปด้วย ด้วยเหตุผลอย่างนี้ท่านประธานฯ ในขณะเดียวกัน
 อย่างนี้ได้ไหมครับว่า ถ้าเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติ ในกระทรวงศึกษาฯ ผมไม่แน่ใจ
~~นะครับ~~ ~~ว่ามี~~ ในอัตราตำแหน่งมีเทียบเท่า ~~นะครับ~~ แล้วอยู่ในบุคลากรกระทรวงศึกษาฯ เหมือนกัน
 ท่านไปทำหน้าที่รักษาการอธิการบดีไม่เสียหายนะครับ ในขณะทำงานประจำท่านเยอะอยู่แล้ว
 แบ่งได้ไหมครับ นี่คือเหตุผล ~~นะครับ~~ เพราะว่าถ้าในขณะเดียวกันเป็นอย่างนี้ผมว่ากลัว
 อธิการบดีจะทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ว่ารังเกียจรังอนท่าน แต่งงาน ~~นะครับ~~

๑. งานประจำ ๒. รักษาการ ๒ อธิการบดี เป็นประวัติศาสตร์ในประเทศไทยที่อธิการบดี
 รักษาการอยู่แล้วผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านคณะกรรมการไปอย่างนี้ว่า ถ้า
 ใครจะเป็น ไม่เป็นใครครับ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อกรรมการพูดแล้ว ผมฝากไว้ใน
 ส่วนหนึ่งก็คือว่า ด้วยเหตุผลอย่างนี้ระยะเวลาที่ท่านเพิ่มขึ้นไปในพระราชบัญญัติสถาบัน
 การพลศึกษา ซึ่งจริง ๆ ศักดิ์ศรีปริญญาตรีเหมือนกันครับ เรียกชื่ออย่างอื่นไม่เป็นไร
 แต่การอนุมัติปริญญาเหมือนกัน สิ่งที่แลเห็นก็คือว่าปีหนึ่งมากไป เพราะฉะนั้นต่อไปถ้าฉัน
 อยู่ตรงนี้ไม่ต้องทำอะไรเลย กฎหมายบอกปีหนึ่ง นานไป ๖ เดือนกฎหมายอื่นทำไมอย่างนี้ไม่
 ไปเอาอย่างบ้างล่ะครับ สถาบันการพลศึกษาให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนากีฬานันทนาการ
 รักษาการ ๑๘๐ วันคือ ๖ เดือน มันนานไปครับ แต่ความเห็นผมถ้ากรรมการ
 จะเต็มให้สอดคล้องกับของที่เราทำไปใหม่ ท่านขอเหลือ ๖ เดือนได้ไหม เพราะอย่างน้อยที่สุด
 เวลาเข้าไปนี่ครับ ใครก็ตามที่จะไปทำหน้าที่ตรงนี้จะได้รับแรงหนุน เพราะว่าถ้าปีหนึ่ง
 ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า สิ่งที่ถูกกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปเราต้องการให้ได้คนที่สถาบัน
 เป็นคนเลือกมาโดยตรงไม่ขอให้ข้าราชการประจำที่ไปทำหน้าที่ตรงนั้นจัดสรรกระบวนทัพ
 จนกว่าคนของตัวเองจะเข้าที่กระนั้นหรือ เพราะฉะนั้นนี่เป็นเหตุผลที่ผมให้ความเห็นกับท่าน
 ในเมื่อกรรมการแก้ไขไปใน ๒ ส่วน ส่วนแรกก็คือ อย่าให้คนคนเดียวรักษาการอธิการบดี
 ในงานประจำด้วยเท่ากับ ๓ ภารกิจ ส่วนที่ ๒ ระยะเวลา ๑ ปีที่กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่นี้
 มันนานไป เอา ๖ เดือนให้เท่ากับกฎหมายที่ผ่านมาแล้ว ที่นี้ในขณะเดียวกันอยากจะ
 กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการว่า ถ้าเหตุผลสมเหตุสมผลทั้ง ๒ ประการ
~~นี้ครับ~~ ท่านลองใช้ดูว่าที่ผมเสนอให้ความเห็นกรรมการตรงนี้มากไปหรือไม่ ถ้าท่าน
 กรรมการตอบอย่างไรผมขอสงวนความเห็น ขอท่านประธานฯ เพื่อที่จะถกกับกรรมการ
 นิดหนึ่ง ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็เข้าใจเหตุผลที่ท่านณรงค์ ขอร้องที่เอ่ยนาม
~~นเรศวร~~ ท่านได้บรรยายอธิบายมาก่อนข้างชัดเจนพอสมควร เพียงแต่มีประเด็นปัญหาบางเรื่อง
 เท่านั้นเอง ก็คือถ้าเราดูจากร่างราชมณฑลนี้เขาไม่ได้ตกลงกัน คือขณะที่ไม่มีอธิการบดีนี้
 เขาพยายามจะแต่งตั้งบุคคลอื่นขึ้นมารักษาการภายในไม่เกิน ๑๘๐ วัน อันนี้คือร่างของ
 ราชมณฑล เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ ฉบับเรื่องนราธิวาสก็เป็นอย่างที่ท่านณรงค์พูด
 ก็คือว่าผู้รักษาการนี้ตำแหน่งอธิการบดีไม่มี ท่านจึงมาเติม คำถามมี ๒ คำถาม ๑. ก็คือว่า
 ขณะที่ราชมณฑลมีหลาย ๆ หน่วยงานมารวมกันนี้ยังรักษาการแค่ ๑๘๐ วัน นราธิวาสมีเล็ก ๆ
 อันเดียวทำไมใช้เวลาตั้ง ๑ ปี นี่คำถามที่ ๑ ~~นเรศวร~~ คำถามที่ ๒. ถ้าดูจากร่างที่อยู่ในเล่มนี้
 ไม่นับใบร่างใหม่ ในร่างที่อยู่ในเล่มนี้มีคำถามพอสมควรว่าพรรคหนึ่งให้รักษาการอธิการบดี
 พรรคสองให้รักษาการรองอธิการบดี แล้วใช้เวลาเท่ากัน ก็เกิดความลักลั่นว่าเกิดอธิการบดี
 ได้ก่อน รองอธิการบดีที่รักษาการยังอยู่ขัดแย้งกันตายเลยครับ เพราะคนหนึ่งได้มา
 โดยสมบูรณ์ คนหนึ่งรักษาการ เพราะฉะนั้นในร่างที่อยู่ในเล่มผมคิดว่ามีปัญหาเกิดขึ้นได้
 เพราะเนื่องจากไปล็อก (Lock) เวลา ๑ ปี อธิการบดีก็ ๑ ปี รักษาการรองอธิการบดีก็ ๑ ปี
 เลยเกิดปัญหา แต่ในใบแก้ไขของท่านนี้เปลี่ยนใหม่ ก็คือคล้าย ๆ กับว่ารองฯ นี่หมดวาระไป
 พร้อมอธิการบดี อธิการบดีได้ใหม่เมื่อไรอธิการบดีที่รักษาการก็หมดไป รองฯ ก็หมดไป
 ตามด้วย ผมว่าสมเหตุสมผลในใบใหม่ ท่านน่าจะตัดสินใจให้เราหน่อยว่าจะเอาช่วงไหน
 เอาช่วงไหน แต่ผมมีคำถามว่า ๑. ทำไมไม่ใช้ ๑๘๐ วัน ทำไมรักษาการใช้ ๑ ปี คำถามที่ ๒.
 ก็คือว่าในร่างใหม่น่าจะดีกว่า เพราะว่ารองอธิการบดีรักษาการก็ไปตามอธิการบดีรักษาการ
 แต่ในร่างเก่ารองฯ ไม่ได้ไปด้วย อธิการบดีไปคนเดียว รองฯ ก็อยู่ ก็ขัดแย้งกัน จะเอาอย่างไร
 กันแน่ครับ ท่านต้องชี้ให้เราหน่อย ~~นเรศวร~~ เพราะว่าเดี๋ยวเราสับสนกันหมด ขอบคุณ
 ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : อีกท่านหนึ่ง สุดท้ายนะครับที่จะอภิปรายในประเด็นนี้
 คือท่านสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ พาดพิงเรื่องมหาวิทยาลัยนครพนมไขไหมครับ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม กระผมเป็นกรรมการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนมด้วยนะครับ ตามที่ท่านณรงค์ได้เสนอ ที่ประชุมเมื่อสักครู่เกี่ยวกับมาตรา ๕๘/๑ กระผมเห็นด้วย เพราะว่าก็คงจะสอดคล้องกับ ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งได้ร่างไว้ในมาตรา ๕๘ แต่ว่าทางคณะกรรมการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ได้ร่างเกินมา ๑ พรรค คือของนครพนมไม่มีการตั้งรองอธิการบดีนะครับ คือเกินมาพรรคหนึ่ง แต่ที่เกินนี้ผมเห็นว่า ก็ถูกต้องแล้วครับ เพราะต้องมีรองอธิการบดีอีกคนหนึ่ง รักษาการทำหน้าที่เป็น รองอธิการบดี คือตั้งจากรองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเข้ามา ผมเห็นว่า เหตุที่ต้องตั้งให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาการในตำแหน่ง อธิการบดีนั้นก็สืบเนื่องจากว่า ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเทียบเท่า ระดับซี ๑๑ นะครับ อันนี้อายุโสที่จะมาทำหน้าที่อธิการบดี ซึ่งในร่าง พ.ร.บ. ที่ท่าน พาดพิงถึงคือมหาวิทยาลัยนครพนมนั้น ก็จะมีอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏดำรงตำแหน่ง ระดับ ๑๑ เพราะฉะนั้นการที่ตั้งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาไปรักษาราชการ ในตำแหน่งอธิการบดีก็คงจะถือว่าเหมาะสมแล้วนะครับ ถ้าไปตั้งบุคคลที่มีตำแหน่ง ต่ำกว่านั้นก็จะมีปัญหาในการดำเนินการ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการชี้แจงครับ เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

ว. ๒๗ (ต. นิติบัญญัติ)

วิมล ๗๖/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
ณรงค์ นุ่นทอง กรรมการครับ

ประการแรก ขอตอบคำถามท่านสุนทรวาไม่ได้ไปลอกของมหาวิทยาลัย
นครพนม แต่ว่ากรรมการจะต้องคำนึงถึง เนื่องจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ๒ แห่งนี้
มีลักษณะเดียวกัน คือเป็นการหลอมรวมเอาสถาบันการศึกษาหลาย ๆ แห่งมารวมกัน
ตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่

ประการที่ ๒ เมื่อกฎหมายนครพนมเขียนให้เลขาธิการคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาไปรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยนั้น แสดงว่าท่าน
มีภารกิจอยู่ ๑ อย่างแล้วที่จะต้องไปทำที่โน่น เราก็เลยเห็นว่า ถ้าจะให้ท่านรักษาราชการ คือถ้าจะ
ลอกนครพนมมาเลยให้มารักษาราชการนราธิวาสด้วยจะหนักเกินไป ก็เลยถึงต้องเขียน
วรรคสอง ขอรองเลขาธิการไปเป็นรองอธิการฯ คนหนึ่ง โดยกรรมการคิดว่า
ท่านเลขาธิการที่รักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีท่านจะต้องมอบรองฯ ของท่าน
ทั้ง ๒ ที่ ท่านต้องมอบรองฯ ให้ปฏิบัติหน้าที่แทน โดยท่านจะต้องนั่งคุมอยู่ข้างบน
เมื่อสักครู่ผมบอกแล้วว่า ถ้าคณะกรรมการการอุดมศึกษานี้เขาให้ใครคนหนึ่ง สมมุติว่า
ให้รองเลขาธิการ ก ดูแลทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย สมมุติรองเลขาธิการ ก ดูแลนครพนม
ทั้งเรื่องโครงสร้าง เรื่องกายภาพและเรื่องวิชาการ ให้รองเลขาธิการ ข ดูแลนราธิวาส
ทั้งเรื่องโครงสร้าง กายภาพ และวิชาการ อย่างนี้เราจับแยกได้เลย คนนี้ไปรักษาราชการ
นครพนม คนนี้มารักษาราชการที่นราธิวาส แต่เนื่องจากว่าเขาไม่ได้ทำอย่างนั้น รองคนหนึ่ง
ดูแลทั้ง ๒ มหาวิทยาลัยในด้านวิชาการ รองฯ อีกคนหนึ่งดูแลทั้ง ๒ มหาวิทยาลัยในด้าน
กายภาพ ในด้านโครงสร้าง ก็เลยเกิดปัญหาขึ้นนะครับ

ประการต่อไปก็คือว่า ผมคิดว่าถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วยก็อยากจะใช้
ข้อความที่ร่างใหม่และก็ได้แจกที่ประชุมไปแล้ว โดยระยะเวลา ๑ ปีนั้นกรรมการ
ไม่ติดใจครับ จะเหลือ ๑๘๐ วันก็ได้ อันที่จริงในมาตรา ๕๘ ได้พูดถึง ๑๘๐ วันเอาไว้
สำหรับสภามหาวิทยาลัยที่จะเกิดขึ้นใหม่นี้ ซึ่งจะได้พูดกันต่อไป แต่เนื่องจากว่าเราได้ลงไป
รับฟังความเห็นของพี่น้องประชาชนชาวนราธิวาส โดยคณะกรรมการได้เชิญสถาบัน
การศึกษาทั้ง ๔ ที่ที่ถูกหลอมรวมนี้ ทั้งเกษตร ทั้งวิทยาลัยการอาชีพ ทั้งวิทยาลัยพยาบาล

ทั้งวิทยาลัยเทคนิคมาร่วมกัน ท่านเหล่านั้นให้ความเห็นว่า ๖ เดือนหรือ ๑๘๐ วันเกรงว่าจะทำงานไม่ทัน เตรียมโน่นเตรียมนี่ก็หมดไป ๒ - ๓ เดือนแล้ว ท่านก็เลขขอให้เรามาช่วยแก้ เป็น ๑ ปี นี่ถือเป็นที่มา แต่ถ้าที่ประชุมเห็นว่า ๑ ปีนานไปเอา ๑๘๐ วันพอ กรรมการฯ ไม่ได้ขัดข้องตรงนั้น ~~นะครับ~~ แต่ว่าในคำพูดนั้นใช้คำว่า ไม่เกิน นะครับ อาจจะ ๖ เดือน ๘ เดือน ๙ เดือนก็ได้ เราใช้คำว่า ไม่เกินหนึ่งปี เพื่อเอาไว้นะครับ แล้วก็ขออนุญาตท่านประธานฯ เสนอถ้อยคำในการที่จะอภิปรายต่อไป ก็ขอใช้ถ้อยคำใหม่ตามที่นำเสนอ ~~นี้~~ ~~นะครับ~~ “มาตรา ๕๘/๑ ระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี ตามมาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการรักษาราชการแทนอธิการบดี ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” พรรคสอง “ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง แต่งตั้งรองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่รองอธิการบดีตามมาตรา ๒๕ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้” ~~อันนี้ก็คือตอบคำถามว่า รองอธิการฯ ก็ไปพร้อม~~ ~~อธิการฯ~~ ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการฯ วรรคครับ ในวรรคแรกที่ไม่เกิน ๑ ปี จะขอร่างเป็นไม่เกิน ๑๘๐ วัน ตามที่ขอจะได้ใหม่ครับ ข้อความตรงนี้จะเปลี่ยนใหม่หรือหนึ่งปีเหมือนเดิม ถามเสียก่อนครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้ก็ยังยืนยันไปว่าไม่เกินหนึ่งปี เพราะใช้คำว่า ไม่เกิน แต่ที่นี้แล้วแต่ก็ลองฟังข้างล่างดู ถ้าเห็นว่าหนึ่งปีนานก็ทางผมเรียงตั้งแต่ต้นแล้วกรรมการพร้อมจะแก้ไข เรื่องเงื่อนไขเวลาไม่สำคัญ เพียงแต่ชาวพระราชวาทสพามาเท่านั้นเอง เราถึงมาแก้

ประธานวุฒิสภา : เชิญเอาท่านที่ยังไม่ได้อภิปรายนะครับ
เชิญท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน ครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน (เสียงราย) : ผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เรียนฝากไปยังท่านคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ท่านไปกำหนดผู้รักษาการอธิการบดี ความจริงในระยะเบียบบริหารราชการแผ่นดินเขาก็สามารถที่จะตั้งของเขาเองได้อยู่แล้ว ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ ถ้าหากว่าไม่อยากให้เลขาธิการการอุดมศึกษาต้องทำงานมาก ก็ให้รัฐมนตรีผู้มีอำนาจรักษาการตามนี้ตั้งผู้รักษาการก็ได้ เขาจะไปเอาข้าราชการที่มีคุณสมบัติที่จะตั้งสามารถรักษาการเป็นอธิการบดีจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อยู่ทางภาคใต้ไปเป็นรักษาการอธิการฯ ก็ได้ครับตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ไม่จำเป็นต้องเอาเลขาธิการหรือรองเลขาธิการการอุดมศึกษาลงไปครับ ความจริงการบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการนี้ควรจะเป็นดุลพินิจของรัฐมนตรีหรือการบริหารของภาครัฐบาลเราลงไปยุ่งในรายละเอียดเขามากไป จึงฝากท่านช่วยพิจารณาครับ ความจริงระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็ทำได้อยู่แล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้ ๒ ท่านนี้ก่อนก็แล้วกัน ท่านสันติภาพจะได้ขอมติเลยนะครับ เชิญท่านสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ ครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม สวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ ส.ว. นครศรีธรรมราช ในร่างที่คณะกรรมการเสนอมาใหม่นี้ผมสงสัยอยากจะถามอยู่นิดเดียวก่อนจะลงมติว่าคำที่ใช้คำว่า “รักษาราชการแทนอธิการบดี” นั้น ในร่างเดิมใช้คำว่า “ปฏิบัติราชการในตำแหน่ง” ครับ ก็คือว่าความหมายของ ๒ คำนี้แตกต่างกันอย่างไร กรรมการช่วยอธิบายสักนิดหนึ่ง เพราะว่าตามความเข้าใจของกระผม นั้น รักษาราชการแทน หมายความว่า ต้องมีตัวตนอยู่ก่อน คนนั้นทำงานไม่ได้ คนนั้น

ออกไปหรือว่าจะมีเจ็บไข้ได้ป่วยอย่างไรก็แล้วแต่นี้รักษาราชการแทน แต่ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้
อธิการบดียังไม่มี ในขณะที่ไม่มีตัวคนอยู่ก็ต้องหาใครมาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนี้
ซึ่งอาจจะใช้คำว่า รักษาราชการในตำแหน่ง ก็ได้ แต่ว่าไม่น่าจะใช้คำว่า รักษาราชการแทน
ความเข้าใจผมอาจจะผิดก็ได้ แต่ว่ากระผมอยากจะถามท่านกรรมการแก่นั่นเอง
เพื่อความชัดเจน ส่วนในวรรคสองนั้นไม่คิดใจ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เดียวครับ เมื่อที่นี้ใครต่อ ท่านสันติภาพใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน จริง ๆ แล้วท่านประธานฯ ครับ
ท่านกรรมการเองอยากจะมองความเห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันและให้สอดคล้องกับ
ทุกมหาวิทยาลัย ผมเห็นว่าในวรรคหนึ่งที่กรรมการมีใบแทรกของต้นร่างนี้ผมเองยืนยัน
ว่าทุกมหาวิทยาลัยบอกว่าไม่เกิน ๖ เดือน หรือภายใน ๖ เดือน เขียนตรงนี้ผมยังยืนยันตรงนี้ว่า
ให้ดำเนินการภายใน ๖ เดือนนับตั้งแต่วัน เพื่อเขาจะได้รับแรง ถ้าบอกไม่เกิน ๑ ปี ผมเห็น
ถ้าเขียนบอกไม่เกิน ๑ ปีนี้ ๘ เดือนก็แล้ว พอไปถามเขาก็มีทางออก ก็กฎหมายบัญญัติไว้
อย่างนี้ว่าไม่เกิน ๑ ปี ไม่เป็นไรหรอกดูไปได้ก่อน เพราะไม่ขัดต่อกฎหมาย นี่เป็นหลัก
กฎหมาย แล้วไปเปิดทางอย่างนี้ก็เป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมยังเห็นด้วยว่า
ขึ้น ๖ เดือน ภายใน ๖ เดือนนับตั้งแต่วันที่บัญญัติไว้ครับ แล้วอันที่ ๒ ท่านประธานฯ จริง ๆ X
ก็ไม่คิดใจนะครับ เพราะในระเบียบบริหารราชการว่าด้วยกระทรวงศึกษาธิการนี้
การรักษาราชการเป็นเรื่องของภายใน แต่ด้วยความเห็นผมว่าถ้าเราไปกำหนดไว้นี้ก็กลัวจะ
หนักตัวเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้านำไปใช้ได้ถ้าท่าน
ผ่านตรงนี้ กฎหมายข้างหน้านี้ของนครพนมก็จะได้เปลี่ยนเป็นคนอื่นเสีย หรือแล้วแต่

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎ ๗๗/๓

รัฐมนตรี ก็มอบให้รัฐมนตรีเป็นคนพิจารณาก็ได้ แต่นี้ถ้ายังยืนยันท่านประธานฯ ผมขอ
เห็นว่าในหลายฉบับที่เราพิจารณาก็ขอภายใน ๖ เดือนนะครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ
ครับ

- ๗๘/๑

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๗๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมาลีรัตน์ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณค่ะท่านประธานฯ
ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ คะ ดิฉันอยากจะเรียนถามว่า เรื่องแรก ทำไมตอนแรกไม่ได้ใส่เอาไว้ หรือจะเห็นเป็นที่ท่านวิรุฬห์พุด ดิฉันเห็นตามท่านวิรุฬห์ว่า จริง ๆ แล้วระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตั้งคนอื่นได้อยู่แล้ว ถ้าหากว่าจะให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษานะคะ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดิฉันเองก็เห็นเหมือนหลาย ๆ ท่านคือ ๑. ท่านไม่มีงานอื่นหรือเปล่า ๒. ไม่มีคนอื่นแล้วหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นดิฉันไม่เห็นด้วยเลย แต่ถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็อยากจะถอยมาอยู่ที่หลาย ๆ ท่านพูดไปก็คือ น่าจะไม่เกิน ๑๘๐ วัน ถ้าหากบอกไม่เกิน ๑ ปี ท่านถูกกฎหมายหลาย ๆ ฉบับซิคะ อยู่มา ๔ ปีไม่ได้ทำอะไร มาเร่งเอาเดือนสุดท้าย ไม่ใช่วาระสุดท้ายด้วย ไม่ใช่สมัยสุดท้าย เอาเดือนสุดท้าย จนปั่นหัวกันไปหมดแล้วนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผมเรียนถามกรรมการนิเทศียวว่า แล้วก็เรื่องเล็ก ๆ นะครับว่า คำว่า “ใหม่” นี่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีขึ้นใหม่ เมื่อมีคำว่า “ใหม่” ก็ต้องมีของเก่า ในเมื่อของเก่าไม่มีผมว่าคัดออกไปดีไหมครับ มีอยู่ ๒ คำครับ คำว่า “ใหม่” ท่านลองพิจารณาด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรวงครับ

นายแก้วสรวง อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม แก้วสรวง อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีข้อซักถามอยู่ ข้อแรก ขอภัยที่เอ่ยนามท่านสวัสดิ์ถามนะครับ คือท่านไปใช้คำว่า ให้เลขฯ อุดมศึกษารักษาการแทนอธิการบดี

ตรงนี้เป็นเรื่องปกติ อธิการบดีป่วยหรืออะไรก็แล้วแต่ เป็นการตามตำแหน่ง ตามระเบียบราชการ แต่นี้เป็นบทเฉพาะกาล พอกฎหมายนี้ใช้บังคับไม่มีใครอยู่ในตำแหน่งนั้น อย่างราชวงศ์ที่อ้างกันนี้ เขาก็ใช้คำว่า “รักษาราชการในตำแหน่ง” ผมสงสัยประเด็นนี้ว่า ไม่น่าจะใช้คำว่า “รักษาราชการแทน” แต่ใช้ว่ารักษาราชการในตำแหน่งเลย คนนี้อยู่ในตำแหน่งนี้ไม่ได้แทนใครทั้งนั้น แล้วก็เลยเนื่องมาถึงวรรคสองพูดถึงร่างใหม่จะครบ พอถึงรองอธิการบดีนี้ใช้คำว่า เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้อยคำวรรคหนึ่งกับวรรคสองน่าจะใช้เหมือนกัน ถ้าคิดว่าเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ถูก วรรคหนึ่งก็ต้องใช้คำเดียวกัน ฉะนั้นโปรดอธิบายด้วยว่าเขียนอย่างนี้ถูกต้องอย่างไร นี่ข้อ ๑ นะครับ

ข้อ ๒ ในเรื่องระยะเวลา ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นใหม่แล้วไปเที่ยวหลอมละลายรวมเอาใครต่อใครเข้ามานี้ ยังต้องรับมืออธิการบดี ต้องรับมือมากเลย อธิการบดีที่มีตำแหน่งแน่นอนต้องรับมือเกิดเลย ไม่ควรจะ ๑ ปีนะครับ ใจผมอยากจะให้แค่ ๑ เดือน เสียด้วยซ้ำไป ไม่ควรจะช้าอย่างนั้น แต่ถ้า ๑๘๐ วันนี่พอรับได้ แต่ที่นี้ในส่วนของสภามหาวิทยาลัยนั้นต้องขอคู่อในมาตรา ๕๕ ท่านกรรมการบอกให้มีสภามหาวิทยาลัยภายใน ๑ ปี อันนี้ดีมากครับ เพราะกว่าจะมีคณะแบ่งส่วนราชการเสร็จ กว่าจะมีคณบดี มีประธานสภาคณาจารย์ มีอะไรต่าง ๆ นี้นานแน่ ๑๘๐ วันไม่พอหรอกครับ ท่านขยายไป ๑ ปีนี้ โอ.เค. เรื่องต้องมีขั้นตอนอะไร แต่อธิการบดีควรจะเร็วกว่า ๑ ปีครับ ก็เรียนถามท่านกรรมการ ช่วยทบทวนให้ชัดเจนด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๗๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม อุบล เอื้อศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ผมมี ๒ ประเด็นครับ
 ท่านประธานฯ

ประเด็นแรกคือเรื่องการใช้ถ้อยคำ กระผมเห็นด้วยถ้าหากว่าจะใส่
 มาตรา ๕๘/๑ เข้ามาเพื่อความชัดเจน แต่ถ้าไม่ใส่ก็ได้ ก็ใช้ พ.ร.บ. บริหารราชการ
 แผ่นดินอย่างที่ท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน ได้เสนอข้อคิดเห็นขึ้นมา สำหรับ
 กระผมก็มีข้อสังเกตในเรื่องของการใช้ถ้อยคำว่า รักษาราชการในตำแหน่ง มีใน
 กฎหมายหรือครับ ไม่มีหรือครับท่านประธานฯ เท่าที่เคยผ่านมาถ้าลักษณะอย่างนี้
 เขาใช้คำว่า รักษาการในตำแหน่ง ในกรณีที่ยังอำเภอยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอขังไม่มี
 นายอำเภอ เขาให้เป็นปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอรักษาการในตำแหน่ง
 นายอำเภอ เช่นเดียวกันอันนี้ก็เหมือนกัน การใช้ภาษาต้องใช้ให้ถูกต้อง สำหรับ
 ประเด็นเรื่อง ๑ ปี หรือว่า ๑๖๐ วัน ผมเห็นว่ามหาวิทยาลัยอย่างนี้โดยเฉพาะ
 นราธิวาสราชนครินทร์จะต้องไปใช้เวลาพอสมควรถึงจะเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้
 เห็นด้วยที่บอกว่าภายใน ๑ ปี เพราะกว่าจะเรียบร้อยต้องใช้เวลาพอสมควรเหมือนกัน
 ผมก็มีข้อสังเกตเช่นเดียวกันในวรรคสองให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 รักษาการในตำแหน่ง ไม่มีหรือครับ มีแต่ รักษาการในตำแหน่ง ครับ แต่ว่าจริง ๆ
 แล้วรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะตั้งอธิบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไปรักษาการใน
 ตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ก็ได้ไม่แปลกตรงไหนครับ
 ท่านประธานฯ นครพนมก็ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่นไปรักษาการในตำแหน่ง
 มหาวิทยาลัยนครพนม อย่างนี้ก็ได้อ่านไม่จำเป็นต้องเอากรุงเทพฯ ลงไปหรือครับ
 ก็ขอเสนอเป็นข้อสังเกตอย่างนี้ครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างหมดแล้วนะครับ เชิญกรรมการครับ

นายฉรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม ฉรงค์ นุ่นทอง กรรมการครับ ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิก ที่ให้ข้อคิดเห็นทุกท่าน
 อันนี้คือเจตนาของกรรมการที่เพิ่มมาตรานี้ขึ้นมาเพื่อให้กฎหมายมีความสมบูรณ์
 แล้วก็จะได้ทราบว่าใคร ไปใครมา คือที่จริงถ้าไปอ้างกฎหมายที่ยังไม่ได้ใช้
 ท่านก็บอกว่ากฎหมายยังไม่ได้ใช้ไปลอกเขามาผิด ๆ ในกฎหมายมหาวิทยาลัยนครพนม
 เขาใช้คำว่า รักษาราชการในตำแหน่ง เราก็เขียนว่ารักษาราชการในตำแหน่งด้วย
 แต่ถ้าท่านเห็นว่าคำว่า รักษาราชการในตำแหน่ง ไม่ถูกต้องก็ไม่ใช่ไร ดกลงขอเสนอ
 อย่างนี้ ~~นะครับ~~ ขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านอีกครั้งหนึ่งแล้วก็จะแก้ไขตามที่
 ท่านสมาชิก ได้ให้คำแนะนำเกือบจะทุกประการนะครับ "มาตรา ๕๘/๑ ระหว่าง
 ที่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีตามมาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการ
 คณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
 กระทรวงศึกษาธิการรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดี ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มี
 การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน
 หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ" วรรคสอง "ให้เลขาธิการ
 คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งรองเลขาธิการคณะกรรมการ
 การอุดมศึกษาคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งรองอธิการบดีตามมาตรา ๒๕
 ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ~~นะครับ~~ มีท่านผู้ใดได้แย้ง
 เชิญอาจารย์วัลลภครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

กาหลง ๘๐/๑

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ มีนิกเคียว
 ครับ เนื่องจากเมื่อสักครู่อ้างอิงไม่ผิดท่านณรงค์บอกว่าราชมณฑลใช้ว่า ราชการ ราชมณฑล
 ใช้คำว่า รักษาการ ครับ ผมมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๖ นี้ ใช้ถ้อยคำเดียวกันหมดนี้หมายถึง
 ถ้าโยงถึง ~~น่ะครับ~~ ในมาตรา ๖๑ พูดถึงอธิการบดีรักษาการในตำแหน่ง รองอธิการบดี
 ก็รักษาการในตำแหน่ง ส่วนมาตรา ๖๖ นี้ เมื่อขณะที่ไม่มีอธิการบดีนี้ก็ให้แต่งตั้งผู้มี
 คุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ ทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี คือไม่มี ราชการ
 นี่ผมเพียงแต่บอกว่าตามกฎหมายฉบับนี้ ~~น่ะครับ~~ แล้วแต่ท่านจะเห็นสมควร ส่วนอีก X
 ประเด็นหนึ่ง ๑๘๐ วันแล้วไซ้ไหมครับ คือมี ๒ ประเด็น ๑. คือคำว่า รักษาการ หรือใช้
 คำว่า รักษาการ กับประเด็นที่ ๒ คือ ๑ ปี หรือ ๑๘๐ วัน ถ้าฟังไม่ผิดท่านใช้ว่า ๑๘๐ วันแล้ว
 ประเด็นนี้เป็นอันยุติ แต่ รักษาการ นี้กับ รักษาการ นี้ถ้าอ้างถึงราชมณฑล ราชมณฑลใช้
 คำว่า รักษาการ ขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการขึ้นขึ้นความชัดเจนอีกครั้งครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์
 นุ่นทอง ครับ ขออนุญาตที่ประชุมที่จะต้องลุกหลายครั้ง เมื่อสักครู่ผมไม่ได้อ้างราชมณฑล
~~น่ะครับ~~ ผมอ้างว่า ถ้าผมจะพูดว่าไปดูมาจากมหาวิทยาลัยนครพนม ท่านก็ว่านครพนม X
 ยังไม่เข้าสภา จริง ๆ แล้วก็ีออกจากนครพนมนั้นแหละ ท่านใช้คำว่ารักษาราชการ
 ในตำแหน่ง ที่นี้ได้ปรึกษาถูกฎีกาแล้ว กฏฎีกาได้ชี้แจงว่าของราชมณฑลนั้นท่านมี
 อธิการบดีของท่านอยู่แล้ว ท่านก็เลยใช้คำว่า รักษาการในตำแหน่ง แต่ของเรานั้นยังไม่มี
 อธิการบดีก็เลยจะใช้คำว่า รักษาการในตำแหน่ง ตามที่มีการยกร่างมาในฉบับอื่น
 ก็ขอความรู้จากผู้รู้ กรรมการพร้อมที่จะเปลี่ยนทุกอย่างเพื่อให้ถูกต้อง ~~น่ะครับ~~ ไม่มีปัญหา X
 อะไรครับ ถ้าท่านผู้มีเกียรติมีคำแนะนำ เช่น ท่านคอกเตอร์บุญเลิศ เป็นต้น ท่านรองประธาน
 ไกรจะให้คำแนะนำอย่างไรก็ยินดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมเพียงยกตัวอย่างนะครับ ที่ผมยกราชมณฑลนี้ ราชมณฑลก็ยังไม่มียกตำแหน่งอธิการบดีเหมือนกันครับ ท่านดูมาตรา ๖๖ นะครับ บอกว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีอธิการบดี ไม่ใช่ว่ามีนะครับ ไม่มีเหมือนกัน แต่ผมยกถึงมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๑ คือตำแหน่งรอง แต่มาตรา ๖๖ พูดถึงว่าขณะที่ยังไม่มีอธิการบดีนี้ ให้มีการทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี คือให้ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่งมาทำหน้าที่ ฉะนั้นที่อ้างว่าราชมณฑลที่มีอธิการบดี ไม่จริง เพราะไม่มี เขาจึงให้ตามมาตรา ๒๓ มารักษารักษาการในตำแหน่ง นี่ผมเพียงแต่แย้งให้เห็นว่าอ้างถึงราชมณฑล ราชมณฑลเป็นประเด็นแบบนี้เท่านั้นแหละครับท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง อีกครั้งครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลากับคำคัดค้านนะครับ ขออนุญาตที่ประชุมว่าถ้าที่ประชุมเห็นชอบในหลักการซึ่งผมนำเสนอไปแล้วนะครับ ให้ผ่านมาตรานี้ไป สำหรับคำว่า รักษาการแทนหรือรักษาการแทนนั้น ขออนุญาตให้ทางฝ่ายเลขานุการได้ตรวจสอบความถูกต้อง ถ้าใช้คำไหนถูกต้องก็ขอใช้คำนั้นนะครับ ขอเป็นอย่างนี้นะครับ จะได้ผ่านไปได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผมจะถือว่าเห็นชอบนะครับ ถ้าไม่ได้แย้งหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ท่านสันติภาพครับ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในประเด็นของเงื่อนเวลาละครที่ผมบอกว่าภายใน ๖ เดือน หรือไม่เกิน ๖ เดือน ตามกฎหมายอื่นตกลงอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เมื่อสักครู่นี้ปรับเป็น ๑๘๐ วันแล้วใช่ไหมครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ปรับแล้วครับ เพื่อยืนยันเท่านั้นเอง ถ้า ๑๘๐ วันผมไม่ติดใจครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

กาหลง ๘๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กราบ ปรับเป็น ๑๘๐ วัน ท่านสุนทรครับ เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : นิดเดียวครับท่านประธานฯ ครับ
ผม สุนทร ครับ ขึ้นใหม่ตัดแล้วนะครับท่านณรงค์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีท่านผู้ใด
โต้แย้งหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าเห็นชอบครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ
มาตราอื่นครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพจิตใจ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในมาตรา ๕๕ ที่เพิ่มเติมคนใน
ท้องถิ่นเข้าไปนี้ผมไม่คิดใจครับท่านประธานฯ ไม่ว่าจะเป็นนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประธานกรรมการหอการค้า ประธานสภาอุตสาหกรรม นายกศมาคม
โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ท่านว่าไป แต่พอตอนท้ายนี่ะครับที่บอกว่า และผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งรัฐมนตรี และท่านตัดคำว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกนี่ะครับ
ผมอยากจะถามท่านประธานฯ ผ่านไปทางกรรมาธิการด้วยเหตุผลว่า ถ้าท่านตัดรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกนี่ะครับ กลายเป็นรัฐมนตรีไหนล่ะครับ อย่าไปพูดว่าแปล
เจตนาว่าถ้าเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยก็ต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบ
ไม่ใช่ครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๘๑/๑

แต่ในขณะที่ด้วยกันผมเรียนอย่างนี้ ถ้ามองว่าไม่ใช่ว่าตั้งข้อรังเกียจจริงงอนว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับตรงนี้ แต่ที่นี้ถ้าในรายละเอียดซึ่งบอกว่า ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวน ๕ คน โดยแต่งตั้งจากบุคคล ผมไม่คิดใจตรงนั้นครับท่านประธานฯ แต่ว่าด้วยเหตุผลในถ้อยคำว่า เหตุผลอะไรดี รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ออก ท่านรัฐมนตรีไหนเป็นคนตั้งครับ ถามก่อนว่ารัฐมนตรีไหนเป็นคนตั้ง แต่ถ้าเกิดว่าคำตอบยังมีอะไร ต้องสอบถามเพื่อความกระจ่าง ผมขออนุญาตท่านประธานฯ จะต้องถามก่อนนะครับ เบื้องต้นผมถามแค่นี้ก่อน ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านผู้ใดจะตอบ พันตำรวจเอก ไพจิตร เชิญครับ กรรมการ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สำหรับคำว่า รัฐมนตรี ที่เรากล่าวว่าว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออก เนื่องจากคำว่า รัฐมนตรี นี้มีอยู่ในคำนิยามแล้วว่า หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ต่อไปในมาตรา ๕ ก็ได้กำหนดไว้ว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่คิดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราครับ มีปัญหาเรื่องถ้อยคำที่จะเพิ่มเติมหรือแก้ไขตรงไหนไหมครับ

ว. ๒๓) (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๘๑/๒

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต
นิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : เมื่อสักครู่นี้ข้างบนเราแก้เป็น ๑๘๐ วัน
ในส่วนข้างล่างก็สอดคล้องกันใช่ไหม ถามเพื่อความกระจ่างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยืนยันครับ เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ก็แก้ไขสอดคล้องกัน ๑๘๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผมขอเรียนถามท่านกรรมการครับ อย่างอธิการบดีเราเร่ง ๖ เดือนนี้ผมเห็นด้วย เขาจะได้มี
คนทำงานประจำเร็ว ๆ แต่การที่จะเกิดสภามหาวิทยาลัยใหม่ ครั้นนี้ต้องตั้งคณะ ต้องมี
สภาคณาจารย์มีอะไรต่าง ๆ ให้เรียบร้อย ออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้ครบ แล้วจากนั้น
ถึงจะเกิดสภามหาวิทยาลัยตัวจริง เพราะฉะนั้นระยะเวลาอธิการบดีก็ดีหรือสภามหาวิทยาลัย
ก็ดีไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกันนะครับ ขึ้นกับเรื่องงานว่ากว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยใช้เวลา
เท่าไร สำหรับผมเองที่ท่านกรรมการแก้ไข ๑ ปี ผมเห็นด้วย เพราะท่านอย่าลืมว่าเราไป
หลอมละลายมาไม่รู้กี่ส่วนกี่งานน่ะครับ กว่าจะตกลงกันเสร็จ สร้างระเบียบอะไรเสร็จ
แล้วมาพร้อมหน้าเกิดสภามหาวิทยาลัย ๑๘๐ วัน ไม่น่าว่าจะทันน่ะครับ ลองทบทวน ผมว่า
ที่ท่านแก้ไข ๑ ปี ก็อย่าไปนึกว่าก็ต้องสอดคล้องกันครับ คนละเรื่องกันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรอยากให้ทบทวนมาตรา ๕๕ ใช่ไหมครับ
หรือมาตรา ๕๘/๑ ครับ

វិញ្ញ័យ ៨១/៣

นายห้อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ห้อง เล่งอี้ กรรมการ กระผมอยากจะเรียนว่า การที่เรากำหนดไว้ไม่เกิน ๑ ปี
น่าจะเป็นเรื่องที่ปลอดภัยมากที่สุด ไม่เป็นการเร่งรัดเกิดอะไรขึ้นมาในวันข้างหน้า
สถานการณ์ทางภาคใต้เราก็ไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นเขียนคำว่า ไม่เกิน ๑ ปี ผมคิดว่าถ้ามี
ความจำเป็นจะต้องเร่งให้เหลือ ๑๐ เดือน ๘ เดือน ๖ เดือน ก็ทำได้อยู่แล้ว ผมอยากจะขอ
ว่าอยากจะให้เป็นตามร่างเดิมที่เรากำหนดไม่เกิน ๑ ปีไว้ อันนี้ต้องขอประทานโทษ
เมื่อสักครู่นี้อยู่ข้างล่างเพิ่งกลับเข้ามา ก็อยากจะให้คงไว้ไม่เกิน ๑ ปี สำหรับการตั้ง
สภามหาวิทยาลัยนั้นครับ

ว. ๒๓) (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐวิ ๘๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เพื่อให้เกิดความรอบคอบนะครับ ขณะนี้เรากำลังทบทวน มาตรา ๕๕ อยู่ว่าจะกำหนด ๑๘๐ วัน หรือภายใน ๑ ปีนะครับ พังความเห็นข้างล่าง อีกสัก ๒ ท่านนะครับ เชิญท่านภิญา ช่วยปลด ครับ

นายภิญา ช่วยปลด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ภิญา ช่วยปลด จากจังหวัดสุราษฎร์ธานีครับ เมื่อสักครู่ผมฟัง ท่านอาจารย์แก้วสรร ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับเรื่องกำหนดระยะเวลา เพราะว่า ก็ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยครับการที่จะสรรหาหรือดำเนินการให้สมบูรณ์แบบ คือว่า ๑ ปี น่าจะเหมาะสม เพราะไม่เกิน ๑ ปีก็ ๖ เดือนก็ได้ ๕ เดือนก็ได้ ถ้าเสร็จก็สามารถ ดำเนินการได้ แต่เวลา ๑ ปีก็เป็นกรอบที่สมควรแก่การดำเนินการอยู่ ฉะนั้นผมเห็นด้วย กับคณะกรรมการ ผมคิดว่าภายใน ๑ ปีน่าจะเหมาะสมในการดำเนินการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพครับ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ตอบปัญหานี้เมื่อสักครู่ ผมถามกรรมการแล้วว่าอย่างไร ท่านเลขาฯ บอกว่า ๑๘๐ วัน พอประธานขึ้นมา ประธานบอกว่าขอ ๑ ปี ที่นี้หลักท่านแน่นหน้อยครับ ผมสบายใจกลับต้องมาอภิปราย อีกรอบสอง เหตุผลอย่างนี้ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับท่านสันติภาพ คือที่ ๑๘๐ วันนั้นท่านหมายถึง มาตรา ๕๘/๑ หรือครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : มาตรา ๕๕ ครับ ไม่พูดมาตรา ๕๘ แล้ว จบแล้วครับ มาตรา ๕๕ ที่ในวรรคสองบอกว่า ในมาตรา ๕๕ นี้บรรทัดสุดท้าย ของเดิม ผมว่าท่านประธานฯ อย่างนี้ ก่อนที่จะพิจารณากฎหมายนะครับ ส่วนมากผมเอง เวลาพิจารณาผมถามผู้ปฏิบัติก่อน ไม่ใช่ฟังใครมาพอสะดุดก็กลับลำ เหตุผลอย่างนี้ ท่านประธานฯ คือเวลามีปัญหาเราถามก่อนว่าผู้ปฏิบัติทำได้ไหม ผู้ปฏิบัติบอกว่า ทำได้

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จ. ๘๒/๒

ถ้าทำไม่ได้ท่านจะเอาเท่าไร แต่อันนี้ผ่านตั้งแต่กฤษฎีกาตั้งแต่ยกร่างรัฐบาลแล้วเขารู้ว่า
ได้หรือไม่ได้ พอมาเสร็จประชุมในกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ผมเชื่อครับ
ท่านเชิญมาหมดเลย เพราะฉะนั้นถ้าผู้ปฏิบัติทำได้ เขาบอก เขาทำได้ ถ้าทำไม่ได้ก็
๑๘๐ วัน หรือ ๑ ปี ผมก็ไม่คิดใจ แต่ผมยืนยันตรงนี้ ท่านดูในถ้อยคำสิครับ ไม่ใช่ว่า
พอใครพูดมานิดหนึ่งแล้วกรรมาธิการก็ขัดกันเอง ในนี้บอกว่า จนกว่าจะมีสภา
มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน นั้นขนาดเขาบังคับไว้
นะครับ ไม่เกิน ๒ เดือน ๓ เดือน เขาอาจจะเสร็จแล้วก็ได้ ไปคิดได้อย่างไรไปตัดสินใจ
แทนคนอื่นว่าเขาไม่มีกำลังไม่มีความสามารถ เพราะฉะนั้นตรงนี้ในข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
ของเดิมเขาใช้ว่า ต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน อันนั้นหนักเข้าไปใหญ่ ถ้าบอกภายใน ๑๘๐ วัน
ต้องไม่เกินล็อก (Lock) ไว้เป๊ะเหมือนกัน ก็คือท่านทำภายในกี่เดือนก็ได้ ในขณะที่เดียวกัน
อย่าไปห่วงเลยถ้า ๑ ปี ผมเชื่อครับเวลาเราพิจารณากฎหมายเราเชิญผู้ปฏิบัติมาสอบถาม
เลยว่า ท่านทำได้หรือไม่ได้ แต่ผมเชื่อเรื่องนี้ว่าได้ กฤษฎีกาข้างล่างก็ต้องบอกว่าได้
สภาผู้แทนราษฎรก็ได้ มาในวุฒิสภาแค่นั้นแล้วทำไมสภากลางข้างบนทำไม ข้างล่างบอก
ว่า แค่ ๖ เดือนฉันทำไม่ไหว ข้างล่างบอกว่า ๑ ปี ซึ่งมันอะไรกันแน่นะครับ ถ้าขึ้นผมยืนยัน
ตรงนี้ท่านประธานฯ พอดูถ้อยคำนี้ก็บอกว่า ต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน เพราะฉะนั้นถ้าขึ้นนี้
ผมยังยืนยันเดิมว่า เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๕๘/๑ อย่างไม่ต้องทำครับ ถ้าปล่อยยืดย
อย่างนี้พอถึงเวลาเขาก็บอกว่า กฎหมายบอกว่าภายใน ๑ ปี ฉันก็ลากของฉันไปเรื่อย
เหมือนกับมาตรา ๕๘/๑ เมื่อสักครู่นี้ ผมยังยืนยันตรงนี้ครับท่านประธานฯ ครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ อยากจะขอให้ท่านประธานฯ ขอเสียงครับว่า
กรรมาธิการเราขอขึ้นตามเดิมครับ คือไม่เกิน ๑ ปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ฟังดูแล้วข้างล่างก็ไม่เห็นมีใครได้แย้งว่าไม่เห็นด้วยว่า ไม่เกิน

ว. ๒๓) (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา ๘๒/๓

๑ ปี มาตรา ๕๕ นะครับ มีท่านผู้ใดได้แย้งหรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญท่านสันติภาพ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ผมบอกว่า
ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ที่กรรมาธิการตีทิ้ง ไม่เกิน ๑๘๐ วัน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : หมายถึงว่าท่านยังยืนยันที่จะเอา ๑๘๐ วันตามร่างของสภาผู้แทน
ราษฎรนะครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ยืนยันตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร
และสอดคล้องกับมาตรา ๕๘/๑ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ผมขอให้ที่ประชุมตัดสินใจนะครับ จะขอมติจากที่ประชุม
นะครับว่า ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขเงื่อนไขเวลา หรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม
ของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ หากท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ให้มีการแก้ไข
กรรมาการดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นด้วยโดยให้คงร่างเดิมไว้ตามร่างของสภาผู้แทน
ราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๕ คะแนน)

ប្រតិទិន ៩៣/១

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการครับ คณะกรรมการมีข้อสังเกตอยู่ในหน้า ๒๔ ในส่วนของรายงานสรุป เพื่อประหยัดเวลาผมขออนุญาต ไม่อ่านนะครับ ให้สมาชิก อ่านเอง มีข้อสังเกตทั้งหมด ๕ ข้อ เนื่องจากว่าคณะกรรมการได้แก้ไขในมาตรา ๖ โดยเปลี่ยนแปลงคำว่า “โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ” แก้ไขเป็น

“โดยยึดหลักความรู้คู่คุณธรรม” ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงต้องไปแก้ไขในเหตุผลของการเสนอกฎหมายนี้ โดยใช้คำว่า “โดยยึดหลักความรู้คู่คุณธรรม” เพื่อให้สอดคล้องกัน นอกนั้นก็เป็นการขอสั่งเกตเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ เพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ เพื่อให้การจะตั้งมหาวิทยาลัยราชวราชนครินทร์เรียบร้อย แล้วก็สมประโยชน์ของทุกฝ่ายนะครับ กรรมการมีข้อสังเกต ๕ ข้อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านใดไม่เห็นด้วยไหมครับ หรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ ผมเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
 ท่านกรรมการที่เสนอมานี้ ~~นะครับ~~ แต่ผมขออนุญาตฝากกับท่านกรรมการเพิ่มไป
 อันหนึ่งครับ เกี่ยวกับเรื่องอำนาจและหน้าที่นี้ ~~นะครับ~~ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๕๖
 นะครับ “ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด” นี่ ~~นะครับ~~ ที่ผมขออนุญาตฝากก็เพราะว่า
 เมื่อสักครู่นี้เพิ่งไปประชุมร่างพระราชบัญญัติอาชีวะก็มีอีกครับ อำนาจหน้าที่ แต่ปรากฏว่า
 ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ ไปยกมือพูดว่า ขอให้เป็น อำนาจและหน้าที่ ได้ไหม
 เขาเห็นด้วยหมดทั้งกรรมการเลย ท่านสุนทรนังอยู่ด้วย แต่ละคนเห็นหมดเลยครับ
 แต่ที่นี้กำลังพิจารณาอยู่นี้ไม่เห็นด้วย ทั้ง ๆ ที่พระราชบัญญัติแม่โจ้ พระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยสุโขทัย พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร และที่พระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่เพิ่งผ่านไปเมื่อสักครู่นี้ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา อำนาจและหน้าที่ทั้งนั้น มีที่เรากำลังพูดนี้ ในเมื่อ
 ผ่านไปแล้ว ผมก็เรียนนะครับว่า ในเมื่อเป็นเรื่องส่วนใหญ่นี้ต้องฝากกับกฤษฎีกา
 ไม่ได้ประชุมประสานงานกันหรืออย่างไรก็ไม่รู้ ทำไมพระราชบัญญัติจะออกมา
 แต่ละอย่างมันถึงไม่เหมือนกัน แม้กระทั่งที่มาตรา ๕๖ ที่กระผมกราบเรียน
 ในมหาวิทยาลัยราชมงคลที่ผ่านไปเมื่อสักครู่นี้บอกว่า ผู้ใด แล้วก็ (๑) (๒) (๓)
 (๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
 เขามีแค่นั้น แต่อันนี้บอกว่า ผู้ใด เพิ่มไปว่า กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด นะครับ
 ก็มันขัดกันอย่างไรก็ไม่รู้ ผมคนอ่านก็เอ๊ะมันอย่างไรกัน มหาวิทยาลัยเหมือน ๆ กัน
 แต่ทำไมทำอย่างนี้ เขียนเพิ่มบ้าง ~~นะครับ~~ ไม่ใส่ไปบ้าง ก็เลยขออนุญาตฝากไว้ด้วยว่า
 ท่านน่าจะต้องปรึกษากันให้เรียบร้อย แล้วก็พิจารณาว่าจะเอาอย่างไร ให้ขึ้นไปเหมือน ๆ กัน
 ไม่อย่างนั้นเราก็มายเถียงกันอย่างนี้ เสียเวลาอย่างที่กราบเรียนไป ผมขออนุญาตฝากตั้งเป็น
 ข้อสังเกตว่า เมื่อในแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว คราวหน้าท่านกฤษฎีกาช่วยกรุณาประชุม เอาให้เป็น
 มาตรการเดียวกันเลยว่าจะเขียนอย่างไร อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ อย่างหนึ่งอย่างใด
 อย่างที่กราบเรียน ~~นะครับ~~ ขอขอบคุณครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับข้อสังเกตของกรรมการ ไม่มีท่านผู้ใดได้แย้งหรือเห็น
เป็นอย่างอื่นนะครับ จะถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ข้อสังเกตของนายแพทย์ประสิทธิ์
นั้นคงจะต้องฝากไปยังกฤษฎีกานะครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๕ ครับ
ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ มีร่างพระราชบัญญัติที่จะอยู่ในวาระต่อไปนะครับ
อันนี้ขอปรึกษาที่ประชุมว่า คือร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.
มี ๘๐ มาตรา แต่ว่ามีแก้ไขเพียง ๔ มาตรา จะต่อในวันนี้ไหมครับ ด่อนะครับ ท่านผู้อาวุโส
ทุกท่านที่อยู่ในที่นี้เห็นชอบในการที่จะให้ดำเนินการประชุมต่อหรือครับ

ผมขอเข้าเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.
วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา

การพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๕๕)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายจรูญ ยิ่งประกาศ	๒. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๓. นายดำรง พุฒตาล	๔. นายดิศทัต ใตระกิตย
๕. นายทวีป ขวัญบุรี	๖. นายนิคม เขาวักิตติโสภณ
๗. นายปราโมทย์ ไหม้กัลด	๘. นายปรีชา ปิตานนท์
๙. นายผ่อง เล่งอี้	๑๐. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
๑๑. พลเอก มนต์ อร่ามศรี	๑๒. นายมนู วณิชชานนท์
๑๓. นายวิชัย ครองยุติ	๑๔. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
๑๕. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์	๑๖. นายวีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์
๑๗. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	๑๘. นายสราวุธ นิยมทรัพย์
๑๙. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	๒๐. นายสามารถ รัตนประทีปพร
๒๑. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	๒๒. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ่นสำราญ
๒๓. นายโสภณ สุภาพงษ์	๒๔. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๒๕. นายอนันตชัย คุณานันทกุล	

อนึ่ง นายดำรง พุฒตาล ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ ฯ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายวิญญู อู่ฟารกุล เป็นกรรมการวิสามัญ ฯ แทน

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ อนันตชัย คุณานันทกุล

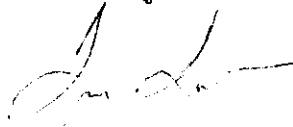
(นายอนันตชัย คุณานันทกุล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.

วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายสุรทิน หวังตอลา)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๒

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๖, ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๗

วิภาภรณ์ พิมพ์

วิภาภรณ์/เอกชัย/ยาใจ/ดวงเดือน ทาน

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.
วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จ ภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญ ฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายอนันตชัย คุณานันทกุล	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ
๑.๒ นายปภาณิษฐ์ ไม้กัลด	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายจรูญ ยิ่งประกาศ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ คนที่สอง
๑.๔ นายดิศทัต ไตรระกิตย	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ
๑.๕ นายสามารถ รัตนประทีปพร	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ

๒. คณะกรรมการการวิสามัญ ฯ ได้มีมติแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา
คณะกรรมการการวิสามัญ ฯ ดังนี้

๒.๑ นายสมพร ไพลิน	ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคม
๒.๒ นายจุฬา สุขมานพ	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการขนส่ง และจราจร สำนักงานนโยบายและแผน การขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม

๒.๓ นายวันชัย ช่อเยี่ยม	ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ
๒.๔ นายเลียง ชัยวิภาส	ผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย บริษัทโวกสก จำกัด
๒.๕ นายสุทธิศักดิ์ ธนบดีกิจกุล	กรรมการผู้จัดการ บริษัทรักษาสิ่งแวดล้อมและรีไซเคิล จำกัด
๒.๖ นายพิชัย อุตมาภินันท์	ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดนครปฐม
๒.๗ นายสุวิทย์ รัตนจินดา	นายกสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ
๒.๘ นายผดอมเดช พูนศิริวงศ์	รองกรรมการผู้จัดการ บริษัทบุญทด
	ทราฟฟิค จำกัด
๒.๙ นายไพศาล ชื่นตระกูลวิทยา	หัวหน้าสำนักงาน สำนักงานทนายความไพศาลและเพื่อน
๒.๑๐ นายประมวล จันทรีชีวะ	ทนายความ บริษัทสำนักกฎหมายประมวลชัย จำกัด
๒.๑๑ นายเชาวลิต รัตนาวีวัฒน์พงศ์	รองประธาน บริษัทวีเนแม็กซ์อุตสาหกรรม จำกัด
๒.๑๒ นายเทพรักษ์ เหลืองสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหาร บริษัทนามยงเทอร์มินัล จำกัด

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้ง นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญฯ ๒ สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงคมนาคม

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

๑. นายสุธีระ อริยะวงกิจ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและพิจารณาการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
๒. นางสาวสุภา โกมุทกุล	นักวิชาการขนส่ง ๘
๓. นายไสมณ ปิยะภานี	นิติกร ๕
๔. นายประภาส คงชุม	นิติกร ๔
๕. นางสาวนิสิตดา หงษ์ชูเกียรติ	นิติกร ๔

กระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

นางสาวอรรษา ธนากร

นิติกร ๗

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๑. นายสมชาย บรรลือเสนาะ	ผู้จัดการสมาคมผู้รับจัดการขนส่ง สินค้าระหว่างประเทศ
๒. นายสุวัฒน์ อัครทองกุล	ประธานสมาคมเจ้าของ และตัวแทนเรือกรุงเทพ ฯ
๓. นายเหรียญ วรวิพัฒน์กำธร	กรรมการสมาคมเจ้าของ และตัวแทนเรือกรุงเทพ ฯ

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

นายจำเริญ จิตรธร

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

"ส่งมอบของ"

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
 และได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๕

มาตรา ๖

หมวด ๑

สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗

มาตรา ๘

มาตรา ๙

มาตรา ๑๐

นายจำเริญ จิตรธร

"ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมอบหมาย
จะต้องลงลายมือชื่อในใบตราส่งต่อเนื่อง"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมคำนิยาม
คำว่า "ส่งมอบของ" ของมาตรา ๔
ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความในวรรคสาม
ของมาตรา ๑๐ ดังนี้

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรขอแปรญัติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ ดังนี้

"มาตรา ๑๘ เมื่อผู้ตราส่งได้มอบของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องแจ้งสภาพอันตรายแห่งของนั้น และข้อความระวางต่าง ๆ ถ้ามี หากผู้ตราส่งไม่แจ้งสภาพอันตรายแห่งของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ไม่ทราบ ให้สิทธิพิเศษหน้าที่ของผู้ตราส่งและสิทธิของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีดังต่อไปนี้

..... ฯลฯ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวนมาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๓หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตธรรม

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
 และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๔ข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและการคิดค่าเสียหาย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑นายจำเริญ จิตรธร

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ของมาตรา ๓๑ ดังนี้

"มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏชัดว่า ของได้สูญหายหรือเสียหายในระหว่างช่วงหนึ่งช่วงใดช่วงหนึ่งของการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและในช่วงนั้นมีกฎหมายภายในของประเทศที่ของนั้นได้สูญหายหรือเสียหายหรือมีอนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งไว้เป็นอย่างอื่น ให้การจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องสำหรับการสูญหายหรือเสียหายนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าว"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนมาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๕การใช้สิทธิเรียกร้อง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒การควบคุมการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ในวรรคสี่ของมาตรา ๔๑ ดังนี้

"ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติ
 ผิดหรือหลักประกันไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยวิธีที่สะดวกที่สุดเร็วไม่เกิน
 ยี่สิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนมาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ของมาตรา ๕๖ ดังนี้

"มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา หรือมีการเปลี่ยนแปลง
สาระสำคัญในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการข้อพิพาทที่ข้อพิพาทได้อย่างใดอย่างหนึ่งในใบทะเบียน ให้ผู้ประกอบการ
ขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนแจ้งแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และให้นายทะเบียน
หมายเหตุการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในใบทะเบียน"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวนมาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ของมาตรา ๕๗ ดังนี้

"มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใด

(๑) ไม่ดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบหรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาขนส่งต่อเนื่อง
หลายรูปแบบ หรือไม่ดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอดระยะเวลา
ที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบทะเบียนที่ระบุว่าเป็นเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญ

(๓) ไม่ส่งหรือส่งรายงานไม่ถูกต้องหรือไม่มีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๕๒

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร ในการปฏิบัติการของนายทะเบียน
และพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่สมควร

เมื่อนายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง

ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควรแล้ว ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามที่ ๗๘ ทะเบียนมีหนังสือสั่งตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวได้ในระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ของมาตรา ๕๘ ดังนี้

มาตรา ๕๘ นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบทะเบียน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงที่ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนให้ข้อมูลเท็จหรือกระทำฉ้อฉลเพื่อให้ได้รับ
จดทะเบียน

(๒) นายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๗ วรรคสองและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดเกินกว่าหนึ่งครั้งในรอบปี

(๓) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่ให้นำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้ หรือของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการดังกล่าว

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

นายจำเริญ จิตรธร

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัติแก้ไขความใน (๓)

ในวรรคสองของมาตรา ๖๒ ดังนี้

“(๓) สั่งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนดำเนินการนำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้หรือซึ่งเกินของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งสั่งให้ชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการนั้น ทั้งนี้ ภายใต้งบค้ำแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวน

มาตรา ๖๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓

การรับข้อพิพาท

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>อัตราค่าธรรมเนียม</u>	ไม่มีการแก้ไข

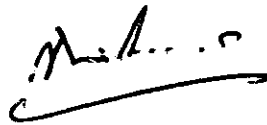
๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อกรณีผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ ดังนี้

ในการจัดทำสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศที่ผ่านมา มีบางกรณีที่แม้สนธิสัญญาหรือความตกลงจะกำหนดข้อบทแสดงพันธกรณีที่รัฐบาลของแต่ละประเทศต้องให้สิทธิหรือประโยชน์ซึ่งกันและกัน แต่ในทางปฏิบัติฝ่ายไทยไม่สามารถอ้างสิทธิหรือประโยชน์ตามข้อบทดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อบทดังกล่าวไม่มีสภาพบังคับต่อราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศภาคี หรือการปฏิบัติตามข้อบทนั้นต้องดำเนินการตามขั้นตอนของราชการส่วนท้องถิ่นที่ยุ่งยาก

มาก ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดกรณีที่ต่างประเทศได้ประโยชน์จากสนธิสัญญาหรือความตกลงแต่เพียงฝ่ายเดียว ในการจัดทำสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบซึ่งจะเป็น ผลให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่างประเทศสามารถขอจัดแจ้งเพื่อประกอบการในประเทศ ไทยตามมาตรา ๕๕ ได้ รัฐบาลโดยกระทรวงคมนาคมควรดำเนินการเจรจาและจัดทำสนธิสัญญาหรือ ความตกลงโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบของประเทศไทย จะสามารถเข้าไปประกอบการในต่างประเทศได้จริง

๙. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไข เพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายดิศทัต โนตะกิตย)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.

วุฒิสภา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ” หมายความว่า การรับขนส่งโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่สองรูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว โดยขนส่งจากสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของในประเทศหนึ่งไปยังสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นสถานที่ส่งมอบของในอีกประเทศหนึ่ง

การดำเนินการรับหรือส่งมอบของตามที่ระบุไว้ในสัญญาขนส่งรูปแบบเดียว ไม่ถือว่าเป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในฐานะตัวการและเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติการขนส่งตามสัญญา ไม่ว่าการทำสัญญานั้นจะทำได้ด้วยตนเองหรือโดยบุคคลที่ตนมอบหมาย แต่ไม่รวมถึงบุคคลที่กระทำการในฐานะตัวแทนหรือทำการแทนผู้ตราส่งหรือผู้ขนส่งที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการขนส่งดังกล่าว

“ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน” หมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๘ หรือได้จัดแจ้งตามมาตรา ๔๕

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำการหรือรับที่จะทำการขนส่งไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้บุคคลเดียวกันกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ตราส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญากับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ผู้รับตราส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิในการรับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

“ใบตราส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า เอกสารที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องออกให้แก่ผู้ตราส่งเพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยมีสาระสำคัญแสดงว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของตามที่ระบุในใบตราส่งต่อเนื่องและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับที่จะส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้รับตราส่ง หรือบุคคลผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ นั้น

“รับมอบของ” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับของเพื่อขนส่งของให้ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

"ส่งมอบของ" หมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ดำเนินการเพื่อให้มีผลกระทบจากการส่งมอบของไปยังผู้รับตราส่งได้อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) มอบของให้แก่ผู้รับตราส่ง

(ข) นำของไปไว้ในเงื้อมมือของผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือตามกฎหมายหรือประเพณีทางการค้าที่ถือปฏิบัติกันอยู่ ณ สถานที่ส่งมอบแล้ว หรือ

(ค) มอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือกฎข้อบังคับที่ให้อยู่ ณ สถานที่ส่งมอบกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องส่งมอบของให้

"หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน" หมายความว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติงานบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

"ของ" หมายความว่า สิ่งหามทรัพย์ สัตว์มีชีวิต รวมทั้งภาชนะขนส่งที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิได้เป็นผู้จัดหา มาไม่ว่าของเหล่านั้นจะบรรจุหรือได้บรรจุไว้บนหรือได้ปากระวาง

"ภาชนะขนส่ง" หมายความว่า ตู้สินค้า ไม้รองสินค้าหรือสิ่งอื่นที่ใช้บรรจุของหรือรองรับของ หรือใช้รวมหน่วยการขนส่งของหลายหน่วยเข้าด้วยกัน หรือภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์อย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

"หน่วยการขนส่ง" หมายความว่า หน่วยแห่งของที่ขนส่งซึ่งนับเป็นหนึ่ง และแต่ละหน่วยอาจทำการขนส่งไปตามลำพังได้ เช่น กระสอบ ชัน ถัง ตู้ ม้วน ลัง ลูก ห่อ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

"เป็นหนังสือ" หมายความว่า รวมถึงโทรเลข โทรพิมพ์ โทรสารหรือวิธีการอย่างอื่นซึ่งพิมพ์ บันทึก ทำซ้ำหรือส่งข้อความโดยทางเครื่องกลหรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อย่างอื่นที่มีไว้ใช้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

"ใบทะเบียน" หมายความว่า ใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ รวมทั้งใบจดทะเบียนหรือใบทะเบียนการตั้งตัวแทนตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ สัญญารับขนของภายในราชอาณาจักรโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่สองรูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญารับขนของฉบับเดียว คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือว่าให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับก็ได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ คือ สัญญาซึ่งผู้ตราส่ง ตกลงให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ดำเนินการหรือจัดให้มีการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และผู้ตราส่งตกลงที่จะชำระค่าระวางให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๘ ข้อกำหนดใดในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีผลไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยาย เป็นการปลดเปลื้องหน้าที่หรือความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือทำให้เสื่อมสิทธิแก่ผู้ตราส่งหรือผู้รับตราส่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้อกำหนดนั้นเป็นโมฆะ

ข้อกำหนดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งถึงความสมบูรณ์ของข้อกำหนดอื่นในสัญญานั้น และให้ถือว่าคู่สัญญาได้เจตนาให้ข้อกำหนดอื่นนั้นแยกออกจากข้อกำหนดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่ง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิคู่สัญญาที่จะตกลงกันกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๙ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่กระทบถึงสิทธิและหน้าที่ในการเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ ในการทำสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะต้องออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่ผู้ตราส่งเมื่อได้รับมอบของ

ใบตราส่งต่อเนื่องอาจเป็นชนิดโอนให้กันได้หรือชนิดห้ามโอน ทั้งนี้ แล้วแต่ผู้ตราส่งจะเลือก

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมอบหมาย จะต้องลงลายมือชื่อในใบตราส่งต่อเนื่อง

การลงลายมือชื่อตามวรรคสามให้หมายความรวมถึงการลงลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารทางโทรสาร การปรุเอกสาร การประทับตรา การใช้สัญลักษณ์ หรือการลงลายมือชื่อโดยใช้เครื่องกลหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๑ ใบตราส่งต่อเนื่องพึงแสดงรายการดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะทั่วไปแห่งของ เครื่องหมายที่จำเป็นเพื่อบ่งตัวของ ข้อความที่แจ้งสถานะอันตราย สภาพการเน่าเสียง่ายแห่งของ หากจะต้องมี และจำนวนหน่วยการขนส่ง น้ำหนักรวมหรือปริมาณอย่างอื่นแห่งของ ทั้งนี้ ตามที่ผู้ตราส่งแจ้งหรือจัดให้

(๒) สภาพแห่งของเท่าที่เห็นได้จากภายนอก

(๓) ชื่อและสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

(๔) ชื่อผู้ตราส่ง

(๕) ชื่อผู้รับตราส่ง ถ้าผู้ตราส่งระบุไว้

(๖) สถานที่และวันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของ

(๗) สถานที่ส่งมอบของ

(๘) วันที่หรือระยะเวลาส่งมอบของ ณ สถานที่ส่งมอบ ถ้าคู่สัญญาจะได้ตกลงกันได้

โดยชัดแจ้ง

(๙) ข้อความระบุว่าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้หรือชนิดห้ามโอน

(๑๐) สถานที่และวันที่ออกใบตราส่งต่อเนื่อง

(๑๑) ลายมือชื่อของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) ค่าระวางเท่าที่ผู้รับตราส่งจะต้องชำระซึ่งรวมถึงสกุลเงินที่จะต้องชำระหรือค่าระวางสำหรับแต่ละรูปแบบการขนส่ง หรือข้อความแสดงว่าผู้รับตราส่งเป็นผู้ชำระค่าระวางตามที่คู่สัญญาได้ตกลงกันได้

(๑๓) เส้นทางที่จะใช้ขนส่ง รูปแบบการขนส่ง และสถานที่เปลี่ยนถ่ายพาหนะ ถ้าทราบถึงรายละเอียดดังกล่าวเมื่อออกใบตราส่งต่อเนื่อง

(๑๔) รายละเอียดอื่นใดที่คู่สัญญาตกลงให้แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

ในกรณีที่ใบตราส่งต่อเนื่องใดที่ออกโดยผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีรายการไม่ครบตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ใบตราส่งต่อเนื่องนั้นยังคงมีฐานะทางกฎหมายเป็นใบตราส่งต่อเนื่องหากมีข้อความครบลักษณะเป็นใบตราส่งต่อเนื่องตามมาตรา ๔

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิได้ทำบันทึกเป็นข้อสงวนไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องโดยระบุถึงข้อที่ไม่ตรงกับความจริง เหตุแห่งความสงสัยหรือพฤติการณ์ที่ไม่อาจตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงได้ แล้วแต่กรณีหรือมิได้ระบุข้อความไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องอย่างชัดเจน เช่น ระบุว่า "ผู้ตราส่งเป็นผู้ชั่งน้ำหนัก บรรทุก และตรวจนับ" "ผู้ตราส่งเป็นผู้บรรจุตู้สินค้า" หรือข้อความอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบหมายไว้ตามสภาพที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ถ้ามิได้มีการบันทึกไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องตามมาตรา ๑๒ และถ้าใบตราส่งต่อเนื่องหรือข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ตามใบตราส่งต่อเนื่องได้โอนหรือส่งไปยังผู้รับตราส่งหรือบุคคลภายนอก ซึ่งได้ทราบและกระทำการโดยสุจริตโดยเชื่อตามข้อความในใบตราส่งต่อเนื่องนั้น ห้ามมิให้พิสูจน์เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่กันไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องกับผู้รับตราส่งในเรื่องทั้งหลายเกี่ยวกับการขนส่งของที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องนั้น ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในใบตราส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติทั้งหลายในกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวกับใบตราส่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง

มาตรา ๑๖ เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบหมายจากผู้ตราส่งหรือจากบุคคลอื่น ในนามผู้ตราส่งไว้แล้ว ให้ถือว่า ผู้ตราส่งได้รับรองความถูกต้องในรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพแห่งของ เครื่องหมาย เลขหมาย น้ำหนัก ปริมาตร และปริมาณแห่งของที่ขนส่งนั้น ตลอดจนลักษณะอันตรายแห่งของ ที่ตนได้แจ้งไว้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือจัดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องเพื่อบันทึกไว้ในใบตราส่ง ต่อเนื่อง

ถ้ามีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นเนื่องจากการแจ้งข้อความไม่ถูกต้องตรงตามรายละเอียด ตามวรรคหนึ่งที่ผู้ตราส่งได้แจ้งไว้หรือจัดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องเพื่อบันทึกไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง แม้ว่าผู้ตราส่งจะได้โอนใบตราส่ง ต่อเนื่องนั้นให้แก่บุคคลภายนอกไปแล้วก็ตาม แต่ทั้งนี้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังคงต้องรับผิดชอบ ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อบุคคลภายนอกนั้น

มาตรา ๑๗ ผู้ตราส่งต้องทำเครื่องหมายหรือปิดป้ายของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศและตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รู้ว่าของนั้นมีอันตราย

มาตรา ๑๘ เมื่อผู้ตราส่งได้มอบของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ ขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องแจ้งสภาพอันตรายแห่งของนั้น และข้อควรระวังต่าง ๆ ถ้ามี หากผู้ตราส่งไม่แจ้งสภาพอันตรายแห่งของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ไม่ทราบ ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ตราส่งและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายทั้งปวงอันเกิดขึ้นหรือเป็นผลเนื่องจากการขนส่งของนั้น

(๒) ไม่ว่าเวลาใด ๆ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่ง ต่อเนื่องอาจขนถ่ายของนั้นออกจากพาหนะที่ขนส่ง ทำลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่บุคคลที่ได้ทราบถึงสภาพอันตรายแห่งของที่ขนส่งนั้นแล้ว เมื่อได้รับมอบของ

มาตรา ๑๙ แม้ว่าผู้ตราส่งจะได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ แล้ว แต่ถ้าปรากฏในภายหลังว่าของนั้นเป็นอันตราย หรือเป็นอันตรายใกล้จะถึงแก่ชีวิตหรือทรัพย์สิน หรือจะเป็นอันตรายอย่างแน่ชัด ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง อาจขนาถ่ายของนั้นออกจากพาหนะที่ขนส่งทำลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องขอใช้คำสินไหมทดแทน แต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังต้องรับผิดชอบของตนในการเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปหรือในกรณีที่ต้องรับผิดชอบตาม มาตรา ๒๐

ส่วนที่ ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบเพื่อ ความเสียหายอันเป็นผลจากการที่ของสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้า ถ้าเหตุแห่งการสูญหาย เสียหายหรือ ส่งมอบชักช้า นั้นได้เกิดขึ้นตั้งแต่เวลาที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของจนถึงเวลาที่ได้ส่งมอบของนั้น เว้นแต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะพิสูจน์ได้ว่าตนหรือลูกจ้าง ตัวแทนของตนหรือบุคคลอื่นใดซึ่งตนได้ใช้ บริการ เพื่อปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ได้ใช้มาตรการทั้งปวงซึ่งจำเป็นต้องกระทำเพื่อ หลีกเลียงเหตุแห่งการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้ารวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากเหตุ นั้น

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อ ความเสียหายใด ๆ อันเป็นผลจากการส่งมอบ ชักช้า เว้นแต่ผู้ตราส่งจะได้แจ้งก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะรับมอบของว่า หากมีการส่งมอบชักช้า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ได้ยินยอมที่จะรับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก่อนรับมอบของ

มาตรา ๒๑ การส่งมอบชักช้า คือ

(๑) ในกรณีที่มีการตกลงกำหนดเวลาส่งมอบไว้อย่างชัดเจน ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลานั้น

(๒) ในกรณีที่ไม่มี การตกลงกำหนดเวลาส่งมอบไว้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้ส่งมอบ ของภายในกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบตามหน้าที่อันพึงปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งกรณี ประกอบด้วย

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีหน้าที่ต้องดำเนินการส่งมอบของดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่ผู้ถือ ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง
- (๒) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลเพื่อเขาสั่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งได้เวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง ซึ่งได้สลักหลังโดยชอบ

(๓) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลโดยนาม ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งมีชื่อระบุในใบตราส่งต่อเนื่องเมื่อได้มีการพิสูจน์ถึงความถูกต้องของตัวบุคคลและได้รับการเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่งจากบุคคลดังกล่าว แต่ถ้ามีการโอนใบตราส่งต่อเนื่องดังกล่าวต่อไปเป็นประเภทเพื่อเขาสั่งหรือโดยการสลักหลังลอย ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ

(๔) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดห้ามโอน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งมีชื่อเป็นผู้รับตราส่งในใบตราส่งต่อเนื่องเมื่อได้พิสูจน์ถึงความถูกต้องของตัวบุคคลนั้นแล้ว

ในกรณีที่ไม่มีกรออกเอกสารใด ๆ ให้แก่ผู้ตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลตามคำสั่งของผู้ตราส่ง หรือตามคำสั่งของผู้ได้มาซึ่งสิทธิของผู้ตราส่งหรือของผู้รับตราส่งตามที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระบุไว้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่หาตัวผู้รับตราส่งไม่พบหรือผู้รับตราส่งปฏิเสธไม่ยอมรับมอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องบอกกล่าวไปยังผู้ตราส่งทันทีและถามเอาคำสั่งจากผู้ตราส่ง

หากมีพฤติการณ์ชัดเจนว่าไม่สามารถจะบอกกล่าวไปยังผู้ตราส่งได้ทันที หรือไม่อาจถามเอาคำสั่งจากผู้ตราส่งได้ หรือผู้ตราส่งละเลยไม่ส่งคำสั่งนั้นมาในเวลาอันควรหรือส่งมาเป็นคำสั่งอันไม่อาจปฏิบัติได้ หากของนั้นได้พ้นจากอารักขาภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธินำของนั้นออกขาย ทำลาย หรือจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมและจำเป็น

เมื่อได้จัดการตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องบอกกล่าวแก่ผู้ตราส่งโดยไม่ชักช้า เว้นแต่ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องละเลยไม่บอกกล่าวแก่ผู้ตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ได้จัดการกับของตามวรรคสองแล้ว ได้เงินจำนวนเท่าใด ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิหักเอาไว้เป็นค่าระวาง ค่าอุปกรณ์แห่งค่าระวางและค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการจัดการนั้น ถ้ายังมีเงินเหลือ ให้ส่งมอบแก่บุคคลซึ่งมีสิทธิจะได้เงินนั้นโดยพลันหรือถ้าส่งมอบไม่ได้ ให้นำไปฝากไว้ ณ สำนักงานวางทรัพย์ แต่ถ้าเงินยังขาดอยู่เท่าใด ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในส่วนที่ขาดนั้น

ในกรณีที่ได้ทำลายหรือจัดการกับของตามวรรคสองแล้วไม่ได้เงิน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิเรียกค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการจัดการดังกล่าวเอาจากผู้ตราส่งได้

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้รับตราส่งได้รับของหากปรากฏว่ามีการสูญหายบางส่วนหรือเสียหาย และถ้าผู้รับตราส่งมิได้โต้แย้งเป็นหนังสือแก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องถึงการสูญหายหรือสภาพของความเสียหายแห่งของที่ได้รับนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของถูกต้องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

ในกรณีที่การสูญหายหรือเสียหายไม่เห็นประจักษ์ ผู้รับตราส่งมีสิทธิโต้แย้งเป็นหนังสือภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับของนั้น

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของลูกจ้างและตัวแทนของตน และของบุคคลอื่นซึ่งตนได้ใช้บริการเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา รวมถึงลูกจ้างและตัวแทนของบุคคลอื่นนั้น ซึ่งได้กระทำไปในทางที่จ้างหรือภายในขอบอำนาจแห่งการเป็นตัวแทนหรือในกิจการที่ได้ใช้บริการนั้น

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้ล่วงหน้ากำหนดเวลาส่งมอบของหรือกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบของแล้วแต่กรณี ให้บุคคลผู้มีสิทธิรับของมีสิทธิขอชดเชยค่าเสียหายได้อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รับชดเชยของ

(๒) รับชดเชยของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลมาจากการส่งมอบชักช้า หรือ

(๓) ไม่รับชดเชยของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลมาจากการส่งมอบชักช้า

ในกรณีที่กำหนดเวลาส่งมอบของหรือกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบของได้ล่วงพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันถึงกำหนดส่งมอบของ ให้ถือว่าของนั้นได้สูญหายโดยสิ้นเชิง บุคคลผู้มีสิทธิรับชดเชยของมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเสมือนว่าของนั้นได้สูญหายโดยสิ้นเชิง เว้นแต่จะปรากฏหลักฐานแสดงให้เห็นว่าของนั้นยังมิได้สูญหาย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ชำระค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้มีสิทธิรับข้อชดเชยแล้ว ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการรับช่วงสิทธิแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชย ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชยนั้นเกิดขึ้นหรือเป็นผลจาก

(๑) เหตุสุดวิสัย

(๒) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทนหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว

(๓) การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย หรือการระบุจำนวนของที่บกพร่องหรือไม่เพียงพอ

(๔) การยกขน การบรรจุหีบห่อ การขนถ่าย การเก็บรักษาของโดยผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทนหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว

(๕) สภาพแห่งของนั้นเองหรือความชำรุดบกพร่องที่แฝงอยู่ภายในของนั้น

(๖) การนัดหยุดงาน การปิดงานด้าง การผลงงาน หรืออุปสรรคหรือเหตุขัดข้องในด้านแรงงานด้วยประการใด ๆ

(๗) ในกรณีเป็นของที่ขนส่งทางทะเลหรือน่านน้ำภายใน เมื่อการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชดเชยระหว่างการขนส่งเกิดขึ้นโดย

(ก) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดในการเดินเรือหรือในการบริหารจัดการเรือไม่ว่าจะเป็นการกระทำของนายเรือ คนประจำเรือ ผู้นำร่อง หรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง

(ข) อัคคีภัย เว้นแต่อัคคีภยนั้นเกิดจากความผิดหรืออยู่ในความรู้เห็นของผู้ขนส่ง

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังคงต้องรับผิดชอบในการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชยตาม (๗) อันเป็นผลมาจากเรือไม่อยู่ในสภาพที่สามารถเดินทะเลได้อย่างปลอดภัย เว้นแต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าตนได้กระทำการตามสมควรจะต้องกระทำในฐานะเช่นนั้น เพื่อให้เรืออยู่ในสภาพดังกล่าวแล้วเมื่อเริ่มต้นการเดินทาง

ส่วนที่ ๔

ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและการคิดค่าเสียหาย

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ในกรณีที่ยกซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบไว้สูญหายหรือเสียหาย ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้จำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้เพียงหกร้อยหกสิบหกจุดหกเจ็ดหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งหน่วยการขนส่ง หรือสองหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักทั้งหมดแห่งของที่สูญหายหรือเสียหายแล้วแต่จำนวนเงินใดจะมากกว่า

ในกรณีที่คำนวณราคาค่าเสียหายได้ตามมาตรา ๓๔ และปรากฏว่าราคาของนั้นต่ำกว่าที่จำกัดความรับผิดได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาตามราคาที่ยกคำนวณได้นั้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดในความเสียหายอันเป็นผลจากการส่งมอบ ชักช้าหรือความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษนอกเหนือไปจากความเสียหายที่เกิดจากการสูญหายหรือเสียหายในของที่ขนส่ง ให้จำกัดความรับผิดทั้งหมดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้เพียงไม่เกินค่าระวางตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดทั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้จำกัดความรับผิดโดยรวมของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการระบุจำนวนหน่วยการขนส่งไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ให้ถือว่าของตามใบตราส่งต่อเนื่องนั้นมีจำนวนหน่วยการขนส่งตามที่ระบุไว้ แต่ในกรณีที่นำเอาสินค้าซึ่งบรรจุอยู่ในกระสอบ ชัน ถัง ตู้ ม้วน ลัง ลูก ห่อ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น มารวมบรรจุไว้ในภาชนะขนส่งเดียวกันโดยมิได้ระบุจำนวนหน่วยการขนส่งไว้ ให้ถือว่าของทั้งหมดที่รวมอยู่ในภาชนะขนส่งนั้นเป็นหนึ่งหน่วยการขนส่ง

ในกรณีที่ตัวภาชนะขนส่งซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้จัดหาได้สูญหายหรือเสียหาย ให้ถือว่าภาชนะขนส่งนั้นเป็นหน่วยการขนส่งอีกหนึ่งหน่วยหนึ่งต่างหากจากของที่อยู่ในหรือบนภาชนะขนส่งนั้น

มาตรา ๓๐ ในกรณีนี้ที่ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่ได้ระบุให้มีการขนส่งทางทะเลหรือการขนส่งในน่านน้ำภายในรวมอยู่ด้วย ให้จำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้แปดจุดสามสามหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักทั้งหมดแห่งของที่สูญหายหรือเสียหาย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏชัดว่า ของได้สูญหายหรือเสียหายในระหว่างช่วงหนึ่งช่วงใดของการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและในช่วงนั้นมีกฎหมายภายในของประเทศที่ของนั้นได้สูญหายหรือเสียหายหรือมีอนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งไว้เป็นอย่างอื่น ให้การจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องสำหรับการสูญหายหรือเสียหายนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา ๓๒ การจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิให้ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งได้แจ้งสภาพและราคาแห่งของไว้ก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะรับมอบของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้จัดแจ้งสภาพและราคาแห่งของนั้นไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องแล้ว

(๒) การสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกั้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ลูกจ้าง ตัวแทน หรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ใช้บริการในการปฏิบัติตามสัญญากระทำการหรืองดเว้นกระทำการโดยจงใจที่จะให้เกิดการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกั้หรือโดยละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกั้เช่นนั้นอาจเกิดขึ้นได้

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีการใช้สิทธิเรียกร้องต่อทั้งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและลูกจ้าง ตัวแทน และบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ใช้บริการในการปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ให้จำกัดความรับผิดของบุคคลทั้งหมดดังกล่าว รวมกันแล้วไม่เกินจำนวนความรับผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ ๒๕๕ หรือมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ของสูญหายหรือเสียหาย ให้คำนวณค่าเสียหายเท่ากับราคาที่ของนั้นจะพึงมี ณ สถานที่และเวลาที่ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งหรือ ณ สถานที่และเวลาอันควรจะได้ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

การคำนวณราคาของตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณตามราคาตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า หากไม่มีราคาดังกล่าว ให้คำนวณตามราคาท้องตลาดในขณะนั้น แต่ถ้าไม่มีทั้งราคาตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าและราคาท้องตลาด ให้คำนวณตามราคาปกติแห่งของชนิดเดียวกันและคุณภาพเท่าเทียมกัน

ในกรณีที่ราคาที่คำนวณได้ตามวรรคสองต่ำกว่าที่แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่คำนวณได้นั้น แต่ถ้าราคาสูงกว่าให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แก่การคำนวณความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ การแปลงหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินให้เป็นสกุลเงินบาท ให้คำนวณ ณ เวลาอันเป็นฐานของการคำนวณค่าเสียหายตามมาตรา ๓๔ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๖ คู่สัญญาอาจตกลงกำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ได้

ส่วนที่ ๕ การใช้สิทธิเรียกร้อง

มาตรา ๓๗ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่การใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ว่าการเรียกร้องนั้นจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด และให้ใช้บังคับตลอดถึงการที่ใช้สิทธิเรียกร้องต่อลูกจ้าง ตัวแทน หรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ให้บริการในการปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

มาตรา ๓๘ สิทธิเรียกร้องใด ๆ อันเกิดจากการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่ว่าจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ถ้ามิได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตไต่สวนการตามความในหมวด ๓ เพื่อชี้ขาดภายในเก้าเดือนนับแต่วันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของ หรือควรจะส่งมอบของ ให้เป็นอันขาดอายุความ

ภายในอายุความตามวรรคหนึ่ง ถ้าฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ถูกเรียกร้องว่าจะไม่ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในกรณีที่ฝ่ายที่มีสิทธิเรียกร้องฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการ ความยินยอมนี้ให้ใช้บังคับได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของหรือควรจะส่งมอบของ

ในกรณีที่ฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมขยายระยะเวลาในการใช้สิทธิเรียกร้องให้แก่ฝ่ายที่มีสิทธิเรียกร้องโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ถูกเรียกร้อง ให้ถือว่าเป็นการให้ความยินยอมว่าจะไม่ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้และให้มีผลเช่นเดียวกับกรณีตามวรรคสอง

หมวด ๒

การควบคุมการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เว้นแต่จะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑
- (๒) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ได้จัดแจ้งต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๔๕ หรือ
- (๓) ผู้ประกอบการขนส่งหรือขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในต่างประเทศที่ได้ตั้งตัวแทนตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๐ ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบริษัทจำกัดหรือวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร
- (๒) มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน

มาตรา ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ให้ยื่นคำขอโดยแสดงหลักฐานการมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ และการมีหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบต่อการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดจากสัญญาที่ทำขึ้น

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติและหลักประกันตามวรรคหนึ่ง
ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและออกใบทะเบียนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียน การจดทะเบียนและการออกใบทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติ
ผิดหรือหลักประกันไม่ถูกต้องให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกิน
สี่สิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการ
ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ใบทะเบียนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑)
ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบทะเบียน

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบทะเบียนจะต้องยื่นคำขอ
ก่อนใบทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนประกอบ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบทะเบียนนั้น
การขอต่ออายุใบทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) จะต้องดำรง
หลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามกฎหมายขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใด
ตามสัญญาที่ทำขึ้น และดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอด
ระยะเวลาที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

หลักเกณฑ์และวิธีกำหนด จำนวน ชนิด ขนาด และเงื่อนไขในการดำรงหลักประกัน
และสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีนี้ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ประกอบกิจการในฐานะตัวแทนตามมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้นโดยรวมถึงกิจการที่กระทำในฐานะที่เป็นตัวแทนด้วย

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ที่ประสงค์จะตั้งสาขาในการประกอบกิจการ ให้ขออนุญาตต่อนายทะเบียน นายทะเบียนจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการก็ได้

การขอรับใบอนุญาตตั้งสาขาและการออกใบอนุญาตตั้งสาขาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศตามมาตรา ๓๙ (๒) ที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนโดยแสดงหลักฐานการจดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศพร้อมทั้งตั้งตัวแทนหรือตั้งสำนักงานสาขาในราชอาณาจักร

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและออกใบจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียน การจดทะเบียน การออกใบจดทะเบียน การตั้งตัวแทนและสำนักงานสาขาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบจดทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ใบจดแจ้งของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) ให้มีอายุตามที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบจดแจ้ง

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบจดแจ้งจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบจดแจ้งสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) จะต้องมีความสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) หรือ

(๒) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการขนส่ง หรือเป็นนายหน้า ตัวแทนหรือตัวแทนค้าต่างในกิจการขนส่ง

ตัวแทนตาม (๒) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบของการตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดจากสัญญาที่ทำขึ้น

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบการขนส่งหรือขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในต่างประเทศตามมาตรา ๓๙ (๓) ที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการตั้งตัวแทนต่อนายทะเบียนโดยแสดงหลักฐานการจดทะเบียนในต่างประเทศพร้อมทั้งแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) เป็นตัวแทนในราชอาณาจักร

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนและออกใบทะเบียนการเป็นตัวแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียนการตั้งตัวแทน การจดทะเบียนการตั้งตัวแทน การออกใบทะเบียนการเป็นตัวแทนและการรับเป็นตัวแทน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ ใบทะเบียนการเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตาม
มาตรา ๓๙ (๓) ให้มีอายุตามอายุของสัญญาการตั้งตัวแทนแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบทะเบียน
ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบทะเบียนจะต้องยื่น
คำขอก่อนใบทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓)
จะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนเพื่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดจากการผิดสัญญา
หรือการละเมิดแก่ผู้ตราส่งหรือผู้รับตราส่งหรือบุคคลอื่นในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ไม่รับจดทะเบียน ไม่ออกใบทะเบียน
ตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๘ ไม่ออกใบแทนใบทะเบียนตามมาตรา ๕๕ หรือไม่อนุญาตให้
ต่ออายุใบทะเบียนตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๙ ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิตุทธอน์คำสั่งดังกล่าวต่อ
รัฐมนตรีได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจาก
นายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่
วันที่นายทะเบียนได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนจะต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการ
ประกอบการต่อนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนต้องแสดงใบทะเบียนไว้ในที่เปิดเผย
ณ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา

มาตรา ๕๔ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) และ
(๓) ต้องแสดงเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการประกอบการของผู้ที่เป็นตัวการตามที่นายทะเบียนกำหนดไว้ในที่
เปิดเผย ณ ที่ตั้งสำนักงานของตัวแทน

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบทะเบียนและการออกใบแทนใบทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา หรือมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในใบทะเบียน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนแจ้งแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และให้นายทะเบียนหมายเหตุการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในใบทะเบียน

มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใด

(๑) ไม่ดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบหรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ หรือไม่ดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) ผ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบทะเบียนที่ระบุว่าเป็นเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญ

(๓) ไม่ส่งหรือส่งรายงานไม่ถูกต้องหรือไม่มีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๕๒

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามที่นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวได้ในระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

มาตรา ๕๘ นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบทะเบียน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนให้ข้อมูลเท็จหรือกระทำฉ้อฉลเพื่อให้ได้รับจดทะเบียน

(๒) นายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๗ วรรคสองและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดเกินกว่าหนึ่งครั้งในรอบปี

(๓) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่ให้นำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้ หรือของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๕๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือให้เพิกถอนใบทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาการบังคับ

ในระหว่างที่รัฐมนตรีพิจารณาคำอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งประกอบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไป เว้นแต่จะเป็นการประกอบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่เป็นการประกอบตามสัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบทะเบียนส่งคืนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบทะเบียน

มาตรา ๖๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่เลิกประกอบกิจการ

เมื่อบอกเลิกประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทำการประกอบกิจการตามสัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนบอกเลิกประกอบกิจการต่อไปแต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ส่งคืนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๖๒ นายทะเบียนมีอำนาจควบคุมดูแลบรรดากิจการที่เกี่ยวกับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ดำเนินการของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนในระหว่างเวลาทำงานตามปกติ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและตรวจสอบบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) เรียกผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน ผู้จัดการ พนักงานและลูกจ้าง ตัวแทนและลูกจ้างของตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง

(๓) สั่งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนดำเนินการนำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้หรือซึ่งเป็นของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งสั่งให้ชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการนั้น ทั้งนี้ ภายใต้งบค้ำแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง ให้นุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การระงับข้อพิพาท

มาตรา ๖๕ คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอาจตกลงกันให้ศาลในประเทศใดประเทศหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีแพ่งที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามกฎหมายของประเทศนั้น เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีโดยระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องหรือสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบก็ได้

ในกรณีที่มีได้มีการระบุนศาลในการฟ้องคดีแพ่งที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด โจทก์มีสิทธิเลือกฟ้องคดีในศาลใดศาลหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาลในประเทศที่เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือภูมิลำเนาของจำเลย
- (๒) ศาลในประเทศที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบได้กระทำขึ้น ซึ่งต้องปรากฏว่าจำเลยมีสำนักงาน สำนักงานสาขาหรือตัวแทนอยู่ในประเทศนั้นด้วย
- (๓) ศาลในประเทศที่เป็นสถานที่ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของหรือส่งมอบของ อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือให้ฟ้องคดีในศาลใด ๆ ที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นก็ได้ ถ้าการตกลงนั้นได้กระทำขึ้นภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้ว

มาตรา ๖๖ คำฟ้องเกี่ยวกับคดีแพ่งในราชอาณาจักรไม่ว่าจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามพระราชบัญญัตินี้ และคำฟ้องเกี่ยวกับสัญญารับขนของภายในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๗ คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอาจตกลงกันเป็นหนังสือกำหนดให้เสนอข้อพิพาทใด ๆ ที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาดก็ได้

ในกรณีที่มีข้อตกลงอนุญาโตตุลาการโดยระบุนสถานที่ คู่สัญญามีสิทธิดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศตามที่ระบุไว้ในสัญญาเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการก็ได้

ในกรณีที่มีข้อตกลงอนุญาโตตุลาการแต่มิได้ระบุนสถานที่ ผู้เสนอข้อพิพาทมีสิทธิเลือกดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศใดประเทศหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ประเทศที่เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่หรือภูมิลำเนาของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง
- (๒) ประเทศที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบได้กระทำขึ้นซึ่งต้องปรากฏว่าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งมีสำนักงาน สำนักงานสาขาหรือตัวแทนอยู่ในประเทศนั้นด้วย
- (๓) ประเทศที่เป็นสถานที่ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของหรือส่งมอบของ อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศใด ๆ ก็ได้ ถ้าการตกลงนั้นได้กระทำขึ้นภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้ว

มาตรา ๖๘ ให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเรียกร้องอันมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามบทบัญญัติในหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นหนังสือภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้วให้บังคับใช้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายของประเทศที่ตกลงกันก็ได้

มาตรา ๖๙ ข้อความหรือข้อตกลงใดในใบตราส่งต่อเนื่องหรือสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่จำกัดสิทธิในการฟ้องคดีแพ่งต่อศาลหรือจำกัดสิทธิในการดำเนินการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นโมฆะ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบโดยไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนหรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งให้เพิกถอนใบทะเบียนตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และในกรณีที่มีการทำสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้แล้ว ให้ปรับอีกเป็นรายสัญญาในอัตราสัญญาละห้าหมื่นบาท

เพื่อประโยชน์แก่คู่สัญญาหรือผู้รับตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวที่ได้ทำไว้แล้วต่อไปจนแล้วเสร็จ

มาตรา ๗๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งให้ระงับการประกอบการตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบทะเบียนตามมาตรา ๔๑ วรรคห้า มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ วรรคห้า หรือมาตรา ๔๘ วรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐ หรือ
มาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ หรือ
มาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๑ เป็น
นิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้น
ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้
รู้เห็นหรือยินยอม หรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๗๘ เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่กระทำความผิดตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓
มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๖ ได้ชำระค่าปรับในอัตราสูงสุดสำหรับความผิดนั้นแก่นายทะเบียน
ภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องซึ่งประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอยู่แล้ว
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไป
ให้ดำเนินการขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียนในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบการขนส่งต่อเนื่อง
หลายรูปแบบต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้จดทะเบียนหรือจดทะเบียน

มาตรา ๘๐ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่ทำขึ้นก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบจดทะเบียน	ฉบับละ	๘,๐๐๐	บาท
(๓) ใบทะเบียนการเป็นตัวแทน	ฉบับละ	๘,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตตั้งสาขาของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง จดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑)	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๕) ใบแทนใบทะเบียน			
(ก) ใบแทนใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) ใบแทนใบจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ค) ใบแทนใบทะเบียนการเป็นตัวแทน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๖) คำขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๗) คำขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๘) คำขอตั้งตัวแทน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๙) คำขอต่ออายุใบทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๐) คำขออนุญาตตั้งสาขาของผู้ประกอบการ ขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑)	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๑) คำขออื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐๐	บาท

ว. ๒๗) (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๔/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กฎหมายเราเหลืออีกหลายฉบับ~~นะครับ~~ แล้วก็เราทำงานหนักในวันนี้ X
วันต่อ ๆ ไประเบียบวาระจะได้ลดน้อยลง~~นะครับ~~ ในเรื่องกฎหมายเชิญท่านนิรัตน์ครับ X

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ขอรื้อท่านประธานฯ ครับ
เนื่องจากเรามีกฎหมายอยู่นะครับ ระเบียบวาระที่ ๖, ๗, ๘ อยากจะกราบเรียนถาม
ท่านประธานฯ ครับว่าวันนี้จะเอาเฉพาะฉบับนี้แล้วจบ แล้วที่เหลือท่านประธานฯ จะเอา
ไปพรุ่งนี้เช้า เพราะว่าจะมีคณะที่เขามาชี้แจงและคณะทำงานเราจะได้เตรียมตัวครับ
ขอรื้อท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ คิดว่าน่าจะพิจารณาให้จบในระเบียบวาระที่ ๖ ~~นะครับ~~ X
แล้วก็จะเลิกประชุม~~นะครับ~~ แต่อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่ามีปัญหาในการพิจารณามาตราต่าง ๆ X
ตามที่กรรมการแก้ไขใน ๔ มาตรา ถ้าหากว่ายืดเยื้อและเวลาล่วงเลยไปก็จำเป็นจะต้อง
ให้ค้างการพิจารณาไว้ แล้วก็ไปต่อในวันพรุ่งนี้ เอาอย่างนั้น เอาเป็น ๒ ~~นะครับ~~ X
จบหรือไม่จบก็แล้วแต่จะดูเวลาเป็นสำคัญ~~นะครับ~~ เชิญกรรมการครับถ้าพร้อมแล้ว X
เชิญแถลงได้เลย~~นะครับ~~ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน X
นะครับ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาออกมา
เป็นกรณีพิเศษ ๓๐ วัน จะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗
เชิญกรรมการครับ

นายอนันตชัย คุณานันทกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระหม่อม นายอนันตชัย คุณานันทกุล สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ขอเสนอรายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ของคณะกรรมการวิสามัญฯ
ดังนี้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่อง
หลายรูปแบบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และมีมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณาจำนวน ๒๕ คน ดังนี้ ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในร่าง พ.ร.บ. แล้วแนบ
สำหรับที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้งให้

๑. นายอนันตชัย คุณานันทกุล เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. นายปราโมทย์ ไม้กลัด เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
คนที่หนึ่ง

๓. นายจรูญ ชังประภากร เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
คนที่สอง

๔. นายคิस्तัต โหตระกิตย์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ และ

๕. นายสามารถ รัตนประทีปพร เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา
คณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

๑. นายสมพร ไพสิน ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการขนส่งทางน้ำ
สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคม

๒. นายจุฬา สุขมานพ ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการขนส่งและจราจร
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม

๓. นายวันชัย อ่องเอี่ยม ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

๔. นายเลียง ชัยวิภาส ผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย บริษัทโจวฮก จำกัด

๕. นายสุทธิศักดิ์ ชนบดีกิจกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัทรักษาสิ่งแวดล้อมและรีไซเคิล จำกัด

๖. นายพิชัย อุตมาภินันท์ ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดนครปฐม

๗. นายสุวิทย์ รัตนจินดา นายกสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

๘. นายพรหมเดช พุนศิริวงศ์ รองกรรมการผู้จัดการ บริษัทบุญทดทธานสปอร์ต จำกัด

๙. นายไพศาล ชื่นตระกูลวิทยา หัวหน้าสำนักงาน สำนักงานทนายความไพศาลและเพื่อน

๑๐. นายประมวล จันทร์ชีวะ ทนายความ บริษัทสำนักกฎหมายประมวลชัย จำกัด

๑๑. นายเชาวลิต รัตนวิวัฒน์พงศ์ รองประธาน บริษัทวีเน่แม็กซ์อุตสาหกรรม จำกัด และ

๑๒. นายเทพรักษ์ เหลืองสุวรรณ ประธานกรรมการบริหาร บริษัทนามขงเทอร์มินัล จำกัด

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เชิญบุคคลต่าง ๆ มาให้ข้อมูลต่าง ๆ อยู่หลายคณะนะครับ ซึ่งอยู่ในเอกสาร ขอเชิญท่านกรรมการได้อ่านนะครับ เพื่อประหยัดเวลาของท่าน สำหรับรายละเอียดต่าง ๆ นะครับ ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว โดยรายละเอียดक्रमขอมอบให้ท่านเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ เป็นผู้นำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับการพิจารณาลำดับต่อไปจะเริ่มด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปจนจบร่างนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๘๖/๑

นางสาววรรณณี เกตุนิตุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔ ดังกล่าวนี้อธิบายการมีการแก้ไขอยู่ ๒ วรรคนะครับ ในวรรคแรกอธิบายการไปแก้ไข ตอนช่วงสุดท้ายของวรรคดังกล่าวนี้ในความหมายจำกัดความว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง” ขอความกรุณาท่านกรรมการช่วยดูให้คิดหนึ่งนะครับ ส่วนที่กรรมการแก้ไขนั้น ทำให้ความหมายนั้นแคบลงจนขัดกับมาตราที่อยู่ด้านใน มาตราที่มีข้อความเดิมได้บัญญัติไว้ว่า “การส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้มีสิทธิรับของ” อันนี้เป็นถ้อยคำเดิมที่ว่า “ส่งมอบของให้กับผู้มีสิทธิรับของ” มีความหมายรวมถึงผู้รับของหลาย ๆ กรณี ไม่ว่าจะเป็นผู้รับตราส่ง กิติ หรือบุคคลที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๒ กิติ เป็นความหมายรวมทั้งหมด แต่กรรมการพอไปแก้ไขว่า “ส่งมอบให้กับบุคคลสองกรณีเท่านั้น” ๒ กรณีก็คือให้ส่งมอบของให้แก่ผู้รับตราส่งกรณีหนึ่ง กับบุคคลผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒ อีกกรณีหนึ่ง แต่ผู้มีสิทธิรับของตามมาตราอื่น ๆ หลุดหมดเลยครับ ยกตัวอย่างนะครับ ท่านดูวรรคต่อไปอีก ๒ วรรค ความหมายของคำว่า “ส่งมอบของ” ดูใน (ค) ใน (ค) มอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ สถานที่ส่งมอบกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องส่งมอบของให้ (ค) มีผู้รับของก็คือเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้ ไม่ได้รวมอยู่ในผู้รับตราส่งหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิรับตามมาตรา ๒๒ มาตรานี้หลุดไปแล้ว แล้วก็ยังมีมาตราอื่น ๆ อีก ยกตัวอย่างนะครับ ท่านดูมาตรา ๒๗ (๒) การกระทำหรือจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทน หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว มีบุคคลอื่นอีก แล้วมาตราอื่น ๆ ก็มีบุคคลอื่นอีก เพราะฉะนั้นการที่กรรมการไปแก้ตรงนี้ของข้อความเดิมของร่างเดิมเขาให้ส่งของให้กับผู้มีสิทธิรับของ เท่ากับว่า

๑๕๓

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๘๖/๒

บุคคลผู้มีสิทธิรับของทุกกรณีเลย มีหลาย ๆ มาตรา หลาย ๆ กรณี แต่พอกรรมาธิการ
ไปแก้ว่า เป็นผู้รับตราส่งกับผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ ก็เลยมีแค่คน ๒ จำพวกนี้
เท่านั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ นั้น มาตรา ๒๒ จริง ๆ แล้ว
เป็นเรื่องผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบดำเนินการส่งมอบของ ก็เป็น
คนละเรื่องอีก เพียงแต่ว่าเขาไปอ้างอิงว่าใครจะรับของ มีใครบ้างเท่านั้นเอง แต่ท่านก็ไปใส่
บอกว่า ผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ -----

- ๘๓/๑

ความหมายก็เปลี่ยนไปนะครับ ถ้าหากว่าข้อความเดิมว่า ส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้มีสิทธิรับของ ก็จะรวมหมดคนละครับ น่าจะกว้างขวาง และก็ครอบคลุมกว่า มิฉะนั้นแล้วนี่นะครับความหมายของคำจำกัดความว่า ใบตราส่งต่อเนื่อง ก็จะมีความที่ไม่ตรงกับ ความหมายซึ่งอยู่ในมาตราต่อ ๆ ไปนะครับ ความหมายของคำว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง” นั้น เป็นคำจำกัดความเป็นคำนิยามที่อย่างที่ผมพยายามจะเรียนประจำว่า เมื่อใดก็ตามที่พูดถึงตราส่งหรือใบต่อเนื่องในมาตราต่าง ๆ ต่อไปนี้ไม่ต้องไปเขียนซ้ำนะครับ เขาเลยเขียนไว้กว้าง ๆ เขาจะไม่ใส่เลขมาตราไปอยู่ตรงนี้หรอกครับ ถ้าใส่แล้วความหมายก็จะเปลี่ยนไปนะครับ เพราะฉะนั้นร่างเดิม ท่านกรรมการช่วยกรุณาดูให้ดีนะครับ ผมว่ากว้างขวางและครอบคลุม ถ้าท่านไปแก้อย่างนี้ความหมายจะเปลี่ยนไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ มาตรา ๔ ประเด็นที่กรรมการแก้ไขครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมจะพูดเพียงจุดเดียวนะครับ ในมาตรา ๔ ก็คือคำนิยามคำว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง” ที่กรรมการไปเพิ่มเติม คือปกติถ้าผมเข้าใจ ไม่ผิดคำนิยามมักจะเป็นคำซึ่งใช้แล้วจะให้ความหมายครอบคลุมในหลาย ๆ จุดของกฎหมาย ที่นี้สิ่งที่ผมสงสัยมากก็คือ เมื่อกรรมการไปขยายความว่า ใบตราส่งต่อเนื่องนั้น เป็นการส่งมอบของให้แก่ผู้รับตราส่ง ประการที่ ๑ หรือนุคคลผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ คล้าย ๆ คำนิยามนี้เจาะจงไปใช้ที่มาตรา ๒๒ มาตราเดียว นี่ประเด็นที่ผมสงสัยมากกว่าทำไมเจาะจงไปขนาดนั้น

ประการถัดมาท่านประธานฯ เนื่องจากว่าในมาตรา ๒๒ อยู่ในหมวดครับท่านประธานฯ ครับ อยู่ในหมวดเขาเรียกหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ก็คงมีภาระหน้าที่ที่จะต้องส่ง ส่งของ ถ้าเรียกภาษาเรา คือส่งของ ที่นี้ถ้าดูมาตรา ๒๒ อย่างเดียวเขาบอกให้ส่ง ถ้าท่านกรรมการไปทำแคบเพียงมาตรา ๒๒ อย่างเดียว ถามว่าในมาตรา ๒๓ นี่

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๘๗/๒

ซึ่งโยงมาจากมาตรา ๒๒ จะปฏิบัติได้อย่างไร เพราะมาตรา ๒๓ เขียนว่า ในกรณีที่หาตัวผู้รับตราส่งไม่พบหรือผู้รับตราส่งปฏิเสธไม่ยอมรับของ นี่มันกระทบทันทีว่าใช้เฉพาะมาตรา ๒๒ แล้วมาตรา ๒๓ จะทำอย่างไร ใช้เพียงมาตราเดียว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านเสรีนะครับว่า ยิ่งเดิมยิ่งแคบ แล้วการเติมแคบไปใช้กับมาตราเดียวน่าจะไม่ใช้คำนิยาม ผมคิดว่าท่านลองอธิบายตอบให้ชัด ผมรู้สึกว่ามันจะไม่ต้องเติมเปิดกว้างไว้ไปเข้ากับมาตราใดก็ได้เลย เปิดกว้างไว้ใช้กับมาตราไหนก็ได้เลย ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ ท่านลองตอบดูครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา คงจะขอคำนิยามในส่วนคำต่อไปนะค่ะ “ส่งมอบของ” ในส่วนนี้กรรมการแก้ไขจะขออภิปรายในส่วนที่แก้จาก “อย่างหนึ่งอย่างใด” เป็น “อย่างใดอย่างหนึ่ง” นะค่ะ ในส่วนมาตราอื่น กรรมการยืนยัน ยืนยันว่ายังเป็น “หนึ่งใด” อยู่ ในส่วนนี้ที่แก้เป็น “ใดหนึ่ง” ความหมายจะเปลี่ยน ที่เป็นในกฎเกณฑ์ของกฎหมายก็คือว่าถ้าท่านใช้ “ใดหนึ่ง” หมายความว่าท่านทำได้เพียงผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องนี้จะทำได้เพียงข้อ (ก) หรือ ข้อ (ข) หรือ ข้อ (ค) เพียงอย่างเดียวจะนะ แต่ในร่างเดิมที่เขียนมา คือ อย่างหนึ่งอย่างใด นี่หมายความว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะทำพร้อมกันทั้ง ๓ อย่างเลยก็ได้ไม่ว่า (ก) (ข) หรือ (ค) นะค่ะ ในส่วนนี้ที่ท่านแก้ไขไปทำให้ความหมายของกฎหมายเปลี่ยน เพราะฉะนั้นขอความชัดเจนด้วยว่า การส่งมอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่จะทำได้ ท่านกระทำการได้เพียงแค่ข้อ (ก) อย่างเดียวหรือ ข้อ (ข) อย่างเดียว ข้อ (ค) อย่างเดียว หรือสามารถที่จะทำพร้อมกันได้ ๓ อย่าง (ก) (ข) และ (ค) พร้อมกัน ๓ อย่าง หรือเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในเวลาเดียวกันจะนะ เพราะว่าถ้าแก้แบบนี้แล้วในความหมายของกฎหมายจะเปลี่ยนทันที คือในส่วนที่พูดนี้ คือความหมายทางกฎหมายไม่ใช่ความหมายทางราชบัณฑิตฯ นะค่ะ ซึ่งจะมียู่ในพจนานุกรม ซึ่งใช้เป็น

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๘๘/๓

ความหมายเดียวกันทั้งหมดจะ ก็คงขอความชัดเจนในส่วนที่ท่านแก้ไขด้วยว่า ถ้าแก้ไข
อย่างนี้แล้วความหมายของกฎหมายก็จะเปลี่ยนไปค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ข้างล่างหมดแล้วครับ

นายคิสทัต โทตระกิตย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ กระผม นายคิสทัต โทตระกิตย์ กรรมการครับ ในฐานะผู้แทนจากสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า -----

- ๘๘/๑

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๘๘/๑

นิยามคำว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง” ต้องการระบุให้สอดคล้องกับการที่ใบตราส่งมีลักษณะเป็นเอกสารแล้วก็ตามตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ใบตราส่งต้องแสดงรายการต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในใบตราส่ง นิยามคำว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง” ที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ผมขออนุญาตอ่าน คือ “เอกสารที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องออกให้แก่ผู้ตราส่ง เพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยมีสาระสำคัญแสดงว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของตามที่ระบุในใบตราส่งต่อเนื่อง และผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับที่จะส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้รับตราส่งหรือบุคคลผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒” สิ่งที่จะคณะกรรมการได้แก่โดยการระบุ ผู้รับตราส่ง แทนคำว่า บุคคลผู้มีสิทธิรับของ ที่เขียนไว้ในร่างเดิมนั้นก็เพราะเหตุว่า ถ้าท่านดูในนิยามประการแรก “ใบตราส่งต่อเนื่อง” เป็นเอกสารซึ่งต้องมีการระบุรายละเอียดโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดรายการไว้ให้แสดงในมาตรา ๑๑ นี้กำหนดให้แสดง (๕) คือชื่อผู้รับตราส่ง ถ้าผู้ตราส่งระบุไว้ ถ้าสมมุติไม่ระบุไว้ก็ไม่ได้กำหนดเป็นผู้รับตราส่ง ก็จะเป็นใบตราส่งที่โอนให้แก่กันได้โดยประเภทออกให้แก่ผู้ถือ ซึ่งก็เป็นหนึ่งในผู้ที่มีสิทธิรับมอบของตามมาตรา ๒๒ สิ่งที่เขียนว่า เปลี่ยนจากผู้มีสิทธิรับของ ขึ้นมาระบุให้ชัดเจนนั้นก็เพราะต้องการที่จะเน้นให้เห็นว่าเอกสารนี้จะต้องมีรายการที่จะต้องแสดง ถ้าสมมุติมีการระบุผู้รับตราส่งไว้ก็ต้องระบุให้ชัดเจน เพราะมีเช่นนั้นก็จะลอกกลายเป็นว่าเอกสารนี้ระบุอย่างใด ๆ ก็ได้ ส่วนหน้าที่ในการส่งมอบของนั้นเป็นหน้าที่อีกประการหนึ่งที่ผู้รับตราส่งจะต้องปฏิบัติตามอยู่แล้ว ตามกฎหมายฉบับนี้ในมาตราต่าง ๆ จึงเป็นคนละส่วนกันครับ

ประการแรก ก็คือว่าในใบตราส่งต้องระบุเสียก่อนชัดเจน ถ้าสมมุติไม่ระบุก็จะทำให้นิยาม “ใบตราส่งต่อเนื่อง” ขาดความชัดเจนและจะไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนเป็นประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขนิยามคำว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง”

ประการที่ ๒ คือเรื่องการแก้ไขในนิยามคำว่า “ส่งมอบของ” โดยได้เปลี่ยนจากคำว่า อย่างหนึ่งอย่างใด เป็น อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็เพราะเหตุว่าการส่งมอบของของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องนั้นมีหน้าที่กระทำอย่างใดอย่างเดี๋ยวนั้น ใน (ก) ถึง

(ค) ก็คือจะส่งมอบของโดยมอบให้แก่ผู้รับตราส่งก็ได้ หรือจะนำของไปไว้ในเงื้อมมือของผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องก็ได้ หรือมอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ก็ได้ทำอย่างใดอย่างเดี๋ยวนั้น จึงได้แก้ไขเป็นว่า อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีอีกครั้งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมกราบเรียน คำนียามเมื่อสักครู่นี้ผมก็ยังคงติดใจเรื่องการส่งมอบของ แต่ก็ยังไม่ได้พูดถึงว่าอยากให้จบเป็นประเด็นไป ใบตราส่งต่อเนื่องที่ทางกฤษฎีกาอธิบายผมเข้าใจว่าสิ่งที่กฤษฎีกาอธิบายนั้นเป็นเรื่องที่พยายามจะบอกว่าใบตราส่งหรือผู้รับตราส่งมีความหมายของมันอยู่ เพียงแต่ว่าผมกำลังบอกว่าในคำนิยามดังกล่าวนี้ไม่ได้แก้อย่างที่กรรมการไปแก้ เพราะว่าพอกรรมการไปแก้ความหมายในมาตราอื่น ๆ ที่จำเป็นที่จะต้องเอาคำจำกัดความหรือความหมายของตรงนี้ไปใช้ด้วยก็จะเกะกะลง กฤษฎีกาต้องรับผิดชอบกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นความรับผิดชอบกฎหมายตรงนี้ ถ้ากฎหมายเอาออกไปใช้แล้วเกิดเขาเขียนไว้กว้างดีแล้วแต่ท่านก็บอกว่าไปเน้น ผมว่าไม่เหตุผลว่าจะต้องไปเน้นทำไม-----

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวนา ๘๕/๑

ในเมื่อความหมายเดิมเขาเขียนไว้กว้างว่า ให้แก่ผู้รับของ ผู้รับของนี้รวมถึงผู้รับตราส่ง อยู่แล้วนะครับ หรือว่าบุคคลซึ่งมีสิทธิจะรับตามมาตรา ๒๒ ก็มีความหมายอยู่แล้ว กฎฎีกาก็ยังไม่ได้ตอบส่วนที่ผมบอกไปว่า แล้วมีมาตราอื่น ๆ ละ ไม่ว่าจะตัวการ ตัวแทน ตามมาตรา ๒๗ ซึ่งก็รับของเหมือนกัน หรือว่ามีบุคคลที่กฎหมายบอกให้รับได้ใน ความหมายของการส่งมอบของ (ค) อย่างนี้ ซึ่งก็มีบุคคลที่เกิดเพิ่มขึ้นมาอีกที่สามารถจะอยู่ใน กระบวนการใบตราส่งต่อเนื่องได้ พอกฎฎีกาท่านไปตอบ ท่านดูให้ดิ้นะครับ ถ้าผมพูด มีเหตุผลแก่ก็ถือว่าไม่ได้เสียอะไร เพียงแต่ว่าตอนนี้เราก็จะต้องรับผิดชอบร่วมกันนะครับ ว่าถ้าหากว่าเขียนไว้กว้างแล้วครอบคลุมไปมาตราอื่นด้วย แต่ท่านไปเขียนให้มันแคบ แล้วมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเกิดไปตีความไปบอกว่าอันอื่นไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งซึ่งอยู่ใน คำจำกัดความแล้วจะเป็นอย่างไร กฎหมายก็เสีย ทั้ง ๆ ที่ของเดิมเขาเขียนไว้กว้าง ครอบคลุม กับทุกมาตรา พอท่านไปย่อกลับมา หรือว่าไปเขียนให้ชัดขึ้นบอกว่าต้องการเน้น ความเน้น ตรงนี้ทำให้ความหมายอันอื่นที่เขาจะไปใช้ในมาตราอื่น ๆ ด้วยก็ไม่สามารถไปใช้ได้ หรือ อาจจะตีความไปในทางที่ปฏิบัติไม่ได้ ผมถึงได้หาหรือว่าความรับผิดชอบร่วมกันนี้ดูให้ดี นิดหนึ่ง ถ้าของเดิมกว้างคืออยู่แล้ว ผมว่าร่างเดิมชัด ทำแล้วไม่เกิดปัญหา แต่พอเราเขียนแล้ว มีโอกาสจะเกิดปัญหาได้ ผมก็มีความรู้สึกว่าจะผิดแล้วนะ หรืออาจจะเกิดพลาดขึ้นมาแล้วนะ ถ้าถามยืนยันในขณะนี้ ขอให้ถือตามร่างเดิมเขาซึ่งกว้างขวางมีความหมายที่ ครอบคลุมทุกมาตรา ไม่ได้ไปจำกัดเฉพาะส่วนที่เก่ามา ส่วนคำว่า ส่งมอบของ ในเมื่อ กฎฎีกาก็อยู่ตรงนั้น ในร่างเดิมเขาบอกให้ดำเนินการเพื่อ แล้วท่านก็ไปตัดคำว่า ดำเนินการ ออก ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน ถ้อยคำอย่างนี้จริง ๆ ไม่ต้องมานั่งเถียงกันในสภาเลย เป็นเรื่อง ที่ผมจะยกข้อยกกับกฎฎีกาเสมอว่า ถ้อยคำดังกล่าว กับ แก่ แต่ ต่อ ดำเนินการอะไรต่าง ๆ ของเดิมเขามีความหมายว่าดำเนินการ ก็คือการกระทำที่เป็นกระบวนการ แต่พอไปตัดออก ความหมายก็เปลี่ยนไปอีก ก็เลยสงสัยว่าไปตัดของเขาทำไม เพราะว่าของเดิมนั้นก็ใช้ได้แล้ว ก็ชัดเจน ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา จากที่ทาง กรรมการการตอบนะคะ คิฉันก็จะแปลความหมายว่า ในการขนส่งที่ขบวนนั้นเป็นการขนส่งว่ามีเจ้าของหรือผู้รับเพียงผู้เดียวถึงทำได้เพียงแค่อำนาจเดียว แต่ถ้าในการขนส่งต่อเนื่องนั้นมีเจ้าของหรือว่าผู้ที่รับปลายทางหลายเจ้า ซึ่งก็หมายความว่าอาจจะเป็นทั้งข้อ (ก) ข้อ (ข) และข้อ (ค) อยู่ในการขนส่งที่ขบวนนั้นมีผู้รับหลายเจ้า เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้รับหลายเจ้า ถ้าท่านใช้เพียงแค่อำนาจใดอย่างหนึ่งมันแคบ หมายความว่า การขนส่งต่อเนื่องทำได้แค่ข้อเดียว แต่ถ้ามีหลายเจ้า อย่างกรณียกตัวอย่างถ้าขนส่งไปในทางเรือ ประกอบด้วย คอนเทนเนอร์ (Container) เป็นร้อย ๆ ซึ่งหมายความว่าปลายทางไม่ใช่เจ้าเดียว ถ้าปลายทางไม่ใช่เจ้าเดียวก็หมายความว่าอาจจะเป็นทั้งเจ้าหน้าที่ บุคคลใด หรือผู้ที่จะต้องนำของไปส่งทั้งข้อ (ก) ข้อ (ข) ข้อ (ค) เป็นไปได้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าใช้คำว่า อย่างหนึ่งอย่างใด ตามร่างเดิมแล้วความหมายจะกว้าง แล้วก็ครอบคลุมว่าถ้าเป็นผู้รับปลายทางมีหลายเจ้าของก็สามารถที่จะใช้ในความหมายของการขนส่งต่อเนื่องซึ่งมีหลายเจ้าของได้ แต่ถ้าท่านใช้แค่อย่างใดอย่างหนึ่งเจ้าของรับปลายทางได้แค่เจ้าเดียวละ (ก) (ข) หรือ (ค) เท่านั้นละ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านสันติภาพ เชิญ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้จริง ๆ แล้วหลังจากที่เข้าสู่กรรมการ เราเถียงกันละเอียดเพราะเป็นกฎหมายที่ค่อนข้างเข้าใจยาก ในขณะที่ขบวนขนส่งไม่ว่าจะเป็นทางรถ ทางเรือ ทางรถไฟ หรือทางเครื่องบินอะไรก็ตามมันต่อเนื่องไปตลอด ในขณะที่ขบวนที่กรรมการมาเติมในถ้อยคำของมาตรา ๔ คำว่า ผู้รับตราส่ง อย่างนี้ครับท่านประธานฯ ถ้าท่านอ่านในรายละเอียดตรงนี้ ผมถามกฤษฎีกาว่าทำไมท่านไม่ท้วงติงในตรงนั้น ก็ได้รับคำตอบว่า ในเมื่อข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏอยู่ตรงนี้ หลังจากที่เราได้เชิญคนที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ไม่ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง ที่ขนส่งในประเทศไทยมาคุยกัน ที่นี้ก็

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

ภavana ๘๕/๓

คำตอบตามที่ท่านเสรีถาม ของเดิมที่ท่านบอกว่าน่าจะครอบคลุม มันไม่เปิดกว้าง แต่ที่นี้
ผมบอกว่าตรงนี้แหละกว้าง แล้วก็ได้ครอบคลุมถึงในส่วนประเด็นที่มันเกี่ยวข้องกับเฉพาะ
ผู้รับตราส่ง เพราะฉะนั้นถ้าท่านดูในถ้อยคำของคำว่า ผู้รับตราส่ง แล้วมาดูในคำว่า
ใบตราส่งต่อเนื่อง ที่กรรมการเดิม ท่านประธานฯ บอกว่า “ผู้รับตราส่ง” หมายความว่า
บุคคลซึ่งมีสิทธิในการรับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่ง
ต่อเนื่อง ท่านพยายามดูตามผมซ้ำ ๆ นิดหนึ่ง -----

- ๕๐/๑

พอในใบตราส่งต่อเนื่องนี้ะครับ กฎหมายเขียนไว้เลขที่เราพยายามให้ครอบคลุมถึงและกว้างเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีของผู้รับตราส่ง ก็คือผู้รับของ “ใบตราส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า เอกสารที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องออกให้แก่ผู้ตราส่ง เพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญาการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยมีสาระสำคัญ แสดงว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งของต่อเนื่องและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับที่จะส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้รับตราส่ง นั้นหมายความว่า บุคคลที่จะต้อง มีสิทธิรับตามกฎหมายฉบับนี้ หรือบุคคลที่มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ เพราะฉะนั้น ถามว่าทำไมต้องพูดในมาตรา ๒๒ เพราะในมาตรา ๒๒ ท่านประธานฯ ลองดูในถ้อยคำ นิดหนึ่งทีบอกว่า ถ้าเกี่ยวข้องกับผู้รับตราส่งของแล้ว หรือบุคคลผู้มีสิทธิรับตามมาตรา ๒๒ เราใช้คำว่า หรือบุคคล เพราะฉะนั้นบุคคลที่มีสิทธิรับ ท่านมาดูในถ้อยคำบอกว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีหน้าที่ต้องดำเนินการส่งมอบของดังต่อไปนี้ เห็นไหมครับ ในรายละเอียด เพราะฉะนั้นเราพยายามที่จะให้สอดคล้องในมาตรา ๒๒ บอกว่า (๑) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ในประเทศออกให้แก่ผู้ถือ ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบแก่บุคคลซึ่งเวนคืนต้นฉบับในใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง (๒) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ในประเทศออกให้แก่บุคคล เพื่อเขาตั้งให้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ส่งมอบของแก่บุคคลถึงได้เวนคืนต้นฉบับในใบตราส่งของต่อเนื่องไว้ฉบับใดฉบับหนึ่งซึ่งได้สั่งให้โอนโดยชอบ ผมไม่ต้องอ่านทั้งหมดนะครับ ผู้มีสิทธิที่จะรับตามมาตรา ๒๒ เพราะฉะนั้นเราถึงบอกว่าผู้รับตราส่ง ก็เลขเอา ผู้รับตราส่ง ในข้อหน้าบนผู้รับตราส่ง และก็ ใบตราส่งต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นพอกรรมการมาดูแล้ว นี่ะครับ เพื่อให้สอดคล้องกับบุคคลที่ครอบคลุมถึง หรือบุคคลที่ต้องรับตามมาตรา ๒๒ เพราะกรรมการบอกว่าถ้าจะเพิ่มเติมเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะเรามีหน้าที่ที่จะต้องทำให้ ชัดเจน แล้วไม่ให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ ในขณะเดียวกันท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่จะจบ ตรงนี้เราสอบถามเพราะฉะนั้นในรายงานที่ประธานฯ ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ผมยกตัวอย่าง นิดหนึ่งที่เราเชิญบุคคลมาที่มาชี้แจงต่อกรรมการนี่ะครับ ตั้งแต่ประธานสภา อุตสาหกรรม ผู้จัดการบริษัทที่ส่งของ ประธานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เราเชิญมา นี่ะครับ ถามว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปปฏิบัติถ้าเดิมเพื่อความครอบคลุมเขาบอกว่า

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อัชชา ๕๐/๒

ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ลองดูในรายงานของกรรมการที่บุคคลที่เราเชิญมา ก็คือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ คือผู้ปฏิบัติโดยเฉพาะ เขาบอกท่านกรรมการเดิมให้ชัดเจนอย่างนี้ไม่มีปัญหา เขาก็บอกเขารับได้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่กรรมการดูครอบคลุมและบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการขนส่งจะต่อเนื่องทั้งหมดมา แล้วเขาตอบได้ชัดเจนอย่างนี้ กรรมการบอกว่า ถ้าเป็นอย่างนี้นะครับ ผู้ปฏิบัติทำได้ไหม เขาบอกว่าถ้ากรรมการเดิมให้สอดคล้องอย่างนี้ก็ขอบพระคุณ เพราะว่ามันคือที่มาที่กรรมการเดิมจริง ๆ เราเถียงกันเยอะครับ และได้คำตอบอย่างนี้ ผมก็เลยนำเรียนต่อที่ประชุม เพื่อทราบถึงที่มาที่ไป ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมคงอธิบายโดยไม่ได้จะเอาชนะกรรมการ เพียงแต่ว่ากรรมการ ๒ ท่าน ตอบยังไม่ตรงกับสิ่งที่ได้พูดไป ท่านประธานฯ ดูนะครับ ผมเกรงว่าเดี๋ยวจะผิดนะครับ ที่ท่านบอกว่าดูครอบคลุมแล้วท่านดูนะครับ มาตรา ๔ ความหมายของการส่งมอบของท่านดูนะครับ มี (ก) เขียนว่ามอบให้แก่ผู้รับตราส่ง นี่ก็คนหนึ่งเห็นไหมครับ ค่อย ๆ ดูนะครับ เดี่ยวจะรีบไปแล้วจะกลายเป็นว่ามองข้ามนะครับ ท่านก็ไม่ได้ตอบตรงนี้ ท่านไปอธิบายมาตรา ๒๒ ก็คือเป็นคนกลุ่มหนึ่งผมไม่เถียง แต่ผมบอกว่า เมื่อ (ก) บอกว่ามอบของให้แก่ผู้รับตราส่งนี้นะครับ นี่ก็คือนกลุ่มหนึ่ง แล้ว (ค) อีกกลุ่มหนึ่งนะครับ (ค) บอกว่า มอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ สถานที่ส่งมอบกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องส่งมอบของให้ เห็นไหมครับ จะมีอีกกลุ่มหนึ่งขึ้นมาครับ ไม่ใช่แค่มาตรา ๒๒ เท่านั้นนะครับ แล้ว (ก) คือผู้รับตราส่ง (ค) ก็จะเป็นอีกคนหนึ่ง แต่จำกัดความนี้นะครับ ไม่ได้พูดถึงคนกลุ่มนี้เลยนะครับ-----

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

กัญญณ์ท์ ๕๑/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ครอบคลุม มีมาตราอื่นอีก มาตรา ๒๗ ก็มีตัวการตัวแทนอีกนะครับ เพราะฉะนั้นร่างเดิมของเขานี้ถูก เพราะว่าคำจำกัดความของเขานี้ใช้คำว่า ผู้มีสิทธิรับของนั้น ครอบคลุม ครอบคลุมถึงผู้รับตราส่ง ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่จะรับของได้ ครอบคลุมบุคคล ตามมาตรา ๒๒ และที่ผมเห็นคือมาตรา ๒๗ ตัวการตัวแทน เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้น ร่างเดิมของเขานี้ถูกนะครับ ที่เขียนไว้กว้างนั้นครอบคลุมไปทุกบุคคลที่เกี่ยวข้องนะครับ ผมก็ยืนยันว่าร่างเดิมเขาถูกครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการจะสรุปใหม่ครับ แล้วผมจะขอมติที่ประชุม เชิญครับ

นายคิสทัท โหตระกิตย์ (กรรมการ) : ขออนุญาตเรียนชี้แจงเพิ่มเติมนิดหนึ่ง ครับท่านประธานฯ การส่งมอบของตาม (ก) นี้ไม่ได้หมายความว่าในใบตราส่งเขาจะไม่ได้ ระบุผู้รับตราส่งหรือบุคคลที่มีสิทธิรับมอบของ แต่เขากำหนดสถานที่ในการส่งมอบของ ณ ท่าเรือสถานที่แห่งนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นก็เป็นการทำตามสัญญาที่เขาออกไว้ในใบตราส่ง ต่อเนื่องแล้ว บุคคลที่อยู่ใน (ค) นี้ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นใคร เพราะฉะนั้นจะต่างจากผู้รับ ตราส่งหรือบุคคลที่มีสิทธิรับมอบของนะครับ ในมาตรา ๒๒ เองนี่นะครับ การที่เราแก่ผู้รับ ตราส่งกับบุคคลผู้มีสิทธิรับของตามมาตรา ๒๒ ก็อย่างที่ท่านกรรมการได้ชี้แจง คือผู้รับ ตราส่งเป็นนิยามที่เราโยงไปอยู่ว่าตามที่ระบุไว้ในใบตราส่ง แต่พอเรามาเขียนในใบตราส่ง กลับไม่มีเรื่องผู้รับตราส่งเลย การอ่านนิยามก็จะไม่สอดคล้องกันว่าทำไมอยู่ดี ๆ เรบอกว่า ผู้รับตราส่งคือบุคคลผู้มีสิทธิในการรับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องฯ ตามที่ระบุไว้ใน ใบตราส่งต่อเนื่อง แต่พอมาถึงนิยามคำว่า “ใบตราส่งต่อเนื่อง” กลับไม่พูดถึงผู้รับตราส่ง ไปพูดถึงบุคคลผู้มีสิทธิรับของก็จะเกิดความไม่ชัดเจนขึ้นมาในนิยามที่อยู่ต่อเนื่องกัน อันนี้ เป็นเหตุให้ว่าทำไมเราถึงแก้ แต่ว่าแก้นี้ก็แก้ครบถ้วน เพราะว่าในกรรมการแล้วก็ผู้แทน ทุกท่านชี้แจงว่า การที่ส่งมอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือกฎ ข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ สถานที่ส่งมอบของ กำหนดให้ผู้รับตราส่งต่อเนื่องต้องส่งมอบของให้ นั่นคือ การมอบของ ณ ท่าเรือครับ ซึ่งไม่จำเป็นต้องระบุชื่อบุคคล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านพรหมจารีมีอะไรท้วงติง เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) : คือทางกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบ
เลขอะว่าตกลงในเที่ยวเดียวกันเขาไปได้หลายเจ้าหรือเปล่า ขอยกตัวอย่างเพิ่มเติม ในเรือสินค้า
ที่ส่งสินค้าไปต่างประเทศ บางครั้งก็ไม่ได้แวะประเทศเดียว แวะประเทศนี้ส่งของลงประเทศนี้
ตามในใบสั่งของที่สั่งมาของประเทศนี้ แล้วก็ยังต้องเลขต่อไปแต่ละประเทศ อาจจะเป็น
๒ หรือ ๓ ประเทศ เพราะฉะนั้นการขนส่งต่อเนื่องจะเป็นแบบเดียวกันไม่ได้ บางครั้งรูปแบบ
ก็จะเป็น (ก) (ข) (ค) เพราะฉะนั้นอยากให้กรรมาธิการช่วยชี้แจงให้ละเอียดสักกรณีหนึ่งว่า
ตกลงเป็นอย่างไรงันแน่ เพราะว่าในร่างเดิมเขาจะเปิดกว้างเอาไว้สำหรับว่ากรณีในเรือ
เที่ยวเดียวมีทั้ง ๓ รูปแบบ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการ ตกลงจะเป็นอย่างไรกันแน่ เชิญครับ

นายคิสทัต โทตระกิตต์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ
นิยามการส่งมอบของนี้คือหน้าที่ภาระหลักของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องฯ ~~นะคะ~~ ✕
ในสัญญาขนส่งต่อเนื่องจะมีหน้าที่ในการส่งมอบของเพียงครั้งเดียว แล้วเมื่อได้มีการ
ส่งมอบของแล้วก็ถือว่ามีปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาครบถ้วน เพราะฉะนั้นในการส่งมอบ
ของนี้ครับมีวิธีการที่จะกำหนดไว้ในสัญญาขนส่งต่อเนื่อง ๓ รูปแบบ คือมอบของให้แก่
ผู้รับตราส่ง ซึ่งก็จะสอดคล้องกับบุคคลผู้มีสิทธิรับมอบของตามมาตรา ๒๒ หรือมาตราอื่น ๆ
ในกรณีที่ผู้รับตราส่งหาตัวไม่พบหรือผู้รับตราส่งปฏิเสธ ซึ่งก็เป็นมาตราต่อเนื่องในกรณีที่ได้
หาตัวผู้รับตราส่งไม่พบหรือพบแล้วแต่ปฏิเสธไม่รับมอบของ อันที่ ๒ คือนำของไปไว้ใน
เงื้อมมือของผู้รับตราส่ง ~~อันนี้~~ ^{อันนี้} ก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามสัญญา ✕
ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบแล้ว คือได้มีการส่งมอบของแก่บุคคลผู้มีสิทธิรับมอบของ
อย่างแท้จริง ส่วนที่ว่าในระหว่างการขนส่งต่อเนื่องฯ ที่มีการขนส่งหลายทอดนั้นเป็นเพียง
ส่วนหนึ่งของการดำเนินการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ แต่ยังไม่เป็นการสิ้นสุดภาระหน้าที่
ของผู้ประกอบการขนส่งโดยการส่งมอบของซึ่งต้องทำอย่างเดียวเท่านั้นครับ เมื่อได้ทำ
อย่างใดอย่างหนึ่งแล้วก็จะหมดภาระหน้าที่ตามสัญญา ขอบคุณครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๘๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับมาตรา ๔ กรรมการแก้ไขวาระที่ว่าด้วยใบตราส่งต่อเนื่องและวาระที่ว่าด้วยการส่งมอบของนະກຣັບ ผมจะถามมติที่ประชุมที่ละวาระนະກຣັບ X
 วาระที่ว่าด้วยใบตราส่งต่อเนื่อง ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมการโดยมีการแก้ไขตามที่กรรมการได้แก้ไขไว้กลุ่ม เห็นด้วย หากท่านใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่แก้ไขกลุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงมติในวาระที่ว่าด้วยใบตราส่งต่อเนื่องก่อนนະກຣັບ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมการกลุ่ม เห็นด้วย X
 หากเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกลุ่ม ไม่เห็นด้วย
 ขอปิดการลงคะแนนนະກຣັບ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มติเห็นด้วยกับกรรมการนະກຣັບ มีการแก้ไขตามที่กรรมการ X
 แก้ไขวาระที่ว่าด้วยการส่งมอบ จะขอถามมติจากท่านอีกครั้งหนึ่งนະກຣັບ หากท่านเห็นด้วย X
 กับกรรมการ โดยมีการแก้ไขตามที่กรรมการได้แก้ไขไว้กลุ่ม เห็นด้วย หากเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนอีกครั้งครับ
 ปิดการลงคะแนนนະກຣັບ รวมคะแนนได้ครับ X

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มติเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ถึงมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเอน จิตรธร ครับ

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๕๒/๒

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ผม จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๐ วรรคสาม นะครับ ตัดคำว่า อื่น เหตุผลคำว่า อื่น ไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้ก็ได้ เพราะว่าข้อความ ชัดเจนอยู่แล้ว ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๐ ท่านจำเอนสงวนคำแปรญัตติไว้ กรรมการการ ว่าอย่างไรครับ

นายคิสทัต โทตระกิตย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม นายคิสทัตครับ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่ง ต่อเนื่องมอบหมายนี้ ก็หมายถึงว่าเป็นบุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างหรือเป็นใคร ของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ก็ต้องเน้นว่าเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้อง เป็นบุคคลภายนอกที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมอบหมายก็เลยใส่คำว่า อื่น ไว้ คณะกรรมการมีข้อพิจารณาอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ไม่คิดใจ ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๕๓/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของตราส่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติยังติดใจไหมครับ เชิญครับ ท่านจำเจน

นายจำเจน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จำเจน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินี้ครับ ผมได้สงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ~~นะครับ~~ X X

ประเด็นแรกก็คือคัดค้านว่า สิทธิและ หน้าที่ว่า หน้าที่ของผู้ตราส่ง ~~นะครับ~~ X
เหตุผล เพราะมาตรานี้ผู้ตราส่งมีหน้าที่ไม่มีสิทธิใด ๆ เลย ~~นะครับ~~ X
ถ้าดูตามกฎหมายฉบับนี้ ~~นะครับ~~ X

และในประเด็นที่ ๒ ~~นะครับ~~ เดิมคำว่า สิทธิของ หน้าที่ว่า ผู้ประกอบการ X
ขนส่งต่อเนื่อง เหตุผล เพราะมาตรานี้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีแต่สิทธิ ไม่ได้ระบุ X
หน้าที่แต่อย่างใดเลยเช่นเดียวกัน ~~นะครับ~~ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการครับ เชิญครับ

นายคิสทนต์ โหตระกิตย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
หน้าที่โดยที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบจะเป็นสัญญาที่กำหนดสิทธิหน้าที่ของ
ผู้ตราส่งกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้ สิทธิของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งก็อาจจะเป็นหน้าที่
ของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้โดยปริยาย ~~นะครับ~~ X
รวมถึงหน้าที่ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งก็อาจจะเป็น
เป็นสิทธิของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้โดยปริยาย ใน (๑) เรากำหนดไว้ว่า ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบ
ในความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายทั้งปวงอันเกิดขึ้นหรือเป็นผลเนื่องจากการขนส่งของนั้น
หน้าที่ของผู้ตราส่งอันนี้ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องด้วย เพราะฉะนั้น
เหตุนี้ก็คือเราต้องการระบุสิทธิหน้าที่ไว้ให้เป็นคำรวมทั้งของผู้ตราส่งและผู้ประกอบการ
ขนส่งต่อเนื่องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเจนครับ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๕๓/๒

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอขึ้นยืน
ความเห็นเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนคำแปรฯ ขึ้นยืนนะครับ ขอถามความเห็นของที่ประชุมว่า
ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือจะเห็นด้วยกับผู้ยื่นแปรญัตตินะครับ หากท่านเห็นด้วย
กับกรรมาธิการโดยให้คงไว้ตามร่างเดิมเนื่องจากกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขกลุ่ม เห็นด้วย
หากท่านเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติโดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมกลุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ
เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มติเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือคงไว้ตามร่างเดิมของ
สภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไขครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ มีท่านเสรีคิดใจเชิญครับ อภิปรายได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งในส่วนที่ดำเนินการแก้ไขข้อความ
เดิมเขาใช้คำว่า รับผิดชอบ แต่กรรมาธิการแก้ตัดคำว่า มอบ ออกหมดเลยนะครับ
เพราะฉะนั้นคำว่า รับผิดชอบ นี่ผมเข้าใจว่าเป็นคำในกฎหมายและก็มีความหมาย
ท่านกฤษฎีกาช่วยดูให้ทีนะครับ การรับมอบของดังกล่าวนี้นี้เป็นหลักวิธีการที่จะให้เกี่ยวกับ
เรื่องกรรมสิทธิ์นะครับ เรื่องของกรรมสิทธิ์ก็มีหลายทฤษฎีนะครับ ของไทยเป็นอย่างไร
ของประเทศไทยในเรื่องของการโอนกรรมสิทธิ์จะต้องมีสัญญาฉบับหนึ่ง และก็ต้องมีการ
ส่งมอบ เพราะฉะนั้นสาระของการส่งมอบก็คือการทำให้กรรมสิทธิ์โอน พอโอนมาแล้ว
สิทธิของความเป็นเจ้าของทรัพย์สินจะอยู่ที่ใครนะครับ ถ้าหากว่าท่านตัดคำว่า มอบ ออก

ว. ๒๓ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๕๓/๓

พระครับ ก็คือเป็นการรับของ ซึ่งจะไม่สอครับกับมาตราอื่น ๆ เลข มาตราอื่น ๆ ทั้งฉบับจะ
เห็นเลขพระครับว่า มีการส่งมอบ ไม่ว่าจะเป็นมอบของหรือเป็นผู้ส่งมอบ ก็ใช้คำนี้มาตลอด
พระครับ-----

- ๕๔/๑

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎท ๕๔/๑

เมื่อมีการส่งมอบก็ต้องมีการรับมอบ ก็สอดคล้องต้องกัน ความหมายของคำเดิมที่ใช้คำว่า รับมอบ นั้นน่าจะเป็นคำที่ถูกที่สุด เพียงแต่ว่าท่านจะใช้คำอะไรเท่านั้น คือจริง ๆ จะใช้คำอะไรก็ได้ ก็จะเรียกอย่างไรก็ได้อยู่ที่เราจะเรียก เพียงแต่ว่าการจะเขียนกฎหมายนั้นต้องมีความสอดคล้องต้องกัน การสอดคล้องกับมีการส่งมอบกับรับมอบนี้จริง ๆ แล้วก็คือกระบวนการเดียวกัน ถ้าหากว่าท่านเขียนด้วยคำอย่างนี้ออกไปถ้าหากว่าเรียนไปแล้วคำว่ามอบคำเดียวที่ท่านเชื่อไหมครับท่านประธานฯ ครับเขียนวิทยานิพนธ์ได้ทั้งเล่มเลย มีแนวคิด มีทฤษฎีไทยอย่างหนึ่ง เยอรมันอย่างหนึ่ง นิติกรรมลอยเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น คำนี้คำเดียวที่น่าจะมีความหมายที่ชัดเจนว่า การรับมอบของ นั้นน่าจะเป็นคำที่สมบูรณ์ที่สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ เพราะฉะนั้นก็อยากให้ใช้ถ้อยคำเดิม เว้นแต่ว่าจะมีเหตุผลอื่นที่ดีนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ผมดูแล้วว่าถ้าจะสอดคล้องต้องกันนี้กับมาตราอื่น ๆ ที่มีการส่งมอบก็ต้องมีการรับมอบ ผมขอเสนอให้ใช้คำเดิมครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายคิสทัต โทตระกูล (กรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ บังเอิญกฎหมายฉบับนี้มีคำเรื่อง การรับมอบ กับ ส่งมอบ ไว้ ๒ คำครับท่านครับ คำแรกคือคำว่า รับมอบของ นิยามคำว่า “รับมอบของ” นี้หมายถึง การที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับของเพื่อขนส่งของให้ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เพราะฉะนั้นในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับของจากผู้ตราส่งหรือบุคคลอื่น จะใช้คำว่ารับมอบของเสมอ แต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไปส่งมอบให้คนอื่น เขาก็จะใช้คำว่า ส่งมอบของ ตามนิยามคำว่า ส่งมอบของ นะครับ ที่นี้ผู้ที่ได้รับมอบของ หรือได้รับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ไปส่งมอบของนี้ถ้าเรามาใช้คำว่า รับมอบของ จะต้องเข้ามาสู่คำนิยามคำว่า รับมอบของ ซึ่งเรากำหนดนิยามไว้แล้วว่าเป็นเฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับของเพื่อขนส่ง เพราะฉะนั้นในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไปมอบให้คนอื่น บุคคลที่รับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจึงต้องใช้คำอื่นที่ไม่ใช่รับมอบของ เพราะไม่อย่างนั้นจะไปซ้ำกับนิยาม รับมอบของ ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ขอบพระคุณครับ

๒๑๒

ว. ๒๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สรุบท ๕๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีพยักหน้า แสดงว่าไม่คิดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๔ ข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและการคิดค่าเสียหาย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจำเจนคิดใจไหมครับ

นายจำเจน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ไม่คิดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๕ การใช้สิทธิเรียกร้อง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การควบคุมการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเจนผู้สงวนคำแปรญัตติครับ

๒๑๓

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๕๕/๑

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมได้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๔๑
วรรคสี่

ในประเด็นแรกก็คือแก้คำว่า “และ” เป็น “หรือ” นะครับ เหตุผลเนื่องจาก
คุณสมบัติหรือหลักประกันอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ถูกต้องก็ไม่อาจจดทะเบียนได้นะครับ
จึงต้องใช้หรือ

ในประเด็นที่ ๒ แก้คำว่า “มิชักช้า แต่ต้อง” เป็น “เร็ว” เหตุผลเพื่อความสั้น
และกระชับ แทนที่จะใช้ ๕ พยางค์ก็ใช้เหลือเพียงพยางค์เดียว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ท่านจำเอนสงวนคำแปรญัตติวรรคสี่นะครับ เชิญกรรมการครับ

นายคิสทัต โหตระกิตย์ (กรรมการ) : มาตรา ๔๑ วรรคนี้
คณะกรรมการในวรรคสี่ได้แก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ “ถ้านายทะเบียนเห็นว่า
ไม่อาจรับจดทะเบียนได้ เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติ” จากเดิม และ เราแก้
เป็น หรือ นะครับ “หรือหลักประกันไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับคำ
ขอทราบโดยมิชักช้า แต่ต้องไม่เกินยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ” คณะกรรมการได้
แก้ไขตามคำขอแปรญัตติครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ไม่ติดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้อื่นไม่มีติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๒ ถึงมาตรา ๕๕
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจำเอนผ่านนะครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๕๕/๒

นายจำเริญ จิตรธร (สุโขทัย) : ไม่มีผู้ใดคิดใจ เชิญครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรี เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมเพียงแต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับ ว่ามาตรา ๕๗ เป็นตัวอย่างกฎหมายที่เราเถียงกันเมื่อสักครู่นี้ ~~นะครับ~~ ถ้าหากสมาชิกฯ จะกรณาคูมาตรา ๕๗ จะเห็นชัดเจนว่าพัน (๔) ไปแล้ว ~~จะมีขึ้นอีกบรรทัดหนึ่ง แล้วบรรทัดดังกล่าวนี้จะขีดซ้าย ที่เราบอกว่าจะย่อหน้าหรือ~~ ไม่ย่อหน้าอะไรที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ นี่ก็คือ จะยกให้เห็นตัวอย่าง สมาชิกฯ เราก็จะได้เห็นเป็นตัวอย่างว่าเวลาเขียนกฎหมาย ถ้าจะให้อยู่ในวรรคเดียวกันต้องมาชิดตรงซ้าย แต่อย่างนี้ก็จะปัญหาต่อมา ก็ฝากกฤษฎีกานะครับ ว่าถ้าเขียนอย่างนี้ สมมุติว่าถ้าไปพิมพ์ในเล่มเล็กลงมา (๔) เกิดไปพิมพ์จะเล็กหรือจะใหญ่ เกิดไปจบบรรทัดพอดี จะก่อให้เกิดความหมายเข้าใจว่าเป็นอยู่ในเรื่องเดียวกันกับบรรทัดก่อน อันนี้ก็เป็นประโยชน์ครับ ก็เลยกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านกฤษฎีกาด้วยนะครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คือท่านไม่คิดใจอะไรนะครับ เป็นข้อสังเกตมาตรา ๕๘ ท่านจำเริญ คิดใจ ผ่าน ~~นะครับ~~

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๕ ถึงมาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมผ่านไหมครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติ เชิญครับ

นายจำเริญ จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๖๒ ไว้ ~~นะครับ~~ แต่เมื่อคุณแล้วก็เป็นเหตุผลตามร่างเดิม ก็เชื่อถือได้ ~~ผมจึงขอถอน~~ ~~นะครับ~~

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๕๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การระงับข้อพิพาท ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ ถึงมาตรา ๗๘ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๐ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจบร่างแล้วครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำใหม่ครับ ในร่างนี้โดยรวมของร่าง เชิญครับท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตที่ประชุมครับ เพื่อให้สอดคล้องกัน ท่านดูในมาตรา ๒๓ มีคำว่า ปฏิเสธไม่ยอมรับมอบของ เขียนว่ารับของ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ที่กรรมาธิการแก้ก็คือ (๑) รับของเราตัดคำว่า “มอบ” ออก เพราะถ้อยคำแค่คำเดียวคำว่า “มอบ” มันซ้ำซ้อนกัน แล้วก็เพื่อให้สอดคล้องด้วยกัน ก็ขอตัดในมาตรา ๒๓ คำว่า “มอบ” ตัวเดียวออก ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ในถ้อยคำอย่างเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตรงวรรคแรกใช้ไหมครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ ในวรรคแรกทีบอว่า ในกรณีที่หาตัวผู้รับตราส่งไม่พบหรือรับตราส่งปฏิเสธไม่ยอมรับมอบของ คำว่า “มอบ” ตัดออกครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ว. ๒๗ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๘๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดโต้แย้งหรือเห็นเป็นอย่างอื่น ~~น่ะครับ~~ X
การพิจารณาวาระ ๒ ~~น่ะครับ~~ จะขอมติในวาระ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข ✓
เพิ่มเติมหรือไม่ ~~น่ะครับ~~ หากท่านเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ X
ฉบับนี้ กลุ่ม เห็นด้วย หากไม่เห็นชอบด้วย กลุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เรียงเชิญท่านที่อยู่ X
ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ ปิดการลงคะแนน ~~น่ะครับ~~ เจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มติเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นเอกฉันท์ ~~น่ะครับ~~

นายจอห์น อังภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์จอห์นครับ

นายจอห์น อังภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม จอห์น อังภากรณ์ ~~น่ะครับ~~ เมื่อสักครู่นี้ บัตรลงคะแนนผมหาย ผมเห็นด้วยครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เจ้าหน้าที่ช่วยบันทึกคะแนนด้วย ~~น่ะครับ~~ ข้อสังเกตครับ
ท่านกรรมาธิการครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมาธิการ
ขออย่างนี้ ~~น่ะครับ~~ ข้อสังเกตของกรรมาธิการวิสามัญ มีในกรณีที่เรากฎหมายฉบับนี้ X
แล้วเพื่อให้กรณีต่างประเทศได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ จากสนธิสัญญา
หรือข้อตกลงก็ตาม เราอยากให้กระทรวงคมนาคมแจ้งให้ผู้ประกอบการภายในประเทศ
ดำเนินการ ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในหน้า ๑๓ แล้วก็กระทรวงคมนาคมจะต้องดำเนินการ
เจรจา จัดทำสนธิสัญญาหรือข้อตกลง โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของผู้ประกอบการ
ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบของประเทศไทย จะสามารถเข้าไปประกอบการ

ในต่างประเทศได้จริง ก็หมายความว่า ในกรณีที่ถูกหมายนี้ใช้บังคับ กระทรวงคมนาคม หรือกระทรวงการต่างประเทศก็ดี เพื่อความเป็นธรรมในการปฏิบัติที่ตั้งข้อสังเกตไป ให้รัฐบาลได้ช่วยพิจารณาเรื่องนี้เพื่อเป็นประโยชน์ของผู้ประกอบการ และสำคัญที่สุด ก็คือประเทศไทย ก็ขออนุญาตแจ้งต่อที่ประชุม แล้วก็ขอท่านประธานฯ ได้พิจารณา ให้ความเห็นชอบข้อสังเกตของกรรมาธิการด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ ไม่มี ถือว่าเห็นชอบนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๖

ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ วันนี้เรามีวาระกฎหมายบรรจุไว้ ให้พิจารณา ๑๒ ฉบับด้วยกัน เราได้ผ่านการพิจารณาดังแต่เข้าจนกระทั่งขณะนี้ ๖ ฉบับ เหลืออีก ๖ ฉบับ ก็จะเอาไปพิจารณาในวันพรุ่งนี้ต่อไป สำหรับวันนี้ขอเลิกประชุม เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ผู้จัดรายการประชุม

มยุรี	แก่นสาร	พนิดา	อิสโร
นนทพร	แก้วมะเร็ง	ภาวนา	ภักฉัตรทัน
อัชชา	สาขชล	กัญญณ์ท์	พูนทรัพย์
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	วิมล	แจ้งอัคระ
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ขวัญเมือง	เย็นสบาย
จิตติมา	แก้วงาม	กาหลง	เทียนทอง
วินัย	และไหม	รุจิรา	เนตรบุตร
เปล่งฉวี	ศิรินทโร	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
วรรณุช	ทรวงแสง		

กลุ่มงานชวเลข ๔ สำนักกรรมการประชุมและชวเลข

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต ไรณาปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๗๗
๒	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๖๖
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	ฉก
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๗๖ พล.
๕	นายสมัช สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๗๖
๖	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๗๖
๗	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๗๖
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๗๖
๙	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๗๖
๑๐	พลเอก บัณฑิตย มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๗๖
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณรินทร์ ศรีสรรพางค์	๗๖
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๗๖
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๗๖
๑๕	นายอมร นิลเปรม	๗๖

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ส.ม. ๗๖/๒๖

ประธานวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ประธานคณะกรรมการ	๒๑๑
๒	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๒
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	ส่ง
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๒๗ ๒๖/๑
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๒๑๑
๖	นายถวิล จันทรประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๒๑๑
๗	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๒๑๑
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๑๑
๙	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๑๑
๑๐	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๑๑
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์	๒๑๑
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๒๑๑
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๒๑๑
๑๕	นายอมร นิลเปรม	๒๑๑

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

.....

ประธานวุฒิสภา

